

CENTRUL JUDEȚEAN
DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ
EDUCAȚIONALĂ IAȘI

INTERVIU CU VIITORUL MEU!

Resurse pentru elevi

IAȘI, 2026

Centrul Județean de Resurse
și Asistență Educațională Iași

INTERVIU CU VITORUL MEU

Iași, 2026

Centrul Județean de Resurse
și Asistență Educațională Iași

Coordonatori volum:

**Hardulea Anca
Tamaș Ana-Camelia
Celmare Cornel
Vasilescu Alina-Elena
Vlasov Doru Valentin**

Colaboratori volum:

**Adumitroaie Elena
Amariei Alina Daniela
Apetroae Alin
Bârlădeanu Corina Roxana
Brînză Felicia Ecaterina
Budur Camelia
Bulgagiu Liliana
Buga Florin Iustin
Bujoreanu Nicoleta
Butnariu Geanina
Cîmpeanu Raluca
Creangă Nina
Dobre Cristina
Fasolă-Mătășaru Petruța
Filip Elena
Fuior Alexandra
Grădinaru Ana Maria
Ignat Alina
Mandia Andreea Mirela
Nechita Oana-Elena
Nemțanu Marlina
Potur Elena
Pricop Sorin Daniel
Patache Petra Bianca
Sandu Ana-Maria
Tăușanu Iuliana
Țugui Ștefănică
Țurcanu Diana-Petronela
Zmău Ioana Camelia**

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	8
GIMNAZIU	9
<i>Un sfat pentru cei mai buni, Costinescu Alexandru Georgian</i>	11
<i>Viitoarea mea carieră sub lupă, Vîlcu Luca Cătălin</i>	13
<i>Interviu cu viitorul meu, Talpă Sophia</i>	17
<i>Interviu cu viitorul meu, Ciobotaru Cristina Andreea</i>	20
<i>Interviu cu viitorul meu sau drumul meu spre o carieră în IT, Popa Matei Clement</i>	22
<i>Drumul meu spre profesia de educatoare, Luchian Andreea-Daniela</i>	25
<i>Interviu cu viitorul meu, Romanescu Robert-Gabriel</i>	28
<i>Drumul meu spre profesia de procuror, Barbir Alexandru-Dimitrie</i>	31
<i>Despre un vis mare și curajul de a-l atinge, Goldan Rebecca</i>	34
<i>Pași mici spre visul meu de a salva vieți, Murgoci Veronica-Delia</i>	39
<i>Drumul meu spre o carieră didactică, Pricop Alexia Parascheva</i>	42
<i>Să las o urmă ..., Truță Silvana Teodora</i>	44
<i>Arhitectul propriei libertăți: între inginerie și liniștea naturii, Bordiniuc Gabriel</i>	46
<i>Visul meu, Dăscălița Maria-Teodora</i>	48
<i>Să cresc oameni, nu doar note, Irina Elisa Anisia</i>	51
<i>Un vis pe scenă, Greu Ilinka</i>	54
<i>Schița viitorului meu, Vieriu Roberta</i>	57
<i>Un vis crescut din rădăcini simple, Căileanu Teodora Anastasia</i>	60
<i>Din bancă la catedră, Cîrțiță Elena</i>	63
<i>Viitorul meu prin ochii mei, Adumitroaei Alessia Mădălina</i>	67
<i>Interviu cu viitorul meu, Anițoaei Ionuț</i>	71
<i>Interviu cu viitorul meu. Desenul și moda, Buraga Daria Georgiana</i>	74
<i>Organizatoarea de evenimente, Chebac Daria</i>	77

<i>Spre visul de a deveni medic veterinar, Gănescu Maria</i>	79
<i>Gândurile mele despre viitor, Huivan Iasmina Maria</i>	83
<i>Visul de a deveni mecanic, Mocanu Eduard</i>	86
<i>Viitorul pe care mi-l construiesc, Frunză Teodora</i>	88

CUPRINS

LICEU	91
<i>Între ceea ce sunt și ceea ce îndrăznesc</i> , Bărbuț Cristina-Ștefania	93
<i>Un orizont care poartă numele meu</i> , Florescu Angelina Gabriela	96
<i>Povestea mea înainte de a fi scrisă</i> , Gavrilov Daria-Ioana	99
<i>De la pasiune la performanță: drumul meu spre inginerie mecanică în Formula 1</i> , Pața Daria-Ecaterina	102
<i>Dincolo de măști</i> , Burlea Clara	106
<i>Psihologie și artă: povestea mea</i> , Teodorescu Ioana	110
<i>Cărămidă cu cărămidă: Construind un viitor în arhitectură</i> , Bunescu Maria	112
<i>Drumul meu spre criminalistică - vis, motivație și pași concreți</i> , Cobiliță Elena-Ioana	116
<i>Viitorul meu așteaptă răspunsul</i> , Costea Andreea	119
<i>Viitorul meu este muzica</i> , Gădiceanu Teodora-Maria	123
<i>Muzica - viitorul meu</i> , Mateiciuc Mihai-Alexandru	126
<i>Viitorul meu apropiat</i> , Papuc Elena-Teodora	129
<i>Chemarea de a vindeca</i> , Pădure Ioana Teodora	132
<i>Cu viitorul meu în față</i> , Prisecaru David-Nicolas	135
<i>Zbor lăuntric. Arhitectura propriului drum</i> , Vasilică Tiberiu-Ioan	138
<i>Alter ego – concretizarea în profesie</i> , Andriescu Maximilian	143
<i>Interviu cu viitorul meu: Cariera-Oglinda aspirațiilor personale</i> , Gavriloaia Mădălina Ștefana	146
<i>Ofițer de poliție în domeniul criminalisticii</i> , Apostol Robert-Constantin	149
<i>Interviu cu viitorul meu – drumul meu spre o carieră în informatică</i> , Bradu Andrei-Cosmin	152
<i>Interviu cu viitorul meu sau cum să ajung un mecanic de succes</i> , Filip Călin Andrei	157
<i>Voi fi vocea dreptății...</i> , Pînzariu Paula Maria	161
<i>Neurochirurgia și un magazin cu flori</i> , Pricop Ana-Maria	164

<i>În căutarea viitorului meu, Sava Gabriela-Roxana</i>	167
<i>Interviu cu viitorul meu – drumul meu în informatică și crearea jocurilor, Stancu Iustin</i>	170
<i>Vreau să fiu programator, Stolnicu Sergiu-Ioan</i>	173
<i>Viața ca inginer IT, Zaharia Andy-Cristian</i>	176
<i>Unde cuvintele devin lumină, Siminiceanu Denisa-Ioana</i>	180
<i>Interviu cu viitorul meu, Tudor Ariana Maria</i>	184
<i>Coperta necunoscutului, Irimia Samira-Diana</i>	187
<i>La 27 de ani, în spatele camerei, Dulgheru Miruna</i>	190
<i>Drumul meu spre viitor, Maxim Mihalache</i>	194
<i>Interviu cu viitorul meu, Mândru Raluca</i>	199
<i>Ecoul deciziilor de astăzi, Petrișor Daria-Alexia</i>	203
<i>Drumul meu spre jurnalismul de investigație, Rău Pavel</i>	206
<i>Luarea deciziei în carieră, Moroșanu Sebastian</i>	209
<i>Visul care îmi modelează viitorul, Capatina Maria</i>	215
<i>Povestea Visului Meu de a deveni pilot comercial, Carp Denisa-Gabriela</i>	217
<i>Ce voi fi eu? Un om mai bun!, Irimita Mihaiela</i>	220
<i>Interviu cu viitorul meu, Mîtria-Lumperdean Florentina-Denissa</i>	224
<i>Interviu cu viitorul meu, Badac Sofia</i>	227
<i>Interviu cu viitorul meu, Moroșanu Iasmina</i>	230
<i>Interviu cu viitorul meu, Muraru Anamaria Florentina</i>	233
<i>Interviu cu viitorul meu, Râpă Bianca</i>	236
<i>Interviu cu viitorul meu, Gugeanu Maria Roberta</i>	239
<i>Scrisoare către viitorul meu, Harțanu Ecaterina Elena</i>	241
<i>Interviu cu viitorul meu, Miron Dumitrana-Laura</i>	243
<i>Interviu cu viitorul meu, Bulancea Marian</i>	246
<i>Interviu cu viitorul meu, Marangoci Cufner Denis Gabriel</i>	249
<i>Interviu cu viitorul meu, Stoica Anca Claudia</i>	251
<i>Visuri, alegeri și provocări, Cohman Andreea Fabritzia</i>	253
<i>Suflete de șlefuit, Hosu Marisa Isabella Georgiana</i>	257
<i>Drumul meu spre cariera de jandarm, Bercea Diana-Florentina</i>	262

Dragi tineri,

La sfârșitul ciclului gimnazial, respectiv, liceal, elevii se confruntă cu momentul luării unei decizii care le va marca întreg viitorul. Decizia de carieră reprezintă procesul de selecție a unei alternative de carieră din mulțimea de variante disponibile la un moment dat. Așadar, elevii experimentează invariabil o gamă largă de tranziții pe măsură ce cresc, iar gândurile lor cu privire la aceste tranziții sunt în strânsă legătură cu modul în care le resimt. O tranziție majoră cu care se confruntă se referă la trecerea către un nou ciclu de învățământ, ciclul liceal, respectiv intrarea la facultate.

Proiectul *Interviu cu viitorul meu!* implementat de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Iași oferă tinerilor, prin întâlnirile cu profesioniști din domenii diferite de activitate, posibilitatea de a cunoaște, într-un mod interactiv și constructiv, traseul profesional al unor practicieni, elementele biografice care au stat la baza alegerilor lor profesionale, dar și alternative privind noile oportunități de carieră. Întâlnirea unor persoane cu o carieră de succes, identificarea caracteristicilor specifice exercitării unor profesii, reprezintă pași în realizarea de către tineri a propriului plan de carieră.

Volumul de față, construit cu sprijinul tinerilor, constituie un prilej de prezentare a unor lucrări ce surprind alegerea unor cariere congruente cu valorile, interesele și abilitățile personale, abilități decizionale cu privire la traseul școlar și profesional.

Prin volumul **Interviu cu viitorul meu!** vă propunem să ne fiți parteneri într-o călătorie în lumea profesiilor relevante pentru piața muncii, de interes pentru tineri.

Autorii

GIMNAZIU

Un sfat pentru cei mai buni

Costinescu Alexandru Georgian,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Pentru a avea un viitor de calitate și o carieră reușită, consider că ar trebui urmărită următoarea strategie care te poate ajuta să obții meritele dorite. Fiind încă minor, am șansa de a-mi descoperi potențialul și ceea ce vreau cu adevărat, fără să îmi irosesc timpul cu jocuri care nu mă prea ajută, deoarece nu fac altceva decât să îți „spele”

creierul, în loc să afli cât mai multe informații interesante. Bine, recunosc, acestea îți pot aduce creativitate, sociabilitate (parțial), dar majoritatea duc la dependență, care nu este sănătoasă la o vârstă atât de fragedă. Folosesc acest lucru în avantajul meu pentru a fi cu mult înaintea celorlalți, prin studierea intensivă și acumularea de cunoștințe noi.

Spre exemplu, în loc să mă joc toată ziua jocuri pe calculator, pot avea cunoștințe din alte surse de studiu și pot învăța materie mai avansată, ca să am o logică punctuală pentru a accesa informații mai complexe și pentru a rezolva probleme. De exemplu, la matematică învăț materie de clasa a VII-a, dar mă pot informa și cu noțiuni din liceu, fiindcă, acum în secolul XXI, avem acces la o infinitate de informații.

Pentru a-mi forma o minte strălucită, așa cum era Apollo din Imperiul Greco-Roman, nu este suficient doar să citesc sau să repet cunoștințele, ci este necesară aplicarea informațiilor învățate. Astfel, îmi dezvolt o logică ușor de înțeles care mă ajută să merg mai departe fie cu informații noi, fie să arăt că pot atinge anumite obiective care au legătură cu specializarea mea (spre exemplul meu, programare). O carieră de succes se construiește pas cu pas. Am învățat importanța acumulării elementelor de bază încă din clasa a V-a.

Un alt obiectiv pe care voiam dintotdeauna să îl depășesc, este să-mi fac măcar un prieten adevărat. Și te-ai întreba acum: „Cum un prieten adevărat? Nu te referi la prietenii pe care i-ai avut când erai mai tânăr?”. Ei bine, răspunsul este nu. Acei prieteni pe care i-am avut sunt, de fapt, amici temporari. Îi numesc așa, deoarece dacă ajuți pe cineva și acea persoană nu te ajută înapoi, se vede cu adevărat că nu îți este prieten în adevăratul sens al cuvântului, dar merge să ai amici de studiu, de întâlniri etc. ca să nu te simți singur în tot ce faci.

Până acum, drumul spre succes merge bine, adică învăț bine, am prieteni, dar problema cea mai mare este că nu mai am timp și de alte activități. Păi, de ce n-am timp? Deoarece exagerez cu unele activități (învăț prea mult, petrec prea mult timp cu proiectele). Însă, soluția este simplă: să-mi organizez timpul. Dacă fac acest simplu pas, atunci voi avea mai mult timp decât cred!

Acum, ar veni întrebarea: „Bun, faci de toate, ai tot ce îți trebuie, dar ce poți face în timpul tău liber și să fie folositor?”. La prima vedere, nu am știut ce să răspund, deoarece simțeam că nu am nevoie de alte activități. Ei bine, am nevoie. În cazul meu, aș vrea să mă specializez în matematică și informatică (programare) și să nu mai fac doar exerciții simple care sunt de categoria „ $3x + 1 = 7$ ”, ci și rezolvarea problemelor din lumea reală, pentru a nu rămâne blocat în bucla „in-out-in-out” ca să fie folositor pentru dezvoltarea personală și să accept greșelile pe care le fac. Chiar dacă este banal, tot este un câștig de încredere, greșelile nu sunt o pierdere. Totuși, în timpul liber, mă pot bucura, fiindcă sunt încă elev, de copilărie, așa cum doresc, pentru că sunt liber să aleg. O altă problemă pe care o pot avea pe acest traseu al succesului, este ca alți copii sau adolescenți care sunt invidioși, deoarece ești mai inteligent față de ei, să te facă să simți rușinea și bullying-ul. Totuși, am reușit să previn acest tip de comportament prin ignorarea acestora și căutarea companiei celor care mă respectă.

Cu aceste gânduri, simt că pot ajunge la o carieră, nu numai bine platită, ci și la un viitor și o viață captivantă și liniștită în același timp, așa cum mi-am dorit până acum. Chiar TU poți să faci un lucru bun, răspândind acest articol pentru a arăta și celorlalți că noi putem mai mult decât ne imaginăm! Fiindcă totul este posibil și numai gândurile negative ne opresc din a ne împlini obiectivele!

Viitoarea mea carieră sub lupă

Vîlcu Luca Cătălin,
Școala Gimnazială „Ionel Teodoreanu” Iași

Viitorul meu este un subiect extrem de complicat, la care mă gândesc foarte des. Pentru unii oameni, cariera lor este un subiect simplu, aceștia alegând de obicei câmpul de muncă la care sunt talentați sau pasionați. Însă eu mă consider un individ competent la majoritatea activităților pe care le-am încercat, de la îndeletnicirile ce se bazează pe creativitate precum desenul sau scrisul, până la cele care necesită o logică bună precum matematica, filosofia și politica (ultimele două luând forma unor hobby-uri).

Această incredibilă abilitate de-a mea, de a mă adapta la orice fel de activitate, și care adesea mă salvează de la notele mici pe care le-aș lua fără ea, face alegerea unei căi profesionale specifice aproape imposibilă.

De ce este alegerea unei specializări profesionale dificilă pentru mine? Deoarece mereu voi avea dubii începând de la salarizare (factorul principal al nesiguranței mele) și până la dificultatea obținerii locului de muncă sau dificultatea cerințelor postului. Orice opțiune aș avea, anxietatea mi-ar spune că acea direcție este una eronată, care mă va conduce la o criză financiară sau îmi va oferi un trai indezirabil.

Din cauza acestei dileme majore în care mă găsesc, am decis să aleg câteva câmpuri specifice ale muncii și de acolo să filtrez opțiunile. Le voi alege pe cele care îmi plac cel mai mult și apoi voi verifica dacă am calitățile necesare.

Printre calitățile mele principale se regăsesc:

- ✓ *Perseverența mea, dovedită de abilitatea de a completa orice sarcină primită, cu un mindset determinat;*

- ✓ *Pregătirea mea academică, demonstrată de reușitele mele academice, precum media generală 10 și cea mai mică notă primită în ultimele 18 luni fiind 8;*
- ✓ *Creativitatea mea, demonstrată prin faptul că abordez fiecare problemă nouă într-un mod logic și inovativ.*

Totuși, înțeleg că și influențele externe te afectează la un nivel major. Din cauza asta, am decis să separ aceste influențe în două categorii: influențe familiale (părinții, sora mea, unchii etc) și influențele grupului meu de prieteni/cunoștințe.

Familia mea are un efect motivant asupra mea, învățându-mă de la o vârstă fragedă diferite morale cruciale pentru dezvoltarea mea profesională, precum faptul că factorul principal în decizia dezvoltării profesionale ar trebui să fie pasiunea, inima și emoțiile, nu cifre precum răsplata financiară, comoditatea sau distanța. Însă, mă aștept ca aceștia să dezvolte această morală cândva, ca să am o idee concisă despre ce semnifică ea pentru mine. Un alt detaliu despre familia mea este că ambii părinți sunt antreprenori, fapt care îmi oferă o viziune detaliată asupra masivei piețe de muncă deținută de antreprenoriat, confirmând că acesta nu este deloc nișa pe care aș dori să mă focusez, fiindcă stabilitatea financiară este obiectivul meu principal.

Majoritatea prietenilor mei au planuri de viitor exterem de ambițioase pentru cariera lor, care mă împing spre a fi optimist și aspirant pentru viitorul meu. Totuși, consider ca acest lucru să fie net negativ pentru mine, deoarece dă putere anxietății mele, prezentându-le statistici și procentaje factuale care mă dezechilibrează din punct de vedere emoțional. Fiindcă sunt încă în ciclul gimnazial, alegerea profilului „ideal” este o tortură pe care o am frecvent, și care adesea mă conduce la aceeași concluzie. Cea mai importantă decizie pe care o iau este faptul că e necesar să merg ori la profilul de științe sociale, dat de pasiunea mea pentru științele politice și dreptatea, ori la profilul științe ale naturii, motivat de abilitatea mea deosebită de a reține informații foarte repede și dorința mea de neoprit pentru stabilitate financiară.

Consider ca profilul matematică-informatică este cel mai ușor de exclus deoarece nu îmi face plăcere să învăț geometrie și trigonometrie.

Ultimul profil rămas, filologie, a fost eliminat deoarece consider că studiul limbii latine și a altor subiecte, precum limba franceză și

studiul intensiv al gramaticii și al unor cărți, care după părerea mea sunt irelevante, neinspirate și plictisitoare, precum lipsa de dezbateri adevărată furnizată de sistemul educațional român să facă acest profil de nedorit pentru mine.

Deși am primit recomandare de a alege științe sociale și să fac ce doresc eu în viață, sunt sigur că această cale mă va conduce într-o situație suboptimală. Un alt motiv pentru care nu am stabilit profilul științe sociale ca fiind obiectivul meu este lipsa de însemnătate a diplomelor în acel sector. Când a fost ultima oară când ați văzut diploma de filosofie să aibă vreo relevanță?

Peste 10 ani, mă văd în ultimul an la facultatea de medicină, pregătindu-mă pentru examenele finale și fiind pregătit pentru a alege un loc pentru a îmi parcurge anii de rezidențiat. Consider acest scenariu ca fiind cel mai optimist în care aș putea fi, deoarece ar fi arătat că am avut motivația și capacitatea de a trece prin facultatea de medicină, care necesită un nivel academic impresionant. Acest scenariu prezintă un domeniu în care am decis că stabilitatea financiară este mai prețioasă decât plăcerea pe care o poate oferi slujba aleasă, una în care voi ajunge să am un venit bun, o viață calmă, care progresează în ritmul selectat de mine. Dacă ar trebui să aleg o propoziție care definește această cale ar fi „Ca doctor, nu o să mori niciodată de foame”, spusă de către profesorul meu de biologie.

Totuși, există și o a doua opțiune pentru mine în care peste 10 ani aș putea fi un angajat al diferitelor instituții politice din Uniunea Europeană, ONG-uri sau chiar în domeniul jurnalismului. O altă posibilitate în acest scenariu ar fi înscrierea într-un partid politic cu valori aliniate cu ale mele (secularism, federalizare, egalitate etc). Totuși consider acest scenariu ca fiind extrem de improbabil din cauza remunerării mici primite de la partidele politice, lucru care contravine preocupării mele pentru stabilitate financiară.

Unica opțiune care ar include implicarea mea în stagiul politic român ar fi crearea propriului meu partid politic, care s-ar numi CRS (Coaliția Română Seculară). Pe această cale, s-ar putea să ajung să ocup poziții importante în statul român, dar am dubii serioase. Dacă ar trebui să dau un nume acestei căi, aș numi-o „Reușită sau eșec încercând”, care este un pic exagerată. După părerea mea, transmite un

mesaj concis despre opinia mea asupra acestei opțiuni: foarte grea și dependentă de mult noroc, dar ar putea avea o răsplată colosală.

În concluzie, viitorul meu este reprezentat de cariera de doctor la momentul actual. Totuși, sunt sigur că, adăugând viitoarele mele experiențe academice și personale, răspunsul meu în câțiva ani va fi mult mai clar și mai convingător.

Interviu cu viitorul meu

Talpă Sophia,
Școala Gimnazială „Ion Ghica” Iași

În liniștea serii, în timp ce mă pregătesc pentru una dintre cele mai mari provocări de până acum, Evaluarea Națională din 2026, mă surprind proiectându-mă într-un viitor îndepărtat. Dacă aș putea să realizez un „interviu cu viitorul meu”, prima întrebare pe care i-aș adresa-o persoanei care voi deveni peste zece ani ar fi dacă a reușit să transforme pasiunea de azi în profesia de mâine. Răspunsul pe care îl anticipez este unul plin de mândrie.

Obiectivele mele de carieră nu sunt doar simple dorințe adolescente, ci reprezintă un plan bine conturat de a deveni profesoară. Îmi doresc să fiu acel dascăl care nu se limitează la a preda o materie, ci care deschide ferestre către lume, oferind elevilor instrumentele necesare pentru a înțelege complexitatea universului. Așa cum sublinia Nicolae Iorga în reflecțiile sale, „Învățat e omul care nu mântuie niciodată de învățat”, iar această filozofie este piatra de temelie a viitoarei mele cariere.

În acest dialog imaginar, eul meu din viitor mă întrebă ce mă face să cred că sunt potrivită pentru această cale. Analizând factorii interni care îmi susțin scopul, realizez că personalitatea mea a fost mereu orientată către altruism și comunicare. Sunt o persoană definită de o răbdare rară și o empatie profundă, calități fără de care spațiul clasei ar rămâne doar o cameră rece. Valorile mele fundamentale, integritatea, responsabilitatea și sârguința sunt motoarele care mă propulsează înainte. Am descoperit că am o abilitate naturală de a organiza informația și de a o prezenta într-un mod accesibil, lucru observat de multe ori în cadrul proiectelor de grup la școală. Interesul meu pentru

studiul aprofundat și disciplina pe care am dobândit-o, pregătindu-mă pentru examene, sunt dovezi clare ale capacității mele de efort. Consider că vocația de profesor se hrănește din dorința de a oferi, iar eu simt că am resursele necesare pentru a nu înceta niciodată să dăruiesc timp și răbdare.

Când vorbim despre factorii externi care îmi influențează traseul, trebuie să recunosc importanța mediului în care am crescut. Am avut privilegiul de a întâlni modele de carieră remarcabile chiar în școala mea, influența profesorilor fiind decisivă. Doamna mea dirigintă, prin eleganța sa intelectuală și modul cald în care ne ghidează, mi-a demonstrat că un profesor poate fi un adevărat arhitect de suflete. De asemenea, familia mea reprezintă ancora mea de stabilitate. Părinții m-au învățat că educația este singura avere care nu poate fi pierdută. Ei m-au susținut în decizia de a alege un drum bazat pe vocație, nu doar pe raționalism financiar. Chiar și prietenii mei au jucat un rol, prin încrederea pe care mi-au acordat-o ori de câte ori le-am explicat o lecție dificilă. Nelson Mandela afirmă pe bună dreptate că „Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea”, iar cercul meu social m-a ajutat să înțeleg greutatea și frumusețea acestei responsabilități.

Privind către oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am în față, anul 2026 reprezintă momentul de start. Opțiunea mea fermă pentru liceu este specializarea de Științe ale Naturii. Am ales această direcție deoarece consider că un profesor de succes în secolul al XXI-lea trebuie să posede o gândire analitică și o înțelegere profundă a fenomenelor naturale. Studiul biologiei, chimiei și al fizicii îmi va dezvolta rigoarea științifică, dar și capacitatea de a face conexiuni interdisciplinare. Această specializare este o poartă deschisă către specializări universitare diverse, fie că voi opta pentru o facultate de profil, fie că voi alege Psihologia și Științele Educației pentru a înțelege mecanismele învățării. Există o nevoie acută de profesori care să poată explica știința cu pasiune, iar eu văd în această criză de personal o oportunitate imensă de a mă afirma și de a aduce o schimbare în sistemul de învățământ românesc.

Pentru a-mi îndeplini acest vis de carieră, am elaborat un plan de acțiune riguros. Primul și cel mai important pas este obținerea unei

medii care să îmi permită admiterea la un liceu de elită pe profilul dorit. Ulterior, pe parcursul celor patru ani de liceu, nu mă voi limita doar la studiul teoretic. Intenționez să mă implic în activități de voluntariat, oferind ajutor la teme copiilor din medii defavorizate, pentru a-mi exersa empatia didactică în situații reale. Voi participa la sesiuni de comunicări științifice și voi căuta mentori în rândul profesorilor universitari, încercând să înțeleg nu doar ce se predă, ci mai ales cum se predă eficient. Planul meu include și parcurgerea modulului psihopedagogic cu maximă seriozitate, considerând că tehnica de predare este la fel de importantă ca și bagajul de cunoștințe. Sydney J. Harris observa că „Scopul educației este să transforme oglinzile în ferestre”, iar eu vreau să învăț să construiesc acele ferestre cu măiestrie.

Cine voi fi peste zece ani? Dacă acest interviu s-ar încheia cu o proiecție vizuală, m-aș vedea pășind cu entuziasm pe holurile unei școli, fiind primită cu zâmbetul pe buze de o clasă de elevi dornici de cunoaștere. Peste un deceniu, voi fi o profesoară care stăpânește arta dialogului, care folosește tehnologia pentru a face știința accesibilă și care nu se teme să recunoască în fața elevilor că și ea continuă să învețe. Voi fi o persoană împlinită nu prin titluri academice, ci prin sclipirea din ochii elevilor mei atunci când înțeleg un concept dificil. Sper ca peste 10 ani, varianta mea adultă să îi mulțumească elevei de clasa a VIII-a de astăzi pentru că a avut curajul să aleagă un drum greu, dar extraordinar de frumos. Viitorul meu nu este despre mine, ci despre mii de ore petrecute în serviciul cunoașterii și al celorlalți.

În finalul acestui interviu cu viitorul meu, realizez că drumul către catedră este o cursă de lungă durată, presărată cu examene, provocări și sacrificii. Totuși, motivația mea interioară depășește orice obstacol logistic sau birocratic. Sunt pregătită să îmi asum rolul de recrut în marea armată a educației, convinsă fiind că nicio altă profesie nu oferă posibilitatea de a atinge eternitatea prin influența exercitată asupra minților tinere. Viitorul începe acum, cu fiecare pagină citită și cu fiecare problemă rezolvată, iar eu sunt gata să pășesc cu încredere spre destinul meu de dascăl.

Interviu cu viitorul meu

Ciobotaru Cristina Andreea,
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Iași

Dacă m-aș întâlni peste zece ani cu mine însămi, sunt convinsă că aș descoperi o persoană care și-a transformat visul în realitate: o profesoară de limba română și franceză sau de istorie. Această aspirație m-a însoțit încă din copilărie și nu a fost o dorință trecătoare, ci un ideal care s-a conturat treptat, pe măsură ce am înțeles cât de important este rolul profesorului în formarea unui om.

Drumul către această carieră este deja schițat în mintea mea. După finalizarea gimnaziului, îmi doresc să urmez profilul de filologie, care îmi va permite să îmi aprofundez cunoștințele în domeniul limbilor și al literaturii. Mai apoi, intenționez să aplic la Facultatea de Litere, convinsă fiind că aceasta îmi va oferi pregătirea teoretică și pedagogică necesară pentru a deveni un cadru didactic bine format. Privesc aceste etape nu doar ca pe niște pași obligatorii, ci ca pe oportunități de dezvoltare personală și profesională.

Simt că profesia de dascăl mi se potrivește, deoarece am răbdare, empatie și dorința sinceră de a-i ajuta pe ceilalți să înțeleagă lumea prin cunoaștere. Îmi place să explic, să organizez informația și să transform lecțiile într-un dialog viu. De-a lungul timpului, profesorii, părinții și prietenii m-au încurajat să urmez acest drum, observând în mine calități potrivite pentru domeniul educației. Sprijinul familiei mele reprezintă un pilon esențial: părinții nu doar că mă susțin moral, ci se pregătesc concret pentru viitorul meu, economisind pentru studiile pe care îmi doresc să le urmez. Toate aceste încurajări îmi întăresc convingerea că alegerea mea este una potrivită.

În viziunea mea, un profesor nu este doar un transmițător de informații, ci un formator de caractere. De aceea, îmi doresc să devin o profesoară respectată și apreciată atât de elevi, cât și de colegi, nu prin

autoritate impusă, ci prin competență, corectitudine și deschidere. Vreau să pot explica lecțiile într-un mod clar și atractiv, astfel încât elevii să descopere plăcerea de a învăța. Îmi imaginez o clasă în care domnește o atmosferă prietenoasă, în care fiecare copil se simte în siguranță, ascultat și încurajat să își exprime ideile. Pe termen lung, mi-ar plăcea să mă implic în proiecte educaționale și să contribui, în măsura posibilităților mele, la îmbunătățirea sistemului de învățământ.

Alegerea acestei cariere este susținută, în primul rând, de pasiunile și valorile mele. Literatura și limbile străine mă atrag în mod deosebit, iar lectura reprezintă pentru mine o modalitate de a descoperi perspective noi asupra lumii. Mă consider o persoană responsabilă, organizată și perseverentă. Atunci când întâmpin dificultăți, încerc să le privesc ca pe provocări care mă ajută să evoluez. Respectul, seriozitatea și dorința de a-i sprijini pe ceilalți sunt principii care mă definesc și care, cred eu, sunt fundamentale pentru un profesor autentic.

În același timp, mediul în care cresc și învăț are un rol important în conturarea parcursului meu profesional. Profesorii mei reprezintă modele de implicare și dăruire, demonstrându-mi zilnic impactul pe care un cadru didactic îl poate avea asupra elevilor săi. Părinții și prietenii mă motivează să îmi depășesc limitele și să aspir la mai mult. Activitățile școlare și proiectele educaționale la care particip îmi oferă ocazia de a-mi dezvolta atât cunoștințele, cât și încrederea în mine.

Sunt conștientă că împlinirea unui vis presupune muncă susținută, disciplină și răbdare. De aceea, îmi propun să învăț constant, să obțin rezultate bune și să mă implic activ în tot ceea ce ține de formarea mea. Voi căuta să îmi dezvolt abilitățile de comunicare și organizare, să valorific sfaturile primite și să privesc fiecare obstacol ca pe o lecție necesară maturizării mele.

Peste zece ani, mă văd o profesoară dedicată, care își iubește meseria și care reușește să inspire prin exemplul personal. Îmi imaginez elevi curioși, dornici să învețe, și mă văd contribuind la formarea lor nu doar intelectuală, ci și morală. Îmi doresc să fiu acel profesor care lasă o amprentă în sufletul elevilor săi și care îi încurajează să își urmeze propriile vise. Cred cu tărie că, prin ambiție, perseverență și încredere în mine, voi reuși să transform această aspirație într-o realitate.

Interviu cu viitorul meu sau drumul meu spre o carieră în IT

*Popa Matei Clement,
Școala Gimnazială „Ion Creangă” Iași*

Trăim într-o lume în care tehnologia evoluează rapid și influențează aproape toate domeniile vieții. În acest context, mi-am descoperit pasiunea pentru domeniul digital, un domeniu care îmbină logica, creativitatea și dorința de a construi soluții utile pentru oameni. Alegerea unei cariere în IT nu este întâmplătoare, ci rezultatul intereselor, valorilor și obiectivelor mele de viitor.

Scopul meu principal este să urmez o carieră în domeniul IT și să ajung să lucrez într-o firmă de top la nivel mondial, recunoscută pentru inovație și profesionalism. Îmi doresc să devin un specialist bine pregătit, capabil să dezvolte aplicații, programe sau sisteme informatice care să aducă un impact real în societate. Din punctul meu de vedere, societatea în care trăim astăzi, tinerii mai ales utilizează zona digitală de multe ori într-o manieră nepotrivită, care îi face să devină mai puțin empatici, sociabili, adaptați și rezilienți. Pe termen lung, îmi propun să evoluez constant, să ocup un rol important într-o echipă de dezvoltare și să contribui la proiecte de amploare internațională.

Un rol esențial în atingerea obiectivelor mele îl are personalitatea mea, adică abilitățile, interesele, cunoștințele, competențele și valorile mele. Sunt o persoană perseverentă, curioasă și dornică să învețe lucruri noi. Am o gândire logică și analitică, calități esențiale în domeniul IT. Mă pasionează tehnologia, calculatoarele și modul în care funcționează programele, iar această pasiune mă motivează să depun efort chiar și atunci când întâmpin dificultăți. De asemenea, valorile mele-seriozitatea, responsabilitatea și dorința de autodepășire-mă ajută să rămân concentrat pe obiectivele mele.

Pe lângă factorii interni care mă motivează și pe care i-am detaliat mai sus, există și factori externi care îmi influențează parcursul. Modelele de succes din domeniul IT, precum programatorii sau antreprenorii din marile companii tehnologice, mă inspiră și îmi demonstrează că munca și dedicarea duc la rezultate. Sprijinul părinților și al profesorilor este, de asemenea, foarte important, deoarece mă încurajează să îmi urmez pasiunile și să îmi dezvolt abilitățile. Prietenii care au interese similare mă motivează să evoluez și să învăț continuu.

În prezent, sunt elev în clasa a VI a la Școala Gimnazială Ion Creangă Iași și am acces la numeroase oportunități educaționale care mă ajută să îmi valorific potențialul. În clasele primare am făcut parte dintr-un club de robotică, unde am învățat noțiuni de bază în ale programării și am descoperit că pot crea jocuri pe calculator. Pe viitor, profilurile liceale cu accent pe informatică, cursurile online, platformele de învățare și certificările IT îmi pot oferi posibilitatea de a dobândi cunoștințe solide în domeniu. Pe viitor, îmi doresc să urmez liceul de informatică din Iași și o facultate în domeniul IT, precum informatica, cibernetică sau automatică, care să îmi deschidă drumul către meserii precum programator, developer software, specialist în securitate cibernetică sau inginer IT.

Viitorul meu profesional reprezintă pentru mine nu doar o destinație, ci un proces continuu de formare și autodepășire. Pentru a-mi îndeplini visul, sunt convins că trebuie să investesc constant în educația mea, considerând-o cea mai sigură cale către performanță. Îmi propun să învăț temeinic, cu responsabilitate și perseverență, aprofundând cunoștințele dobândite și dezvoltându-mi competențele tehnice în mod constant. Voi participa la cursuri de specializare, la proiecte practice și la activități care îmi vor permite să aplic teoria în situații reale, transformând informația în experiență valoroasă.

De asemenea, îmi doresc să rămân deschis oportunităților care contribuie la dezvoltarea mea profesională, precum stagii de practică, colaborări și implicarea în proiecte inovatoare. Consider că adaptabilitatea, dorința de a învăța continuu și capacitatea de a lucra în echipă sunt calități esențiale într-un domeniu dinamic precum IT-ul. Sunt conștient că succesul nu vine peste noapte, ci este rezultatul unei munci susținute, al ambiției și al determinării de a progresa permanent.

Peste zece ani mă văd ca un profesionist bine pregătit în domeniul IT, integrat într-o companie de top și implicat în dezvoltarea unor proiecte importante și inovatoare. Îmi imaginez că voi contribui activ la realizarea unor soluții tehnologice care să aducă valoare și eficiență în societate. Îmi doresc să fiu apreciat pentru competență, seriozitate și implicare, dar mai ales să pot spune că am ajuns acolo prin muncă, pasiune și perseverență. Pentru mine, viitorul profesional nu înseamnă doar o carieră de succes, ci și satisfacția de a evolua constant și de a deveni cea mai bună versiune a mea.

Drumul meu spre profesia de educatoare

Luchian Andreea-Daniela,
Școala Gimnazială „Const. Erbiceanu” Erbiceni

Încă de când eram în clasele primare, simțeam o bucurie aparte atunci când eram în preajma prichindeilor mai mici decât mine. Îmi plăcea să le explic lucruri noi, să inventez jocuri amuzante și să îi ajut, așa cum puteam, să descopere lumea din jurul lor. De-a lungul anilor aceasta plăcere a ajuns să se transforme într-un vis clar: să devin educatoare.

Cred că profesia de educatoare este una dintre cele mai nobile meserii, o meserie care necesită multă responsabilitate, dar care îți poate aduce mulțumire sufletească. Este o meserie care te învață să iubești fără condiții, să ai răbdare, să-ți dăruiești o parte din suflet în fiecare zi.

Îmi doresc este să ajut copiii să se dezvolte armonios, să fiu cea care îi învață bazele cunoștințelor de la o vârstă fragedă, să fiu un exemplu de urmat. Am aflat pe propria piele că educația oferită încă de la grădiniță contribuie enorm la dezvoltarea adultului din viitor, iar rolul unei educatoare este fundamental în această situație. Îmi doresc nespus de mult să creez un mediu sigur și cald, unde fiecare copil să se poată simți ascultat, îngrijit, apreciat și încurajat să își descopere propriul potențial.

Calitățile care îmi susțin această alegere sunt răbdarea, empatia și creativitatea. De asemenea, pot spune despre mine că sunt o persoană cât se poate de calmă și atentă la nevoile celor aflați în jurul meu. Am multă energie și o imaginație foarte bogată, calități care contează foarte mult atunci când lucrezi cu preșcolarii, deoarece activitățile din cadrul grădiniței trebuie să fie atractive și adaptate vârstei lor. Astfel, valorile

mele, empatia, responsabilitatea și răbdarea, se potrivesc perfect cu această meserie .

Totodată, există și factori externi care m-au influențat în orientarea spre această carieră. Modelele mele au fost doamnele educatoare de care am avut parte în copilărie, care mi-au oferit multă afecțiune și m-au ajutat să am încredere în mine. Acestea mi-au dovedit că un cadru didactic are un rol deosebit în viața și dezvoltarea unui copil. Sprijinul familiei mele, de asemenea, este foarte important, deoarece părinții și sora mea mă încurajează să îmi urmez visul și să îmi aleg cariera care mi se potrivește și care îmi poate oferi mulțumire sufletească și împlinire.

Îmi doresc să urmez un liceu cu profil pedagogic, iar mai departe să urmez Facultatea de Științe ale Educației, cu specializare în Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar. De asemenea, voi încerca să particip la cât mai multe ateliere și activități de voluntariat în grădinițe pentru a putea dobândi mai multă experiență în domeniu. De altfel, consider că formarea și dezvoltarea mea continuă este esențială pentru a mă ajuta să devin o profesionistă dedicată și foarte bine pregătită.

Pentru a reuși să-mi îndeplinesc visul, voi munci mereu. Voi învăța și voi căuta să mă dezvolt și pe plan personal pentru a-mi oferi singură suportul moral de care voi avea nevoie pe parcursul anilor în care voi profesa în învățământ. Știu că drumul meu nu va fi ușor, dar pasiunea pentru această profesie îmi va oferi motivația necesară.

Peste zece ani, mă văd lucrând într-o grădiniță, înconjurată de mulți copii zâmbitori și mă văd implicată în activități educative care contribuie la formarea unor viitoare generații ce vor avea parte de echilibru și încredere în ele. Îmi doresc să fiu una dintre acele educatoare iubite și respectate, pentru care copiii vin cu drag la grădiniță și pe care abia așteaptă să o vadă, deoarece vreau să las o amprentă frumoasă în sufletele lor micuțe. Peste zece ani, le voi vizita pe doamnele mele educatoare și le voi spune că visul meu s-a împlinit datorită lor. Sau poate chiar voi lucra alături de dumnealor. De ce nu? Ar fi o mare mândrie pentru mine.

Visul meu de a deveni educatoare nu este doar despre mine, ci și despre impactul pe care îl pot lăsa asupra copiilor și asupra comunității din care voi face parte atât eu, cât și cei pe care îi voi îndruma. Voi

încerca să fiu cadrul didactic de care eu însămi aş avea nevoie, iar prin fiecare copil pe care îl voi încuraja şi îl voi ajuta să crească , voi contribui la crearea unei lumi mai bune, mai înţelegătoare şi mai pline de compasiune.

BIBLIOGRAFIE

Pânişoară, Ion-Ovidiu, Manolescu, Marin (coordonatori), *Pedagogia învăţământului primar şi preşcolar*, Ed. Polirom, 2019

Farca, Speranţa (coordonator), *Începem grădiniţa! Ghidul părinţilor şi educatoarelor*, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, 2010

Interviu cu viitorul meu

Romanescu Robert-Gabriel,
Școala Gimnazială „Const. Erbiceanu” Erbiceni

Pe măsură ce mă apropii de finalul clasei a VIII-a, încep să mă gândesc tot mai serios la viitorul meu și la drumul pe care vreau să îl urmez. Alegerea unei cariere este un proces important, iar primul pas este să mă cunosc pe mine însumi. Așa cum se menționează în aproape toate materialele de orientare profesională, alegerea unei cariere

începe cu cunoașterea de sine. Această idee mă ajută să îmi analizez calitățile, interesele și valorile pentru a lua decizii cât mai potrivite.

Îmi doresc ca în viitor să am o carieră care să mi se potrivească și în care să mă simt împlinit. Vreau să lucrez într-un domeniu în care pot să învăț mereu lucruri noi și să mă dezvolt. Chiar dacă nu am ales încă o meserie exactă, știu că vreau să combin lucrul cu oamenii cu activități care îmi pun mintea la contribuție. Știu că o carieră reușită este rezultatul unor decizii informate și al unei motivații constante și acest lucru mă inspiră să îmi stabilesc obiective clare și realiste. Pentru mine este important ca meseria aleasă să aibă sens și să simt că ceea ce fac contează. De aceea îmi doresc să aleg un domeniu care să îmi ofere atât stabilitate, cât și posibilitatea de a mă perfecționa.

Cred că am multe calități care mă pot ajuta în viitor. Sunt o persoană serioasă, atentă și responsabilă. Învăț repede și sunt curios, ceea ce mă ajută să mă adaptez la situații noi. Interesele mele sunt legate de tehnologie, comunicare și organizare. Știu că aptitudinile personale reprezintă baza pe care se construiește viitorul profesional și acord atenție punctelor mele forte și încerc mereu să le dezvolt. Valorile mele personale-corectitudinea, seriozitatea și dorința de a face lucrurile bine-mă motivează să îmi urmăresc obiectivele. De asemenea, sunt o persoană calmă și pot să mă concentrez chiar și atunci când apar dificultăți, ceea ce cred că este un avantaj în orice domeniu. După cum afirmă autorul

Napoleon Hill "succesul cere efort susținut și o hotărâre neclintită" , iar eu sunt hotărât să fac orice efort pentru a reuși în ceea ce îmi propun și simt că în viitor aceste eforturi vor fi răsplătite.

Pe lângă resursele interne, există și factori externi care îmi influențează traseul educațional. După cum subliniază și studiile de specialitate, "alături de școală, familia ocupă un rol important în viața școlarului, școala și familia fiind parteneri implicați deopotrivă în formarea și educarea copiilor". Familia mea are un rol important, deoarece m-a susținut mereu și m-a încurajat să îmi urmez pasiunile. Prietenii și colegii mă influențează și ei, pentru că discuțiile noastre despre viitor mă ajută să îmi clarific propriile idei. De asemenea, evoluția societății și schimbările rapide din domeniul tehnologiei mă determină să aleg o carieră flexibilă, în care să mă pot adapta ușor.

Trecerea la liceu îmi oferă ocazia să aleg un profil potrivit intereselor mele. Există multe specializări și calificări care mă pot ajuta să mă pregătesc pentru viitor. În funcție de direcția pe care o voi alege, pot continua studiile la o facultate sau pot urma cursuri care să mă ajute să mă apropiez de domeniul dorit. Activitățile, proiectele școlare și resursele online sunt și ele oportunități importante. Pentru că experiențele variate contribuie la descoperirea propriului potențial, consider că implicarea în astfel de activități mă poate ajuta să descopăr ce îmi place cu adevărat și să îmi dezvolt abilitățile.

Pentru a-mi atinge obiectivele, îmi propun să învăț constant și să mă implic în activități care mă ajută să mă dezvolt. Vreau să fiu serios la școală, să îmi fac temele și să mă pregătesc pentru examene, să parcurg toți pașii importanți în drumul meu spre viitor. De asemenea, vreau să caut informații despre domeniul care mă atrage și să discut cu profesorii mei sau cu persoanele care lucrează deja în acel domeniu. Consider că este important să înțeleg ce presupune o meserie, înainte de a o alege. În același timp, vreau să rămân deschis la schimbări, pentru că este posibil ca pe parcurs să descopăr ceva ce mi se potrivește și mai bine.

Cum mă văd peste zece ani? Mă văd un adult responsabil, cu o carieră stabilă și cu experiență. Sper să lucrez într-un domeniu care îmi place și în care pot să contribui cu ideile mele. Îmi imaginez că voi fi mai matur, mai sigur pe mine și că voi fi reușit să transform planurile de

acum în realizări concrete. Deși viitorul este imprevizibil, sunt încrezător că, dacă voi munci și voi rămâne motivat, voi reuși să îmi îndeplinesc visurile.

BIBLIOGRAFIE

Hill, Napoleon, *Think and Grow Rich*, Editura Penguin Book, București, 2004

Lemeni , Gabriela; Miclea, Mircea (coordonatori), Consiliere și orientare. *Ghid de educație pentru carieră*, Editura ASCR, Cluj, 2010

Revista Educație și noi orizonturi, nr.5 , EDP, martie 2021

Drumul meu spre profesia de procuror

Barbir Alexandru-Dimitrie,
Școala Gimnazială „V. Costachi” Sinești

În sufletul fiecărui copil există dorința de a deveni cineva în viață. Ghidați sau nu de supereroii copilăriei, ne imaginăm că suntem oameni mari, visăm cu ochii deschiși la ceea ce am putea fi și la modul în care schimbăm lumea. Odată cu trecerea anilor, percepția asupra vieții se schimbă, realitatea devine mult mai clară, iar visele încep să se contureze. Succesul garantat de imaginația copilului naiv este umbrat de maturitatea unui adolescent, care conștientizează că, trebuie să urmeze un drum bine stabilit, deciziile îi aparțin, iar una dintre cele mai importante este alegerea carierei profesionale.

Încă din primii ani de gimnaziu am fost atras de ideea de corectitudine, responsabilitate, pe care o presupune aplicarea legii. Acest lucru m-a condus spre a dori să îmbrățișez o meserie bazată pe principiile dreptății, cum ar fi cariera de polițist. Mi-am da seama că impactul acestuia asupra societății nu este unul major, așa că, m-am decis că va trebui să urmez o meserie care să aibă legea în propriile mâini, fiind impresionat de ideea că „Legea trebuie să fie scutul celor slabi și temelia ordinii sociale”, afirmație care reflectă rolul protector al sistemului juridic. Din acest motiv, visul meu este să devin procuror, o profesie care presupune seriozitate, echilibru, integritate și dorința sinceră de a apăra adevărul.

Obiectivul meu principal de carieră este să urmez cursurile Facultății de Drept și să promovez examenul de admitere la Institutul Național al Magistraturii din București, Îmi doresc să ajung un procuror bine pregătit profesional, capabil să analizeze obiectiv fiecare caz și să ia decizii bazate pe lege, să contribuie activ la menținerea echilibrului în societate.

Calitățile care susțin acest obiectiv sunt perseverența, simțul responsabilității, corectitudinea și dorința de a aprofunda cunoștințele juridice. Îmi place să analizez situații complexe, să caut argumente și să înțeleg cauzele, înainte de a formula o concluzie. Sunt o persoană organizată, atentă la detalii, perspicace și capabilă să lucreze sub presiune. Empatia și echilibrul emoțional sunt, de asemenea, esențiale, deoarece un procuror trebuie să înțeleagă atât litera, cât și spiritul legii.

Un rol important în conturarea acestui vis îl are familia mea, care mă învață să respect regulile și să îmi asum consecințele faptelor mele. Să fiu un om corect, principial, care doar prin muncă poate obține ceea ce își dorește, să respecte pe cei din jur pentru a fi respectat, oferind siguranță celorlalți din dorința de a crea echilibru. De asemenea, profesorii m-au încurajat să particip la dezbateri și concursuri școlare, dezvoltându-mi astfel capacitatea de argumentare și exprimare coerentă. Modelele din domeniul juridic, descoperite prin lectură, participarea la diferite activități școlare sau vizionarea de documentare, filme cu tematică juridică, m-au inspirat să privesc dreptul nu doar ca pe un ansamblu de norme, ci ca pe un instrument al echității. Nicolae Titulescu afirma: „Dreptatea este temelia statelor”. Această idee mă motivează să aleg o profesie prin care pot contribui la consolidarea încrederii cetățenilor în modul corect în care se aplică legea.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale și profesionale, este necesară urmarea unui profil care îmi oferă o bază solidă în domeniul istoriei, logicii și educației civice. Pentru aceasta, obținerea unei medii mari la Evaluarea Națională contribuie la admiterea la liceul dorit, în cadrul căruia voi asimila cunoștințe noi, care îmi vor facilita parcursul spre domeniul juridic și care mă vor ajuta să nu îmi încalc principiile. Intenționez să particip la concursuri de dezbateri, olimpiade și activități extracurriculare care îmi dezvoltă capacitatea de argumentare și exprimare clară. Pe viitor, îmi doresc să efectuez stagii de practică în instituții juridice, atât în țară cât și în străinătate și să mă implic în proiecte de voluntariat care promovează educația juridică în rândul tinerilor.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi continua să învăț constant și să îmi dezvolt disciplina personală. Sunt conștient că drumul către magistratură nu este unul ușor, ci presupune multă muncă. Cred că

perseverența și determinarea sunt cheia succesului. De asemenea, pregătirea temeinică atât din punct de vedere profesional, cât și moral este o mare responsabilitate. Cred cu tărie că succesul vine prin muncă susținută, perseverență și încredere în propriile forțe.

Peste zece ani mă văd activând ca procuror, implicat activ în apărarea legalității și în combaterea nedreptăților. Îmi doresc să fiu un model de corectitudine și echilibru, să inspir încredere, respect și să contribui la consolidarea unui sistem de justiție eficient și echitabil. Această meserie nu este doar o aspirație personală, ci o promisiune față de valorile dreptății, ale adevărului și responsabilității civice.

Sper ca visul meu să devină realitate, să am o profesie care presupune responsabilitate, curaj, rigoare morală și profesionalism.

BIBLIOGRAFIE

Montesquieu, Charles-Louis de Secondat, *Despre spiritul legilor*, traducere în limba română, Editura Științifică, București, 1964;
Titulescu, Nicolae, *Discursuri*, Editura Fundației Culturale Române, București, 1994.

Despre un vis mare și curajul de a-l atinge

Goldan Rebecca,
Școala Gimnazială „D. Sturdza” Popești

La 14 ani, mulți adolescenți încă descoperă cine sunt, în ce mă privește simt că viitorul meu este strâns legat de Artele Vizuale. Visul meu este să devin artist plastic, cineva care exprimă ideile, emoții și mesaje prin desen și pictură. Arta nu este doar un hobby pentru mine, este modul prin care mie îmi place să mă exprim și să dau viață personajelor.

Când îmi imaginez viitoarea mea carieră, văd o cale plină de învățare, dar și de creativitate și curaj să faci toate astea. Obiectivul meu este să devin un artist plastic profesionist, care-și expune lucrările în galerii și spații speciale, în țară și chiar în afara țării. Sunt inspirată de artiști precum Pablo Picasso, care și-a reinventat stilul în mod constant, și Salvador Dali, care și-a transformat imaginația în povești vizuale cu un impact deosebit. De asemenea, o admir pe Frida Kahlo pentru că și-a exprimat experiențele sale prin artă. Acești artiști îmi arată că arta poate fi personală, într-un fel, și cu multe înțelesuri pe care le poți transmite mai departe. Ca viitor artist plastic, vreau să explorez desenul contemporan și pictura. Doresc ca arta mea să reflecte emoțiile umane, identitatea acestora și, de asemenea, frumusețea naturii. Scopul meu nu este doar de a crea lucrări frumoase, ci și de a face oamenii să înțeleagă și să simtă ceea ce încerc să transmit.

Pentru a-mi atinge visul, trebuie mai întâi să înțeleg calitățile care mă definesc și mă pot ajuta pe acest drum. Am deja, consider eu, câteva aptitudini care mă pot ajuta în această carieră: îmi place să-mi imaginez abordări noi și să le experimentez prin culori și forme; am abilități de desen și pictură pe care le practic în mod frecvent și încerc să-mi îmbunătățesc tehnica; acord atenție detaliilor-mă refer la

proporții, contraste și compoziții. Când nu îmi place un desen la prima vedere, încerc să-l refac, în loc să renunț.

Aud mereu vorbind despre faptul că talentul singur nu este suficient și că este nevoie de disciplină, pregătire tehnică și multă practică pentru a te perfecționa. Voi lua în considerație aceste lucruri pe drumul acesta.

Dacă e să vorbesc despre valorile personale care mă ajută la alegerea carierei, acestea ar putea fi: autenticitatea - doresc ca arta mea să reflecte cine sunt cu adevărat, și să-mi dea libertatea de a spune ceea ce simt, și, perseverența - cred că succesul se construiește cu efort și răbdare. Aceste lucruri mă motivează și mă ajută să rămân concentrată cât mai mult.

Personalitatea mea m-a influențat, de asemenea, în alegerea carierei. Sunt atentă la detalii și sensibilă la emoții, ceea ce mă ajută să înțeleg, la rândul meu, emoțiile celor din jur. Mă simt destul de relaxată când lucrez singură, îmi acord timp suficient pentru a crea și a pune pe foaie ceea ce simt sau cum observ eu lucrurile. În același timp, sunt curioasă și doresc să învăț tehnici noi.

Se știe că un artist plastic necesită multă imaginație și profunzime, calități pe care mă străduiesc să le dezvolt continuu. În timp ce factorii prezențați mai sus sunt importanți, și alți factori joacă un rol important în modelarea viitorului meu. Artiștii deja consacrați mă inspiră să cred că această carieră este posibilă. Aceștia, expozițiile și profesorii de artă îmi arată că aceasta nu este doar o pasiune, ci poate fi și o profesie. Ceea ce am aflat despre viața marilor artiști mă învață că succesul cere timp și muncă continuă.

Suportul familiei mele este și el foarte important. Ei mă încurajează să-mi urmez pasiunea, dar îmi amintesc și că arta cere creativitatea, dar și responsabilitate. Își doresc pentru mine să am un viitor sigur, așa că m-au sfătuit să combin creativitatea cu o educație bună. Sfatul lor mă ajută să gândesc clar și mă motivează să muncesc, pentru a dovedi că pot face ca visul meu să se împlinească. Prietenii îmi apreciază desenele și mă încurajează adesea să particip la concursuri sau la diverse proiecte în școală. Feedback-ul lor îmi crește încrederea în forțele mele. Uneori, ei îmi cer să creez postere sau să-i ajut cu

proiecte creative, ceea ce mă face să simt că am șanse ca și alții să vadă ceea ce sunt eu.

Una dintre cele mai mari oportunități pentru viitorul meu este participarea la cursurile unui liceu de artă cu o specializare în Arte plastice. În țară, liceele de artă oferă formare profesională în domenii precum: arhitectură, design, arte plastice. Prin înscrierea într-un astfel de liceu, poți primi o educație în istoria artei, compoziție, perspectivă, teoria culorilor și tehnici artistice.

Realizarea unui portofoliu de lucrări care să te reprezinte, este, la fel, important pentru intrarea la un liceu de specialitate și la o universitate de arte, mai târziu.

Dacă voi reuși, după liceu, voi putea continua studiile la o universitate, cum ar fi Universitatea Națională de Arte "George Enescu" Iași sau Universitatea Națională de Arte București, unde voi putea studia secția Arte vizuale, specializarea Arte plastice. Aceste universități oferă calificări în domeniu și îi ajută pe studenți să construiască conexiuni în lumea artei. Prin expoziții sau vernisaje, poți câștiga experiență și recunoaștere. Participarea la concursuri locale de artă și proiectele culturale pot ajuta, de asemenea, evoluția ca artist.

Pentru a-mi transforma visul în realitate, voi avea nevoie de un plan format din:

- ✓ *Practică zilnică, prin desen și exercițiu permanent.*
- ✓ *Alcătuirea unui portofoliu care să conțină cele mai bune lucrări pentru a prezenta ceea ce sunt.*
- ✓ *Înscrierea la un Liceu de artă, acest lucru îmi va oferi pregătire profesională și îndrumare. Participarea la expoziții și concursuri, aceste experiențe îmi vor spori încrederea și mă vor motiva permanent.*
- ✓ *Acumulare de cunoștințe despre Istoria artei, înțelegerea mișcărilor artistice din trecut, ajută la crearea artei noi.*
- ✓ *Dezvoltare de abilități digitale; în prezent, în desen și în pictură, artiștii moderni combină de multe ori tehnicile tradiționale cu cele digitale.*
- ✓ *Crearea popularității online, prezentarea lucrărilor mele pe social media poate atrage oportunități.*

Înțeleg că succesul în artă nu se întâmplă imediat, este nevoie de multă practică și continuitate. Înțeleg și că drumul ales poate fi plin de provocări, am început deja să simt lucrul acesta. Să ajungi să fi recunoscut într-un mediu în care mulți sunt talentați, poate fi dificil de atins. Cu toate acestea, sper din suflet că pasiunea și practica să mă ajute la depășirea acestor obstacole.

Cine voi fi în 10 ani ? Mă imaginez o tânără artistă încrezătoare în forțele proprii, cu un stil autentic. Mă văd absolvind Universitatea de Arte Plastice, participând la multe expoziții și poate chiar organizându-mi propria expoziție. Sper, cândva, să am un mic studio plin de pânze, schițe și sculpturi. Îmi imaginez colaborarea cu alți artiști și participarea la festivaluri de artă. Vreau să fiu recunoscută nu numai pentru abilitățile mele tehnice, ci și pentru creativitatea și ideile transpuse în lucrările mele. Mai important, vreau să rămân autentică. Nu vreau să creez artă doar pentru bani, ci și pentru împlinirea personală și influența în bine a celor ce-mi văd lucrările. Sper, în viitor, ca lucrările mele să-i inspire pe alții, așa cum eu sunt inspirată de marii artiști.

Carierea mea viitoare ca artist plastic nu este doar un vis; este un obiectiv pe care mi l-am propus să-l ating, bazându-mă pe abilitățile și ideile mele, dar și pe sprijinul oamenilor din jurul meu. Factori precum creativitatea, munca și originalitatea, combinați cu factori de mediu, cum ar fi sprijinul familiei, modelele de inspirație și oportunitățile oferite de școli, mă vor ajuta să ajung acolo unde îmi doresc. Ajungând la un liceu de artă, continuându-mi studiile în domeniul artelor vizuale și lucrând constant pentru a evolua, voi ajunge să transform pasiunea de acum într-o profesie.

În zece ani, mă văd un artist expresiv și dedicat, mândru de călătoria pe care am început-o la 14 ani - un adolescent cu un vis mare și curajul de a-l urma.

BIBLIOGRAFIE

<https://consilierecariera.ubbcluj.ro/2022/01/19/influenta-sociala-in-alegerea-carierii/>

<https://cnaob.ro/wp/oferta-educationala/>

<https://edict.ro/studiu-privind-factorii-care-influenteaza-succesul-sau-insuccesul-in-invatare/>

<https://startupcareer.ro/cum-sa-alegi-cariera-potrivita-in-functie-de-pasiunile-tale/>

<https://talentreserve.ro/ro/factorii-determinanti-in-alegera-carierii/>

Pași mici spre visul meu de a salva vieți

Murgoci Veronica-Delia,
Școala Gimnazială „D. Sturdza” Popești

Fiecare om își imaginează viitorul în mod diferit. Unii visează la faimă, alții la aventură, iar alții la stabilitate și liniște. Eu, deși sunt doar în clasa a VIII-a, simt că știu deja ce drum vreau să urmez. Nu spun că știu toate detaliile sau că am totul perfect planificat, însă știu sigur un lucru: îmi doresc să devin medic. Nu doar un medic obișnuit, ci unul bun, respectat și iubit de oameni, un medic la care pacienții să vină cu încredere și cu speranță, chiar dacă motivul vizitei nu este unul fericit.

Gândul că voi purta halatul alb, că voi avea stetoscopul la gât și că voi putea lucra într-un spital mă face să simt o bucurie profundă și o emoție pe care nu o pot descrie în cuvinte. Îmi imaginez cum voi păși în cabinetul meu, cum lumina dimineții va intra prin fereastră și cum oamenii vor veni cu încredere, știind că îi pot ajuta. Îmi imaginez un pacient care intră, care se oprește și zâmbește ușurat pentru că mă vede. În acel moment, el se simte în siguranță și deschis să îmi spună ce îl doare, ce îl sperie sau ce simte. Eu îl ascult cu atenție, explic pe înțelesul lui ce urmează, îi ofer sprijin și îl fac să simtă că nu este singur. Această scenă, deși imaginată, mă motivează să merg înainte și să muncesc pentru fiecare pas către visul meu.

Obiectivul meu de carieră este clar: vreau să îmbrac halatul alb și să am puterea de a salva vieți. Îmi doresc să fiu un medic renumit nu neapărat prin faimă, ci prin profesionalism și prin modul în care îmi tratez pacienții. Vreau ca oamenii să mă respecte pentru ceea ce știu și pentru ceea ce fac, dar mai ales să mă aprecieze pentru felul în care îi fac să se simtă. Îmi doresc să fiu un medic „modern”, apropiat de oameni, empatic. Admir la modele precum Dr. Alexandra Mircea felul în

care îmbină profesionalismul cu apropierea de oameni, și mi-aș dori să urmez exemplul lor.

Consider că am anumite trăsături care mă susțin în atingerea acestui vis. Sunt o persoană sensibilă, lăcrimez atunci când văd un animaluț rănit sau pe cineva care suferă, dar în același timp sunt suficient de puternică emoțional încât să trec peste momentele dificile. Chiar și atunci când mă simt epuizată sau descurajată, reușesc să merg mai departe, gândindu-mă că fiecare pas înainte mă apropie de visul meu. Dorința de a învăța mereu și curiozitatea pentru lucrurile complicate mă fac să cred că medicina este domeniul potrivit pentru mine. Îmi doresc să știu cât mai mult pentru a putea ajuta cât mai bine. Vreau să fiu un medic care vorbește pe înțelesul pacientului, care explică, care ascultă și care oferă sprijin. Vreau ca oamenii să vadă în mine nu doar un specialist, ci un om în care pot avea încredere, o persoană căreia îi pot spune ce îi doare, atât fizic, cât și sufletește.

Factorii externi au și ei un rol important în traseul meu. Familia mea mă susține și mă încurajează constant. Îmi spun că, dacă voi continua să învăț la fel de bine, pot deveni un medic foarte bun. În același timp, sunt sinceri și îmi spun că drumul va fi lung și anevoios, că vor exista momente grele, episoade neplăcute și clipe în care mă voi simți epuizată. Apreciez această sinceritate, pentru că mă ajută să înțeleg că visul meu nu este unul ușor de atins, dar este posibil dacă sunt perseverentă. De asemenea, modelele din mediul online și respectul de care se bucură medicii în societate mă motivează să îmi doresc și mai mult această carieră.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale, știu că primul pas important va fi alegerea unui profil de liceu potrivit (Științe ale Naturii), unde voi putea aprofunda biologia și chimia. După absolvirea liceului și promovarea examenului de Bacalaureat, îmi doresc să urmez Facultatea de Medicină, care durează șase ani. Apoi va urma rezidențiatul, perioada în care mă voi specializa într-un anumit domeniu. Deși acum mi se pare mult și uneori chiar copleșitor, înțeleg că fiecare etapă este necesară pentru a deveni un profesionist adevărat. Pe viitor, mi-ar plăcea să particip și la activități de voluntariat, unde să pot ajuta persoane aflate în dificultate. Este doar o dorință momentană, dar una

sinceră. Îmi doresc să salvez vieți și să văd oameni zâmbind știind că am contribuit, măcar puțin, la binele lor.

Uneori mă gândesc la mine peste zece ani și la Delia din viitor. Îi promit Deliei din viitor că voi munci pentru visul nostru, că nu voi renunța atunci când va fi greu și că voi rămâne aceeași persoană empatică și dornică să ajut. Vreau ca oamenii să simtă că pot să le explic lucrurile pe înțelesul lor și că pot fi un sprijin real, o persoană căreia îi pot spune tot ce simt. Sunt sigură că Delia de acum va fi mândră de Delia de peste zece ani, pentru că va fi păstrat curajul de a-și urma visul și dorința de a ajuta.

Peste zece ani, mă văd aproape de finalul facultății sau poate deja medic rezident, intrând într-un salon sau cabinet cu răbdare și empatie. Mă văd crescând în fiecare zi, învățând din experiențe și adunând cunoștințe, dar păstrând mereu scopul meu principal: să ajut oamenii și să le ofer sprijin atunci când au nevoie. Fiecare zi va fi o oportunitate de a învăța, de a crește și de a aduce puțin bine în viața cuiva.

Viitorul meu nu este doar despre o profesie, ci despre cine vreau să devin ca om. Vreau să fiu Delia care transformă durerea în speranță și care aduce zâmbete chiar și atunci când situația nu este ușoară. Dacă peste zece ani voi putea privi în urmă și voi putea spune că am făcut tot ce a depins de mine pentru a-mi urma visul, atunci voi ști că sunt exact acolo unde trebuie să fiu.

Drumul meu spre o carieră didactică

Pricop Alexia Parascheva,
Școala Gimnazială „V. Costachi” Sinești

Cariera pe care noi, adolescenții, o alegem pentru a putea avea reușite cât mai mari în viață nu înseamnă doar o alegere profesională, ci o asumare și o responsabilitate față de noi înșine și față de societate. Planul de a ajunge profesoară sau învățătoare nu a fost dintotdeauna ceea ce mi-am dorit. Am conștientizat că vreau în acest domeniu atunci când am ajuns la gimnaziu.

Obiectivul meu principal este să devin un cadru didactic pregătit și cu empatie față de cei pe care îi voi călăuzi. Îmi doresc ca elevii să vină cu drag la școală, simțindu-se ascultați și valorizați. Indiferent de situația fiecărui elev, doresc să devin o persoană ce îi poate ajuta nu numai la învățat ci și în perioade complicate pe care orice persoană le întâlnește în viață.

Printre factorii interni care susțin acest scop și obiectivele propuse sunt răbdarea și capacitatea de a comunica cât mai deschis cu copiii. Apoi, am realizat cât de important este să fii pasionat de ceea ce vrei să faci. Pur și simplu, să-ți placă. Am văzut acest lucru și la mulți dintre profesorii mei. Însă, ceea ce mă încurajează și motivează cel mai mult este dorința de a produce o schimbare în viața fiecărui copil/adolescent. Schimbarea care îl transformă și îi transformă viața într-o călătorie cu sens.

Factorii externi care mă ajută să parcurg cu bine acest drum sunt familia și prietenii. Consider că este foarte important să ai un ajutor să ai măcar o persoană care crede în tine și care are încredere că vei reuși. Experiențele mele școlare m-au determinat să îmi doresc să ofer, la rândul meu, sprijin și îndrumare elevilor. Profesorii mei au fost modele care mi-au demonstrat că această profesie poate schimba vieți.

Oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am în vedere sunt absolvirea unui liceu și o facultate în domeniul pedagogic sau a disciplinei pe care vreau să o predau, dar și multă practică. Am idee ce anume îmi doresc, însă îmi păstrez și libertatea de a mă răzgândi.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră sunt conștientă că va trebui să muncesc din greu, indiferent de ce obstacol voi întâlni pe parcursul vieții mele. În primul rând, voi finaliza studiile liceale cu rezultate foarte bune și mă voi pregăti pentru a intra la facultate. Ulterior, voi susține examenul de titularizare și voi participa la diverse programe necesare pentru a deveni o profesoară bine pregătită și care poate inspira și motiva elevii.

Din punctul meu de vedere, peste 10 ani, mă văd în ipostaza de cadru didactic dedicat și implicat și îmi imaginez că indiferent de cât de mult timp o să treacă și cât de multă experiență voi căpăta, mereu voi fi o profesoară cu la fel de multe emoții precum în prima zi de predare, având obiectivul de a fi parte dintre cei care formează caracterul noilor generații.

Să las o urmă ...

Truță Silvana Teodora,
Școala Gimnazială „D. Sturdza” Popești

Mă întreb adesea dacă viitorul meu mă privește deja, dintr-un timp care încă nu există pentru mine și dacă zâmbeste. Nu știu cu certitudine unde voi ajunge, dar știu ce mă cheamă. Iar chemarea aceasta nu este zgomotoasă, nu este stridentă, este o șoaptă care se repetă în mine ori de câte ori ating o pensulă: arta.

Îmi doresc să devin pictoriță. Nu doar pentru a stăpâni tehnica sau pentru a expune tablouri într-o galerie, ci pentru a surprinde ceea ce, de obicei, oamenii nu au timp să observe: lumina care cade pe o față obosită, fragilitatea unui apus, neliniștea ascunsă într-o privire. Vreau să pictez nu lucruri, ci trăiri. Să transform emoția în culoare și tăcerea în formă.

Obiectivul meu de carieră este, în esență, unul simplu și totuși nemăsurat: să las o urmă. Să știu că, într-o zi, cineva va privi o lucrare de-a mea și va simți că nu este singur. Dacă nu voi reuși să devin pictoriță în sensul clasic al cuvântului, îmi doresc totuși ca drumul meu profesional să rămână legat de artă, fie că voi ilustra cărți, voi studia designul, restaurarea sau istoria artei. Nu îmi pot imagina un viitor în care să nu creez.

Ceea ce mă susține sunt, înainte de toate, înclinațiile mele interioare. Simt o nevoie aproape vitală de a desena, de a combina culori, de a transforma o foaie albă într-un univers. Răbdarea, sensibilitatea și tendința de a observa detaliile sunt trăsături care mă definesc și care mă pot ajuta să cresc în acest domeniu.

Există și factori externi care îmi modelează traseul: profesorii care încurajează creativitatea, artiștii pe care îi admir, sprijinul familiei. Modelele de carieră din domeniul artistic îmi arată că drumul nu este ușor, dar este posibil.

Din punct de vedere educațional, îmi doresc să aleg un profil sau o specializare care să îmi valorifice potențialul artistic. Liceul vocațional de arte plastice, cursurile suplimentare de desen și pictură, participarea la expoziții și concursuri reprezintă oportunități prin care pot evolua. Mai târziu, o facultate în domeniul artelor vizuale sau al designului mi-ar putea oferi o înțelegere profundă a limbajului artistic.

Pentru a-mi împlini visul, știu că trebuie să muncesc constant, să accept greșelile ca parte a procesului și să exersez chiar și atunci când inspirația întârzie. Perseverența va fi cea mai importantă culoare din paleta mea.

Peste zece ani, mă văd într-un atelier luminat, cu mâinile pătate de vopsea și cu sufletul împăcat. Poate că voi avea deja expoziții, poate că încă voi construi pas cu pas, dar știu că voi continua să creez.

Nu îmi doresc o viață comodă, ci una care să însemne ceva. Dacă voi reuși să las în urmă culori care să vorbească atunci când eu nu voi mai fi, atunci voi ști că mi-am găsit drumul.

Arhitectul propriei libertăți: între inginerie și liniștea naturii

Bordiniuc Gabriel,
Liceul „Prof. M. Dumitriu” Valea Lupului

Obiectivele mele de carieră sunt clare și strâns legate de pasiunea pentru latura tehnică. Îmi doresc să devin inginer în domeniul mecanic și electric, concentrându-mă pe sisteme de energie sustenabilă și automatizări. Scopul meu final nu este doar succesul profesional, ci utilizarea acestor cunoștințe pentru a-mi asigura independența totală până la vârsta de 45 de ani, când plănuiesc să mă retrag într-un mod de viață off-grid.

Factorii interni care mă susțin includ o curiozitate nativă pentru modul în care funcționează lucrurile și o disciplină riguroasă în rezolvarea problemelor complexe. Valorile mele sunt libertatea și autonomia, iar interesul pentru circuite și mecanică este motorul care îmi alimentează învățarea zilnică.

În ceea ce privește factorii externi, sunt influențat de dezvoltarea rapidă a sectorului tehnologic, dar și de frumusețea munților noștri care îmi oferă viziunea destinației finale. Prietenii și familia îmi respectă dorința de a urma o cale mai puțin convențională, înțelegând că pentru mine, progresul înseamnă control asupra propriului timp.

Oportunitățile educaționale pe care le am în vedere includ un profil de real la liceu, urmat de studii universitare la Politehnică. Acestea îmi vor oferi calificările necesare pentru a proiecta sisteme electrice și structuri mecanice avansate.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi proceda prin acumularea de experiență practică încă de acum, investind în proiecte personale de electronică și economisind strategic pentru a-mi finanța independența timpurie.

Peste 10 ani, mă văd un specialist respectat în inginerie, lucrând la proiecte care contează, dar având deja fundația (atât tehnică, cât și financiară) pentru viitoarea mea cabană din pădure. Voi fi omul care știe să repare orice și care se pregătește să schimbe zgomotul orașului pe liniștea munților.

Visul meu

Dăscălița Maria-Teodora,
Liceul „Prof. M. Dumitriu” Valea Lupului

Obiectivele mele de carieră

Îmi doresc să devin medic neurochirurg și să profez aici, în Iași. Chiar dacă, raportat la alte zone ale țării, condițiile din Iași sunt foarte bune și demne de apreciere, mereu există loc pentru îmbunătățire și progres. Mi-ar plăcea ca odată cu avansarea mea în carieră, să pot înțelege mecanismele sistemului medical și, acolo unde este nevoie, să contribui la optimizarea lui, fie prin implicare directă, fie prin inițiative care să aducă un plus de calitate. Pentru mine, medicina nu înseamnă doar un scop personal, ci o responsabilitate fata de comunitate. Iar dacă, din orice motiv, viața nu mă va îndruma către neurochirurgie, aș rămâne cu aceeași pasiune în cadrul neurologiei.

Factorii interni care îmi susțin scopul

În atingerea acestui scop, mă sprijină resursele mele interioare. Am fost mereu caracterizată ca având o capacitate naturală de a conduce și de a-mi asuma responsabilitatea în situații dificile, știu să mobilizez oamenii din jur și să rămân calmă atunci când presiunea crește. Mă ajută, de asemenea, o memorie foarte bună, care îmi permite să rețin rapid informații complexe și să le integrez eficient, o calitate esențială într-un domeniu atât de riguros precum medicina. Sunt dedicată în tot ceea ce fac și dispusă să sacrific confortul personal pentru a-mi atinge visurile, pentru că știu că performanța cere perseverență și disciplină. Mai presus de toate, nu mă dau bătută; indiferent de obstacole, continui să merg înainte cu aceeași determinare, convinsă că fiecare pas, oricât de dificil, mă apropie de obiectivul meu.

Factorii care mi-au influențat orientarea profesională

Deși nu provin dintr-o familie de medici, parcursul meu a fost influențat profund de o prietenă apropiată a familiei, pe care o cunosc încă din perioada în care era medic rezident și care astăzi este medic primar anestezist. I-am urmărit evoluția profesională, i-am văzut munca, efortul constant, nopțile nedormite și presiunea uriașă sub care a lucrat, dar și dragostea ei pe care o poartă meseriei sale. Chiar dacă domeniul ei este solicitant și adesea copleșitor, nu ar fi renunțat niciodată la el pentru ceva mai confortabil.

În același timp, pasiunea mea pentru cunoaștere s-a conturat foarte devreme: am învățat să citesc de la o vârstă fragedă și am crescut într-o casă plină de cărți, majoritatea despre anatomia umană, care mă fascinau. Ulterior, lectura volumului „Imune” (pe care l-am citit în limba engleză) mi-a deschis o perspectivă nouă asupra complexității corpului uman. Deși sistemul imun m-a impresionat prin rafinamentul său, descoperirea sistemului neurologic, prin alte lecturi dedicate, m-a captivat și mai profund, determinându-mă să îl studiez cu o pasiune care a crescut constant și care, în timp, s-a transformat într-o adevărată chemare către neurologie.

Parcursul meu educațional viitor

Parcursul meu educațional este orientat clar spre domeniul medical, motiv pentru care îmi doresc să urmez profilul științe ale naturii la Colegiul Național „Emil Racoviță” din Iași. După finalizarea liceului, intenționez să îmi continui studiile la Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași, unde voi putea să învăț pentru a deveni medic. În paralel, voi susține examenul de certificare C2 la limba engleză în decembrie clasa a IX-a, după finalizarea cursurilor urmate la Twinkle Star și a examenelor Cambridge susținute anterior, pentru a-mi consolida competențele lingvistice la cel mai înalt nivel și a avea acces la literatura medicală internațională. De asemenea, îmi doresc să continui activitățile de voluntariat ori de câte ori voi avea ocazia, deoarece consider că implicarea în comunitate este esențială atât pentru dezvoltarea mea personală, cât și pentru formarea mea ca viitor profesionist dedicat.

Unde mă vad în 10 ani

Peste zece ani, mă văd urmând rezidențiatul, dedicată complet formării mele ca medic și aprofundării specializării pe care o voi alege, fără să mă imaginez în alt domeniu sau pe un alt drum profesional. Mă văd implicată activ în viața spitalului, învățând zilnic din fiecare caz, asumându-mi responsabilități din ce în ce mai mari și construindu-mi, pas cu pas, identitatea profesională. Nu îmi proiectez viitorul în afara medicinei, pentru că acesta este locul în care simt că aparțin și în care știu că pot evolua și contribui cu adevărat.

Să cresc oameni, nu doar note

Irina Elisa Anisia,
Liceul „Prof. M. Dumitriu” Valea Lupului

Încă din copilărie am simțit că îmi doresc să lucrez cu oamenii și să contribui la binele lor. Pe măsură ce am crescut, am înțeles că locul în care pot face cea mai mare diferență este școala. De aceea, obiectivul meu principal de carieră este să devin învățătoare și să ofer copiilor nu doar informații, ci și sprijin, încredere și înțelegere.

Îmi doresc să fiu o învățătoare care creează un mediu sigur, cald și echilibrat, în care fiecare copil să se simtă văzut, ascultat și respectat. Consider că rolul unui cadru didactic nu se limitează la transmiterea cunoștințelor, ci presupune și formarea caracterului, dezvoltarea încrederii în sine și susținerea emoțională a elevilor. Vreau ca elevii mei să vină cu plăcere la școală și să nu se teamă să greșească, pentru că greșeala face parte din procesul de învățare.

Există mai mulți factori interni care mă susțin în atingerea acestui obiectiv. În primul rând, sunt o persoană empatică și sensibilă. În copilărie am trecut prin experiențe de hărțuire și comportamente de intimidare din partea colegilor, iar aceste situații m-au afectat profund. De asemenea, au existat momente în care am simțit diferențe de tratament între mine și fratele meu, ceea ce m-a făcut să mă simt nedreptățită și descăratată. Uneori aveam impresia că rămân în urmă față de colegii mei, nu din lipsă de capacitate, ci din lipsă de încurajare.

Aceste experiențe nu m-au doborât, ci m-au format. Ele m-au ajutat să dezvolt o sensibilitate aparte față de copiii vulnerabili sau retrași. Îmi doresc ca niciun elev din clasa mea să nu se simtă umilit, comparat sau mai puțin valoros. Voi trata fiecare copil în mod egal, cu respect și răbdare.

Un alt factor important este răbdarea mea și capacitatea de a explica în moduri diferite. Înțeleg că fiecare copil are propriul ritm de

învățare și propriul stil de a înțelege informațiile. Dacă o metodă nu funcționează, voi căuta alta. Cred cu tărie că orice copil poate progresa atunci când este sprijinit corespunzător.

De asemenea, iubesc activitățile creative. Știu să cânt la chitară și consider că muzica poate fi un instrument educațional valoros. Îmi doresc să folosesc metode interactive, jocuri didactice, activități artistice și proiecte creative pentru a face procesul de învățare mai atractiv și mai eficient. Cred că educația trebuie să fie nu doar utilă, ci și plăcută.

Factorii externi au un rol semnificativ în traseul meu profesional. Familia mea mă susține și are încredere în mine, la fel și prietenii și mentorii mei. Sprijinul lor îmi oferă motivație și curaj. O experiență importantă pentru mine a fost voluntariatul de două săptămâni cu elevi din clasele 0-4. Această perioadă m-a ajutat să înțeleg mai bine responsabilitatea și frumusețea lucrului cu cei mici. M-am simțit împlinită atunci când am reușit să explic ceva pe înțelesul lor sau când am observat progresul lor.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale, îmi propun să urmez Liceul Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași, unde voi putea dobândi competențele necesare pentru a deveni cadru didactic. Consider că această etapă este esențială pentru formarea mea profesională. Ulterior, doresc să continui studiile la facultate, specializarea Pedagogie, la Iași, pentru a aprofunda domeniul educației. În anii de liceu îmi propun să studiez și Psihologia, deoarece înțelegerea dezvoltării emoționale și cognitive a copiilor este foarte importantă pentru un viitor învățător.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi acționa cu perseverență și seriozitate. Voi învăța constant, voi participa la activități extracurriculare și la proiecte de voluntariat și voi căuta să mă dezvolt atât profesional, cât și personal. Cred că un dascăl trebuie să fie un model pentru elevii săi, iar acest lucru presupune echilibru, responsabilitate și dorință continuă de perfecționare.

Peste zece ani mă văd într-o clasă primitoare, înconjurată de copii curioși și plini de energie. Mă văd oferind sprijin, încurajare și încredere. Voi fi în continuare o persoană respectuoasă, amabilă, empatică și perseverentă. Voi trata fiecare elev în mod egal și voi face tot posibilul ca fiecare copil să își descopere potențialul.

Cred că profesia de învățător este mai mult decât o carieră; este o misiune. Este șansa de a influența pozitiv viețile unor copii aflați la început de drum. Dacă peste ani un elev își va aminti că în clasa mea s-a simțit înțeles și apreciat, atunci voi ști că mi-am împlinit visul.

Un vis pe scenă

Greu Ilinka,
Școala Gimnazială Popricani

Uitându-mă spre viitorul pe care vreau să-l urmez, mi-am evidențiat deja un obiectiv clar: să devin chitaristă sau profesoară de chitară. Deși am doar doi ani de când am descoperit acest hobby, pentru mine nu mai este doar o activitate de timp liber, ci o parte importantă din identitatea mea. Muzica nu este doar o succesiune de sunete, ci un limbaj universal prin care oamenii își exprimă emoțiile, trăirile și gândurile. Chitara, în mod special, mi se pare un instrument care poate transmite atât forță, cât și sensibilitate. Prin ea simt că pot spune lucruri pe care uneori nu reușesc să le exprim în cuvinte.

Obiectivul meu principal este să transform această pasiune într-o carieră stabilă și serioasă în domeniul muzical. Îmi doresc să ajung să stăpânesc chitara la un nivel avansat, să pot interpreta piese complexe, dar și să compun propriile melodii. În același timp, ideea de a deveni profesoară de chitară mă atrage foarte mult, deoarece aș putea transmite mai departe ceea ce am învățat și aș putea inspira alți copii sau adolescenți să descopere frumusețea muzicii.

Dorința mea de a cânta la chitară este influențată în mare parte de fratele meu mai mare, Sorin. El este modelul meu principal. Văzându-l cântând la chitara electrică, interpretând solo-uri și riff-uri, mi s-a părut fascinant. Am început în ianuarie 2024 să fac pregătire cu el la chitara clasică, unde am învățat noțiunile de bază: corzile, freturile, poziționarea corectă a mâinilor și citirea acordurilor simple. După luni de exerciții zilnice și multă răbdare, am trecut la chitara electrică, modelul Stratocaster de la Squier. Acest pas a însemnat pentru mine o nouă etapă, mai complexă și mai provocatoare.

Am început să învăț piese și tehnici inspirate de la chitariștii mei preferați din genuri precum nu-metal, rock clasic și alternative rock. Îi

admir pentru munca și dedicarea lor. Consider că artiști precum Richard Kruspe, James „Munky” Shaffer, Daron Malakian, Brad Delson, Prince, Angus Young, Ritchie Blackmore sau Kurt Cobain au demonstrat că succesul vine prin pasiune, disciplină și perseverență. Ei reprezintă pentru mine modele de carieră și dovada că visele pot deveni realitate dacă muncești constant.

Factorii interni care mă susțin în atingerea acestui obiectiv sunt pasiunea, ambiția și dorința de a evolua. Sunt o persoană perseverentă și, atunci când îmi propun ceva, încerc să nu renunț ușor. Am dezvoltat deja o rutină de exersare, chiar dacă uneori este obositor sau dificil. Creativitatea este o altă calitate importantă, deoarece muzica nu înseamnă doar tehnică, ci și emoție. Îmi place să improvizez și să creez mici fragmente muzicale, iar acest lucru mă ajută să-mi dezvolt propriul stil. De asemenea, răbdarea și disciplina sunt esențiale, deoarece progresul nu apare peste noapte.

În ceea ce privește factorii externi, sprijinul familiei este foarte important pentru mine. Faptul că fratele meu mă ajută și mă încurajează îmi dă încredere. Părinții mei mă susțin și ei, chiar dacă poate nu înțeleg mereu exact genul de muzică pe care îl prefer. Prietenii mei știu cât de mult înseamnă chitara pentru mine și mă încurajează să continui.

Din punct de vedere educațional, îmi doresc ca pe viitor să urmez un liceu vocațional sau un liceu cu profil teoretic (științe ale naturii) și în paralel să particip la cursuri specializate de muzică, unde să obțin certificări de instrumentist. Mai târziu, poate chiar o facultate de muzică, care să-mi ofere pregătire teoretică și practică. Există multe domenii ocupaționale în muzică: interpret, profesor, compozitor, membru într-o trupă, tehnician de sunet sau chiar creator de conținut muzical online. Toate aceste opțiuni îmi arată că muzica oferă mai multe posibilități decât pare la prima vedere.

Pentru a-mi îndeplini visul, știu că trebuie să continui să exers zilnic și să-mi stabilesc obiective pe termen scurt și lung. De exemplu, pe termen scurt vreau să învăț piese mai complexe și să-mi îmbunătățesc viteza și precizia. Pe termen lung, îmi doresc să particip la concursuri, să cânt pe scenă și să colaborez cu alți muzicieni. Vreau să învăț și teorie muzicală, pentru a înțelege mai bine structura pieselor și pentru a putea

compune. De asemenea, este important să am încredere în mine și să nu mă las descurajată de eventualele eșecuri.

Peste 10 ani, mă văd o artistă matură, sigură pe talentul și munca mea. Mă imaginez cântând pe scene mari, poate într-o trupă de nu-metal, unde nu doar interpretăm piese, ci și realizăm muzică originală. Aș vrea ca stilul meu să fie recunoscut și apreciat, iar muzica mea să transmită emoții puternice. În același timp, m-aș vedea și predând lecții de chitară, ajutând alți tineri să-și descopere pasiunea, așa cum eu am fost inspirată de fratele meu și de artiștii pe care îi admir.

În concluzie, cariera mea viitoare este strâns legată de muzică și de chitară. Deși sunt încă la început de drum și am doar 15 ani, cred că este important să îmi stabilesc un scop și să muncesc pentru el. Cu perseverență, sprijin și multă pasiune, sunt convinsă că pot transforma visul meu într-o realitate.

Schița viitorului meu

Vieriu Roberta,
Școala Gimnazială Popricani

Obiectivul meu principal și cel mai mare vis este să devin un pictor profesionist. Nu văd această alegere doar ca pe o simplă meserie, ci ca pe o chemare pe care am simțit-o încă de mică. Îmi doresc să ajung în punctul în care să pot trăi din arta mea, să expun în galerii și să creez lucrări care să rămână în timp. Cariera de pictor îmi oferă libertatea de a mă exprima și de a transforma ideile mele în imagini concrete, iar scopul meu final este să devin un nume respectat în acest domeniu artistic, reușind să îmbin pasiunea cu o carieră de succes. Îmi doresc ca, atunci când cineva privește un tablou realizat de mine, să simtă emoție și să se regăsească într-un detaliu, într-o culoare sau într-o expresie. Pentru mine, pictura nu este doar o activitate, ci un mod prin care îmi exprim gândurile, trăirile și chiar visele.

Pe termen lung, obiectivul meu este să îmi construiesc un stil propriu, ușor de recunoscut. Admir artiști care pot fi identificați doar prin modul în care folosesc culorile sau prin tehnica lor specială, iar acest lucru mă motivează să experimentez și să îmi descopăr identitatea artistică. Nu vreau doar să copiez modele existente, ci să creez ceva autentic, care să mă reprezinte. În același timp, îmi doresc să particip la concursuri de artă și la expoziții încă din perioada liceului, pentru a căpăta experiență și pentru a învăța cum funcționează lumea artistică.

Cel mai important factor intern este talentul meu nativ, dar mai ales faptul că mă descurc foarte bine la desen. Am o capacitate deosebită de a realiza compoziții dificile și desene care sunt considerate grele chiar și pentru cei mai mari decât mine. Această deprindere îmi oferă multă încredere în forțele proprii. Pe lângă aptitudinile tehnice, am o răbdare de fier atunci când lucrez la detalii fine și o curiozitate continuă de a învăța tehnici noi. Sunt o persoană care nu se lasă până când o lucrare

nu arată exact așa cum și-a imaginat, iar acest perfecționism este un atu esențial pentru un viitor artist care dorește să atingă excelența.

Un alt factor intern important este sensibilitatea mea. Observ detalii pe care alții poate nu le remarcă: jocul luminii pe o clădire, expresia unui chip sau combinațiile de culori din natură. Această atenție la detalii mă ajută să creez lucrări mai profunde și mai expresive. Consider că în artă nu este suficient doar să știi tehnică, ci trebuie să pui și o parte din sufletul tău în fiecare creație.

Traseul meu este influențat într-un mod foarte pozitiv de comunitatea în care am crescut. Un rol major l-au avut foștii elevi ai școlii mele, care au fost ca mine și care acum sunt deja elevi la liceul la care eu visez să ajung. Ei sunt modelele mele de carieră, deoarece mi-au arătat că se poate și m-au încurajat prin rezultatele lor. De asemenea, sprijinul pe care îl primesc din partea celor care îmi văd lucrările și mă laudă, mă motivează să nu mă opresc. Faptul că am în jurul meu oameni care cred în talentul meu și care mă susțin să dau la un liceu de profil este un factor extern care îmi dă curajul să merg înainte fără ezitare.

Pe lângă acești factori, mediul online reprezintă o altă influență externă importantă. Prin internet pot vedea lucrările unor artiști din întreaga lume, pot urmări tutoriale și pot descoperi stiluri diferite de pictură. Acest lucru mă ajută să învăț constant și să îmi largesc orizonturile.

Cea mai bună oportunitate educațională pe care am identificat-o și pe care sunt hotărâtă să o urmez este admiterea la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Vasile cel Mare” Iași, specializarea Patrimoniu cultural. Consider că acest liceu este locul perfect unde îmi pot valorifica potențialul de dezvoltare, deoarece pune mare preț pe rigoare, desen și pictură. Profilul acestui liceu îmi va oferi specializarea de care am nevoie pentru a învăța tehnici complexe, cum ar fi pictura sacră sau restaurarea, domenii care mă pasionează și cer multă precizie. Aceasta este poarta mea către o carieră solidă, oferindu-mi baza necesară pentru a merge mai târziu la o facultate de arte și pentru a deveni un specialist căutat în domeniul artistic.

Pe viitor, aș putea urma o facultate de arte plastice, unde să studiez în profunzime istoria artei, tehnicile de pictură în ulei, acrilic sau frescă și chiar designul artistic. Domeniile în care aș putea activa sunt

variate: pictor de șevalet, restaurator de icoane sau fresce, ilustrator sau chiar profesor de arte plastice. Faptul că există mai multe direcții profesionale în acest domeniu îmi oferă siguranța că pot găsi un drum potrivit pentru mine.

Pentru a-mi îndeplini acest vis, voi proceda cu multă responsabilitate și disciplină. Planul meu este să învăț cât mai mult pentru a trece cu brio de evaluarea națională și de toate probele de aptitudini care urmează. Voi fi extrem de determinată și voi încerca să fac tot ce îmi stă în putere pentru a-mi perfecționa stilul de lucru. Îmi voi crea un program de lucru și voi încerca să îmi stabilesc obiective clare, pe care să le urmăresc.

Nu mă voi lăsa bătută de greutate și voi căuta mereu să evoluez, să cer sfaturi și să muncesc mai mult decât oricine altcineva, pentru că știu că succesul vine doar prin efort constant. Voi participa la ateliere, concursuri și expoziții școlare pentru a-mi testa nivelul și pentru a primi feedback. Consider că fiecare critică constructivă mă poate ajuta să devin mai bună.

Peste 10 ani, mă văd o persoană împlinită și independentă. Mă imaginez locuind la propria mea casă, un loc primitiv unde voi avea cu siguranță un spațiu special amenajat pentru creație, un atelier luminos plin de pânze și culori. Din punct de vedere profesional, voi fi deja un pictor care și-a găsit stilul și care este cunoscut pentru lucrările sale. Poate voi avea deja expoziții personale și voi colabora cu diverse galerii. Mă văd făcând exact ceea ce îmi place cel mai mult: să desenez și să pictez.

Voi fi acea persoană care a avut curajul să își urmeze visul din școala generală și care a reușit să transforme talentul într-un mod de viață frumos și liniștit. Cred că, dacă voi continua să muncesc cu seriozitate și pasiune, peste 10 ani voi putea privi înapoi cu mândrie și voi ști că fiecare oră petrecută desenând a fost un pas mai aproape de visul meu.

Un vis crescut din rădăcini simple

Căileanu Teodora Anastasia,
Școala Gimnazială nr. 1 Costești

A fost odată, ca niciodată, într-un cătun din zona Moldovei, într-o căsuță asemenea multora, o familie numeroasă cu șapte copii. Printre ei se afla și o fată pe nume Teodora Anastasia-nume care înseamnă „darul lui Dumnezeu”. Ea avea un vis măreț și o dorință puternică de a-l transforma în realitate.

Încă din primii ani petrecuți pe băncile școlii, visul Teodorei a prins rădăcini și a crescut odată cu fiecare zi de învățare și descoperire. Ajunsă în ultimul an de gimnaziu, școala ei a fost vizitată de un reporter al unei televiziuni locale, care realiza un material despre elevii din clasele terminale și planurile lor de viitor. Fiecare elev a fost invitat să se prezinte și să vorbească despre cum își vede cariera. A venit și rândul Teodorei să răspundă la întrebările curioase ale reporterului.

Reporterul: Cine ești tu?

Teodora: Mă numesc Teodora Anastasia, am 15 ani și sunt elevă în clasa a VIII-a. Sunt o persoană responsabilă, energică, sociabilă și empatică. Mă implic activ atât în activitățile școlare, cât și în cele extracurriculare. Fac voluntariat în cadrul filialei ATOR Pașcani, unde, sub îndrumarea unui mentor drag sufletului meu și alături de alți tineri de vârsta mea, am organizat numeroase activități, precum tabăra „Din pridvorul satului”. De asemenea, m-am implicat în activități de voluntariat alături de Departamentul pentru Minorități al Arhiepiscopiei Iașilor, care organizează în fiecare vară tabere pentru copiii din diverse etnii din județele Moldovei. Sunt voluntar și în cadrul proiectului școlar SNAC și fac parte din corurile Protopopiatului Pașcani, unde, în preajma sărbătorilor de iarnă, susținem concerte dedicate comunității.

Reporterul: Cine vei fi peste zece ani?

Teodora: Peste zece ani mă văd o tânără învățătoare împlinită. Mă imaginez în mijlocul unui grup de copii emoționați, cu glasuri tremurânde, aflați în prima lor zi de școală, poate cu teama că doamna învățătoare va fi prea severă. Îmi doresc să transform acea teamă în încredere. Voi depune toate eforturile pentru ca școala să nu fie doar un spațiu de învățare, ci un loc primitiv și cald, unde copiii să vină cu inima deschisă, fără teamă sau nesiguranță.

Reporterul: Cum vei proceda pentru a-ți îndeplini visul de carieră?

Teodora: În anii care urmează, pe parcursul liceului și al facultății, voi investi constant în formarea mea. Voi continua să învăț și să îmi consolidez cunoștințele pedagogice, dar și să îmi dezvolt calități precum empatia, răbdarea și sociabilitatea. Voi pune suflet în fiecare etapă a pregătirii mele, știind că viitorii mei elevi merită un dascăl bine pregătit.

Reporterul: Care sunt obiectivele tale de carieră?

Teodora: Îmi propun să aduc o schimbare pozitivă în viața fiecărui elev pe care îl voi întâlni. Vreau să îl ajut să își descopere potențialul și să își clădească un viitor în care să creadă. Îmi doresc o relație autentică, de la suflet la suflet, nu doar o relație formală între învățător și elev. Voi încerca să mă perfecționez continuu, folosind metode moderne și interactive, astfel încât învățarea să devină o bucurie, iar asimilarea cunoștințelor- un joc.

Reporterul: Care sunt factorii care îți susțin obiectivele?

Teodora: Cei mai importanți factori care mă susțin sunt familia mea și sprijinul emoțional pe care îl primesc. Părinții și frații mei mă încurajează necondiționat și mă ajută să cresc în fiecare zi. Atunci când mă simt neputincioasă, ei îmi redau încrederea și îmi amintesc că după fiecare ploaie răsare soarele. Factorii secundari care mă susțin sunt prietenii mei, Delia și Raul, care mă încurajează neîncetat să lupt pentru visul meu. Delia îmi amintește mereu să nu încetez să visez și să muncesc până la împlinirea obiectivului final, iar Raul mă motivează să învăț, pentru ca într-o zi să parcurgem împreună drumul de la satele modeste până pe dealul Copoului.

Reporterul: Care sunt exemplele profesionale care te motivează?

Teodora: Principalele mele modele sunt surorile mele mai mari, Maria și Ioana. Ambele sunt la catedră: Maria este învățătoare, iar Ioana profesor de religie. Ele îmi arată zi de zi că puterea exemplului este reală și că succesul poate fi atins prin muncă, seriozitate și perseverență. Un alt exemplu important pentru mine este doamna mea dirigintă, care vine în fiecare zi la școală cu zâmbetul pe buze și reușește să ne insuflă dragostea chiar și pentru o materie care nu îmi este foarte apropiată-matematica. Datorită metodelor dumneaei, mă străduiesc să o înțeleg și să o învăț mai bine.

În încheierea interviului, Teodora își exprimă speranța că drumul pe care îl va urma va fi unul corect și demn, fără a răni sau nedreptăți pe ceilalți pentru a-și atinge scopul. Crede cu tărie că succesul trebuie construit prin onestitate și respect, pentru că scopul nu scuză mijloacele. Și astfel, povestea Teodorei nu se încheie aici. Ea abia începe. Într-un cătun din Moldova s-a născut un vis, iar visul acela crește în fiecare zi. Povestea nu se oprește la „a fost odată”, ci merge mai departe cu „va fi”. Va fi muncă, va fi credință, va fi perseverență. Iar peste ani, poate că într-o altă clasă, un alt copil va spune: „A fost odată o învățătoare care a crezut în mine”. Și atunci, visul pornit dintr-o căsuță modestă va fi devenit realitate, scriind mai departe povești în inimile copiilor.

Din bancă la catedră

Cîrțiță Elena,
Școala Gimnazială nr. 1 Costești

Încă din copilărie am simțit că locul meu este printre copii, într-o clasă plină de energie și curiozitate. Obiectivul meu de carieră este să devin cadru didactic la învățământul primar. Pentru asta aspir să urmez un liceu pedagogic, iar mai apoi să mă înscriu la facultate. Mă încântă faptul că aș putea educa, sprijini și forma viitoare generații de copii. Îmi doresc să am un impact pozitiv asupra copiilor în primii lor ani pe băncile școlii și să fiu un exemplu demn de urmat pentru aceștia. Sper ca, de fiecare dată când intru în clasă și îi văd cu ochii mari, plini de lumină, să simt cum mi se umple inima de viață. Sunt hotărâtă să le trezesc și să le hrănesc creativitatea, încrederea în propriile puteri, curiozitatea și dorința de a învăța cât mai multe lucruri noi. Cu ajutorul unor activități interesante și pe placul lor, consider că nu se vor plictisi, ba din contră, își vor da mai mult interesul. Îmi asum să le ofer tot ajutorul meu, să nu se simtă marginalizați sau nedoriți și să cunoască munca în echipă. Mi-ar plăcea să considere școala și clasa ca o a doua casă.

Când vine vorba despre modele de carieră, o pot da exemplu pe doamna mea dirigintă, deoarece pot aprecia faptul că este un ghid pentru noi și face acest lucru din plăcere. Părinții mă susțin în fiecare zi și îmi oferă înțelegere și răbdare. Mă motivează în fiecare zi să lucrez cât mai mult și să lupt pentru a-mi îndeplini visul de carieră. În acest sens, nu mă dau bătută și muncesc intens pentru un rezultat bun la Evaluarea Națională. Îmi doresc extrem de mult să îmi duc la bun sfârșit acest scop și să fiu mândră de mine.

Peste 10 ani mă văd la catedră, împlinită, gândindu-mă la următoarele lecții pe care le voi preda copiilor și următoarele activități atractive pe care le voi concepe pentru ei în cel mai interactiv mod

posibil. Voi fi învățătoare la o școală frumoasă, cu colegi primitivi și calzi, o să am în grijă copii care vin cu zâmbetul pe buze în fiecare dimineață. Fiecare zi va fi diferită, plină de râsete, lecții creative și momente de neuitat. Probabil vor fi și câteva zile mai dificile în care voi întâmpina oboseală, dar sunt sigură că vor fi rare.

Cred cu tărie că cele mai frumoase momente din acest job vor fi atunci când un elev va învăța ceva pentru prima dată, că va vedea că se poate descurca singur și va înțelege ceea ce eu i-am predat. Voi aprecia să îi văd pe toți implicați și dornici de cunoaștere. De asemenea, îmi imaginez momente când cei mici îmi vor aduce scrisori sau desene prin care își exprimă dragostea față de profesor. Aceste gesturi pot fi considerate minuscule, dar pentru mine ar fi imense, deoarece arată că ceea ce fac contează și am un impact real pozitiv asupra lor.

Meseria de profesor poate întâmpina și provocări, dar este important să știi cum să le gestionezi. Uneori este greu să fi răbdător cu toți copiii, mai ales atunci când fac gălăgie sau sunt neatenți, însă răbdarea și empatia sunt foarte necesare în această profesie. Cu ajutorul acestor calități putem regla situațiile neplăcute foarte ușor. Îmi propun să găsesc metode distractive ca să-i implic și să nu se plictisească. Copiii își pot pierde foarte ușor atenția, de aceea este necesar de materiale și metode care să le capteze atenția în adevăratul sens al cuvântului. De exemplu, să transform teme în jocuri sau lecțiile în cântece sau povești imaginare. O altă provocare este atunci când apar conflicte între copii. Este important să știm cum să le prevenim sau să le remediem. Prin discuții amănunțite asupra acestora, elevii vor înțelege că nu este frumos și adecvat. Trebuie să le implementăm ideea de muncă în echipă. Este minunat să vezi cum în timp, copiii învață să fie empatici, să vadă punctul de vedere al altuia și să-l ia în considerare. Astfel de provocări m-ar ajuta să cresc ca învățătoare și ca persoane. Fiecare zi voi învăța ceva nou, nu doar elevii mei. Cu răbdare, perseverență și creativitate orice obstacol poate fi transformat într-o oportunitate.

Relațiile cu elevii sunt baza întregii activități. Nu mă văd doar ca persoana care predă lecții, ci ca un stâlp de susținere, un ghid pentru următoarele generații. Îmi doresc să creez un spațiu în care greșeala să fie privită ca o etapă firească a învățării, iar întrebările să fie întâmpinate cu deschidere. Fiecare elev este diferit și unic, cu propriul

ritm și propria personalitate, iar rolul meu este să îi înțeleg și să îi încurajez. De asemenea, visez ca ei să își amintească nu doar de ceea ce am făcut la clasă, ci și cum s-au simțit: în siguranță, ascultați și, bineînțeles, apreciați!

Pe lângă relațiile cu elevii, și conectarea cu părinții este, probabil, unul dintre cele mai importante aspecte. Comunicarea deschisă și sinceră ajută foarte mult. Când părinții și învățătorul meu în aceeași direcție, copilul simte o anumită stabilitate și susținere din ambele părți. Părinții trebuie să știe despre evoluția copiilor, iar în caz contrar să găsim împreună o cale de mijloc sau soluții când apar diferite dificultăți. Cu colegii de breaslă voi avea o relație bazată pe cooperare. Schimbul de idei și metode ne-ar ajuta să creștem împreună în această profesie, iar dezbaterrea diferitelor moduri de a rezolva conflicte aduc mai multe soluții. Totul funcționează mai bine dacă există solidaritate și muncă în echipă.

Un sfat pe care mi l-aș da în prezent ar fi: „Continuă să înveți și nu renunța la visul tău, indiferent de obstacole, chiar dacă va părea uneori greu! Citește mult, fii atentă la profesori și la modul lor de predare, pentru că poți învăța mult din exemple reale pe care le întâlnești în modul lor de a prezenta informația.”. În plus, sunt conștientă că trebuie să îmi dezvolt mai mult răbdarea și să mă asigur că nimic nu poate să o doboare, dar și capacitatea de a lucra cu oameni. Sunt hotărâtă să am mai multă încredere în mine și să nu mă descurajez din cauza greșelilor. Greșelile sunt pași necesari în procesul de creștere. Mi-ar plăcea să mă implic în activități cu copiii mai mici ori de câte ori am ocazia, pentru a experimenta practic. Dacă rămân serioasă, curioasă și deschisă, viitorul meu nu va fi o surpriză, ci o destinație atinsă prin propriul efort și propria muncă.

Am realizat că meseria nu este doar despre a predă, ci despre a fi răbdător, a asculta, a încuraja și a susține copiii în procesul lor de învățare și dezvoltare. Fiecare zi la școală va avea provocări, dar și o mulțime de momente frumoase și pline de satisfacție. Sunt decisă să muncesc, să învăț și să devin un cadru didactic bun, care să contribuie cu pasiune și responsabilitate la formarea personalității elevului de mâine.

În încheiere, aș vrea să-l citez pe faimosul Nelson Mandela: „Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea”. Aceste cuvinte mă motivează și se potrivesc cu drumul pe care urmează să-l parcurg, îmi amintesc că învățarea nu este doar pentru note și examene, ci are puterea de a schimba și de a construi viitorul. De aceea vreau să devin învățătoare, pentru a contribui și eu, pas cu pas, la un viitor mai bun.

Viitorul meu prin ochii mei

Adumitroaei Alessia Mădălina,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Bună, eu mă numesc Adumitroaei Alessia Mădălina, aparțin Școlii Larga Jijia, fiind elevă în clasa a VII-a. Obiectivele mele în carieră sunt: vreau să devin o persoană cunoscută, poate chiar celebră în domeniul muzical, dezvoltându-mi cariera pas cu pas, dorindu-mi să ajung un exemplu de urmat pentru majoritatea copiilor care au aceeași pasiune ca și mine sau pentru copiii care încă nu și-au găsit vocația în viață, să le fiu eu un exemplu demn de urmat.

Poate unii copii se gândesc că mai au timp până să se gândească unde își fac liceul sau ceea ce o să devină pe viitor, dar este mai de ajutor pentru viitor dacă ne stabilim pasiunile până terminăm clasa a VIII-a. Visul meu este să devin cântăreață, deoarece muzica ocupă un rol foarte important în viața mea și reprezintă modul prin care îmi pot exprima cel mai bine emoțiile.

Unul dintre obiectivele mele principale în carieră este să pot cânta cu încredere în fața unui public și să transmit emoții sincere celor care mă ascultă. Îmi doresc să fiu mai perseverentă, pentru că succesul într-un domeniu artistic necesită multă muncă și răbdare. Muzica mă ajută să mă relaxez și să îmi exprim stările sufletești. În plus, am și alte hobby-uri, cum ar fi desenatul, care m-a ajutat să îmi dezvolt atenția la detalii și răbdarea. Aceste activități mă ajută să îmi formez o personalitate echilibrată și să îmi valorific potențialul.

Muzica și desenul au un loc aparte în viața mea, pentru că așa îmi pot exprima toate gândurile, fie pe foaie, fie prin versuri. Familia mea joacă un rol esențial în viața mea, deoarece ei mă susțin în orice fac și mă încurajează în continuare să îmi urmez visul, oferindu-mi sprijin moral. Totodată, modelele de carieră din lumea muzicii, cântărețele pe

care le admir, reprezintă o sursă importantă de motivație, demonstrându-mi că succesul se obține prin muncă, perseverență și dedicare.

Printre idolii mei se află și Mira, o cântăreață foarte bună care mă inspiră zi de zi prin vocea și perseverența pe care le exprimă ori pe scenă, ori în videoclipuri. Din punct de vedere al oportunităților educaționale și profesionale, consider că școala este baza formării mele. Participarea la activități extracurriculare îmi oferă ocazia de a câștiga experiență și de a-mi învinge emoțiile. Pe viitor, mi-ar plăcea să urmez cursuri de canto sau o instituție de învățământ cu profil artistic, unde să îmi pot dezvolta talentul muzical. În același timp, desenatul rămâne important pentru mine, deoarece acesta îmi oferă libertatea de a crea și de a exprima ideile într-un mod original. Toate aceste oportunități mă pot ajuta să îmi construiesc un viitor bazat pe pasiune, muncă și încredere în propriile forțe.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, voi încerca să procedez cât mai „în trend” pentru toți spectatorii pe care îi voi avea într-o zi, încercând să scot piese pe placul tuturor, astfel încât să îmi creez o comunitate care să mă poată susține.

Dacă îmi voi crea o comunitate, susținerea lor mă va putea duce departe în industrie, poate colaborând cu celebrități mai mari pe viitor și, cu multă muncă, voi reuși să le fac pe toate.

Peste 10 ani am foarte multe planuri care sper să se îndeplinească, ceea ce cred că se va întâmpla, pentru că eu știu că, dacă îmi doresc ceva, voi obține. Totuși, hai să trec la ce cred eu că se va întâmpla peste 10 ani. Atunci când voi avea 24 de ani, voi avea multe piese scoase, iar măcar una dintre ele va fi celebră pe internet și voi fi terminat facultatea. Nu m-am gândit la ce facultate voi merge încă, dar mai am timp să mă gândesc. Voi călători cu familia mea în multe țări pentru a colabora cu mai multe celebrități și îmi voi cumpăra prima mea casă în care să locuiesc, dar nu m-am decis încă dacă va fi în România sau în altă țară, pentru că voi avea mai multe oportunități.

Îmi imaginez că voi fi o celebritate internațională, cunoscută pentru cântat și poate și pentru talentul de actriță. Mereu am visat să joc în multe seriale și filme de succes. Totuși, ceea ce îmi doresc cel mai mult este susținerea pe care toate vedetele o au de la fanii lor. Este foarte frumos să știi că mii de oameni te susțin și le place ceea ce faci.

Pe lângă toate acestea, îmi doresc să particip la cât mai multe concursuri muzicale, deoarece acestea mă vor ajuta să capăt mai multă experiență și să îmi înving frica de a cânta în fața unui juriu. Consider că fiecare concurs este o oportunitate de a învăța ceva nou și de a deveni mai bună decât am fost înainte. Chiar dacă nu voi câștiga de fiecare dată, voi învăța din greșeli și voi continua să merg mai departe.

De asemenea, îmi doresc să îmi compun propriile mele melodii, deoarece vreau ca oamenii să mă cunoască așa cum sunt eu cu adevărat, prin gândurile și emoțiile mele. Cred că cele mai frumoase melodii sunt cele care vin din suflet și care spun o poveste reală. Prin muzica mea, vreau să transmit mesaje importante și să ajut oamenii să se regăsească în versurile mele.

Un alt obiectiv important pentru mine este să îmi dezvolt încrederea în mine, deoarece aceasta este foarte importantă pentru un artist. Vreau să am curajul să urc pe scenă fără teamă și să mă bucur de fiecare moment. Știu că acest lucru se va întâmpla în timp, prin muncă și prin experiențele pe care le voi avea.

În viitor, îmi doresc să îmi fac fanii mândri de mine și să le arăt că visele pot deveni realitate dacă muncești pentru ele. Vreau să fiu un exemplu pozitiv și să îi încurajez pe ceilalți copii să nu renunțe la pasiunile lor. Consider că fiecare persoană are un talent special și trebuie doar să aibă curajul să îl descopere.

De asemenea, îmi doresc să nu îmi uit niciodată originile și să rămân aceeași persoană modestă și recunoscătoare. Indiferent cât de celebră voi deveni, voi aprecia mereu familia mea și pe toți cei care m-au susținut de la început. Ei sunt motivul pentru care continui să visez și să merg mai departe.

Pe parcursul carierei mele, îmi doresc să evoluez constant și să devin din ce în ce mai bună în ceea ce fac, pentru că știu că succesul nu apare peste noapte, ci se construiește în timp, prin multă muncă, ambiție și încredere în propriile forțe. Voi încerca să profit de fiecare oportunitate care va apărea în viața mea, fie că va fi vorba despre un concurs, un spectacol sau o colaborare, deoarece fiecare experiență mă va ajuta să cresc și să mă dezvolt atât ca artist, cât și ca persoană. Îmi doresc ca, prin tot ceea ce voi face, să transmit emoții reale și să ajung la inimile oamenilor; pentru că adevărata valoare a unui artist constă în

capacitatea de a face oamenii să simtă ceva special atunci când îl ascultă. În același timp, voi continua să învăț lucruri noi, să îmi îmbunătățesc vocea și să devin din ce în ce mai sigură pe mine, pentru că știu că doar prin muncă și perseverență voi putea ajunge acolo unde îmi doresc. Consider că fiecare pas mic pe care îl voi face mă va apropia de visul meu și mă va transforma într-o persoană mai puternică, mai curajoasă și mai pregătită pentru viitorul pe care mi-l imaginez.

În final, cred că viitorul meu va fi unul frumos, plin de realizări și momente speciale. Voi munci în fiecare zi pentru a deveni cea mai bună versiune a mea și pentru a îmi îndeplini visul de a deveni cântăreață. Știu că drumul nu va fi ușor, dar sunt pregătită să fac tot ce este necesar pentru a reuși.

Interviu cu viitorul meu

Anițoaei Ionuț,
Școala Gimnazială Larga Jijia

De multe ori m-am gândit cum va arăta viața mea peste ani, ce drum voi alege și ce fel de adult voi deveni. Atunci când încerc să privesc spre viitor, mă văd pe un teren de fotbal, purtând un tricou de echipă, cu mingea la picior și cu dorința de a da tot ce am mai bun pentru echipa dorită.

Pentru mine, fotbalul nu este doar un sport, ci un mod de a mă exprima și de a arăta cine sunt cu adevărat. Fiecare antrenament reprezintă un pas înainte spre visul meu, iar fiecare meci este o ocazie de a demonstra cât de mult îmi doresc să reușesc. Atunci când intru pe teren, simt că acela este locul unde aparțin.

Visul meu este să devin fotbalist, nu doar pentru faimă și succes, ci pentru că fotbalul este pasiunea mea de zi cu zi. Dacă aș putea să îmi iau un interviu peste 10 ani, prima întrebare ar fi: „Ai reușit să îți îndeplinești visul?” Aș răspunde că drumul nu a fost ușor, dar prin muncă, ambiție și perseverență am reușit să ajung acolo unde mi-am propus.

Știu că pentru a ajunge la performanță este nevoie de sacrificii. Vor exista momente grele, momente de oboseală sau dezamăgire, dar acestea mă vor face mai puternic. Voi învăța din fiecare greșeală și voi continua să lupt, pentru că fiecare obstacol este o lecție care mă ajută să cresc.

Fotbalul m-a învățat ce înseamnă disciplina de zi cu zi și puterea de a merge mai departe. Sunt pasionat de fotbal de la vârsta de 10 ani și am o motivație puternică să îmi urmez visul. Aptitudinile mele fizice sunt coordonarea și rezistența, care mă ajută să mă descurc bine pe teren. De asemenea, caracterul meu, disciplina și ambiția mă determină să mă antrenez constant și să nu renunț în fața obstacolelor. Dorința de a învăța

de la antrenori și de a asculta sfaturi constructive mă ajută să devin mai bun în fiecare zi.

În plus, am învățat că succesul nu vine niciodată peste noapte. Este rezultatul muncii zilnice, al răbdării și al dorinței de a progresa. Fiecare zi este o nouă șansă de a deveni mai bun decât am fost ieri, iar acest lucru mă motivează să continui.

Echipa mea joacă un rol foarte important, oferindu-mi sprijin și încurajare constantă. Prietenii mei, care iubesc fotbalul, mă motivează să continui. Clubul și antrenorii îmi oferă posibilități reale de dezvoltare. Modelele de fotbaliști celebri, cum ar fi Gheorghe Hagi, mă impresionează și mă inspiră să îmi depășesc limitele și să ajung la performanță. Eu particip la antrenamente și meciuri organizate de clubul local. Taberele de pregătire, competițiile regionale și naționale reprezintă, de asemenea, o oportunitate de a deveni un sportiv mai bun.

Un alt lucru important pe care l-am învățat este spiritul de echipă. Fotbalul nu înseamnă doar performanță individuală, ci și colaborare, respect și încredere în colegii tăi. Împreună putem obține rezultate mai bune și putem trece mai ușor peste momentele dificile.

Eu voi respecta programul de antrenamente, iar când va începe pregătirea în vară, voi munci zilnic pentru a-mi îmbunătăți performanța. Voi asculta sfaturile antrenorilor și voi folosi fiecare competiție ca pe o experiență de învățare în plus. Voi avea o alimentație sănătoasă pentru a-mi menține corpul în formă optimă. Perseverența și disciplina vor fi aliații mei cei mai importanți!

De asemenea, voi avea grijă și de pregătirea mea mentală. Încrederea în mine și atitudinea pozitivă mă vor ajuta să depășesc emoțiile și să dau tot ce am mai bun pe teren. Cred că un sportiv adevărat trebuie să fie puternic atât fizic, cât și psihic.

Peste 10 ani mă văd un fotbalist profesionist într-un club de renume, jucând la nivel național și internațional. Voi fi respectat pentru abilitățile mele și pentru atitudinea corectă de pe teren.

Îmi imaginez că voi simți o mare mândrie când voi privi înapoi și voi vedea cât de mult am muncit pentru a ajunge acolo. Toate eforturile, sacrificiile și orele de antrenament vor merita.

Îmi doresc să fiu un model pentru tinerii care visează la o carieră în fotbal, demonstrând că pasiunea și munca pot transforma un vis în realitate.

Vreau să le arăt și altora că nimic nu este imposibil dacă crezi cu adevărat în visul tău. Prin exemplul meu, sper să inspir și alți copii să nu renunțe niciodată la ceea ce își doresc.

Obiectivul meu principal de carieră este să îmi construiesc un drum profesional stabil, care să îmbine pasiunea cu folosul în societate. Îmi doresc o carieră în care să pot evolua constant și să mă simt împlinit atât pe plan personal, cât și profesional.

Printre factorii interni care îmi susțin acest obiectiv se numără ambiția, dorința de a învăța lucruri noi, perseverența și capacitatea de a lucra atât individual, cât și în echipă. Mă consider o persoană responsabilă și bine pregătită, care va reuși să își transforme visul în realitate. Consider că interesele mele și valorile personale joacă un rol esențial în alegerea acestui traseu pe care l-am ales și cred că acesta se va îndeplini odată cu trecerea timpului.

Interviu cu viitorul meu.

Desenul și moda

Buraga Daria Georgiana,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Obiectivele mele de carieră sunt cele de a deveni un designer de modă talentat sau un profesor de desen care pune multă pasiune în ceea ce face. Motivul este unul foarte simplu, iubesc tot ceea ce ține de artă. Prin artă simt că trăiesc și că nimic nu mai contează atât timp cât fac ceea ce îmi place și ce mă inspiră. Simt că fără artă viața mea nu ar putea exista. Fără artă lumea ar fi tristă și incoloră. Încă de când eram micuță aveam o pasiune deosebită față de lumea culorilor și a artei. Pasiunea mea pentru desen am dobândit-o de când eram mult mai micuță deoarece desenul mă relaxa și îmi dezvoltă imaginația.

Desenul este cea mai mare pasiune pe care am avut-o vreodată. Desenul este modul prin care eu îmi pot exprima cel mai bine emoțiile și gândirea. Mereu, când desenez simt că reasc, fiind fascinată de tot ceea ce înseamnă artă și culori. Cât despre cusut, este o pasiune pe care am dezvoltat-o în urmă cu aproximativ doi ani. Într-adevăr, mereu m-a fascinat lumea modei, însă acum ceva timp a devenit o pasiune foarte intensă, făcându-mă să realizez că moda este destinul meu. De fiecare dată când văd croieli, culori, materiale sau schițe, îmi clipesc ochii și mă uit cu admirație la ele. Pasiunea mea pentru vestimentație este mai mică decât pentru desen, dar cu toate acestea mă pot vedea în viitor cu o ocupație legată de modă.

Cât despre cei din jurul meu, părinții și prietenii mei mă susțin și îmi sunt alături încurajându-mă și dându-mi putere de a lupta în continuare pentru a-mi urma dorințele. Mă încurajează foarte mult faptul că persoanele dragi îmi sunt alături indiferent de ce aș alege să fac în viață. Părinții mei mă încurajează să-mi îndeplinesc visurile și îmi sunt mereu alături, pe când prietenii mei îmi dăruiesc o stare pozitivă și

mă fac să mă simt specială și talentă în ceea ce fac. Ei îmi dau putere și mă fac să mă gândesc că îmi pot îndeplini visurile chiar dacă este un drum lung până acolo.

Legat de desen și de cusut, nu am făcut cursuri până acum, însă mă ajută foarte mult și tutorialele de pe internet. De fiecare dată când văd un tutorial, învăț noi tactici de a lucra într-un mod interesant și util. Cu ele pot învăța mult mai ușor, fiind ca niște minicursuri gratuite, dar funcționale.

Penru a-mi îndeplini visurile de carieră voi continua să exersez și să învăț din greșeli. Voi repeta ori de câte ori va fi nevoie pentru că repetiția este mama învățăturii. Deja am creat un cont de Instagram în care postez desenele și hainele pe care le fac. Consider că m-ar ajuta foarte mult pe viitor faptul că sunt destul de familiarizată cu rețelele de socializare. În plus, dacă voi deveni o persoană publică îmi va fi mult mai ușor să vând articolele pe care le voi crea. Vara trecută am reușit să îmi creez un logo pentru un potențial brand de haine pe care aș vrea să îl am pe viitor. Ceea ce eu consider un pas imens.

Peste 10 ani mi-ar plăcea să fiu un profesor de desen care în timpul liber se ocupă de design vestimentar. Astfel mi-aș îndeplini ambele vise și nu aș avea de ales între desen și modă. Mi-ar plăcea să predau cursuri de desen nu doar copiilor, dar și oamenilor mai maturi care sunt pasionați de artă. Mi-aș deschide un atelier în care aș da cursuri săptămânal. Poate chiar mi-aș deschide și un magazin de materiale pentru pictură și desen. Cât despre vestimentație, vreau să îmi deschid un magazin online sau poate chiar o casă de modă. Vreau să creez haine pentru a face oamenii să se simtă confortabil și încrezători în propriile lor haine. Vreau să creez haine elegante și confortabile. De asemenea, îmi doresc să devin o persoană publică pe social media pentru a interacționa cu cât mai multe persoane și a avea cât mai multe vânzări.

Cu alte cuvinte, mi-ar plăcea să fiu profesor de desen ce deține un atelier de cursuri și un magazin de produse pentru artă, dar și un designer vestimentar care deține un magazin online sau o casă de modă.

În concluzie, arta reprezintă pentru mine mai mult decât o simplă pasiune, este o parte esențială din cine sunt și din ceea ce vreau să devin. Fie că este vorba despre desen sau despre design vestimentar, ambele îmi oferă libertatea de a crea, de a visa și de a mă exprima așa cum sunt cu

adevărat. Știu că drumul nu va fi mereu ușor, însă dorința mea de a reuși și dragostea pentru artă îmi vor oferi puterea de a merge mai departe și de a nu renunța niciodată la visurile mele.

Sunt hotărâtă să muncesc în continuare, să învăț lucruri noi și să mă dezvolt atât pe plan personal, cât și profesional. Voi profita de fiecare oportunitate care mă poate ajuta să evoluez și voi continua să creez cu aceeași pasiune care m-a însoțit încă din copilărie. Cred cu tărie că prin muncă, perseverență și încredere în propriile forțe, orice vis poate deveni realitate.

În viitor, îmi doresc să privesc în urmă cu mândrie și să știu că am avut curajul să îmi urmez inima. Vreau ca prin ceea ce voi face să inspir și alte persoane să creadă în pasiunile lor și să nu renunțe la ele. Pentru mine, succesul înseamnă să fac ceea ce iubesc, să aduc culoare în viața oamenilor și să demonstrez că arta poate schimba destine.

Organizatoarea de evenimente

Chebac Daria,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Obiectivul pe care îmi doresc să-l ating este cel de a ajunge un bun organizator de evenimente. Să organizez nunți, petreceri private, diferite deschideri sau zile de naștere, conferințe, traininguri sau gale. Faptul că pot pune lucrurile cap la cap, să respect anumiți termeni sau pot stabili priorități, că sunt atentă la detalii, pot organiza anumite teme și un program pentru o zi îmi susțin scopul de a ajunge acolo unde îmi doresc. Un alt factor ce-mi susține acest scop este că sunt o persoană care comunică cu oamenii din jur, le respectă părerea și este atentă la detaliile mici. Știu să vorbesc clar, să ascult și, nu în ultimul rând, să mă înțeleg cu persoanele din jurul meu.

Pentru a deveni organizator de evenimente sau event planner am nevoie de aceste lucruri, pe care consider că le am într-o mică parte, încât pot începe drumul spre această carieră. Această motivație vine din interiorul meu, prin faptul că sunt susținută de părinții mei, care îmi sunt alături și mă sfătuiesc pentru a reuși să iau deciziile corecte. Prietenele mele mă susțin și, de obicei, când pierd puțină încredere, sfaturile și susținerea ce îmi sunt acordate mă fac să am încrederea necesară că voi reuși. Consider că și influența acestor persoane îmi influențează traseul în sensul bun și că toate acestea mă vor ajuta să reușesc să devin ceea ce îmi doresc. În același timp, cred că este greu să ajungi unde îți dorești fără muncă și exercițiu. Realizez că tot ce am acum în personalitate, în motivație, în rutina mea și persoanele care îmi sunt alături și mă susțin mă ajută să ajung la un nivel din ce în ce mai înalt. Mi-am dat seama că de asta sunt interesată, că reprezintă persoana și cunoștințele pe care le am.

Oportunitățile pe care le am acum sunt faptul că am stabilitate și cunoștințe despre această carieră destul de avansate, pot exersa asta în

viața de zi cu zi, pot discuta cu oameni care au acest job despre cum au ajuns până în acest punct, ce făceau, cum erau motivați zi de zi, cum au avut răbdarea necesară și cum au reușit să descopere idei despre organizarea a tot felul de evenimente, de la nunți și aniversări până la petreceri private și gale.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră o să învăț ca să pot ajunge la un liceu bun. O să mă țin de acest obiectiv chiar dacă va fi greu pe parcurs sau, la un moment dat, nu mă voi lăsa doborâtă de acestea și mă voi ridica mai mult. Voi căuta persoane cu acest job, cu experiență, care îmi pot oferi informații și să îmi păstrez motivația. Voi încerca să dau tot ce e mai bun din mine, toate cunoștințele, să lucrez la dezvoltarea mea ca să ajung acolo unde îmi doresc. Consider că, dacă am încredere în mine, dacă muncesc și dau tot ce e mai bun, arăt că pot și că sunt puternică, o să reușesc.

O să urmez studiile necesare care să mă poată ajuta în această profesie, cursuri ce oferă cunoașterea conceptelor de bază ale contabilității și managementului financiar, care sunt necesare pentru a deveni un organizator de evenimente de succes, cursuri de comunicare care mă pot ajuta să îmi îmbunătățesc abilitățile, să învăț tehnici importante sau utile ce mă vor ajuta cu viitorii mei clienți. Peste 10 ani eu mă imaginez ca fiind un bun organizator de evenimente, cu experiență, așa cum îmi doresc.

După părerea mea, peste 10 ani voi ajunge un organizator de evenimente de succes, de exemplu unul căutat, cu rezultate bune. Voi munci pentru asta, voi urma cursurile și studiile necesare, voi lucra cu mine, să învăț să negociez, să comunic mult mai bine și mai deschis. Lucrez, de asemenea, și la creativitatea și ideile mele, cum să am idei bune, soluții în cazuri neplăcute sau răbdare în situații neplăcute cu viitorii clienți.

În concluzie, visul meu este să devin un event planner sau organizator de evenimente. Voi da tot ce e mai bun din mine pentru asta.

Pentru mine, această carieră nu reprezintă doar un loc de muncă, ci și o pasiune. Ideea de a contribui la momentele importante din viața oamenilor mă face să mă simt utilă și împlinită. Faptul că pot transforma o idee într-un eveniment real, care aduce bucurie și emoție, este un lucru care mă motivează foarte mult.

De asemenea, știi că pe acest drum voi întâmpina obstacole și momente dificile, dar sunt pregătită să învăț din ele. Consider că fiecare greșală este o lecție care mă poate ajuta să devin mai bună și mai puternică. Cu răbdare, ambiție și perseverență, voi reuși să îmi îmbunătățesc abilitățile și să evoluez constant.

Un alt lucru important pentru mine este să îmi dezvolt creativitatea. Îmi doresc să vin mereu cu idei noi, originale, care să impresioneze oamenii și să facă evenimentele organizate de mine speciale. Voi căuta inspirație, voi observa lucrurile din jurul meu și voi încerca mereu să învăț ceva nou.

În viitor, mi-ar plăcea să colaborez cu oameni profesioniști și să îmi creez propriul stil de organizare. Îmi doresc ca numele meu să fie asociat cu seriozitatea, creativitatea și calitatea. Vreau ca oamenii să aibă încredere în mine și să mă aleagă pentru a le organiza cele mai importante evenimente.

Spre visul de a deveni medic veterinar

Gănescu Maria,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Viitorul pentru mine reprezintă o necunoscută plină de posibilități, dar și un drum pe care îl pot construi prin alegerile pe care le fac acum. Fiecare persoană visează la un viitor stabil și împlinit, iar cariera pe care o alegem are un rol important în atingerea acestui scop. Alegerea carierei nu este deloc ușoară pentru mine, însă cred că prin muncă și perseverență orice vis poate deveni realitate. Acest eseu mă va ajuta să analizez obiectivele mele și să descopăr cine vreau să ajung peste 10 ani.

Obiectivele mele de carieră sunt legate de dorința de a face ceva util în viață și de a avea un loc de muncă care să îmi ofere stabilitate în viața de zi cu zi. Mi-aș dori să am o profesie care să mă reprezinte și care să îmi permită un trai decent. Nu îmi doresc doar un salariu bun, ci și respect și posibilitatea de a ajuta alți oameni. Cred că succesul profesional nu înseamnă doar bani, ci și împlinire sufletească.

Încă nu sunt sigură ce vreau să devin, dar mi-aș dori să ajut foarte mult animalele, în special pisicile și cățelii, deoarece ei sunt cel mai des abandonați. De aceea cred că aș alege să fiu doctor veterinar, care să aibă propriul centru de prim ajutor și un spațiu unde să locuiască și să aibă cele necesare până în momentul adopției.

Pentru a realiza ceea ce mi-am propus este necesar să urmez un liceu cu profil real, apoi facultatea de medicină veterinară.

Unul dintre factorii interni care mă influențează să merg pe acest drum este dragostea față de animale. Încă din copilărie am simțit o apropiere specială față de ele. Animalele nu sunt doar ființe care trăiesc alături de noi, ci suflete tăcute care știu să ofere iubire în cea mai pură formă. Fiecare animal are o personalitate proprie, un mod unic de a-și exprima afecțiunea și de a comunica cu omul. Celălalt factor este că peste tot văd animale care au mare nevoie de ajutor și nimeni nu îl oferă.

În acest drum există posibilitatea de a întâmpina obstacole, dar cu grijă și răbdare, voi găsi soluții potrivite pentru rezolvarea fiecărui obstacol.

Peste 10 ani mă văd un adult responsabil, cinstit, bun la suflet și împlinit. Cât despre carieră, mă văd o profesionistă bine pregătită pentru orice. Îmi imaginez că voi lucra în propriul meu centru de prim ajutor pentru animale, unde ele sunt tratate cu grijă și respect. Mi-aș dori să fiu recunoscută pentru seriozitatea și munca mea. Aș vrea ca oamenii să aibă încredere în mine și să știe că îmi fac meseria cu responsabilitate. În același timp, peste 10 ani îmi doresc să rămân aceeași persoană care visează ca astăzi, dar mai experimentată și puternică.

Pe lângă studiile pe care va trebui să le urmez, știu că este important să îmi dezvolt și anumite calități personale. Un medic veterinar trebuie să fie responsabil, atent și empatic. Este nevoie de multă răbdare pentru a înțelege animalele și pentru a le oferi îngrijirea potrivită. De asemenea, trebuie să fiu curajoasă și să nu renunț atunci când lucrurile devin dificile.

Un alt lucru important pentru mine este să învăț cât mai mult în fiecare etapă a vieții mele. Școala are un rol esențial în formarea mea, iar fiecare materie mă ajută să îmi dezvolt gândirea și disciplina. Chiar dacă uneori va fi greu, știu că fiecare efort pe care îl depun acum este un pas mai aproape de visul meu. Educația este cheia care poate deschide multe uși în viitor.

De asemenea, îmi doresc să mă implic în activități de voluntariat pentru animale. Cred că această experiență mă va ajuta să înțeleg mai bine nevoile lor și să capăt experiență. În același timp, voi avea ocazia să ajut și să fac o diferență, chiar dacă este una mică. Fiecare gest de bunătate contează și poate schimba viața unui animal.

Știu că succesul nu vine peste noapte și că va fi nevoie de timp și multă muncă. Vor exista momente în care voi simți că este greu, dar nu trebuie să uit motivul pentru care am început. Visul meu este mai puternic decât orice teamă sau obstacol. Cu ambiție și perseverență, voi continua să merg înainte.

În același timp, îmi doresc ca prin munca mea să inspir și alți oameni să fie mai buni cu animalele. Mi-ar plăcea ca exemplul meu să îi facă pe alții să înțeleagă cât de important este să protejăm și să ajutăm

aceste ființe nevinovate. Lumea ar fi un loc mai bun dacă fiecare ar arăta mai multă compasiune.

Consider că viitorul meu depinde de alegerile pe care le fac astăzi. Fiecare decizie, fiecare efort și fiecare vis contribuie la formarea persoanei care voi deveni. Chiar dacă drumul nu va fi ușor, am încredere că voi reuși. Cred în visul meu și voi face tot ce îmi stă în putere pentru a-l transforma în realitate.

În final, cel mai important pentru mine este să pot privi înapoi peste un deceniu și să fiu mândră de drumul parcurs. Vreau să fiu dovada faptului că prin munca depusă și pasiune visurile din copilărie pot deveni realitate dacă cu adevărat îți dorești și crezi în tine..

Gândurile mele despre viitor

Huivan Iasmina Maria,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Mă numesc Huivan Iasmina Maria și învăț la Școala Gimnazială Larga Jijia. Sunt în clasa a VII-a și mă gândesc deja la viitorul meu și la ce meserie mi-aș dori să am când voi fi mare. Eu cred că este important ca fiecare copil să se gândească la viitorul lui și la ceea ce îi place să facă, chiar dacă uneori ne mai schimbăm părerea. Obiectivele mele de carieră sunt să devin educatoare sau să devin manichiuristă, deoarece acestea sunt două meserii care îmi plac foarte mult și mi se par interesante, frumoase și potrivite pentru mine.

Familia și prietenii mei mă susțin în tot ceea ce fac și mă încurajează mereu. Ei îmi spun că este bine să învăț și să îmi urmez visurile, deoarece doar așa pot ajunge acolo unde îmi doresc. Acest lucru mă face să am mai multă încredere în mine și să cred că pot reuși dacă învăț și muncesc. Pentru mine este foarte important să știu că am oameni lângă mine care mă susțin și care cred în mine, pentru că asta mă face să nu renunț atunci când îmi este greu.

În trecut aveam o pasiune foarte mare pentru dans. Îmi plăcea foarte mult să dansez și mă simțeam fericită atunci când făceam acest lucru. Dansul era ceva ce îmi plăcea mult și îmi ocupa mult timp. Dar, pe măsură ce am crescut, am început să îmi dau seama că nu mai am aceeași pasiune pentru dans ca înainte. Nu mai simțeam aceeași bucurie și am început să mă gândesc la alte lucruri care îmi plac și care m-ar putea ajuta în viitor. Așa că m-am hotărât să mă axez pe altceva ce îmi place foarte mult, cum ar fi să devin manichiuristă sau educatoare.

Îmi doresc foarte mult să devin manichiuristă, deoarece mi se pare o meserie foarte interesantă, drăguță și relaxantă. Îmi place ideea de a face unghiile frumoase și de a ajuta oamenii să se simtă bine și încrezători. Cred că este o meserie în care poți fi creativă, poți folosi

culori diferite, modele diferite și poți face lucruri frumoase. În acest domeniu cunoști oameni noi și îți faci prieteni, pentru că, în timp ce eu îi fac manichiura sau pedichiura clienței, putem comunica, putem vorbi despre diferite lucruri și putem deveni prietene. Cred că este frumos să poți vorbi cu oamenii și să îi faci să se simtă bine. De asemenea, îmi place că este o meserie curată și frumoasă și că poți lucra într-un salon de manichiură și pedichiură, unde este un mediu plăcut.

Eu mi-aș dori să lucrez într-un salon de manichiură și pedichiură, unde să învăț lucruri noi și să devin din ce în ce mai bună. Mi-ar plăcea să învăț să fac modele frumoase, să învăț să folosesc diferite instrumente și să învăț cum să lucrez corect. Cred că, dacă voi învăța și voi exersa mult, voi deveni o manichiuristă bună și oamenii vor fi mulțumiți de munca mea. De asemenea, cred că această meserie îți permite să îți faci prieteni și să cunoști multe persoane diferite, ceea ce este un lucru frumos.

A doua meserie care îmi place foarte mult și mi-aș dori să o fac în viitor este meseria de educatoare. Totul a început când am văzut o postare a unei prietene care este educatoare. Am văzut cât de bine se înțelege cu copilașii și câte activități drăguțe face cu ei. Am văzut poze cu desene, jocuri și activități și mi-a plăcut foarte mult. Acest lucru m-a făcut să îmi doresc și eu să devin educatoare. Mi se pare o meserie foarte frumoasă și importantă.

Cred că această meserie mi s-ar potrivi deoarece iubesc copiii și îmi place să stau cu ei. Îmi place să mă joc cu ei, să facem activități distractive, să desenăm, să colorăm și să învățăm lucruri noi. Mi-ar plăcea să îi învăț lucruri frumoase și să îi ajut să crească. Cred că este frumos să vezi cum copiii învață lucruri noi și cum se bucură. De asemenea, cred că este o meserie în care poți primi multă afecțiune de la copiii, deoarece copiii sunt sinceri și drăguți.

Îmi imaginez că aș merge la grădiniță și aș fi educatoare și aș avea o grupă de copii. Aș face cu ei jocuri, activități, cântece și desene. I-aș învăța să fie buni, să fie respectuoși și să învețe lucruri noi. Cred că este o meserie care necesită răbdare, bunătate și dragoste pentru copii, iar eu cred că am aceste calități sau le pot învăța.

Pe lângă aceste lucruri, eu cred că este important să ai răbdare și să nu renunți ușor. Uneori poate fi greu să înveți sau poate nu îți iese

ceva din prima, dar trebuie să continui să încerci. Eu sunt dispusă să depun efort și să muncesc pentru visul meu, chiar dacă va dura mult timp. Știu că nimic nu este ușor și că trebuie să ai voință și ambiție ca să reușești în viață. De asemenea, mi-ar plăcea să particip la cursuri speciale atunci când voi fi mai mare. Dacă voi deveni manichiuristă, mi-ar plăcea să merg la cursuri unde să învăț modele noi și tehnici noi. Dacă voi deveni educatoare, mi-ar plăcea să învăț cum să lucrez mai bine cu copiii și cum să îi ajut să învețe mai ușor. Eu cred că mereu ai ceva nou de învățat, chiar și atunci când ești adult.

Un alt lucru important pentru mine este să îmi fac părinții mândri. Ei au avut mereu grijă de mine și m-au ajutat, iar eu vreau să le arăt că pot reuși. Vreau ca atunci când voi fi mare să fie mândri de mine și de meseria pe care o voi avea. Acest lucru mă motivează să învăț și să nu renunț la visurile mele. De asemenea, îmi doresc ca în viitor să am un loc de muncă unde să merg cu plăcere, nu cu supărare. Cred că este foarte important să îți placă ceea ce faci, pentru că atunci vei face totul mai bine și vei fi fericit. Eu vreau să am un loc de muncă frumos, unde să mă simt bine și unde să pot ajuta oamenii, fie că este vorba de copii, fie că este vorba de clienți.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră voi proceda astfel. În primul rând, voi munci și voi învăța mai mult la școală. Voi încerca să iau note bune și să fiu atentă la ore. Știu că educația este foarte importantă și că fără învățatură nu poți ajunge unde îți dorești. Voi intra la un liceu bun, unde voi continua să învăț și să mă dezvolt. După liceu, dacă voi alege să devin educatoare, voi merge la facultate, unde voi învăța tot ce trebuie pentru această meserie.

Voi căuta mai multe informații despre meseria pe care voi alege să o fac. Voi căuta pe internet, voi întreba persoane care lucrează în acest domeniu și voi încerca să învăț cât mai multe lucruri. Voi învăța lucruri noi pe care nu le știam și voi exersa mai mult. Cred că este important să repeți mult pentru a deveni mai bun. Chiar dacă la început poate nu îți iese perfect, dacă vei continua să încerci, vei deveni mai bună.

Eu cred că, dacă voi învăța, voi munci și nu voi renunța, îmi voi putea îndeplini visul. Chiar dacă acum sunt în clasa a VII-a, știu că viitorul este important și vreau să fac ceva ce îmi place. Îmi doresc să am o meserie frumoasă, să îmi placă ceea ce fac și să fiu mândră de mine.

Visul de a deveni mecanic

Mocanu Eduard,
Școala Gimnazială Larga Jijia

Salut, mă numesc Eduard și visul meu este să ajung mecanic auto. Pentru mine această meserie înseamnă totul. Îmi doresc când eram mic să îmi îndeplinesc acest vis. Cel mai mult îmi place să repar mașini.

Această dorință a crescut în mine de-a lungul anilor și a devenit din ce în ce mai puternică. Cu cât am crescut, cu atât am înțeles mai mult că nu este doar o dorință trecătoare, ci este ceva ce face parte din mine și din viitorul meu.

De ce mașini?

Pentru că ... nu știu exact, doar pentru că ... mai ales atunci când când înțelegi cum lucrează o transmisie te face să te simți binee.

Este un sentiment special atunci când începi să înțelegi cum funcționează fiecare piesă. Parcă totul are sens și îți dă încredere în tine. Simți că poți face ceva important.

Am o pasiune pentru rezolvarea problemelor auto. Sunt foarte fericit atunci când identific o problemă la motor, imediat o repar și fericirea apare. Acele momente sunt cele care mă fac să îmi dau seama că aceasta este meseria potrivită pentru mine. Bucuria pe care o simt atunci nu se compară cu nimic altceva.

Această pasiune am descoperit-o la vârsta de 10 ani, când am ajutat un vecin cu o curățare a filtrului de aer la motocicletă. După, am început să văd că îmi place să fac și eu asta și mi-a cumpărat mama un mini-cross de 49 cc. Acel moment a fost începutul drumului meu. A fost prima dată când am simțit că fac ceva ce îmi place cu adevărat și că vreau să continui. L-am modificat cât am putut, iar de atunci l-am ținut 2 ani până când am convins-o pe mama să îmi ia altul, ceva mai mare, mai puternic, mai frumos ca aspect. Mai exact, o bicicletă cu motor de 2 cai putere.

Am fost foarte mândru de ea și am avut grijă de ea cât am putut de bine. Am continuat să învăț și să descopăr lucruri noi despre cum funcționează.

În acea perioadă am învățat multe lucruri noi. Am învățat să fiu atent, să am răbdare și să nu renunț atunci când ceva nu merge din prima.

Astăzi rolul de mecanic este unul foarte bun, deoarece:

- 1. Nu prea sunt mecanici*
- 2. Dependența de transportul auto este foarte mare.*

Acest lucru arată cât de importantă este această meserie. Oamenii au nevoie de mecanici pentru a-și putea folosi mașinile în siguranță.

Această meserie nu este una „de nimic” cum spun unii. Dacă toți ar gândi așa nu ar mai exista această meserie.

Eu consider că această meserie este una de respect și de viitor. Este o meserie care ajută oamenii în fiecare zi. Această meserie este una care necesită cunoștințe tehnice avansate de diagnosticare computerizată și logică. Un mecanic trebuie să gândească, să analizeze și să găsească soluții. Nu este doar muncă fizică, este și muncă a minții.

Acest domeniu evoluează rapid, de la mașini motorizate pe benzină sau motorină, la mașini electrice, hibride sau sisteme autonome.

Acest lucru mă motivează și mai mult să învăț, pentru că știu că mereu vor apărea lucruri noi. De asemenea, consider că un mecanic trebuie să fie responsabil și serios. Oamenii au încredere în el și în munca lui.

Un mecanic bun nu renunță atunci când este greu. El caută soluții și învață din fiecare experiență.

Îmi doresc ca pe viitor să învăț cât mai mult și să devin din ce în ce mai bun. Vreau să am experiență și să pot repara orice tip de mașină.

Un alt vis al meu este să am propriul meu service auto. Acolo aș putea face ceea ce îmi place cel mai mult și aș putea ajuta oamenii. Vreau să fiu mândru de mine și de munca mea.

Știu că această meserie este viitorul meu. Pentru mine, a fi mecanic auto nu este doar o meserie, este visul meu.

Viitorul pe care mi-l construiesc

Frunză Teodora,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Viitorul este un subiect la care mă gândesc destul de des. Uneori mi-l imaginez foarte clar, alteori pare plin de necunoscut și surprize. Totuși, știu că viitorul meu depinde în mare parte de alegerile pe care le fac în prezent, de seriozitatea cu care tratez lucrurile și ambiția mea de a reuși.

Îmi doresc un viitor stabil, frumos și plin de realizări, dar mai ales un viitor în care sunt fericită și mulțumită de mine. Am încredere că voi ajunge să am acel viitor, pentru că știu ce-mi doresc și asta mă va ajuta deja să fac pași mici în direcția dorită de mine.

Mi-aș dori să ajung medic. Îmi place să ajut pe cei din jur, să fiu atentă la nevoile lor, să fac bine.

Știu că va fi un drum lung, dar sunt dispusă să depun tot efortul, pentru că îmi doresc o profesie respectată, care să-mi aducă statut social și satisfacție profesională.

Sunt o persoană foarte muncitoare, consecventă, care nu renunță ușor și care încearcă mereu și mereu până își atinge obiectivele. Chiar dacă am mai avut parte de eșecuri, acestea m-au motivat mai mult, pentru că eu le consider experiențe de învățare.

Mă aștept pe parcursul meu profesional să întâlnesc și eșecul, însă știu că nu voi fi singură: mă am în primul rând pe mine, cu toate calitățile mele și pe părinții mei, care îmi vor fi sprijin și alinare.

În acest drum lung, nu voi singură. Îi am pe părinții mei alături, care mă susțin în tot ce fac. N-aș reuși fără ei. Voi avea nevoie de suportul lor emoțional, de încurajările lor în momentele dificile, de sprijinul lor financiar. De asemenea, profesorii îmi vor fi ghid, îmi vor arăta calea și mă vor ajuta să mă descopăr mai mult și să-mi dezvolt abilitățile de care voi avea nevoie în viitoarea mea carieră.

În primul rând, îmi doresc să termin studiile cu rezultate bune. Educația este baza succesului în viață și știu că fără muncă și perseverență nu pot ajunge acolo unde îmi doresc. Chiar dacă uneori întâmpin dificultăți, încerc să nu renunț și să învăț din greșeli.

Vreau profesia de medic pentru că știu că mi se potrivește și că o să îmi ofere satisfacție. Nu îmi doresc doar un loc de muncă, ci o profesie care să mă reprezinte și să îmi ofere posibilitatea de a evolua. Vreau să mă trezesc dimineața motivată și să simt că munca mea are un scop.

Cred că succesul nu înseamnă doar bani, ci și respect, apreciere și împlinire sufletească. Îmi doresc să contribui la societate și să fac ceva util pentru cei din jur.

Pe lângă carieră, îmi imaginez un viitor în care voi avea parte de experiențe frumoase. Mi-ar plăcea să călătoresc, să descopăr locuri noi și să cunosc oameni diferiți. Călătoriile ne ajută să înțelegem mai bine lumea și să ne dezvoltăm. Îmi doresc să văd orașe mari, să admir peisaje spectaculoase și să învăț lucruri noi din fiecare experiență.

Un alt aspect important al viitorului meu este familia. Îmi doresc să am lângă mine oameni care mă iubesc și mă susțin.

Vreau să construiesc relații bazate pe încredere, sinceritate și respect. În viitor, mi-ar plăcea să am propria mea familie și să ofer sprijin și afecțiune celor dragi. Cred că familia este cea care ne oferă echilibru și putere în momentele dificile.

De asemenea, îmi doresc să evoluez constant ca persoană. Vreau să devin mai încrezătoare, mai organizată și mai perseverentă. Știu că vor exista obstacole, dar fiecare problemă mă va ajuta să devin mai puternică. Îmi propun să nu renunț ușor și să lupt pentru visurile mele, indiferent de dificultăți.

Mă văd peste ani ca fiind un medic bun, pregătit, empatic, mereu cu dorință de formare continuă, sociabil, centrat pe a face bine, a sprijini pacienții, dar și colectivul de colegi.

De asemenea, mă văd coordonând studenții și medicii rezidenți, pentru că îmi place să ofer din cunoștințele mele și celorlalți. Îmi place de asemenea să lucrez în echipă și consider că voi fi un coleg bun și implicat în colectivul de medici, care va fi dispus să se dedice proiectelor comune și să atingă nevoile oamenilor suferinzi.

În concluzie, viitorul meu este plin de speranță și dorință de reușită. Îmi doresc o carieră frumoasă, o familie unită și o viață echilibrată. Sunt conștientă că succesul nu vine peste noapte, dar prin muncă, ambiție și încredere în mine pot să îmi construiesc viitorul pe care mi-l doresc.

Cred cu tărie că fiecare zi reprezintă o nouă șansă de a deveni mai bună și de a face un pas înainte spre visurile mele.

„Viitorul meu începe astăzi, iar fiecare pas mic mă apropie de persoana care vreau să devin.”

LICEU

Între ceea ce sunt și ceea ce îndrăznesc

Bărbuț Cristina-Ștefania,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Există un moment, poate diferit pentru fiecare adolescent, în care întrebarea „Ce voi face cu viața mea?” nu mai sună teoretic. Nu mai este o temă de compunere sau un exercițiu de imaginație, ci devine o preocupare reală, uneori apăsătoare. Pentru mine, acest moment a apărut acum, în liceu, când am realizat că viitorul nu este o promisiune abstractă, ci o sumă de alegeri concrete, care încep chiar acum. Între ceea ce sunt și ceea ce îndrăznesc să devin se află nu doar visele mele, ci și responsabilitatea de a le transforma în realitate.

În prezent, sunt o elevă aflată în formare, cu întrebări mai numeroase decât răspunsuri. Învăț zilnic, nu doar din manuale, ci și din experiențe, conversații, eșecuri mici și reușite aparent ne semnificative. Ceea ce sunt acum nu este o versiune definitivă a mea, ci una provizorie, în continuă schimbare. Tocmai de aceea, ideea de viitor nu mă sperie, ci mă provoacă. Îmi dau seama că nu trebuie să știu totul de pe acum, ci să fiu dispusă să caut, să analizez și să aleg.

Trăim într-o lume care nu oferă certitudini. Contextul economic global este instabil, meseriile se transformă rapid, iar ideea unui traseu profesional liniar pare, pe alocuri, aproape ironic. Ni se spune că trebuie să fim flexibili, competitivi și mereu pregătiți pentru schimbare. Uneori, aceste cerințe sună ca o listă imposibilă pentru cineva aflat la început de drum. Și totuși, în spatele acestui tablou complicat, există o oportunitate: aceea de a ne construi viitorul în mod conștient, folosindu-ne de informație, educație și autocunoaștere.

Un rol esențial în această construcție îl are informarea corectă și consilierea profesională. Am înțeles că alegerea unei cariere nu trebuie să se bazeze doar pe tendințe sau pe opiniile altora, ci pe o

analiză sinceră a propriilor abilități și interese. Discuțiile despre domenii profesionale, meserii și calificări m-au ajutat să privesc viitorul cu mai mult realism. Nu toate visele sunt imposibile, dar nici toate sunt potrivite pentru oricine. A ști să faci diferența între dorință și vocație este o abilitate care se formează în timp.

În procesul de consiliere școlară, am descoperit importanța dezvoltării abilităților decizionale. A lua o decizie nu înseamnă a alege varianta perfectă, ci a-ți asuma responsabilitatea pentru opțiunea făcută. Uneori, indecizia pare mai confortabilă decât alegerea, dar ea nu face decât să amâne inevitabilul. Am învățat că este normal să ai îndoieli, însă nu este util să rămâi blocat în ele. Curajul nu constă în absența fricii, ci în capacitatea de a merge mai departe în ciuda ei.

Îndrăznesc să cred că viitorul meu profesional va fi rezultatul unei munci constante, nu al norocului. Deși ironia situației economice actuale este evidentă, ni se cere să fim optimiști într-o lume care pare adesea nesigură, aleg să privesc această realitate cu luciditate. Nu ignor dificultățile, dar nici nu le las să îmi definească orizontul. Așa cum afirmă psihologii educaționali români, adaptabilitatea și învățarea continuă sunt competențe-cheie ale omului modern, iar școala are rolul de a le cultiva.

Pentru mine, viitorul nu înseamnă doar o profesie, ci un mod de a trăi. Îmi doresc o carieră care să mă reprezinte, în care să simt că munca mea are sens. Nu caut perfecțiunea, ci echilibrul dintre satisfacția personală și utilitatea socială. În acest sens, valorile pe care le dezvolt acum, responsabilitatea, perseverența, respectul față de ceilalți, vor conta la fel de mult ca orice diplomă obținută.

Între ceea ce sunt și ceea ce îndrăznesc se află și puterea de a învăța din greșeli. Accept faptul că nu toate deciziile mele vor fi corecte, dar fiecare va contribui la formarea mea. Viitorul nu este un drum drept, ci unul cu ocoluri, opriri și reluări. A avea control asupra viitorului nu înseamnă a-l planifica rigid, ci a fi pregătit să te adaptezi fără a-ți pierde direcția.

Privesc înainte cu speranță, nu naivă, ci construită pe încredere în propriile resurse. Știu că lumea muncii va continua să se schimbe, dar știu și că atâta timp cât voi rămâne deschisă către cunoaștere și autoevaluare, voi putea face față acestor schimbări. Îndrăznesc să cred

că viitorul meu va fi unul în care voi crește, nu doar profesional, ci și ca om.

În final, între ceea ce sunt și ceea ce îndrăznesc se află cea mai importantă alegere: aceea de a nu renunța la mine însămi. Viitorul meu nu este o promisiune goală, ci o construcție în desfășurare. Iar faptul că sunt conștientă de acest lucru îmi oferă sentimentul că, indiferent de context, rămân stăpână pe drumul meu.

BIBLIOGRAFIE

Cucoș, Constantin, Educația. Dimensiuni culturale și axiologice, Editura Polirom, Iași, 2000.

Pânișoară, Ion-Ovidiu, Psihologia educației, Editura Polirom, București, 2010.

Stoica, Marin, Orientarea școlară și profesională, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.

Un orizont care poartă numele meu

Florescu Angelina Gabriela,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Viitorul nu m-a întrebat niciodată dacă sunt pregătită pentru el. Pur și simplu apare, uneori discret, alteori insistent, în gânduri care mă surprind în cele mai nepotrivite momente: când stau într-o bancă prea mică pentru câte planuri am, când aștept autobuzul dimineața sau când închid telefonul seara, promițându-mi că „de mâine” voi fi mai organizată. Nu vine sub forma unui plan clar, ci ca o linie îndepărtată, mereu prezentă. Un orizont. Și, oricât de ciudat ar suna, simt că acest orizont poartă numele meu.

Sunt elevă de liceu și, în teorie, aceasta ar trebui să fie o perioadă clară: învăț, mă pregătesc, aleg. În realitate, este mai degrabă o combinație între seriozitate și haos. Într-o zi pot fi extrem de motivată, convinsă că știu exact ce vreau, iar în următoarea să mă întreb dacă nu cumva totul este mult prea complicat pentru cineva de vârsta mea. Oscilez între siguranță și îndoială, dar am început să accept că această stare nu este un defect, ci o etapă.

Prezentul meu este alcătuit din lucruri mici, aparent nesemnificative, care însă vor conta enorm mai târziu. O zi în care aleg să îmi fac temele chiar dacă sunt obosită. O discuție cu un profesor care mă provoacă să gândesc mai mult. O decizie de a participa la un proiect sau, dimpotrivă, de a spune „nu” atunci când simt că nu mi se potrivește. Am realizat că viitorul nu se construiește printr-o singură alegere mare, spectaculoasă, ci printr-o sumă de alegeri mărunte, repetate.

Îmi amintesc un moment foarte concret: o prezentare în fața clasei pentru care nu mă simțeam deloc pregătită. Nu era ceva decisiv, dar pentru mine a fost un test. Am avut emoții, mi s-a părut că vocea îmi tremură și că toată lumea observă fiecare greșeală. După ce s-a terminat, mi-am dat seama că nimic grav nu s-a întâmplat. Nu a fost

perfect, dar a fost real. Atunci am înțeles că viitorul nu este despre a evita greșelile, ci despre a nu lăsa frica să decidă în locul meu.

Trăim într-o perioadă în care ni se spune constant că „nu mai e ca pe vremuri”. Economia este instabilă, meseriile se schimbă, siguranța pare un concept depășit. Uneori, această realitate are ceva ironic: suntem încurajați să visăm, dar avertizați să nu visăm prea mult. Eu aleg să privesc lucrurile cu un amestec de realism și umor. Dacă lumea este nesigură, atunci poate că nici eu nu trebuie să am un viitor rigid. Poate că flexibilitatea, capacitatea de a învăța și de a mă adapta vor fi mai importante decât un plan perfect.

Un orizont care poartă numele meu nu este unul desenat în linii clare. Nu știu exact ce profesie voi avea sau unde mă voi afla peste zece ani. Știu, însă, ce vreau să păstrez: dorința de a face lucrurile bine, chiar și atunci când nu sunt observată. Seriozitatea, consecvența și respectul față de mine însămi sunt valori care nu depind de context economic sau de trenduri.

Scoala, cu toate imperfecțiunile ei, este spațiul în care exersez aceste lucruri. Aici învăț să respect termene, să lucrez cu oameni diferiți, să accept critica. Chiar și orele care nu mă pasionează direct au un rol: mă învață răbdarea și disciplina. Nu toate lecțiile importante sunt plăcute, dar aproape toate sunt utile. Prezentul acesta, uneori obositor, este antrenamentul pentru viitor.

Există și momente în care comparația devine inevitabilă. Colegi care par să știe exact ce vor, care au planuri clare și siguranță în voce. În astfel de momente, mă întreb dacă nu cumva sunt în urmă. Apoi îmi dau seama că fiecare își vede orizontul dintr-un loc diferit. Faptul că nu alerg în aceeași direcție cu ceilalți nu înseamnă că rătăcesc. Înseamnă doar că drumul meu este diferit.

Un alt lucru pe care prezentul îl face foarte clar este că eșecul nu este un capăt de drum. Notele mai mici, proiectele care nu ies perfect, deciziile greșite, toate sunt lecții. Nu îmi doresc un viitor fără eșecuri, ci unul în care să știu să le gestionez. Cred că maturitatea nu înseamnă să nu greșești, ci să înveți din ceea ce nu a mers.

Uneori, îmi imaginez viitorul ca pe o versiune mai sigură pe sine a mea. Nu perfectă, nu lipsită de îndoieli, dar mai conștientă. O persoană care știe să aleagă, să renunțe, să o ia de la capăt dacă este nevoie. Un

orizont care poartă numele meu nu este despre succes spectaculos, ci despre coerență între ceea ce gândesc, ceea ce simt și ceea ce fac.

Privind înainte, nu pot spune că sunt lipsită de temeri. Ar fi nerealist. Dar sunt convinsă de un lucru: viitorul meu nu va fi o întâmplare. Va fi rezultatul modului în care trăiesc prezentul. Fiecare zi în care aleg să fiu atentă, responsabilă și curajoasă este o investiție.

La final, orizontul nu mai pare atât de îndepărtat. Nu pentru că l-aș fi atins, ci pentru că am înțeles că el se mută odată cu mine. Oriunde voi ajunge, va purta numele meu, pentru că va fi construit din alegerile mele. Iar acest gând, într-o lume nesigură, este cea mai mare formă de stabilitate pe care o pot avea.

BIBLIOGRAFIE

- Cioran, Emil, *Pe culmile disperării*, Editura Humanitas, București, 1990.
Liiceanu, Gabriel, *Despre limită*, Editura Humanitas, București, 1994.
Noica, Constantin, *Jurnal de idei*, Editura Humanitas, București, 1990.
Pleșu, Andrei, *Minima moralia*, Editura Humanitas, București, 1994.

Povestea mea înainte de a fi scrisă

Gavrilov Daria-Ioana,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Povestea mea nu începe cu „a fost odată”, ci mai degrabă cu „încă nu știu exact, dar am o idee”. De fapt, am mai multe. Unele sunt clare, altele se schimbă de la o zi la alta. Dacă ar fi să o privesc din exterior, probabil aș spune despre mine că sunt genul de fată care pare ușor dezordonată în gânduri, dar foarte hotărâtă în direcție. Și cred că aceasta este cea mai bună descriere pentru cineva care își caută viitorul într-un domeniu creativ.

Sunt elevă de liceu și, oficial, ar trebui să fiu „în formare”. Neoficial, sunt deja într-un proces continuu de testare: a ideilor, a limitelor, a curajului. Uneori, îmi vine să râd de mine însămi, pentru că pot trece foarte repede de la planuri serioase de viitor la întrebări de genul „dacă nu mi se potrivește nimic din ce există?”. Dar tocmai aceste oscilații m-au ajutat să înțeleg că domeniul creativ nu este despre certitudini, ci despre explorare.

Mi-am dat seama că mă atrage creația într-un mod foarte concret. Nu ca un vis vag, ci ca o nevoie reală de a spune ceva, de a construi, de a da formă ideilor. Am observat acest lucru în momente aparent banale: când mă pierd într-un text și uit de timp, când încerc să formulez diferit o idee până simt că „sună bine”, când un proiect școlar devine mai mult decât o temă și ajunge să mă reprezinte. Atunci am înțeles că, indiferent de forma exactă pe care o va lua cariera mea, creativitatea va fi centrul ei.

Prezentul meu este plin de întâmplări mici care, sunt sigură, vor avea un sens mai târziu. De exemplu, situațiile în care trebuie să improvizez. O prezentare făcută pe ultima sută de metri, un discurs spus cu emoții, dar cu convingere, o idee care apare exact atunci când credeam că nu mai am nimic de spus. Aceste momente m-au învățat că

nu funcționez bine în tipare rigide, dar excelezi atunci când am libertate de exprimare. Și acesta este un indiciu important pentru viitorul meu profesional.

Când vine vorba despre orientare profesională, recunosc că drumul meu nu a fost unul liniar. Am analizat variante, am renunțat la unele, am revenit asupra altora. Domeniul creativ are multe forme: scris, comunicare, design, media, publicitate, artă digitală. Nu le văd ca pe niște alegeri care se exclud, ci ca pe niște posibilități care se intersectează. Nu vreau să fiu încadrată într-o singură etichetă, ci să îmi construiesc un parcurs flexibil, adaptat la cine sunt.

Există și o doză de ironie în felul în care privesc viitorul. Trăim într-o lume în care ni se cere să fim creativi, dar și practici; originali, dar și „angajabili”; visători, dar cu picioarele pe pământ. Uneori, pare că trebuie să fim contradicții ambulante. Eu aleg să văd acest lucru ca pe o provocare. Dacă tot trebuie să îmbin lucruri opuse, atunci vreau să o fac în stilul meu.

Maturitatea mea nu vine din faptul că știu exact ce voi face peste zece ani, ci din faptul că îmi asum incertitudinea. Știu că domeniul creativ nu oferă siguranțe clasice. Știu că va fi nevoie de muncă, perseverență și adaptare constantă. Dar mai știu ceva: nu m-aș regăsi într-un viitor în care să nu pot crea, să nu pot spune ceva personal, să nu simt că munca mea are o amprentă proprie.

Imaginația mea liberă se vede în modul în care experimentez. Îmi permit să încerc, să greșesc, să schimb direcția. Nu iau fiecare eșec ca pe o tragedie, ci ca pe un material brut. Creativitatea, am învățat, nu apare din perfecțiune, ci din curajul de a continua. Iar acest curaj îl exersez deja, zi de zi.

Îndrăzneala mea constă în faptul că nu vreau un viitor „sigur” dacă asta înseamnă să renunț la mine. Prefer un drum care să mă provoace, care să mă scoată din zona de confort, care să mă oblige să cresc. Sunt gata de acțiune, chiar dacă uneori nu am toate răspunsurile. De fapt, cred că tocmai lipsa lor mă face să merg mai departe.

Povestea mea, înainte de a fi scrisă, este despre o fată care pare uneori visătoare, dar care știe foarte bine ce vrea de la ea însăși. Despre cineva care își asumă alegerile, care nu așteaptă permisiunea de a

încerca și care crede că viitorul se construiește prin pași mici, dar hotărâți.

Nu știu exact ce titlu va avea povestea mea peste ani. Dar știu tonul: sincer, curajos și creativ. Iar acesta este un început suficient de bun.

BIBLIOGRAFIE

Cărtărescu, Mircea, *Nostalgia*, Editura Humanitas, București, 1993.

Cioran, Emil, *Pe culmile disperării*, Editura Humanitas, București, 1990.

Eminescu, Mihai, *Opere*, Editura Academiei Române, București, 1989.

Ibrăileanu, Garabet, *Spiritul critic în cultura română*, Editura Minerva, București, 1983.

De la pasiune la performanță: drumul meu spre inginerie mecanică în Formula 1

Pața Daria-Ecaterina,
Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Iași

Alegerea unei cariere reprezintă un proces complex, care presupune autocunoaștere, planificare și asumarea unor decizii pe termen lung. Într-o lume aflată într-o continuă evoluție tehnologică, domeniul ingineriei mecanice ocupă un rol esențial, în special în industria auto și a motosportului. Visul meu este să devin inginer mecanic și să lucrez în Formula 1, un domeniu extrem de competitiv, unde performanța, precizia și inovația sunt elemente cheie. Acest eseu prezintă obiectivele mele de carieră, factorii care mă susțin, influențele externe, oportunitățile profesionale și educaționale, precum și pașii concreți pe care îi voi urma pentru a-mi îndeplini acest vis.

Obiectivul meu principal este să devin inginer mecanic specializat în vehicule de înaltă performanță, cu scopul de a lucra într-o echipă de Formula 1. Îmi doresc să contribuie activ la proiectarea, dezvoltarea și optimizarea componentelor mecanice ale unui monopost, precum suspensia, sistemele de frânare, transmisia sau structura șasiului. Un alt obiectiv important este să dobândesc competențe avansate în aerodinamică, materiale moderne și simulări computerizate, domenii esențiale în Formula 1. Pe termen mediu, îmi propun să lucrez în industria auto sau motosport în cadrul unor echipe de curse sau centre de cercetare și dezvoltare, pentru a acumula experiență practică. Pe termen lung, obiectivul meu este să fac parte dintr-o echipă de elită din Formula 1 și să contribuie la obținerea unor performanțe sportive remarcabile.

Unul dintre cei mai importanți factori interni este pasiunea mea pentru mașini, mecanică și tehnologie. Sunt fascinată de modul în care funcționează un motor, de felul în care fiecare componentă influențează performanța unui vehicul și de importanța preciziei în construcția mecanică. Mă caracterizează perseverența, dorința de a învăța continuu lucruri noi și capacitatea de a analiza probleme tehnice. Sunt o persoană organizată, atentă la detalii și dispusă să depun efort pentru atingerea obiectivelor. Îmi place să lucrez atât individual, cât și în echipă, iar acest aspect este foarte important într-un domeniu precum, Formula 1, unde colaborarea dintre ingineri, mecanici și piloți este esențială. Un alt factor intern important este motivația de a performa într-un mediu competitiv. Formula 1 presupune munca sub presiune, termene limită stricte și responsabilitate mare, iar eu consider că aceste provocări mă motivează să devin mai bună și să mă autodepășesc.

Traseul meu profesional este influențat de modelele de succes din domeniul ingineriei și motosportului, precum inginerii care au contribuit la performanțele unor echipe renumite din Formula 1. Vizionarea curselor și documentarea despre activitatea din spatele acestui sport m-au ajutat să înțeleg cât de important este rolul inginerilor în obținerea performanței. Familia are un rol important în susținerea parcursului meu educațional. Încurajarea primită din partea acestora mă determină să îmi stabilesc obiective clare și să îmi continui studiile într-un domeniu tehnic. De asemenea, mediul școlar și accesul la informații, cursuri online și resurse educaționale moderne reprezintă factorii externi care îmi facilitează dezvoltarea profesională. Domeniul ingineriei auto și al motosportului este, în prezent, unul predominant masculin, însă acest aspect nu reprezintă un obstacol, ci o motivație suplimentară pentru mine. Un model de carieră care mă inspiră este Laura Müller, prima femeie inginer care activează în Formula 1, a cărei reușită demonstrează că pasiunea, competența și munca susținută sunt mai importante decât diferențele de gen. Exemplele de acest tip îmi confirmă faptul că performanța în inginerie este rezultatul dedicării și al pregătirii profesionale și mă încurajează să îmi urmez visul, indiferent de provocările existente.

În prezent, urmez cursurile unui liceu tehnic, ceea ce reprezintă un avantaj important pentru viitoarea mea cariera. Acest tip de

Învățământ îmi oferă o bază practică solidă în domeniul tehnic. Prin activitățile practice desfășurate în cadrul liceului, am ocazia să îmi dezvolt îndemânarea tehnică, spiritul practic și capacitatea de a lucra cu echipament tehnic. După finalizarea liceului îmi propun să urmez o facultate de inginerie auto, unde voi aprofunda cunoștințele teoretice și practice pentru proiectarea, analizarea și optimizarea vehiculelor. Aceasta specializare îmi va permite să studiez discipline esențiale precum, dinamica autovehiculelor, motoare cu ardere internă, sisteme de suspensii, aerodinamica și materiale avansate. Pe parcursul studiilor universitare, voi valorifica oportunitățile oferite de stagii de practică, internshipuri și proiecte tehnice, atât în industria auto, cât și în domeniul motosportului. De asemenea intenționez să particip la competiții studențești, cum ar fi Formula Student, care reprezintă un pas important spre cariera în Formula 1 oferindu-mi experiență practică reală în construirea și testarea unui monopost. Aceste oportunități educaționale și profesionale mă vor ajuta să îmi dezvolt competențele și să îmi construiesc un traseu profesional solid în domeniul ingineriei auto. Pentru a-mi îndeplini visul de a deveni inginer auto și de a lucra în Formula 1, voi pune accent pe acumularea de cunoștințe tehnice specifice domeniului. În primul rând, voi aprofunda matematica și fizica, în special mecanica, dinamica și termodinamica, deoarece acestea stau la baza funcționării unui vehicul de performanță. De asemenea, voi studia mecanica autovehiculelor, funcționarea motoarelor, sistemele de transmisie, frânare și suspensie.

Un alt pas important este învățarea programelor de proiectare asistată de calculator, precum SolidWorks, CATIA sau AutoCAD, necesare pentru proiectarea componentelor auto. Voi învăța să citesc și să realizez desene tehnice și să înțeleg toleranțele și materialele utilizate în construcția auto. De asemenea, voi studia materiale moderne (aliaje ușoare, fibră de carbon) și principiile de aerodinamică, esențiale în Formula 1.

Pentru a mă pregăti pentru un mediu profesional internațional, voi învăța limbajul tehnic în limba engleză și voi urmări constant informații din domeniul motosportului. Prin învățare continuă și disciplină, îmi voi construi treptat competențele necesare pentru a-mi transforma visul în realitate.

Peste 10 ani, mă văd ca fiind un inginer auto calificat, absolvent al unei facultăți de inginerie auto, aflat la începutul carierei profesionale. Voi lucra într-o companie din industria auto sau într-un domeniu apropiat de motosport, unde voi contribui la proiectarea, testarea și îmbunătățirea componentelor mecanice ale autovehiculelor. Voi fi o persoană responsabilă, motivată și dedicată meseriei alese, cu dorința de a evolua constant și de a ajunge, în timp, să lucrez în domeniul de înaltă performanță al Formula 1.

BIBLIOGRAFIE

Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR), *Ingineria Mecanică și creația tehnică* (volum colectiv).

Bosch Automotive Handbook, *Manual de referință pentru sisteme auto moderne și tehnologii de propulsie*

Derek Steward, *Race Car Design*, resursă despre designul și principiile tehnice din motosport.

Grünwald, B., *Teoria, calculul și construcția motoarelor pentru autovehicule rutiere*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.

Race Engine Technology Magazine-Publicație tehnică internațională despre ingineria motoarelor de competiție, inclusiv Formula 1.

Taylor, C. F., *The Internal Combustion Engine in Theory and Practice*, MIT Press, 2001.

Dincolo de măști

Burlea Clara,
Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași

Încă din ultimii ani de liceu am început să îmi conturez din ce în ce mai clar direcția profesională și să îmi pun întrebări serioase despre cine sunt, ce îmi doresc și ce fel de om vreau să devin. Nu văd cariera doar ca pe un drum spre stabilitate financiară, ci mai ales ca pe o modalitate de a avea un impact real asupra oamenilor și asupra propriei mele evoluții. Obiectivul meu principal este să urmez Facultatea de Psihologie și Științele Educației din Iași și, în același timp, să continui să dansez, pentru că nu îmi doresc să renunț la una dintre cele mai importante părți ale identității mele. Îmi doresc o carieră care să mă reprezinte, dar și o viață în care pasiunile mele să nu fie puse pe plan secund.

Interesul meu pentru psihologie nu a apărut întâmplător. Am descoperit acum câțiva ani faptul că mintea umană este un subiect care îmi stârnește constant curiozitatea. Îmi place să observ oamenii, să le urmăresc gesturile, modul în care vorbesc, felul în care reacționează și, mai ales, ceea ce se ascunde în spatele acestor reacții. Încă din copilărie am trăit într-un mediu care m-a maturizat destul de repede, iar acest lucru m-a determinat să analizez cu atenție relațiile cu ceilalți și să fiu mult mai atentă la felul în care oamenii comunică, la ceea ce spun și la modul în care aleg să se exprime.

Încă de mică mi-a plăcut să port discuții cu prietenii mei despre comportamentul altor persoane și să încercăm împreună să găsim motivele pentru care cineva acționează într-un anumit fel. Pentru mine, oamenii sunt un mister care merită să fie descoperit. Mi se pare interesant cât de diferiți și, în același timp, cât de asemănători suntem. Exprimăm aceleași emoții în moduri complet diferite, le mascăm, le

distorsionăm și încercăm să le îmbrăcăm în cuvinte complicate, când, de fapt, la bază se află sentimente simple, sincere. Sunt curioasă să înțeleg de ce, uneori, nu avem curajul să spunem „nu”, de ce evităm sinceritatea și de unde provine acest disconfort de a fi noi înșine. Sunt curioasă să descopăr personalități noi, puncte de vedere diferite și moduri de gândire care să mă ajute să îmi lărgesc orizonturile.

Unul dintre cele mai importante aspecte care mă definesc este empatia. Îmi este ușor să înțeleg oamenii și nu simt nevoia să îi judec. Din contră, îmi place să le validez trăirile și să fiu prezentă pentru ei, fără a-i eticheta. Pe măsură ce am crescut, am realizat că îmi place foarte mult să ajut oamenii. Îmi place să fiu refugiul prietenilor mei atunci când au nevoie, să îi protejez și să am grijă de ei. Îmi place să le ofer o perspectivă obiectivă asupra situațiilor prin care trec și să îi ajut să privească lucrurile și dintr-un alt unghi. Pentru mine, este important ca oamenii să se simtă ascultați, înțeleși și acceptați. Îmi place ideea că pot crea un spațiu în care cineva să poată vorbi liber, să simtă, dar și să gândească. Din acest motiv consider că pot urma psihologia nu doar ca domeniu de studiu, ci ca profesie, și cred că am resursele necesare pentru a evolua și pentru a ajuta, la rândul meu, cât mai mulți oameni.

Drumul meu este influențat și de factori externi, care nu pot fi ignorați. Unul dintre cei mai importanți este examenul de Bacalaureat. Facultatea pe care mi-o doresc nu presupune un examen de admitere, ci depunerea unui dosar, motiv pentru care notele obținute la bac devin esențiale. Acest lucru mă motivează să muncesc mai mult și să fiu mult mai responsabilă cu pregătirea mea. Știu că rezultatele de acum îmi pot influența direct viitorul.

Un rol important îl au și părinții mei, care mă susțin și sunt mândri de faptul că îmi doresc să urmez un domeniu frumos și complex. Sprijinul lor îmi oferă siguranță și încredere, mai ales atunci când apar îndoieli sau temeri legate de viitor. În același timp, prietenii mei au avut o influență decisivă asupra alegerii mele. Prin interacțiunile cu ei am descoperit cât de mult îmi place să ajut oamenii și să le fiu aproape. Fără experiențele trăite alături de ei, probabil nu aș fi realizat atât de devreme care este direcția care mă reprezintă.

Un alt factor important care îmi influențează parcursul este situația financiară. Din informațiile pe care le-am primit, mi-am dat

seama că deschiderea unui cabinet propriu nu este deloc ușoară și presupune multă implicare, timp, responsabilitate și numeroase aprobări. Chiar dacă acest lucru poate părea descurajant, nu îl privesc ca pe un obstacol, ci ca pe o provocare care mă motivează să fiu perseverentă.

Consider că profilul de filologie pe care îl urmez în liceu reprezintă o bază potrivită pentru viitoarea mea carieră. Acesta îmi dezvoltă gândirea, capacitatea de analiză și modul de raportare la oameni și situații. Pe lângă faptul că am studiat psihologia ca disciplină, limba și literatura română joacă un rol extrem de important în formarea mea. Analiza textului, înțelegerea semnificațiilor, interpretarea perspectivelor și atenția la detalii sunt competențe care mă ajută să observ mai ușor limbajul, gesturile și nuanțele din comunicare care sunt elemente esențiale pentru un viitor psiholog.

Am fost o persoană implicată activ în viața liceului și am participat la diferite activități, inclusiv la vizite în cadrul facultății la care îmi doresc să ajung. Consider că este important să îți crezi din timp o imagine despre viitorul tău și să înțelegi ce presupune, în realitate, drumul pe care vrei să îl urmezi. Domeniile profesionale care mă atrag cel mai mult sunt psihoterapia, psihologia organizațională și psihologia în cadrul structurilor de ordine publică.

Pentru a-mi îndeplini visul, primul pas este să învăț serios și constant pentru a obține rezultate foarte bune la bacalaureat. Ulterior, îmi doresc să urmez facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, iar apoi un program de master, pe care îl voi alege în funcție de domeniul care mi se va potrivi cel mai bine după experiența din timpul studiilor. În prezent, planul meu este să parcurg această facultate, iar mai departe să mă specializez, fie prin formare în psihoterapie pentru a putea lucra într-un cabinet sau într-o clinică, fie printr-o direcție organizațională pentru mediul privat, fie prin participarea la concursurile necesare pentru a putea lucra ca psiholog în poliție. Nu exclud nici varianta unui master în străinătate, dacă voi avea oportunitatea și resursele necesare.

Peste zece ani, mă imaginez ca fiind o persoană echilibrată, împlinită și împăcată cu alegerile făcute. Mă văd alături de familia mea, poate chiar cu propriii mei copii, bucurându-mă de o viață stabilă și lipsită de stres financiar. Îmi doresc să am un loc al meu, să călătoresc,

să descopăr lucruri noi și să trăiesc cu adevărat prezentul. Vreau să am un job care să îmi aducă satisfacție, dar și timp pentru mine, pentru prieteni și pentru tot ceea ce mă face să mă simt cu adevărat fericită.

Unul dintre cele mai importante lucruri pentru mine este să nu îmi abandonez pasiunile. Dansul a fost și rămâne refugiul meu, modul prin care mi-am exteriorizat emoțiile și prin care am învățat să mă cunosc mai bine. Este locul în care m-am simțit, de multe ori, în siguranță. Tocmai de aceea îmi doresc ca, prin meseria mea, să pot crea acest sentiment de refugiu și pentru alți oameni. Vreau să mă bucur la fel de mult de lucrurile simple, să îmi păstrez autenticitatea, să îmi întemeiez o familie și să duc un stil de viață sănătos, în care să am grijă nu doar de ceilalți, ci și de mine.

Psihologie și artă: povestea mea

Teodorescu Ioana,
Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași

Încă din copilărie am știut că voi urma o carieră ce va ajuta viețuitoarele, și folosesc acest termen pentru că visul meu de la o vârstă fragedă era să devin doctor veterinar. Am ajuns, însă, oarecum repede la concluzia că această meserie nu era pentru mine. Deși iubeam și încă iubesc enorm ființele necuvântătoare, nu pot rezista când le văd suferind. Astfel, visul meu din prezent este să devin psiholog, și ca să îmi pot susține financiar studiile din acest domeniu, artist tatuator în timpul liber. Mi-ar plăcea să studiez psihologia la University of Amsterdam.

Când vine vorba de factori interni, cred că singurul ar fi că îmi place materia psihologie. De asemenea, cred că fiecare om are nevoie de un psiholog, iar România stă cam prost în acest domeniu. În cazul celeilalte meserii sunt alți factori și, anume, că întotdeauna mi-a plăcut să desenez, încă de la grădiniță. De-a lungul anilor mi-am perfecționat tehnica și mi-ar plăcea să urmez un curs care mă va învăța să tatuez.

Ca factori externi, modelul meu este doamna psihiatru Arsene Minodora, care, deși nu este psiholog, m-a inspirat enorm prin talentul său și implicarea în această profesie.

De asemenea, am următoarele oportunități educaționale și profesionale: clasele IX-XII pe profilul filologie și voi urma un curs de tatuat în vara dinaintea clasei a XI-a.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, vreau să mă focusez pe a studia și a înțelege psihologia, pe studiul mai multor tehnici de desen, și pe luarea unei note optime la bacalaureat pentru a intra la universitatea dorită.

Peste 10 ani aş fi terminat studiile şi aş fi renunţat deja la job-ul secundar ca artist tatuator pentru a deveni psiholog full-time. Voi ajuta oameni care vor fi în situaţia mea din prezent (agorafobie, anxietate, depresie).

Cărămidă cu cărămidă: Construind un viitor în arhitectură

Bunescu Maria,
Liceul Teoretic „Dimitrie Cantemir” Iași

Pentru tineri, alegerea unei cariere reprezintă una dintre cele mai importante decizii ale vieții, dar și una dintre cele mai dificile. Alegerea carierei marchează momentul în care drumul tău profesional este luminat, iar personalitatea și felul în care percepi lumea se construiesc în jurul direcției alese. Până să ajungi în punctul în care lucrezi pentru împlinirea visurilor profesionale, te simți presat de timp și pentru că toate opțiunile îți surâd sau, din contra, nici una nu îți place, ai senzația că nu vei putea găsi calea cea bună. Ca mulți alții, am trecut și eu prin această problemă, în special când aveam de ales liceul la care să aplic. Privind spre viitorul meu și luând în considerare aptitudinile mele, arhitectura a fost cariera pe care am ales-o, deoarece îmbină creativitatea și esteticul cu rigoarea și funcționalul. Astfel, îmi conturez un traseu profesional bazat pe pasiune, muncă și dorința de a contribui la îmbunătățirea spațiului în care trăim. Așa cum afirmă Francis D. K. Ching, „Arhitectura este arta de a crea spații care răspund nevoilor umane, atât funcțional, cât și estetic”. Această definiție reflectă exact modul în care privesc eu această carieră și motivul pentru care o consider potrivită pentru mine.

Obiectivul meu principal este să devin un arhitect care nu doar construiește, ci înțelege și respectă contextul în care lucrează. Îmi doresc o carieră care să îmi permită să navighez între două lumi: cea a reabilitării clădirilor istorice, unde salvăm memoria și identitatea unui loc, și cea a creării unor spații noi, care să fie, înainte de toate, funcționale și armonioase pentru cei care le locuiesc. Nu vreau să fiu

doar un executant, ci să vin cu idei proaspete, care să demonstreze că estetica modernă poate merge mână în mână cu respectul pentru natură. După ce voi acumula o experiență solidă pe șantier și în biroul de proiectare, vreau să mă specializez în arhitectura sustenabilă. Cred că viitorul aparține locuințelor care nu doar arată bine, ci sunt și prietenoase cu mediul. În final, scopul meu este să realizez proiecte originale, care să poarte amprenta viziunii mele creative și să ofere oamenilor un spațiu pe care să-l numescă cu adevărat „acasă”.

Înclinația spre desen, creativitatea și gândirea spațială nu sunt pentru mine doar simple pasiuni, ci aptitudini pe care am ales să le cultiv cu seriozitate, conștient fiind de importanța lor. în arhitectură. Mă consider o persoană perseverentă și extrem de atentă la detalii, calități care mă ajută să nu mă mulțumesc cu prima soluție găsită, ci să caut mereu acea variantă care funcționează cel mai bine. Sunt pe deplin dispus să investesc timpul și efortul necesar pentru a-mi transforma obiectivele în realitate, înțelegând că în acest domeniu munca bate talentul brut. Ceea ce mă atrage cel mai mult este felul în care interesul meu pentru artă, matematică, fizică și tehnologie se îmbină armonios. Nu le văd ca pe materii separate, ci ca pe o bază solidă care îmi permite să înțeleg atât estetica unei clădiri, cât și legile care o țin în picioare. Această curiozitate intelectuală îmi oferă siguranța că pot face față complexității acestui domeniu. Dincolo de abilitățile tehnice, parcursul meu este susținut de valori în care cred cu tărie: responsabilitatea față de munca depusă, respectul față de oameni și față de mediul înconjurător. Arhitectura înseamnă, în esență, să ai grijă de binele celorlalți prin spațiile pe care le creezi. Dorința mea constantă de autodepășire este cea care îmi alimentează motivația, dându-mi energia necesară pentru a porni pe acest drum profesional cu încredere și entuziasm.

Alegerea acestui drum a fost mult ușurată de mediul în care am crescut. Susținerea și încurajările primite din partea părinților și a celor apropiați au reprezentat plasa mea de siguranță, oferindu-mi curajul de a-mi urma pasiunea fără ezitare. De asemenea, un rol esențial l-au avut profesorii care mi-au observat potențialul și mi-au stimulat atât latura artistică, cât și pe cea tehnică, ajutându-mă să înțeleg că aceste două lumi nu se exclud, ci se completează perfect. În plan profesional, îmi

găsesc inspirația în viziunile unor arhitecți care au schimbat lumea. Zaha Hadid mă fascinează prin formele sale fluide și curajul de a sparge tiparele geometrice, Le Corbusier prin rigoarea și funcționalitatea care au pus bazele modernismului, iar Tadao Ando prin felul incredibil în care folosește lumina și betonul pentru a crea spații aproape spirituale. Acești maeștri nu sunt doar niște nume în cărți, ci repere clare care îmi arată până unde poate ajunge ambiția și creativitatea în acest domeniu. Dincolo de inspirația personală, privesc cu atenție și la contextul social și urban actual. Trăim într-o lume care are nevoie, mai mult ca oricând, de locuințe inteligente și de spații publice care să apropie oamenii, nu să îi izoleze. Această nevoie reală de regenerare urbană este factorul extern care îmi confirmă că profesia de arhitect este nu doar actuală, ci vitală pentru societate. Este o provocare pe care sunt gata să mi-o asum, conștient că arhitectura de calitate poate îmbunătăți considerabil viața unei comunități.

Oportunitățile educaționale pe care le am la dispoziție sunt calea prin care îmi pot transforma obiectivele în realitate. Fie că aleg un liceu de specialitate pentru a-mi șlefui talentul artistic, fie unul cu profil real pentru a-mi întări gândirea logică, ambele variante îmi oferă instrumente esențiale. După liceu, pasul firesc este Facultatea de Arhitectură, locul unde mă voi pregăti riguros pentru a înțelege acest domeniu în profunzime. Sunt conștient că drumul nu se termină la facultate. Obținerea dreptului de semnătură necesită o implicare constantă în cursuri, concursuri și stagii de practică, etape care mă vor învăța să trec de la teorie la responsabilitatea de a construi. Această carieră mă atrage nu doar prin mixul dintre artă și tehnică, ci și prin libertatea de specializare. Arhitectura îmi deschide porți către domenii fascinante, de la design interior și urbanism până la restaurare, oferindu-mi șansa de a-mi găsi propria voce într-un domeniu care modelează viitorul.

Perseverența și constanța nu sunt doar niște cuvinte mari, ci motorul care te ține în mișcare pe orice traseu de carieră, mai ales într-un domeniu atât de solicitant precum arhitectura. Este un drum lung, unde nu e suficient doar să desenezi frumos, ci trebuie să ai puterea de a construi, cărămidă cu cărămidă, propria ta viziune despre lume. Sunt conștient că vor exista momente grele, nopți pierdute sau proiecte care

nu vor ieși așa cum mi-am imaginat din prima. Vor fi eșecuri care mă vor face să mă întreb dacă sunt pe drumul cel bun. Însă, în acele momente, cred că cel mai important lucru este să nu uit de pasiunea și de dorința pură care m-au făcut să aleg acest drum la început. Acea scânteie de entuziasm trebuie să rămână vie, indiferent de cât de complicat devine procesul. Voi acorda o atenție deosebită studiului, pentru că arhitectura înseamnă cultură și rigoare, dar nu mă voi opri doar la teorie. Voi căuta activ experiențe practice, pentru că vreau să simt cum ideile mele capătă formă în realitate. Am învățat că greșelile nu sunt capătul drumului, ci cele mai bune lecții; fiecare eroare mă va învăța ceva ce nicio carte nu poate să o facă. Pe măsură ce voi înainta, îmi voi construi cu răbdare propriul portofoliu, care va fi, de fapt, jurnalul evoluției mele. În tot acest timp, voi avea curajul să cer sfaturi și să învăț de la cei care au deja experiență, pentru că respectul față de mentori și deschiderea către feedback sunt singurele căi prin care pot crește cu adevărat. Până la urmă, arhitectura nu este doar despre clădiri, ci despre perseverența de a lăsa ceva valoros în urmă.

Deși o perspectivă de zece ani pare o cale lungă și plină de necunoscute, în mintea mea viitorul începe să capete un contur tot mai clar. Mă văd ca un arhitect aflat la început de drum, dar unul deja implicat în proiecte cu sens, care să îmi provoace viziunea și să îmi șlefuiască experiența de zi cu zi. Nu îmi imaginez succesul ca pe o destinație finală, ci ca pe un proces continuu de învățare și adaptare la nevoile lumii din jur. Cel mai mult îmi doresc ca, peste un deceniu, să pot privi în urmă cu acea satisfacție profundă a omului care a avut curajul să își urmeze instinctul. Vreau să știu că am ales drumul care mi se potrivește cu adevărat și că, prin muncă și răbdare, am reușit să îmi transform pasiunea pură într-o carieră solidă. Va fi momentul în care visurile de acum, din liceu, vor deveni realități construite, confirmându-mi că fiecare efort a meritat din plin.

BIBLIOGRAFIE

Ando, Tadao, *Conversations with Students*, Princeton Architectural Press, 2012.

Ching, Francis D.K., *Arhitectura. Formă, spațiu și ordine*, Editura Tehnică, București, 2008.

Drumul meu spre criminalistică - vis, motivație și pași concreți

Cobiliță Elena-Ioana,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Încă din copilărie am fost fascinată de ideea de investigație și de descoperirea adevărului din spatele unor evenimente misterioase. Îmi plăcea să urmăresc documentare, să citesc povești polițiste și să încerc să găsesc indicii acolo unde alții nu vedeau nimic. Această curiozitate naturală s-a transformat treptat într-un obiectiv clar: îmi doresc să devin polițistă în domeniul criminalisticii. Consider că această profesie îmbină perfect dorința mea de a ajuta oamenii, spiritul de observație și pasiunea pentru analiză și investigație.

Principalul meu obiectiv de carieră este să ajung specialist în criminalistică, contribuind la rezolvarea cazurilor prin identificarea și interpretarea probelor. Îmi doresc să lucrez într-un domeniu în care fiecare detaliu contează, iar munca mea poate face diferența între adevăr și eroare. Pe termen lung, vreau să devin un profesionist respectat, capabil să lucreze în echipă și să gestioneze situații complexe cu responsabilitate și calm.

Factorii interni care îmi susțin acest obiectiv sunt, în primul rând, interesul puternic pentru investigații și analiza situațiilor. Sunt o persoană atentă la detalii, răbdătoare și perseverentă, calități esențiale în criminalistică. De asemenea, am o bună capacitate de concentrare și dorința de a învăța continuu lucruri noi. Valorile mele personale, precum corectitudinea, respectul pentru lege și dorința de a contribui la siguranța societății, mă motivează să urmez această carieră. Consider

că empatia este, de asemenea, importantă, deoarece în spatele fiecărui caz există oameni și povești reale.

Mereu am avut sprijinul familiei și al profesorilor, care mă încurajează să îmi urmez visul. Mă bucur că părinții îmi susțin ideea mea de carieră. Sunt convinsă că fără sprijinul lor n-aș reuși. De asemenea, modelele din domeniul poliției și criminalisticii, prezentate în cărți sau documentare, au avut un impact semnificativ asupra alegerii mele. Mereu m-am gândit că, societatea are nevoie de profesioniști bine pregătiți în acest domeniu, iar această nevoie mă motivează suplimentar. Vreau să fiu unul din profesioniștii care va contribui semnificativ în acest domeniu.

Mediul educațional și oportunitățile de informare despre cariere contribuie la clarificarea pașilor pe care trebuie să îi urmez. Pe viitor, îmi propun să nu ratez nici un târg cu privire la ofertele educaționale sau la cariere, din dorința de a afla cât mai multe despre ce înseamnă a fi criminalist și de a intra în contact cu specialiști din domeniu.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale și profesionale, intenționez să urmez un liceu cu filieră teoretică, care să îmi ofere o bază bună în științe, deoarece chimia, biologia și fizica sunt importante în criminalistică, dar și în științe sociale. După absolvirea liceului, obiectivul meu este să aplic la o instituție de învățământ superior, respectiv la Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” București, unde să dobândesc pregătirea necesară pentru a lucra în structurile de criminalistică. Știu că admiterea la academie nu-i una ușoară, dar mă bucur că știu ce-mi doresc și asta mă va ajuta să acționez în direcția dorită și să mă pregătesc din timp. Ulterior, după absolvirea academiei vreau să particip la cursuri de specializare și alte cursuri de formare continuă, pentru a rămâne la curent cu tehnologiile și metodele moderne de investigare.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, știu că trebuie să depun efort constant. Știu că va trebui să mă pregătesc din timp, să lucrez la condiția mea fizică, să studiez mult și istoria, o limbă străină, dar și limba română. Voi acorda atenție rezultatelor școlare, în special la materiile relevante, și voi încerca să particip la activități extrașcolare care îmi dezvoltă gândirea logică și spiritul de observație. Mereu am fost deschisă la a învăța lucruri noi, De asemenea, voi căuta informații

despre cerințele de admitere și despre competențele necesare, pentru a mă pregăti din timp. Consider că disciplina, organizarea și încrederea în propriile forțe sunt esențiale pentru succes.

Peste 10 ani mă văd lucrând într-un laborator criminalistic, în principiu în Poliția Română. Mă văd analizând probe și contribuind semnificativ la aflarea adevărului. Îmi imaginez că voi fi o persoană sigură pe competențele mele, respectată de colegi, sociabilă, cu abilități de lucru în echipă și apreciată pentru profesionalism. Mai mult decât atât, sper să simt satisfacția că munca mea ajută la realizarea justiției și la protejarea oamenilor.

În concluzie, dorința de a deveni polițistă în criminalistică nu este doar un vis din copilărie, ci un obiectiv construit pe pasiune, motivație și valori personale. Sunt conștientă că drumul nu este ușor, dar cred că prin muncă, perseverență și educație pot ajunge acolo unde îmi doresc. Pentru mine, această carieră înseamnă mai mult decât o profesie înseamnă responsabilitate, adevăr și dorința de a face bine în societate. Îmi place să ajut pe cei din jur, îmi place corectitudinea, dreptatea și să contribui la binele celorlalți.

Viitorul meu așteaptă răspunsul

Costea Andreea,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

De când eram mică, ideea de a fi cunoscută era mereu prezentă în capul meu. Voiam pur și simplu ca oamenii să-mi știe numele, într-un sens bun. Astfel mi se nășteau tot felul de vise. În perioada pandemiei eram atrasă de tot ceea ce înseamnă gimnastică. Fiind încă un copil, eram flexibilă și puteam face tot ce vedeam. Urmăream o mulțime de gimnaste internaționale și speram să fiu ca ele într-o zi. Între timp acest vis s-a stins. Ce nu știam eu era că alte vise urmau să apară. A urmat o perioadă în care actoria mi se părea un lucru senzațional. Vedeam o mulțime de actori de vârsta mea care jucau în diferite filme și desene, iar asta mă motiva să-mi doresc și eu asta. Mă fascina familia care se formează în spatele unui film, prietenii care se leagă. Pe măsură ce creșteam eram indecisă în ceea ce privește cariera mea. Cu fiecare an ce trecea, eu aveam altceva în minte, dar asta se întâmpla probabil multora dintre preadolescenți.

Ulterior, am fost admisă la liceul dorit. Mi-am dorit foarte mult să fiu eleva acestui liceu, deoarece îmi place să desenez. Aici am întâlnit oameni minunați care mă fac zilnic să mă simt bine. În privința carierei mele, în momentul de față oscilez între două drumuri foarte diferite, dar care mă reprezintă în moduri diferite. Pe de o parte, vreau să devin jandarmeriță, să port uniforma cu mândrie, să protejez oamenii și să simt că munca mea are un impact real. Meseria de jandarm este frumoasă pentru că înseamnă, înainte de toate, a fi sprijin pentru oameni. Un jandarm nu poartă doar o uniformă, ci poartă responsabilitatea siguranței unei comunități. În momente tensionate, la evenimente

aglomerate sau în situații de urgență, el este acolo pentru a menține ordinea și pentru a preveni pericolul.

Frumusețea acestei meserii stă în curajul și disciplina pe care le cere zilnic. Nu este un drum ușor, dar oferă satisfacția de a ști că prin munca ta contribui la liniștea și protecția celorlalți. Fiecare misiune aduce provocări diferite, iar capacitatea de a rămâne calm și echilibrat în situații dificile face diferența.

Pe de altă parte, am o pasiune pentru sport și pentru tot ce înseamnă energie, competiție și emoție, așa că mă văd și jurnalist sportiv, relatând meciuri, luând interviuri și trăind adrenalina competițiilor dintr-un alt unghi. Nu este doar despre a spune cine a câștigat sau cine a pierdut, ci despre a transmite emoția unui meci, tensiunea unei finale și povestea din spatele performanței. Un jurnalist sportiv dă viață momentelor pe care publicul le trăiește cu sufletul la gură. Frumusețea acestei profesii stă și în apropierea de oameni și de performanță. Interviurile cu sportivii, analiza jocului, documentarea atentă-toate cer seriozitate, obiectivitate și curajul de a pune întrebările potrivite. Mereu mi-a plăcut acest lucru la jurnaliștii sportivi.

Consider că am câteva calități și aptitudini care mă pot ajuta în oricare din cele două variante. Sunt ambițioasă și, atunci când îmi doresc un lucru, mă focusez cel mai mult pe el. De exemplu, atunci când am un test, mă concentrez cu totul asupra lui. La un moment dat, motivația dispare dar rămâne disciplina. Nimic nu este mai satisfăcător decât să vezi întrebările de la examen și să cunoști imediat răspunsul, iar acest fapt se datorează efortului susținut și a disciplinei. Pe lângă asta, este și satisfacția de a fi cel mai bun. Sunt disciplinată, îmi organizez timpul astfel încât să îmbin responsabilitățile cu momentele de odihnă, fără să las lucrurile importante pe ultima clipă. Încerc să fiu consecventă în ceea ce fac, fie că este vorba despre școală, activități personale sau pregătirea pentru viitor. Pentru mine, disciplina înseamnă seriozitate, perseverență și dorința de a deveni o versiune mai bună a mea în fiecare zi.

Pentru o carieră în Jandarmerie, mă ajută disciplina, dorința de ordine și faptul că îmi place ideea de responsabilitate. Pentru jurnalism sportiv, mă ajută faptul că sunt atentă la detalii și îmi place să comunic.

Sunt curioasă și interesată de ceea ce se întâmplă în jurul meu. Îmi place să analizez lucrurile și să îmi exprim opinia.

Părinții și prietenii mei mă susțin și își doresc să am un viitor stabil care mă face fericită. Sprijinul lor îmi oferă încredere și curaj. Se simte atât de bine când să ai pe cineva care e lângă tine pe tot parcursul drumului.

Pentru a deveni jandarmeriță, pot urma un drum clar: după liceu să mă pregătesc fizic și apoi să susțin admiterea la Școala Militară de Subofițeri de Jandarmi „Petru Rareș” Fălticeni. Este un drum care presupune seriozitate și pregătire constantă. Este o provocare pe care sunt dispusă să o duc până la capăt. Dacă voi merge spre jurnalism sportiv va trebui să aplic la o facultate de jurnalism sau comunicare. Pot participa la activități extracurriculare, proiecte media sau voluntariat pentru a căpăta experiență.

Indiferent de drumul pe care îl voi alege, știu că e nevoie de multă muncă. Deocamdată, mă concentrez pe școală și pe dezvoltarea mea personală. Vreau să învăț cât mai bine, să particip la activități care mă ajută să cresc și să descopăr ce îmi place cu adevărat. Dacă voi alege Jandarmeria, voi începe pregătirea fizică mai intensă și mă voi informa despre condițiile de admitere, iar dacă mă voi orienta spre jurnalism sportiv, voi citi mai mult, voi urmări știri din sport și îmi voi îmbunătăți exprimarea.

Peste 10 ani, voi avea 25 de ani și probabil multe amintiri frumoase în spate. Voi avea propria mea casă și mașină și un mic Golden Retriever. Dacă voi alege Jandarmeria, mă imaginez plecând la muncă, purtând uniforma cu mândrie și seriozitate. Diminețile mele vor începe devreme, dar când faci ceea ce-ți place, nimic nu este obositor. Voi participa la misiuni de menținere a ordinii publice, la evenimente importante sau la intervenții pline de adrenalină.

De voi alege jurnalismul sportiv, mă văd lucrând într-o redacție sau colaborând cu un post media. Poate voi fi prezentă la competiții sportive, voi lua interviuri sportivilor și voi transmite emoția momentelor importante. Îmi imaginez adrenalina dinaintea unei transmisiuni, concentrarea din timpul unui interviu și satisfacția de a vedea materialul meu publicat sau difuzat. Indiferent de drumul ales, peste 10 ani mă văd independentă financiar, capabilă să iau decizii pentru mine și să îmi

asum responsabilitatea pentru viața mea. Îmi doresc să fiu o persoană echilibrată, care îmbină cariera cu viața personală. Orice voi alege știu că nu voi avea regrete. Dumnezeu nu pune degeaba anumite visuri în inimile noastre. La 15 ani poate încă nu am toate răspunsurile, dar am dorința de a reuși și curajul de a încerca, așa cum spune și un citat care mă reprezintă: „Dacă poți să visezi un lucru, îl poți și face.” – Walt Disney.

Viitorul meu este muzica

Gădiceanu Teodora-Maria,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Încă de când eram mică primeam frecvent întrebările „Ce vrei să te faci când vei fi mare?” sau „Te-ai gândit la viitorul tău?”. La început răspundeam cu „Nu știu.”, deoarece mă pasionau foarte multe domenii precum medicina, arta și muzica. Pe atunci visam foarte mult, mă vedeam prin multe locuri, alergând prin mai multe domenii de activitate, explorând și întâlnind oameni valoroși, care aveau să mă inspire.

Pe măsură ce am crescut mi-am dat seama că dintre toate, m-a atras cel mai mult muzica, urmând ca la vârsta de 7 ani să iau cursuri de canto popular și de pian.

Când am urcat prima dată pe scenă a fost cu multe emoții.

Privirile publicului erau copleșitoare, însă susținerea pe care am văzut-o în ochii mamei mi-a dat siguranța și sprijinul de care aveam nevoie, susținere care m-a adus până unde sunt astăzi. Primele aplauze mi-au dat curajul să continui pe acest drum nu foarte ușor, dar am realizat că prin muncă și perseverență îmi pot îndeplini visul de a fi pe scenă.

Îmi doresc ca după terminarea liceului să aplic la Conservator, Facultatea de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice, secțiunea Interpretare Muzicală - Canto.

Interesul pentru muzică și dedicare pentru studiu au venit pe parcursul anilor de repetiții, concursuri, spectacole. Cele mai importante au rămas însă sprijinul și încurajările venite din partea

părinților, profesorilor și prietenilor. Ei mi-au fost alături când simțeam că stresul și presiunea mă copleșesc.

În ultimii 4 ani am descoperit că pe lângă muzica populară îmi place foarte mult și muzica clasică. Am descoperit această afinitate participând la concerte și spectacole din această sferă, unde am simțit o conexiune specială cu această latură muzicală, înfiripându-se astfel dorința să-mi exprim emoțiile prin operă. De atunci am tot lucrat la vocea mea, șlefuiind-o prin implicarea mea în câteva coruri din poziția de soprană. Fapt ce m-a motivat și mai mult să continui spre atingerea visurilor mele.

Studierea la un liceu vocațional îmi clădește cu siguranță și mai trainic bazele muzicale teoretice și practice. Acest context îmi oferă de asemenea șansa de a descoperi alte ramuri ale muzicii (de exemplu muzica psaltică), șansă pe care un liceu teoretic nu mi-ar fi putut-o oferi. Această oportunitate îmi îmbogățește experiența muzicală și mă aduce împreună cu oameni noi și valoroși.

Visul meu este acela de a ajunge soprană. Știu că nu va fi ușor acest parcurs. Voi avea nevoie de efort susținut, consecvență, disciplină, încredere în forțele proprii, optimism, motivație, dorință de autodepășire. Pentru a-mi îndeplini acest vis voi continua să-mi lucrez vocea prin studiu aprofundat și voi participa la cât mai multe concursuri și spectacole pentru a căpăta o cât mai vastă experiență scenică.

Cred sincer că mi-am ales drumul potrivit în viață întrucât toate oportunitățile de până acum nu au făcut decât să-mi confirme acest lucru.

Mă încântă mult acest drum pe care mi l-am ales. E fascinant să fiu pe scenă, iar aplauzele mă învăluie de fiecare dată în stare de bine, bucurie și mare entuziasm.

N-aș reuși fără părinții mei și susținerea lor necondiționată. Sunt bucuroasă că nu sunt singură cu visul meu, am cei mai autentici susținători, care simt emoția de pe scenă împreună cu mine. Nu mi-aș imagina parcursul carierei mele, fără sprijinul familiei și încurajările ei permanente.

Pe perioada facultății îmi doresc să sondez cât mai mult tainele muzicii clasice. Vreau să întâlnesc oameni care mă vor ajuta să fac acest

lucru la un nivel cât mai profesionist și cu care să clădesc proiecte de succes și un viitor înfloritor.

Unde mă văd peste 10 ani? Cu siguranță pe scenă cântând și umplând sufletele cu bucurie, emoție și căldură.

Vreau ca muzica mea să răsunе în lung și-n lat și publicul să rezoneze cu mine și cu mesajul pe care eu îl transmit prin versuri. Vreau să mă dedic întru totul visului meu, iar scena să fie parte din mine, din reușita mea, din entuziasmul meu. Vreau ca muzica să-mi fie ca a doua familie, un spațiu sigur, în care eu să pot fi cea autentică și locul în care să mă regăsesc mereu, ori de câte ori se va întâmpla să mă rătăcesc.

Nu mă văd făcând altceva, nu mă văd în afara scenei. Îmi doresc ca scena să îmi fie inspirație, alinare, bucurie, satisfacție, împlinire. De fiecare dată, scena vreau să fie întâlnirea cu mine. Vreau ca scena să mă ridice, să mă înalțe, să mă facă să simt că locul meu este acolo lângă ea și că merit.

Când toate acestea vor deveni realitate voi ști în interiorul meu că am reușit să-mi îndeplinesc visul.

Muzica - viitorul meu

Mateiciuc Mihai-Alexandru,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Încă din copilărie mi-a fost familiară întrebarea: „Ce vrei să te faci când vei fi mare?”. Fiind pasionat de foarte multe lucruri, precum psihologia, teologia și muzica, mi-a fost mereu foarte greu să ofer un răspuns clar, nu pentru că nu aveam interese, ci pentru că îmi era dificil să aleg un singur drum dintre cele care mă atrăgeau.

Totuși, privind în urmă, îmi dau seama că, dincolo de toate aceste domenii, muzica a fost mereu prezentă și a ocupat un loc central în formarea mea.

La vârsta de 5 ani am început să explorez domeniul muzicii, fiind într-un fel împins de părinți. La început a fost mai mult inițiativa lor, însă, pe parcurs, am descoperit că muzica îmi place cu adevărat. Am urmat cursuri de pian timp de aproximativ 5 ani, perioadă în care am dobândit bazele tehnice și am învățat să înțeleg mai bine structura muzicii. După această etapă, am considerat că prefer să studiez singur, în ritmul meu, alegând să cânt ceea ce îmi place și să experimentez liber.

La 10 ani am primit prima mea chitară, iar acest moment mi-a schimbat complet viața. Am început să învăț să cânt la chitară, inițial interpretând melodii simple, însă entuziasmul și dorința de a progresa m-au determinat să exersez constant. Am realizat pe parcurs faptul că știind deja să cânt la pian, acest lucru m-a ajutat mai mult decât am crezut inițial, oferindu-mi o bază solidă în înțelegerea armoniei și a structurii pieselor.

Între timp, muzica a devenit pentru mine un fel de remediu pentru orice problemă întâmpinam în viață. Cântam din ce în ce mai des, iar

nivelul meu practic creștea constant. Neavând profesor, nu mi-a fost ușor să învăț partea teoretică, însă, odată cu trecerea timpului, am reușit să învăț bazele necesare. Perseverența, răbdarea și dorința de a progresa sunt factori interni care m-au ajutat să îmi susțin obiectivele și să nu renunț atunci când întâmpinam dificultăți.

Pentru mine, muzica nu este doar o pasiune, ci este o metodă specială de exprimare, ajungând în inimile oamenilor mai rapid decât orice cuvânt. Ea transmite emoții, stări și gânduri pe care, uneori, limbajul obișnuit nu reușește să le redea cu aceeași profunzime.

Muzica este, de asemenea, un mod de viață, construind caractere, aducând oamenii împreună și ajutând la autocunoaștere în anumite momente. Prin muzică, oamenii se conectează, se înțeleg mai bine și împărtășesc experiențe comune, indiferent de diferențele dintre ei.

Consider că muzica este mai mult decât ceea ce se vede la suprafață. Dincolo de sunet și ritm, ea reprezintă o formă profundă de trăire alături de alte persoane. Este prezentă, într-o formă sau alta, încă din preistorie, însoțind omul de-a lungul evoluției sale și devenind parte esențială a existenței sale.

Având o plăcere aparte pentru muzică, am fost adesea rugat să îi ajut și pe alții să învețe să cânte, fie la chitară, fie la pian, ori chiar vocal. Sprijinul și încurajările primite din partea părinților, profesorilor și prietenilor au avut, de asemenea, un rol important în parcursul meu, influențându-mi în mod pozitiv traseul și oferindu-mi încredere în propriile abilități. Experiența de a lucra cu alți elevi m-a ajutat să descopăr că îmi place să predau muzica și să împărtășesc din cunoștințele mele, iar acest lucru mi-a clarificat tot mai mult direcția profesională.

În prezent, consider că obiectivul meu principal este să îmi construiesc o carieră solidă în domeniul muzical, atât ca interpret, cât și ca profesor. Îmi doresc să îmbin aceste două direcții, deoarece cred că ele se completează reciproc: experiența scenică mă ajută să cresc artistic, iar activitatea pedagogică mă provoacă să înțeleg muzica în profunzime și să o explic într-un mod clar și accesibil. În acest sens, Facultatea de Interpretare, Compoziție și Studii Muzicale Teoretice reprezintă pentru mine alegerea potrivită pentru a-mi atinge scopul,

oferindu-mi șansa de a-mi dezvolta atât competențele practice, cât și pe cele teoretice.

Îmi doresc ca timpul facultății să fie unul al formării autentice, în care să îmi perfecționez tehnica instrumentală, să aprofundez armonia, teoria muzicii și compoziția, dar și să învăț metode eficiente de predare. Consider că un profesor bun nu este doar un bun interpret, ci și un om capabil să inspire, să aibă răbdare și să adapteze informația în funcție de nevoile fiecărui elev.

În următorii 10 ani, îmi doresc să finalizez studiile, să acumulez experiență atât pe scenă, cât și la catedră, și să ajung în punctul în care să pot împărtăși altor persoane pasiunea mea pentru muzică într-un mod profesionist și autentic. Mă văd predând cu dedicare, ajutând elevii să își descopere talentul și să își dezvolte încrederea în propriile capacități. În același timp, îmi doresc să continui să cânt, să particip la proiecte muzicale și să evoluez constant, pentru a rămâne conectat la latura artistică care m-a definit încă din copilărie.

Pe termen lung, îmi doresc să contribui la formarea unor generații de tineri care să privească muzica nu doar ca pe o disciplină de studiu, ci ca pe o formă de exprimare și un sprijin real în viață. Îmi doresc să creez un mediu în care elevii să se simtă încurajați, susținuți și motivați să își urmeze propriul drum, așa cum m-am simțit și eu. Cred că prin muncă, perseverență și dedicare pot transforma această pasiune într-o carieră stabilă și împlinitoare, care să îmi ofere atât satisfacție profesională, cât și personală.

Viitorul meu apropiat

Papuc Elena-Teodora,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Cred că toți când eram mici am primit de la părinți întrebarea care avea să ne pună pe gânduri: “Ce o să te faci când vei crește mare?”.

Nu prea știam să răspund, ori răspundeam fulger cu ce-mi trecea prin minte și anume că vreau să devin doctor. Evident că răspunsurile mele erau superficiale, gândind că mai am timp să analizez. Însă timpul a trecut repede și acum îmi dau seama cât sens avea întrebarea părinților mei. Pentru mine n-a fost ușor să găsesc răspuns la această întrebare. Aveam nevoie să mă descopăr, să-mi aflu aptitudinile, să aflu ce-mi place, ce este important pentru mine. Am avut mereu nevoie de sprijin ca să aflu care îmi sunt pasiunile și interesele, astfel încât să pot decide cu privire la viitoarea mea carieră.

Totul a început când eram mică și am echilibrat timpul meu liber cu cel petrecut la un pian, pentru a nu uita un dar dat de Dumnezeu, adică muzica. De atunci mi s-a creionat un vis, acela de a deveni pianistă sau chiar compozitoare.

Visul meu de a deveni pianistă a început cu un sunet simplu - atingerea unei clape care vibra nu doar în aer, ci și în sufletul meu. Acum, de fiecare dată când mă așez la pian, simt că intru într-o lume în care emoțiile prind glas fără cuvinte.

A deveni pianistă nu înseamnă doar ore lungi de studiu, game repetate și partituri pline de note. Înseamnă disciplină, răbdare și puterea de a continua chiar și atunci când degetele obolesc, iar progresul pare lent. Înseamnă să înveți să ascuți - nu doar muzica, ci și tăcerea dintre sunete.

Îmi imaginez o scenă luminată, o sală plină și liniștea dinaintea primului acord. Îmi doresc să pot transmite prin fiecare interpretare o poveste, o stare, o parte din mine. Pianul nu este doar un instrument; este modul meu de a comunica, de a visa, de a spera.

Știi că drumul nu este ușor. Vor exista momente de îndoială și obstacole, dar pasiunea mea pentru muzică este mai puternică decât frica de eșec. Fiecare lecție, fiecare recital, fiecare greșeală mă apropie de visul meu. Mereu îmi vor fi părinții aproape, profesorii care îmi vor insufla curaj și încredere.

Visul meu de a deveni pianistă sau chiar compozitoare nu este doar despre performanță, ci despre creștere, despre descoperirea propriei voci prin muzică. Și, indiferent cât va dura, sunt hotărâtă să îl urmez până la capăt.

Perioadele dificile pe care le-am avut în clasele de gimnaziu m-au ajutat să creez, să compun muzică și asta mi-a dat curaj, m-a făcut încrezătoare că pot fi mai mult decât o pianistă și că o să reușesc să devin o persoană măreață. Toată săptămâna puneam mâna pe pian, scriam note și versuri, repetam de mai multe ori pentru a nu uita nimic dintr-o partitură.

Nu numai părinții mă susțin și au fost lângă mine în perioade grele, însă nu pot uita alinarea, căldura și blândețea bunicii care mă însipira cu prezența ei și mă făcea să visez departe, să muncesc mult, pentru că viitorul poate să-mi surâdă frumos.

Pot spune despre mine că sunt o persoană foarte muncitoare, ambițioasă, o luptătoare, care nu renunță la primul eșec, sunt consecventă și cred cu tărie în talentul meu nu doar de a simți muzica și a cânta, ci și de a compune.

Să devin compozitoare ar însemna mai mult decât a interpreta muzica altora-ar însemna să dau viață propriilor idei, propriilor emoții. Ar însemna să transform trăirile personale în armonii care pot atinge inimile altor oameni. Prin note, ritm și armonie știu că pot spune o poveste fără cuvinte-despre iubire, dor, speranță sau curaj.

Dacă aș putea să trimit încă un mesaj copilului din mine, care plângea și nu credea că o să reușească să-și găsească rostul în viață, i-aș povesti totul, cât de valoros era, cât talent era în interiorul său, care doar aștepta să fie descoperit. Iată, acum pot găsi muzica în orice: în

sunetul ploii, în liniștea nopții, în emoțiile unei conversații. Ca viitor compozitor știu că pot vedea și pot aude frumusețe acolo unde alții poate nu o observă.

Așadar, peste 10 ani, mă văd ca fiind o plăcută pianistă și o talentată compozitoare, care va alina durerea copiilor, adolescenților, adulților, ajutându-i prin muzică să fie mai buni și încrezători. Mă văd îndrăznind și încercând stiluri noi, combinații neașteptate de sunete, pentru că doar astfel știu că-mi voi găsi propria voce artistică și voi depăși granițe prin libertate și imaginație.

Chemarea de a vindeca

Pădure Ioana Teodora,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

Încă din copilărie, m-am întrebat ce drum voi alege în viață și ce fel de om îmi doresc să devin. Nu mi-a fost întotdeauna ușor să îmi definesc clar obiectivele, însă un lucru a rămas clar: dorința de a face bine și de a fi de folos celor din jur. Cu timpul am înțeles că viitorul meu trebuie să fie legat de o profesie care implică dorința sinceră de a ajuta.

De-a lungul anilor, am analizat mai multe posibilități, încercând să descopăr ce mi se potrivește cu adevărat. Am realizat însă că mă atrage domeniul în care pot contribui direct la binele oamenilor. Așadar, această dorință a început să prindă contur tot mai mult și mai clar în mintea mea, așteptând ziua primei programări a primului pacient. Nu consider alegerea aceasta, una întâmplătoare, ci răspunsul Lui Dumnezeu la toate întrebările puse „Ce vrei să devii când vei crește?” sau „Unde crezi că te va duce viața?”.

Alegerea unei cariere reprezintă una dintre cele mai importante decizii din viața unei persoane, deoarece influențează nu doar parcursul personal, ci și modul în care aceasta se raportează la sine și la lumea exterioară.

Pentru mine, dorința de a deveni medic nu este una întâmplătoare, ci este rezultatul unui proces de autocunoaștere, susținerea din partea familiei și al unei motivații profunde de a ajuta oamenii și de a vindeca nu doar trupuri, ci și ce e pe interior, sufletul.

Unele dintre principalele mele obiective de carieră este acela de a deveni medic și de a-mi construi o profesie bazată pe empatie,

responsabilitate și dăruire. Îmi doresc să lucrez într-un domeniu în care pot face o diferență reală în viața oamenilor, să alin durerea, să ofer speranță și să contribui activ la binele comunității.

Consider că medicina nu este doar o profesie, ci o vocație, care presupune sacrificiu, învățare continuă și o mare putere sufletească. Dorința mea este de a ajunge un medic respectat pentru profesionalismul pe care îl voi dobândi.

Motivația mea nu se limitează doar la dorința de succes profesional, ci este vorba și de empatia pe care o port. Cred că sentimentul cel mai plăcut este atunci când viața unei persoane stă în mâinile tale, și salvarea aceluia pacient pentru tine va fi o împlinire sufletească, împlinirea sufletească, atât celui vindecat, cât și copilului din mine, când vede că are încă o reușită.

Principalii factori care susțin acest obiectiv sunt stricți legați de aptitudinile și felul meu de a fi. Aspectul important este încrederea pe care o am în mine și curajul meu de a face față tuturor provocărilor. Sunt o persoană ambițioasă, perseverentă și dornică să muncească pentru a-și atinge scopurile. De asemenea, dorința sinceră de a ajuta oamenii reprezintă principalul scop de a deveni un medic. Îmi pasă de cei din jur, sunt atentă la nevoile lor și cred că un medic bun trebuie să trateze pacientul nu doar din punct de vedere fizic, cât și emoțional.

Un rol important în această decizie îl are și familia. Familia este principalul meu sprijin, oferindu-mi susținere morală și încurajare constantă. Faptul că cei apropiați au încredere în deciziile pe care le iau și au încredere în mine, îmi oferă siguranță și putere de a duce la bun sfârșit ce îmi doresc. De asemenea, modelele pe care le-am întâlnit de-a lungul timpului și modul de educație, au avut o influență mare asupra visului meu. Așa cum spune și marele medic Nicolae Paulescu „Adevărata menire a medicului este să slujească viața”.

Drumul spre acest vis, este lung, cu multe obstacole și solicitant. Sunt conștientă că această cale presupune multă muncă, studiu, răbdare și sacrificii. Absolvirea liceului, urmarea facultății de medicină, sunt etape esențiale în formarea mea profesională. Cu toate acestea, eforturile sunt pe deplin cu succes.

În cei 10 ani ce vor trece, mă văd ca fiind un medic realizat, respectat, implicat și responsabil care își exercită profesia cu seriozitate

și pasiune. Îmi imaginez că voi lucra într-un spital sau într-o clinică, unde voi avea ocazia să ajut zilnic oamenii aflați la greu.

Peste acești ani grei, mă văd ca fiind o persoană matură, echilibrată și împlinită, care este într-o continuă învățare. Sper ca acest vis să nu se schimbe, și să rămân așa cum sunt: empatică, curajoasă și doritoare de a face bine. Peste ani, vreau să privesc în urmă cu mândrie și să știu că am făcut alegerea cea bună.

În final, dorința spre această carieră, este rezultatul unei combinații între aptitudini personale, sprijinul familiei și sensibilitatea mea față de oamenii bolnavi și aflați în nevoi. Drumul este dificil, dar plin de sens, pe care sunt hotărâtă să-l urmez cu responsabilitate. Cred cu tărie că prin muncă și dedicare totală, pot deveni un medic care nu doar tratează boli, ci vindecă suflete și aduce speranță și sensul unei vieții noi.

Cu viitorul meu în față

Prisecaru David-Nicolas,
Seminarul Teologic Ortodox
„Sfântul Vasile Cel Mare” Iași

De multe ori am fost întrebat: „Ce vrei să devii când vei fi mare?”. Răspunsul meu a fost împărțit între două dorințe: fotbalul și arta sacră. Observam că pictura unui sfânt pe un perete înfățișează de fapt viața sau sfârșitul lui. Curiozitatea și frumusețea picturilor mă fascinau și am început să vizitez mănăstiri și biserici împreună cu familia mea. Mi-am cumpărat cărți despre viața sfinților: Sfinții - prietenii nostri adevărați, Portrete în cuvinte, Episcop - Vicar Calinic Botoșăneanul, Psihoterapia ortodoxă - calea tămăduirii după Sfinții Părinți. Am început să citesc și să mă documentez despre viața multor sfinți, să citesc Noul Testament și Vechiul Testament. Mersul la biserică a fost dintotdeauna important pentru mine, îmi plăcea să ascult fiecare Sfânta Evanghelie. Copil fiind, am primit binecuvântarea de intra în Sfântul Altar și de a participa la activitățile specifice de acolo. Eram atent la indicațiile date de părintele duhovnic și toate acțiunile ce trebuia să le întreprind la Sfânta Liturghie.

Toate aceste experiențe m-au adus mai aproape de un liceu vocațional, motiv pentru care în prezent urmez specializarea patrimoniu cultural, cu speranța că aceasta mă va ghida către studiile superioare în domeniul artei sacre.

O mare influență asupra mea în ceea ce privește decizia de carieră a avut-o duhovnicul meu, care mereu m-a încurajat și a crezut în mine. De asemenea, familia a avut un rol foarte important asupra deciziei luate. Ea e cea care mi-a dat cea mai mare încredere că voi reuși. În același timp am avut dintotdeauna dorința de a juca fotbal la o echipa sau să fiu portar. Jucam mereu cu prietenii pe un teren în fiecare weekend sau când aveam timp și îmi achiziționam echipamente de fotbal, diverse

modele. Însă, mi-am dat seama că fotbalul a rămas pasiunea mea din timpul liber, iar visul meu de carieră rămâne arta sacră.

„Cine voi fi și unde ?” Mereu îmi apare întrebarea aceasta a viitorului. Nu de puține ori, viitorul meu mi-a răspuns că voi fi un pictor într-un grup de mai multe persoane, voi lucra și voi executa lucrări frumoase, poate cele mai frumoase picturi, poate cele mai frumoase icoane, pentru că voi pune suflet și toată pregătirea mea în ele. Eu consider ca locul pentru mine îl va decide Dumnezeu, așa cum Sfânta Evanghelie După Matei spune în versetul 21: „Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta”.

Știu că nu trebuie să renunț la niciuna din pasiunile mele, ci va trebui să găsesc un echilibru. Obiectivele mele au fost clare încă din clasele mici: să devin un sportiv și un artist simplu, să transmit emoții prin culori și prin chipul sfinților. Am înțeles că succesul nu vine fără muncă. Aleg să mă antrenez, să studiez arta sacră cât pot de bine, ca să am curajul să-mi exprim sentimentul, credința și iubirea față de Dumnezeu.

În ceea ce privește oportunitatea de a participa la expoziții de artă, la întâlnirea cu alți pictori și preoți, pot spune că o aștept cu interes, pentru că este o modalitate de a învăța, de a mă dezvolta și de a prinde curaj.

Am înțeles că cele două pasiuni ale mele nu se exclud, ci se completează: fotbalul îmi oferă energie, sănătate și experiențe intense în timpul liber, iar pictura, pe lângă faptul că îmi creionează cariera, îmi oferă liniștea și libertatea de exprimare, apropierea de Dumnezeu și mai multă credință.

Mereu îmi spun: „Nu renunța la ceea ce iubești, muncește pentru visurile tale și să ai curajul să fii diferit. Este suficient să creadă o singură persoană în tine ca să poți reuși”.

Nu-mi doresc decât să îmbin disciplina sportului cu sensibilitatea artei și astfel aș fi mândru de mine să știu că pot să-mi urmez inima. Voi reuși, însă la baza reușitei mele cu siguranță va sta susținerea necondiționată a familiei mele din toate punctele de vedere, susținerea profesorilor care îmi vor fi ghizi, susținerea profesorului-consilier școlar care îmi va fi companion de drum, dar și disciplina, munca și consecvența mea.

Peste 10 ani mă văd împlinit, făcând ceea ce îmi place, după o așa pregătire temeinică. Voi fi un pictor iscusit, iubit, credincios, cu un stil de viață sănătos, înconjurat de oameni dragi și de credință.

Zbor lăuntric. Arhitectura propriului drum

Vasilică Tiberiu-Ioan,
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

De multe ori mă gândesc la asemănarea dintre oameni și păsări. La începutul vieții lor acestea stau în cuib protejate, dar limitate, putând doar să contempleze către viitorul ce le paște, cu speranțe puerile. Chiar dacă vântul le sfâșie nemilos învelișul sensibil de catifea și cerul pare o mare involburată de primejdii ce necesită deopotrivă curaj cât și pricepere pentru a fi biruite, la un moment dat, zburătoarele sunt nevoite să-și întindă penajul și să dea din aripi spre necunoscut. Și eu, asemeni unei păsări curioase de explorare, la cei 16 ani ai mei, încep să-mi conturez atent visurile, obiectivele personale, traseul profesional.

Activitatea de consiliere din ultimul an este pentru mine o călătorie pentru a-mi înțelege direcția, resursele interioare, influențele exterioare și pașii necesari pentru a-mi construi cariera. Și nu de puține ori, în cabinetul psihologic am folosit metafora și exprimarea de sine prin tehnici narrative menite a-mi dezvolta, activa și potența mentalul rațional, lucid, dar și latura mea intuitivă, emoțională, inteligența lingvistică și cea relațională.

Obiectivul suprem pentru mine, văzut astfel prin metafora păsării lăuntrice, este să-mi întemeiez un cuib stabil în care să mă simt apreciat, să rămân autentic în tot ceea ce manifest și exprim, să fiu respectat, să mă simt în siguranță și să am posibilitatea de a evolua constant. Ador perseverența, provocările ce mă determină să caut în mine resurse, să găsesc rezolvări alternative.

S-a întâmplat de multe ori să fiu dojenit pentru natura mea de a fi direct, tranșant cu exprimarea părerilor proprii în comunicare, indiferent de statutul pe scara socială a interlocutorului meu, de aceea aspir să lucrez într-un domeniu în care să pot aduce schimbări asupra paradigmei social-etice, schimbări mici poate, dar care să inspire și să motiveze oamenii din jurul meu. Am observat în acest demers al autocunoașterii, că de multe ori, prin devotamentul și pasiunea mea, am determinat oamenii să-și exprime mai des opiniile, să fie persistenți în a-și construi pași creativi, deschiși către comunicare împăciuitoare și nu către conflict.

Deși viitorul apare puțin confuz acum, cu mici nesiguranțe și incertitudini, sunt optimist și încrezător că voi ajunge unde îmi doresc, deoarece am un set de calități personale, trăsături caracteriale și valori foarte bine definite care m-au ajutat mereu să înfrunt obstacolele vieții, ascultându-mi intuiția care-mi spune mereu - Aleg să mă cunosc. Aleg să știu cine sunt și ce vreau. Aleg să pot! Zbor lin!

Gândirea mea logico-matematică îmi conferă o structura și o viziune de ansamblu asupra vieții, astfel acest colos mental mă ajută să preiau controlul în contexte relaționale, sociale sau în activități de echipă, mai ales în momentele în care ceilalți nu reușesc să proceseze rapid informația, să filtreze și să analizeze substanța mediului, a problemei, a relației, a situației. Niciodată nu m- am mulțumit cu puțin, de aceea iau orice provocare în serios, sunt competitiv și lupt mereu pentru ce-mi doresc cu adevărat. Desigur, în freământul domol al aripilor mele către victoria de mai târziu, nu iau niciodată în nume de rău opiniile critice ale celor din jur, ci ca oportunități de dezvoltare și abordez orice situație cu entuziasm.

Am învățat și am descoperit multe despre mine în procesul de consiliere. Aici am învățat să manifest deschis recunoștință pentru ceea ce sunt și pentru cei dragi mie. Astfel, familia este un factor care joacă un rol indispensabil în formarea mea, fiind un sprijin constant în provocările de zi cu zi, dar și o sursă inepuizabilă de reguli necesare și limite sănătoase. Uneori, limitele impuse mă determină să-mi afirm independența prin conversații oneste în care, prin vorbe frumoase și argumente imbatabile, reușesc să obțin libertăți cu sens, considerate de mine, vitale unui adolescent. Căci „Ceea ce nu trăim la timp, nu mai

trăim niciodată”. Și, în egală măsură, mi-am dat seama, că anumite drepturi, pe care le ceream vehement, mi-au cauzat adesea necazuri nu doar momente plăcute. Iată de ce le prezint mereu în consiliul cuibului familial ca fiind lecții învățate, cu speranța de a nu muta limitele impuse inițial mai aproape de infinit decât de constanta libertăților inițial prestabilită pe axa zborului meu. Îmi iubesc familia foarte tare și sunt recunoscător pentru toate sfaturile valoroase și timpul petrecut alături de ei, fără de care nu aș fi fost omul ambițios și dedicat de acum, trăsături care îmi vor fi de mare ajutor în viață, în relații și în carieră.

Prietenii mei sunt persoanele care îmi oferă ocazii emoționale diverse și-mi antrenează o stare de spirit pozitivă. Ei îmi oferă elanul să-mi pun în aplicare planurile îndrăznețe. Mă simt în siguranță în preajma lor, deoarece grupul nostru amical este creat pe o bază solidă de încredere. Simt că mereu învățăm cu toții din greșelile (alegerile) fiecăruia și, deși vedem lumea diferit în anumite aspecte, adesea facem schimb de lentile și descoperim și alte perspective, ieșind din zona noastră de confort. Îi apreciez pe fiecare în parte, deoarece am trăit alături de ei un mix profund de experiențe care m-au făcut să fiu o persoană mai empatică, iertătoare, înțelegătoare și încrezătoare în sine.

Acesta este al patrulea an de când frecventez, aproape săptămânal, ședințele de consiliere cu profesorul consilier al școlii noastre. Ca un copil, atunci nu mă simțeam ascultat și înțeles de anumite cadre didactice, acuzam variate probleme, neînțelegeri, o stare de nedreptate resimțită adesea, și astfel am ajuns pe fotoliul din piele maronie din cabinetul de consiliere! Am găsit aici un mediu primitiv, propice pentru autoreflexie, analiză autoclarificatoare, un spațiu în care mi-am dezvoltat abilitatea de a-mi exprima funcțional gândurile și sentimentele. Maturizarea mea adolescentină a mers, merge în tandem cu acest proces de însoțire și sprijin psihopedagogic. E un privilegiu al ființei mele!

Privesc în trecut și-mi amintesc cu melancolie de puiul de rechin justițiar, care nu putea să-și filtreze cuvintele, lua ca un atac personal orice observație și credea că dreptatea se obține doar prin conflict. Acum văd lucrurile diferit, am realizat că nu poți schimba oamenii, dar poți negocia subtil pentru a-ți atinge scopurile fără a te comporta ofensiv cu interlocutorul tău și că e musai, dar musai-să accepți și înfrângerea în

fața unei situații asupra căreia nu deții controlul. O înfrângere care este mai apoi o ușă către altceva!! Acestea sunt aptitudini pe care încă le perfecționez, și sunt mândru de pașii pe care i-am făcut. Contez pe faptul că adultul de mai târziu va căuta și va lupta, dacă e cazul, pentru dreptate, cu fermitatea și înțelepciunea negociatoare a unui mediator.

Sunt o fire perfecționistă, de aceea îmi doresc mereu să fac tot ce-mi stă în putință pentru a mă apropia de rezultate maxime, fie că este vorba despre medii școlare, proiecte sau competiții. Am primit mereu libertatea de a alege ce vreau să fac, în ce vreau să mă implic și părinții mei nu m-au presat niciodată să învăț pentru teste sau să-mi fac temele. Asta m-a făcut să fac lucrurile acestea din dorința mea de a evolua și de a-mi valida mie însumi abilitățile și perseverența. Am ales să urmez profilul Mate-Info de la colegiul din orașul meu deoarece am vrut o provocare, știind că scrisul, lectura, beletristica nu fac parte din activitățile mele favorite, fiind o structură interioară predominant realistă.

Din categoria oportunităților mele școlar-profesionale, menționez și zborul meu de o vară în Iașiul cel de poveste, atunci când am ales să mă avânt pe un cer mai necunoscut. Am lucrat într-un magazin de retail dintr-un complex comercial, acolo unde am trăit și viața de salariat cu acte în regulă. A fost o experiență însemnată pentru mine deoarece mi-am dezvoltat abilități de muncă și socializare într-un colectiv cu tineri mai mari decât mine, cu adulți. Am simțit o independență semnificativă, am trecut prin multe aventuri care vor rămâne în registrul evolutiv al vieții mele. Și da, am reușit să și gestionez eficient banii munciți de mine!

Pentru a parcurge drumul abrupt către cariera visurilor mele voi zbura asumat perseverând, atent la drum și la detalii! Așa cum am făcut-o și până acum- cu optimism, cu dedicare și claritate. Îmi deschid aripile către înalt, conștient fiind de potențialitatea avântului meu. Îmi propun să explorez orice oportunitate îmi iese în cale.

Sunt încă în clasa a X-a, curios de a învăța și a-mi descoperi interesele, de a-mi dezvolta competențe noi matematice, dar și sociale. Anul viitor voi fi în clasa a XI-a, și în cadrul activităților de consiliere voi aprofunda cunoașterea intereselor, a aptitudinilor mele, a valorilor și a oportunităților de carieră, astfel încât să înțeleg mai bine direcțiile

pe care le pot urma. De asemenea, îmi propun să mă pregătesc temeinic pentru examenul de bacalaureat, deoarece rezultatele obținute vor influența semnificativ traseul meu academic. Încă din gimnaziu iubesc chimia, am participat la olimpiade și concursuri tematice, pasionat fiind de știința alchimizării! Doresc să aleg o facultate care să-mi ofere o pregătire solidă și competențe reale în zona acestor discipline, astfel încât să-mi pot transforma pasiunile într-o profesie. Știu să elaborez un plan cu obiective clare, fiind organizat, disciplinat, calculat, receptiv la piața muncii și, mai ales la inteligența funcțională - capacitatea de a trăi la cote optime, valorificând la maxim resursele interioare și cele exterioare, fiind rezilient, flexibil, onest, cooperant și structurat. Nu mă sperie efortul, deoarece am încredere în mine și în abilitățile mele.

În zece ani mă văd tot o pasăre călătoare, pe drumul spre cariera ce se construiește, cu o direcție precisă, cu aripile larg deschise spre noi orizonturi, capabil să înfrunt furtună și ploaie, ceață sau instabilitate. Am încredere că-mi voi păstra optimismul și indiferent de cât de departe voi ajunge, voi fi conștient ancorat în ceea ce sunt EU, cu specificul psihocomportamental al fiecărei vârste, desigur. Și asta va fi cea mai mare reușită a mea! Și, desigur-zborul!

Alter ego – concretizarea în profesie

Andriescu Maximilian,
Colegiul Tehnic „H. Vasiliu” Podu Iloaiei

Ținta primordială în activitatea profesională proprie este să mă dedic studiilor teologice, deoarece simt o afinitate puternică pentru sfera spiritualității și pentru investigarea transcendenței. În mod concomitent, explorez și alte arii, plasate ca opțiuni secundare, în eventualitatea nereușitei vocației religioase, care îmi suscită curiozitatea: psihologia, pentru a analiza și a înțelege în profunzime nevoile și comportamentul oamenilor, precum și matematica, disciplină în care performez ca olimpic la nivel național și pe care o studiez cu intenția de a deveni profesor și de a transmite mai departe cunoștințele acumulate.

Pe termen lung, îmi doresc să descopăr modalități de sinteză între interesele secundare și vocația mea principală-teologia, astfel încât să valorific simultan mediul educațional, orientarea psihologică și activitatea teologică, fie în calitate de preot activ, fie ca profesor, având competențe suplimentare.

Atuurile personale care mă susțin constau în: aptitudinile matematice, care îmi dezvoltă gândirea logică, ansamblul de valori morale, precum răbdarea, empatia și încercarea de a înțelege dificultățile materiei omenеști. Încă un factor intern pe care îl consider esențial pentru perfecționarea în mediul teologiei și nu numai este dorința de a menține un efort constant în procesul de învățare, fiind statornic în obârșia activităților începute, precum și responsabilitatea asumării deciziilor luate, în special gradul de asimilare a cunoștințelor în urma acestora.

Consider că rațiunea logică nu mă dezvoltă numai pe planul științific al matematicii, ci și în ceea ce privește dimensiunea psiho-

somatică a oamenilor, permițându-mi să abordez și să rezolv fiecare problemă de ordin spiritual cu echilibru și discernământ. Totodată, domeniul științei atestă că fiecare problemă are cel puțin o soluție, ceea ce îmi sporește optimismul, atât în căutarea „de ce-ului” pentru care s-a format perturbarea echilibrului emoțional și spiritual, cât și în rezolvarea acesteia.

Disciplina în care îmi mențin efortul constant, matematica, constituie pentru mine nu numai perceperea unor algoritmi științifici- „lumea este condusă de numere”-ci, mai mult decât atât, o viziune clară asupra interpretării lucrurilor văzute și nevăzute ale firescului creat fapt susținut de citatul blagian: „Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris universul”. Parcursul meu spre vocația dorită este modelat în funcție de persoanele apropiate mie. Acestea au un rol primordial în construirea fundației profesiei. Familia, profesorii și prietenii pe care îi am contribuie semnificativ la lărgirea posibilităților și oportunităților mele de alegere, oferindu-mi recomandări și orientări către căi considerate potrivite pentru mine. Modelele marcante care influențează deciziile mele provin din mediul înconjurător: disponibilitatea părinților de a-mi susține orice alegere, preotul paroh care, prin virtutea și smerenia sa, îmi insuflă dorința de a-i urma exemplul și doamna profesoară de matematică, care mă sprijină în momentele de dificultate, ajutându-mă să depășesc problemele academice. Astfel, beneficiaz de o îndrumare vizibilă din multiple perspective interdependente, care se dezvoltă reciproc și contribuie la formarea mea armonioasă, atât pe plan intelectual, cât și pe plan moral și spiritual, dezvoltându-mi latura discernământului, fapt care mă avantajează în alegerea persoanelor care îmi pot trasa calea vocațională - informație validată de proverbul: „Spune-mi cu cine te aduni, ca să-ți spun cine ești”.

În prezent, există multiple căi care contribuie la definirea traseului meu educațional și profesional. Printre acestea se numără frecventarea unui colegiu de prestigiu cu profil tehnologic, care îmi oferă avantaje în alegerea pasului esențial al formării mele: facultatea, ce poate fi orientată fie către filiera teoretică, fie către cea tehnologică. Alegerea facultății este susținută de sprijinul părinților și al părintelui paroh, care îmi oferă îndrumare și resurse pentru a urma calea chemării Domnului, pregătindu-mă astfel pentru admiterea la o facultate de

teologie. În plus, cursurile online constituie un avantaj, care îmi permit să învăț în mod autodidact, dezvoltându-mi competențele și autonomia în studiul disciplinelor de interes.

În realizarea traseului meu spre vocația religioasă, voi parcurge următorii pași: etapa preuniversitară: mă voi ruga ca Dumnezeu să-mi lumineze mintea pentru luarea deciziilor corecte: „Rugăciunea este cea care ne face eficienți”. În paralel, voi aprofunda resursele teologice în vara în care susțin examenul de bacalaureat, concomitent cu pregătirea pentru acesta. Mă voi înscrie la cursuri de muzică bizantină și, dacă este necesar, la cursuri de dogmatică, pentru a acumula cunoștințele fundamentale necesare admiterii la facultatea de teologie după bacalaureat. În timpul facultății: voi căuta stagii de practică, în învățământ primar sau secundar ca asistent, în centre sociale și prin implicarea activă în colectivul bisericii; voi urma cursuri opționale de consiliere și psihologie și, dacă doresc să dezvolt componenta tehnică, voi participa la stagii sau cursuri cu certificări în domeniul telecomunicațiilor.

Acești pași mă vor ajuta să dezvolt atât competențele teologice și educaționale, cât și abilitățile practice și sociale necesare în activitatea mea viitoare.

Peste un deceniu, mă prefigurez atingând un grad înalt de înțelepciune în domeniul duhovnicesc, după finalizarea facultății de teologie și, posibil, a unei facultăți de telecomunicații. Mă văd având un loc stabil ca preot într-o parohie și participant al unei unități de învățământ, unde să predau ca profesor de religie și să contribui la formarea copiilor atât pe plan spiritual, cât și în domeniul matematicii, combinând astfel vocația religioasă cu competențele educaționale și academice.

Interviu cu viitorul meu: Cariera- Oglinda aspirațiilor personale

Gavriloaia Mădălina Ștefana,
Colegiul Tehnic „H. Vasiliu” Podu Iloaiei

Cariera constituie un simplu demers profesional sau un proces de afirmare și descoperire a propriei persoane? Într-o societate fugitivă, aflată într-un proces continuu de inovație, alegerea drumului profesional devine un factor determinant în definirea identității și în conturarea destinului individual.

Pilonii pe care se sprijină traseul profesional al individului contemporan dictează roadele muncii prestate de acesta. Acești piloni pot fi orientați spre sfera vocațională, pasiune și valori etice, sau pot fi reprezentați de interese materiale și dorința unei stabilități financiare. Deși a doua categorie constituie un domeniu relevant societății contemporane și totodată o resursă indispensabilă, este important să rămânem în sfera de influență a primei categorii.

Raportat la experiența profesională personală spre care aspir în viitor, consider că o muncă prestată cu demnitate și cu pasiune este mult mai valoroasă decât cea care aduce un venit considerabil. Drept urmare, obiectivele mele proprii sunt reprezentate de o serie de idealuri insuflăte de experiența proprie de viață.

Un prim obiectiv îl constituie satisfacerea vocațională prin profesarea în domeniul spre care tind eu cu adevărat, neinfluențat de presiunea socială, și anume medicina veterinară. Conexiunea dintre mine și acest domeniu de activitate s-a format încă din copilărie, admirând dedicarea mătușii mele, medic veterinar, în tratarea prietenilor noștri necuvântători. Fiind adesea alături de ea și în preajma animalelor, s-a conturat o mică parte a identității mele, anume înclinația spre ajutarea patrupezilor.

Subsidiar, un alt obiectiv esențial pe care îl urmăresc în viitoarea mea carieră este dorința de a face bine și de a lăsa în urmă ceva ce contează cu adevărat. Îmi doresc să contribui la mentenanța bucuriei pe care stăpânii de animale o radiază, fapt pentru care vreau să mă implic. Este demonstrat științific faptul că animalele ajută la diminuarea stresului, drept pentru care aș putea sprijini progresul social.

Determinarea, pasiunea și disciplina constituie principalii factori în materializarea scopurilor personale. Acești factori lăuntrici sunt cei mai autentici și totodată cei care dețin impactul cel mai important. Principalul factor intern care m-a determinat să lupt în acest sens este pasiunea. Încă din primele mele experiențe am dezvoltat o puternică afecțiune pentru micii necuvântători. Îmi propun ca iubirea pe care le-o port să se concretizeze într-un ajutor care contează. Un factor la fel de important este abilitatea mea de a opera cu obiecte minuțioase, aptitudine esențială în mânuirea ustensilelor utilizate pentru operațiile de care necesită animalele suferinde. Mi-am dezvoltat această abilitate în timp, fiind pasionată de quilling și de croșetat.

Privind dintr-un alt palier de analiză, factorii externi dețin o influență majoră în traseul meu profesional, fiind reprezentați de modelul pe care mi l-am ales în acest sens, anume mătușa mea, excepțional medic veterinar, pasionat de ceea ce face. O consider drept idol în construirea unei cariere de succes prin altruismul și dedicarea de care dă dovadă zilnic la locul de muncă. Influența familiei, care profesează în domenii similare s-a transmis în descendență și mie, fapt pentru care am luat decizia de a le urma, deși nu a fost aplicată nicio presiune din partea lor, ci doar pura pasiune și puterea exemplului. O altă latură care m-a susținut în a alege acest drum au fost cadrele didactice, care ne-au sfătuit permanent pe mine și pe colectivul clasei mele să ne urmăm visurile. De asemenea, prietenii pe care i-am întâlnit la acțiunile de voluntariat și cu care împart această pasiune m-au îndrumat spre a-mi construi o carieră concretizată în jurul acestei vocații.

Oportunitățile educaționale de care dispun sunt orele de biologie și chimie pe care le susțin în cadrul programului zilnic școlar. Acestea mă pregătesc din punct de vedere academic pentru continuarea studiilor în acest domeniu de activitate și pentru o carieră reală, de interes actual.

Ele pun bazele teoretice ale visului meu și ale practicării medicinei veterinare la un nivel avansat. De asemenea, pregătirea academică suplimentară la aceste discipline în cadrul Centrului de Excelență Județean contribuie semnificativ pentru un succes profesional. Aprofundarea noțiunilor de care am nevoie în viitoarea mea carieră deschide largi oportunități și îmi conferă încredere în sine, sentiment de stabilitate. Totodată, activitățile caritabile pentru ajutarea animalelor la care particip sunt oportunități semnificative în dobândirea experienței de lucru, abilitate dorită de majoritatea persoanelor. Voluntariatele pentru îngrijirea animalelor fără adăpost mi-au reconfirmat pasiunea autentică pentru această activitate profesională prin experiența acumulată. Confruntarea cu cazuri reale și implicarea personală mă ghidează spre deciziile potrivite, pregătindu-mă pentru ziua în care sănătatea patrupezilor și a animalelor va depinde de destoinicia mea.

Fiind atât de sigură pe decizia mea în ceea ce privește o viitoare carieră, mă simt determinată să pun în aplicare procedee prin care să-mi materializez visul mult dorit. În această perioadă în care sunt încă elevă de nivel liceal, voi continua să excelez din punct de vedere academic la obiectele necesare medicinei veterinare, anume biologia și chimia. Voi participa la cât mai multe activități caritabile și de voluntariat destinate micilor necuvântători și voi căuta cât mai multe oportunități de a asista la prestarea activității medicilor specializați cu speranța de a mă implica personal în calitate de ucenic. După finalizarea studiilor liceale, voi urma o facultate de medicină veterinară în cadrul unei universități de prestigiu, pentru a-mi mări capitalul cultural în acest domeniu și pentru a dobândi practică de lucru. În continuarea studiilor superioare îmi voi deschide propriul cabinet veterinar, un loc de încredere cu o atmosferă prietenoasă, în paralel cu alte activități caritabile.

Pot afirma cu încredere faptul că peste 10 ani, timp dedicat performanței și muncii asidue, voi fi un împlinit medic veterinar, fericit prin conștientizarea binelui pe care are oportunitatea de a-l înfăptui în universul micilor prieteni necuvântători. Voi reprezenta categoria viitorilor adulți satisfăcuți de cariera pe care o au, care profesează în concordanță cu pasiunile lor autentice și care muncesc spre a-și îndeplini idealurile.

Ofițer de poliție în domeniul criminalisticii

Apostol Robert-Constantin,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Alegerea unei cariere reprezintă una dintre cele mai importante decizii din viața unui elev, deoarece aceasta influențează atât dezvoltarea personală, cât și viitorul profesional. Meseria la care aspir este aceea de ofițer de poliție în domeniul criminalisticii, un domeniu complex, responsabil și deosebit de important pentru societate. Consider că această profesie mi se potrivește datorită interesului meu pentru dreptate, analiză, investigare și dorinței de a contribui la siguranța comunității.

Obiectivul meu de carieră este să urmez un traseu educațional și profesional care să mă conducă spre o funcție în cadrul structurilor de poliție, în special în domeniul criminalisticii. Această ramură implică investigarea faptelor penale, analizarea probelor, observarea detaliilor și colaborarea cu alte instituții pentru aflarea adevărului și aplicarea legii. Meseria de ofițer de poliție nu înseamnă doar autoritate, ci și responsabilitate, disciplină, echilibru emoțional și capacitatea de a lua decizii corecte în situații dificile.

Factorii interni care susțin acest obiectiv sunt numeroși și relevanți pentru domeniul ales. În primul rând, am un simț dezvoltat al dreptății și o dorință puternică de a contribui la menținerea ordinii și siguranței în societate. Sunt o persoană atentă la detalii, analitică și responsabilă, calități esențiale în activitatea de investigare criminalistică. Îmi place să observ, să analizez situațiile și să înțeleg cauzele unor evenimente, ceea ce reprezintă o bază importantă pentru această profesie. De asemenea, dau dovadă de seriozitate, autocontrol

și perseverență, trăsături necesare în domeniul polițienesc, unde fiecare decizie trebuie luată cu responsabilitate. Consider că răbdarea și capacitatea de concentrare sunt alte puncte forte ale mele, deoarece activitatea în criminalistică presupune analiză minuțioasă și atenție sporită la detalii. În plus, am o bună capacitate de adaptare și pot rămâne calm în situații stresante, aspecte foarte importante pentru un viitor ofițer de poliție. Un alt factor intern important este dorința de autodepășire și disciplina personală. Înțeleg că această meserie presupune multă muncă, pregătire fizică și intelectuală, dar sunt dispus să depun efort constant pentru a-mi atinge obiectivul. Respectul față de reguli, responsabilitatea și seriozitatea sunt valori personale care se potrivesc foarte bine cu cerințele unei cariere în poliție.

Factorii externi care influențează alegerea și traseul meu profesional sunt foarte importanți în formarea mea ca viitor ofițer de poliție în domeniul criminalisticii. În primul rând, mediul educațional are un rol esențial, deoarece școala contribuie la dezvoltarea mea intelectuală, morală și socială, oferindu-mi cunoștințele și valorile necesare pentru viitor. Prin activitățile școlare, prin disciplinele studiate și prin îndrumarea profesorilor, îmi formez gândirea critică, responsabilitatea și respectul față de reguli, calități indispensabile pentru o carieră în poliție. De asemenea, societatea și modelele profesionale din domeniul ordinii publice reprezintă o sursă de inspirație pentru mine. Imaginea polițiștilor și rolul acestora în menținerea siguranței și a ordinii publice mă motivează să aleg această carieră, deoarece consider că este o profesie bazată pe responsabilitate, curaj și respect față de lege. Prezența instituțiilor de ordine publică în societate și importanța activității lor contribuie la consolidarea dorinței mele de a face parte din acest sistem.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale, consider că școala joacă un rol esențial în formarea mea și în orientarea profesională. Prin activitățile școlare, prin disciplinele studiate și prin implicarea în procesul educațional, îmi dezvolt competențele necesare pentru viitor. Materii precum limba română, istoria, educația civică și alte discipline contribuie la formarea gândirii critice, a capacității de argumentare și a înțelegerii societății și a legilor, aspecte foarte importante pentru o carieră în poliție.

Pe viitor, îmi propun să urmez studiile necesare pentru a putea accede într-o instituție de învățământ superior din domeniul ordinii și siguranței publice, cum ar fi o academie de poliție sau o facultate care pregătește specialiști în domeniul juridic și criminalistic. Aceste studii mă vor ajuta să dobândesc cunoștințe teoretice și practice despre legislație, investigare, criminologie și proceduri specifice muncii de poliție. Pregătirea academică va fi completată de formarea fizică, de dezvoltarea rezistenței și a disciplinei, necesare pentru această profesie.

Domaniul criminalistici oferă oportunități profesionale variate și interesante, deoarece implică utilizarea tehnologiei moderne, analizarea probelor și participarea la investigarea cazurilor reale. Evoluția tehnologică din ultimii ani a dus la modernizarea metodelor de investigare, iar acest lucru face ca profesia să fie una dinamică și complexă. Astfel, această carieră nu presupune doar muncă de teren, ci și analiză, cercetare și colaborare interdisciplinară.

Peste 10 ani mă văd un ofițer de poliție în domeniul criminalisticii, bine pregătit profesional, responsabil și dedicat meseriei alese, capabil să își îndeplinească atribuțiile cu seriozitate, corectitudine și echilibru. Îmi imaginez că voi fi o persoană matură, disciplinată și perseverentă, care a parcurs toate etapele necesare formării academice și profesionale, urmând studiile potrivite și acumulând experiență în domeniul ordinii și siguranței publice. Mă văd lucrând într-un mediu organizat, colaborând cu o echipă de specialiști și participând la investigarea cazurilor prin analizarea probelor, observarea detaliilor și utilizarea metodelor moderne de cercetare criminalistică. De asemenea, îmi doresc să fiu un profesionist corect, echilibrat și respectat, care aplică legea cu responsabilitate și contribuie la siguranța societății, demonstrând autocontrol, integritate și capacitatea de a lua decizii corecte chiar și în situații dificile.

În același timp, peste 10 ani mă văd continuând să mă perfecționez, să particip la cursuri de specializare și să îmi dezvolt constant cunoștințele și abilitățile, deoarece consider că această profesie presupune învățare continuă, adaptare și un puternic simț al datoriei față de comunitate.

Interviu cu viitorul meu – drumul meu spre o carieră în informatică

Bradu Andrei-Cosmin,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Atunci când mă gândesc la viitorul meu, încerc să îmi imaginez nu doar un loc de muncă, ci un domeniu în care să mă regăsesc cu adevărat, un spațiu în care munca să fie o combinație între pasiune, provocare și satisfacție personală. Pentru mine, acest domeniu este informatica. Încă din copilărie am fost atras de calculatoare și de tot ceea ce înseamnă tehnologie. Fascinația mea nu se limita la jocurile pe care le jucam sau la utilizarea de zi cu zi a unui computer; era vorba despre dorința de a înțelege cum funcționează în interior, despre curiozitatea de a pătrunde în structura ascunsă a sistemelor tehnologice. Îmi plăcea să caut informații, să urmăresc videoclipuri explicative și să citesc despre componentele unui calculator, despre modul în care acestea interacționează și despre algoritmii care fac ca totul să funcționeze armonios. De fiecare dată când descopeream câte ceva nou, simțeam o bucurie aparte, ca și cum aș fi descoperit o mică magie ascunsă în tehnologie.

Cu timpul, pasiunea mea a evoluat, iar interesul pentru partea practică a calculatoarelor a crescut. Am învățat să construiesc un calculator de la zero, alegând piesele potrivite și asamblându-le corect. Această experiență m-a ajutat să înțeleg importanța fiecărui element hardware: procesorul, memoria RAM, placa video, placa de bază și sistemul de racier, toate acestea trebuie să colaboreze perfect pentru ca sistemul să funcționeze optim. Partea aceasta de mecanică mă atrage foarte mult, pentru că îmi place ideea de a construi ceva concret, palpabil, care funcționează datorită muncii și atenției mele. Faptul că

pot observa rezultatul muncii mele imediat, printr-un sistem care pornește și rulează fără probleme, este extrem de satisfăcător. În plus, îmi fac singur mentenanța la laptop și încerc să depistez eventualele probleme atunci când apar. Analizez situația, caut soluții și testez diferite variante până când identific cauza reală. Acest proces m-a ajutat să îmi dezvolt răbdarea, spiritul de observație și gândirea logică – calități care se dovedesc utile nu doar în informatică, ci și în viața de zi cu zi. De exemplu, atunci când laptopul meu se blochează sau rulează lent, în loc să mă enervez, încerc să analizez problema pas cu pas și să o rezolv singur. Această abordare m-a învățat să nu mă las descurajat de dificultăți și să găsesc soluții practice.

Pe lângă partea hardware, sunt profund atras de programare. Programarea reprezintă pentru mine oportunitatea de a crea prin gândire și logică, de a construi structuri care să funcționeze corect și eficient. Îmi place să dezvolt un algoritm pas cu pas, să îl gândesc logic și să îl testez până când programul execută exact ceea ce trebuie. De multe ori, chiar dacă la început apar erori sau bug-uri, nu renunț, ci încerc să înțeleg unde am greșit și cum pot corecta problema. În acel moment învăț lecții valoroase despre perseverență, atenție la detalii și rezolvarea problemelor. Sentimentul de satisfacție care apare atunci când un program funcționează corect este greu de descris - este ca și cum ai fi construit ceva util din nimic, ceva care poate avea un impact real. Prin programare, simt că pot transforma ideile mele în realitate și pot crea instrumente care să ajute oamenii sau să simplifice anumite activități. În viitor, mi-ar plăcea să dezvolt pagini web moderne sau aplicații utile, care să fie utilizate de oameni din întreaga lume și care să ofere soluții inovatoare pentru probleme reale. De asemenea, îmi doresc să experimentez cu inteligența artificială și automatizări, pentru că aceste domenii sunt tot mai relevante și pot contribui la îmbunătățirea multor procese cotidiene.

Obiectivul meu principal este să urmez Facultatea de Informatică și să devin inginer software. Consider că acest domeniu mi se potrivește perfect, deoarece combină logica, creativitatea și dorința de a construi lucruri funcționale. Alegerea profilului Matematică-Informatică a fost una strategică, deoarece îmi permite să îmi dezvolt pasiunea pentru IT în paralel cu abilitățile matematice, esențiale pentru gândirea

algoritmă și rezolvarea problemelor complexe. Matematica îmi antrenează gândirea analitică, capacitatea de a observa modele și relații între diferite elemente, iar informatica îmi oferă baza necesară pentru a înțelege structura algoritmilor, limbajele de programare și principiile dezvoltării software. Fiecare lecție, fiecare proiect sau exercițiu rezolvat mă apropie mai mult de obiectivul meu, consolidându-mi cunoștințele și încrederea în propriile abilități. În plus, consider că profilul Matematică-Informatică mă ajută să abordez problemele într-un mod structurat, să analizez situațiile pas cu pas și să găsesc soluții eficiente, ceea ce este esențial în domeniul IT.

Pentru a-mi atinge acest scop, există mai mulți factori interni care mă ajută și mă motivează constant. În primul rând, ambiția și perseverența. Nu renunț ușor atunci când întâmpin dificultăți și consider greșelile ca pe niște oportunități de învățare, nu ca pe obstacole. De asemenea, sunt o persoană organizată și responsabilă, calități pe care le-am dezvoltat de-a lungul timpului și care mă ajută să îmi gestionez eficient timpul și resursele. Disciplina este un alt factor esențial în formarea mea. Practic kickbox și merg frecvent cu bicicleta, activități care m-au învățat că rezultatele vin prin muncă constantă și seriozitate. Sportul m-a învățat să îmi controlez emoțiile, să rămân concentrat și să gestionez stresul, abilități care se aplică perfect și în procesul de învățare și programare. În plus, sportul m-a ajutat să înțeleg importanța echilibrului între muncă și odihnă, iar această lecție o aplic și în planul meu de studiu, evitând supraîncărcarea și menținând o rutină eficientă.

Responsabilitatea față de familie joacă, de asemenea, un rol important în dezvoltarea mea. Îmi place să îmi ajut familia la treburile gospodărești și să fiu implicat în activitățile zilnice. Cred că aceste experiențe contribuie la formarea caracterului și dezvoltarea unui simț al datoriei, al implicării și al respectului pentru cei din jur. Disciplina, seriozitatea și implicarea mea în viața de zi cu zi se reflectă în modul în care îmi stabilesc obiectivele pentru viitor și în felul în care le urmăresc. De exemplu, atunci când trebuie să organizez activitățile pentru școală și pentru proiectele personale de informatică, reușesc să îmi planific timpul astfel încât să nu neglijez nici studiul, nici hobby-urile sau responsabilitățile familiale.

Factorii externi au și ei un rol semnificativ în traseul meu profesional. Familia mea mă susține și mă încurajează să îmi urmez pasiunea pentru informatică, oferindu-mi un mediu sigur și stimulat. Școala reprezintă un alt factor esențial, fiind locul unde pot să învăț, să primesc feedback și să descopăr resurse noi pentru dezvoltarea mea. Profesorii, prin îndrumare și exemple, ne ajută să ne descoperim potențialul și să ne dezvoltăm abilitățile necesare în carieră. În plus, trăim într-o eră digitală extraordinară, care ne oferă acces la resurse educaționale nelimitate, tutoriale online, cursuri interactive și comunități de programatori. Aceasta este o oportunitate pe care vreau să o valorific la maxim, participând la proiecte și competiții de informatică care îmi permit să aplic ceea ce învăț și să îmi dezvolt creativitatea și gândirea logică.

Pentru a-mi atinge obiectivul de a deveni inginer software, știu că trebuie să îmi construiesc un plan clar și bine definit. În primul rând, voi continua să învăț și să exers programarea, atât în cadrul orelor de școală, cât și individual, acasă. Îmi propun să aprofundez limbaje de programare precum C++, Python și JavaScript, și să dezvolt proiecte personale, în special în domeniul dezvoltării web și al aplicațiilor practice. În al doilea rând, vreau să mă pregătesc temeinic pentru admiterea la facultate și să obțin rezultate cât mai bune la examenele importante, conștient fiind că fiecare etapă a studiului contează și că succesul depinde de consecvență, perseverență și implicare. În plus, intenționez să citesc cărți și materiale suplimentare despre algoritmi, structuri de date și bune practici în programare, pentru a fi cât mai pregătit înainte de a începe studiile universitare.

Peste zece ani mă văd lucrând ca inginer software, poate chiar în regim remote, colaborând cu echipe internaționale, cu posibilitatea de a călători și de a descoperi locuri noi. Îmi doresc să am un program flexibil, care să îmbine cariera profesională cu explorarea lumii și dezvoltarea personală. Domeniul IT oferă această oportunitate, iar eu vreau să o valorific, combinând libertatea și autonomia cu stabilitatea profesională și satisfacția de a contribui la proiecte utile și inovatoare. În același timp, îmi doresc să am un impact real prin munca mea, să creez programe sau aplicații care să ajute oamenii și să aducă valoare societății. Vreau ca fiecare proiect la care lucrez să aibă sens și să

contribuie la rezolvarea unor probleme reale, fie ele legate de educație, sănătate sau organizare personală.

În concluzie, drumul meu profesional este clar orientat către informatică. Pasiunea mea pentru calculatoare, dorința de a construi lucruri funcționale, disciplina dobândită prin sport și sprijinul familiei sunt factorii care mă motivează să îmi urmez visul. Sunt conștient că succesul necesită muncă constantă, seriozitate și perseverență, dar sunt pregătit să depun efortul necesar pentru a deveni inginer software și pentru a-mi construi un viitor stabil, creativ și împlinit. Informatica nu este doar un domeniu pentru mine; este o pasiune care mă definește și care îmi oferă direcția și sensul pentru tot ceea ce vreau să realizez în viață. Fiecare pas pe care îl fac acum, de la învățarea unui algoritm până la testarea unui program, mă apropie de visul meu și mă pregătește pentru provocările și oportunitățile care vor veni.

Interviu cu viitorul meu sau cum să ajung un mecanic de succes

Filip Călin Andrei,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Viitorul este un subiect la care m-am gândit de multe ori, deoarece fiecare persoană își dorește să își găsească un drum în viață care să îi aducă atât stabilitate, cât și satisfacție. În ceea ce mă privește, mi-aș dori să devin mecanic, deoarece sunt atras de domeniul tehnic și de modul în care funcționează autovehiculele.

Consider că această meserie mi s-ar potrivi, deoarece îmbină atenția la detalii cu munca practică și gândirea logică.

Interesul meu pentru mașini a apărut încă de mic, atunci când am început să observ cât de complexe sunt și cât de important este ca fiecare piesă să funcționeze corect. M-a fascinat mereu ideea că o problemă aparent mică poate afecta întregul sistem și că un mecanic trebuie să găsească soluția potrivită pentru a o rezolva. Din acest motiv, cred că această meserie mi-ar aduce satisfacție, deoarece presupune atât cunoștințe tehnice, cât și capacitatea de a rezolva probleme. Îmi doresc să devin un mecanic priceput, care își face treaba cu seriozitate și profesionalism. Această meserie implică o mare responsabilitate, deoarece siguranța oamenilor depinde de buna funcționare a autovehiculelor. Tocmai acest lucru mă motivează să îmi doresc să învăț cât mai mult și să devin tot mai bun în acest domeniu. Știu că pentru a reuși trebuie să acumulez cunoștințe teoretice, dar și experiență practică, deoarece lucrurile se învață cel mai bine prin muncă și exercițiu.

Tehnologia se dezvoltă foarte rapid, iar mașinile moderne sunt din ce în ce mai complexe, având sisteme electronice avansate. Din acest motiv, îmi propun să continui să învăț și după terminarea studiilor, participând la cursuri de specializare și informându-mă constant despre

noutățile din domeniu. Consider că dorința de a învăța este esențială pentru orice persoană care își dorește să evolueze profesional.

Pentru a-mi îndeplini visul de a deveni mecanic, consider că primul pas este să mă pregătesc serios încă din prezent. Îmi propun să acord atenție studiilor și să învăț cât mai bine materiile care au legătură cu domeniul tehnic. În același timp, îmi doresc să caut oportunități prin care să pot învăța lucruri practice, deoarece experiența este foarte importantă în această meserie. Sunt conștient că succesul nu vine peste noapte și că este nevoie de muncă, răbdare și dorință de a învăța permanent. Un alt mod prin care vreau să îmi ating obiectivul este să fiu curios și să încerc să învăț din orice experiență. Atunci când voi avea ocazia să observ sau să particip la activități legate de repararea mașinilor, voi încerca să fiu atent și să înțeleg fiecare etapă. De asemenea, îmi doresc să mă informez despre noile tehnologii din domeniul auto, deoarece mașinile devin din ce în ce mai moderne și necesită cunoștințe tot mai avansate.

În plus, îmi propun să îmi dezvolt calități precum seriozitatea, perseverența și responsabilitatea. Cred că aceste trăsături sunt foarte importante pentru a reuși în orice domeniu. Chiar dacă vor apărea momente dificile sau obstacole, îmi doresc să nu renunț și să continui să muncesc pentru a-mi atinge obiectivele.

Pe lângă pregătirea profesională, cred că este important să îmi dezvolt și anumite calități personale care mă vor ajuta în viitor. Printre acestea se numără răbdarea, seriozitatea și dorința de a face lucrurile cât mai bine. În meseria de mecanic, uneori reparațiile pot dura mult și pot necesita multă atenție, iar graba poate duce la greșeli. De aceea, consider că este important să învăț să fiu atent și organizat în tot ceea ce fac. Un alt lucru pe care îl consider important este să învăț să lucrez bine cu oamenii. Chiar dacă meseria de mecanic presupune multă muncă tehnică, comunicarea cu clienții este foarte importantă. Un mecanic trebuie să explice clar problemele descoperite și soluțiile propuse. Îmi doresc să devin o persoană care inspiră încredere și care tratează fiecare client cu respect și seriozitate.

Pe lângă cariera pe care vreau să o urmez, îmi doresc să devin o persoană independentă și responsabilă. Îmi doresc să am un loc de muncă stabil și să pot să îmi construiesc un viitor bazat pe muncă și

seriozitate. Unul dintre obiectivele mele ar fi ca, în timp, să reușesc să îmi deschid propriul service auto sau să lucrez într-un atelier modern, unde să pot aplica tot ceea ce am învățat și să ofer servicii de calitate.

De asemenea, îmi doresc să continui să învăț lucruri noi și din alte domenii care m-ar putea ajuta în viață. Consider că orice cunoștință acumulată poate deveni utilă la un moment dat. Îmi doresc să învăț să gestionez banii în mod responsabil, să înțeleg mai bine modul în care funcționează o afacere și să dobândesc abilități care mă pot ajuta dacă voi decide să îmi deschid propriul atelier auto.

Viața nu înseamnă însă doar muncă. Îmi doresc să am și o viață personală echilibrată. Familia este foarte importantă pentru mine și sper ca în viitor să am o familie unită, bazată pe respect și sprijin reciproc. Consider că sprijinul familiei oferă puterea necesară pentru a depăși momentele dificile și pentru a merge mai departe.

Un alt lucru pe care mi-l doresc este să am ocazia să călătoresc și să descopăr locuri noi. Consider că prin călătorii poți învăța multe lucruri despre oameni, tradiții și moduri diferite de viață. Aceste experiențe ajută la dezvoltarea personală și oferă o perspectivă mai largă asupra lumii. În același timp, îmi doresc să fiu un om corect și respectuos. Cred că succesul nu depinde doar de cât de bine îți faci meseria, ci și de modul în care te comporți cu cei din jur. Seriozitatea, respectul și dorința de a face lucrurile bine sunt calități care pot ajuta orice persoană să reușească în viață.

Peste 10 ani, mă văd ca fiind un mecanic bine pregătit, cu experiență și cu o reputație bună în domeniul în care activez. Îmi imaginez că voi lucra într-un service auto modern sau, dacă voi reuși, chiar în propriul meu atelier. Mi-aș dori să fiu recunoscut ca o persoană serioasă și profesionistă, în care oamenii au încredere atunci când au nevoie de ajutor.

Pe lângă realizările profesionale, mă văd ca fiind o persoană matură și responsabilă, care și-a construit o viață stabilă. Sper să am o familie alături de care să împart bucuriile și reușitele mele. Îmi doresc să fiu un sprijin pentru cei dragi și să reușesc să mențin un echilibru între muncă și viața personală. Totodată, peste 10 ani mi-aș dori să continui să învăț și să evoluez. Chiar dacă voi avea deja experiență, cred că este important să rămân deschis la lucruri noi și să mă perfecționez constant.

Îmi imaginez că voi privi cu mândrie drumul parcurs și că voi fi mulțumit că nu am renunțat la visul meu.

În concluzie, viitorul pe care mi-l doresc este acela de a deveni mecanic și de a reuși să îmi construiesc o viață stabilă și echilibrată. Sunt conștient că acest lucru necesită muncă, răbdare și dorință de învățare, însă sunt hotărât să îmi urmez visul. Cred că prin perseverență și seriozitate pot ajunge să devin persoana care îmi doresc să fiu și să îmi construiesc un viitor frumos!

Voi fi vocea dreptății...

Pînzariu Paula Maria,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Mă privesc în oglindă și văd un chip cunoscut, dar diferit. Este fața unei adolescente care încă învață, care încă se frământă și se întreabă dacă va reuși vreodată să ajungă unde și-a propus. Dar în același timp, văd fata care, peste zece ani, va fi avocat în criminalistică, femeia care a transformat visul într-o realitate palpabilă. În jurul ei, rafturi pline de dosare, cărți groase de Drept Penal și foi cu note, proiecte și planuri de studiu. Și totuși, ceea ce mă impresionează cel mai mult este drumul lung care m-a adus aici: nopțile pierdute, eșecurile, momentele în care am simțit că totul se prăbușește și dorința de a merge mai departe.

Încă din copilărie, am simțit o chemare interioară spre adevăr și dreptate. Nu era un ideal abstract, ci ceva viu, palpabil, care mă motiva să observ, să înțeleg și să fac ceva pentru cei care nu pot lupta singuri. Când citeam despre cazuri penale sau despre procese complicate, simțeam un fior: oamenii depind de deciziile luate, iar eu voiam să fiu acolo, să analizez, să înțeleg și să ajut. Visul de a deveni avocat nu era doar o dorință, ci o nevoie profundă a sufletului meu. Însă drumul nu a fost niciodată ușor. Profilul meu, mate-info, părea la început departe de lumea dreptului. În jurul meu, colegii rezolvau probleme complicate de matematică, scriau coduri perfecte și discutau despre algoritmi ca despre poezii, iar eu visam la săli de judecată și dosare pline de probe. Uneori mă simțeam ca o călătoare pierdută, între două lumi. Au existat momente când am căzut, notele mai mici decât speram, proiecte nereușite, dezbateri pierdute sau zile în care simțeam că nu fac față.

Îmi amintesc o zi în care am stat până târziu să învăț pentru un test greu la informatică. Credeam că am învățat tot, că nimic nu mă poate surprinde. Și totuși, când am primit rezultatul, am văzut o notă care m-a făcut să mă simt incapabilă. Am simțit că visul meu s-a îndepărtat cu un pas, că tot efortul meu a fost în zadar. Am plâns, m-am închis în camera mea și am simțit frustrare și neputință. Totuși ceva în mine a refuzat să cedeze. Mi-am spus: „Dacă îmi doresc cu adevărat, trebuie să continui, indiferent cât de greu este!”. Am refăcut temele, am cerut ajutor profesorilor, am învățat mai mult decât înainte și, pas cu pas, am simțit cum dorința de a reuși mă ridică de fiecare dată. Au fost și momente în care simțeam că nu fac față presiunii: proiecte care păreau imposibile, coduri care nu funcționau, probleme matematice care mă lăsau fără răspunsuri. Uneori, frustrarea era atât de mare încât simțeam că visez un vis imposibil. Dar dorința de a ajunge acolo unde mi-am propus era mai puternică decât frica sau oboseala. Mi-am spus mereu: „Fiecare cădere e doar o lecție, fiecare greșală e o oportunitate de a crește.” Și asta m-a format. Matematica și informatica, care la început păreau obstacole, au devenit aliații mei cei mai puternici. Logica îmi antrenează mintea să fie riguroasă, atenția la detalii mă ajută să observ indicii pe care alții le-ar ignora, iar disciplina necesară studiului algoritmilor mă pregătește pentru rigoarea unei anchete penale. Fiecare exercițiu, fiecare cod, fiecare problemă rezolvată devine un instrument pe care îl voi folosi pentru a analiza probe, pentru a construi argumente și pentru a reconstitui adevărul în sala de judecată.

Drumul spre atingerea visului meu nu este doar despre gândire logică. Este despre oameni, despre emoții și despre empatie. În spatele fiecărui dosar se află vieți, greșeli, regrete și speranțe. Un avocat bun nu apără doar un document, ci oameni. Tocmai de aceea am învățat să observ, să ascult, să simt nu doar cu mintea, ci și cu inima. Aceasta combinație între logică și empatie este ceea ce mă va defini peste ani. Valorile mele, adevăr, corectitudine, responsabilitate, sunt farurile care mă ghidează. În fiecare moment dificil, ele îmi reamintesc de ce nu pot renunța. Dreptatea nu este un joc, iar legea nu este un simplu set de reguli; ea poate fi scutul celor neajutorați și unealta care repară nedreptatea. Tocmai de aceea, fiecare sacrificiu, fiecare lacrimă, fiecare cădere are sens: construiesc omul care va fi capabil să facă diferența.

Familia mea a fost mereu un sprijin esențial. În momentele de frustrare și de îndoială, părinții m-au încurajat să cred în mine și să nu renunț. Profesorii mei au fost mentori, oferindu-mi răbdare și sfaturi prețioase. Prietenii m-au susținut și m-au ajutat să înțeleg că nu sunt singură. Toți acești factori externi au fost ca pietrele de temelie pe care mi-am construit drumul, alături de efortul și pasiunea mea. Oportunitățile sunt multiple și trebuie doar să le valorific. După liceu, voi urma Facultatea de Drept, cu specializare în Drept Penal și criminalistică. Voi participa la procese simulate, la concursuri de dezbateri, la stagii de practică și activități de voluntariat care îmi vor forma experiența. Fiecare pas contează, fiecare provocare mă apropie de visul meu.

Niciun vis nu e lipsit de obstacole. Au fost zile întregi în care mă simțeam pierdută, zile în care colegii mei păreau să înainteze mai repede, iar eu simțeam că rămân în urmă. În acele momente, frica, nesiguranța și oboseala mă încercau. Mi-am spus: „Dacă vreau cu adevărat să ating visul meu, trebuie să lupt chiar și când doare, chiar și când totul pare imposibil!”.

Peste zece ani, mă văd intrând într-o sală de judecată cu pași siguri. Emoțiile există, dar nu mă copleșesc, pentru că fiecare pas înainte a fost construit prin muncă, perseverență și curaj. Argumentele mele sunt clare și bine structurate, probele analizate cu atenție, iar adevărul devine vizibil. Sunt respectată pentru profesionalism, apreciată pentru integritate și recunoscută pentru capacitatea de a combina rațiunea cu empatia. Nu sunt doar avocat; sunt un om care a luptat, a căzut, s-a ridicat și și-a transformat visul într-o realitate palpabilă. Privind în urmă, realizez că nimic nu este întâmplător. Fiecare lacrimă, fiecare moment de frustrare, fiecare greșeală temporară a contat. Fiecare zi în care am ales să continui, chiar și când era greu, m-a format.

Interviul cu viitorul meu nu este doar o poveste imaginată, ci o promisiune: că voi avea curajul, disciplina și pasiunea să îmi urmez drumul până la capăt. Peste zece ani, când mă voi uita în oglindă, voi vedea nu doar o femeie într-o robă de avocat, ci pe cineva care a învățat să transforme fiecare eșec într-o lecție, fiecare obstacol într-un impuls și fiecare vis într-o realitate. Voi fi vocea dreptății, iar acea voce va fi a mea, puternică, clară și neclintită!

Neurochirurgia și un magazin cu flori

Pricop Ana-Maria,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Peste zece ani mă văd o femeie împlinită, sigură pe sine și mândră de tot ceea ce am reușit să construiesc prin muncă și perseverență. Mă văd medic neurochirurg, profesia la care am visat încă din copilărie, lucrând cu dedicare și responsabilitate pentru a salva vieți. Drumul până acolo nu a fost ușor, însă fiecare sacrificiu a contribuit la formarea mea profesională și personală. În plus, pe lângă cariera în medicină, mi-am deschis și propria florărie, un loc care reflectă partea mea sensibilă și creativă. Am reușit să îmbin rațiunea și știința cu pasiunea pentru frumos.

Pentru a ajunge la această versiune a mea, au fost esențiali atât factorii interni, cât și cei externi. Factorii interni sunt acele trăsături, calități și resurse personale care vin din interiorul meu și care mi-au influențat parcursul. În primul rând, ambiția a fost motorul principal. Dorința de a reuși în viață și de a-mi îndeplini visul m-a determinat să muncesc constant și să nu mă mulțumesc cu puțin. Perseverența a fost la fel de importantă, deoarece au existat momente dificile, examene grele și perioade de oboseală, dar nu am renunțat. Disciplina m-a ajutat să îmi organizez timpul și să îmi stabilesc priorități clare, mai ales într-un domeniu atât de solicitant precum medicina. Încrederea în mine a fost un alt factor intern esențial; fără ea, aș fi cedat în fața îndoielilor. De asemenea, pasiunea pentru medicină și dorința sinceră de a ajuta oamenii mi-au oferit motivația necesară pentru a continua, chiar și atunci când drumul părea prea lung. Curajul de a ieși din zona de confort, demonstrat inclusiv prin obținerea permisului de motor, a contribuit la dezvoltarea mea ca persoană.

Pe lângă factorii interni, factorii externi au avut un rol important. Oportunitățile educaționale și profesionale, profesorii și mentorii care m-au ghidat, precum și sprijinul familiei și al prietenilor adevărați au fost elemente esențiale în evoluția mea. Mediul în care am învățat și experiențele acumulate m-au ajutat să cresc și să capăt încredere în propriile abilități.

În plan personal, mă văd înconjurată de oameni sinceri, de familie și de prieteni care mi-au fost alături în toate etapele vieții. Mi-am găsit iubirea exact atunci când nu mă așteptam, iar această relație îmi oferă echilibru și liniște.

Un rol esențial în devenirea mea l-au avut oamenii care mi-au fost alături necondiționat. Familia mea a fost sprijinul meu cel mai puternic încă de la început. Ei au crezut în visul meu chiar și atunci când părea greu de atins și m-au încurajat de fiecare dată când oboseala sau îndoiala își făceau loc în sufletul meu. Au fost prezenți la fiecare reușită, dar mai ales în momentele dificile, când aveam nevoie de o vorbă bună sau de un sfat sincer. Susținerea lor morală și emoțională mi-a oferit stabilitate și încredere.

Prietenii adevărați au reprezentat un alt pilon important în viața mea. Nu au fost mulți, dar au fost sinceri și loiali. M-au susținut în perioadele stresante, m-au ascultat când aveam nevoie să mă descarc și s-au bucurat sincer pentru fiecare pas înainte. Au înțeles sacrificiile pe care le-am făcut pentru carieră și nu s-au îndepărtat din cauza programului meu încărcat.

Pentru ca acest parcurs să fie complet, pot adăuga și un moment dificil care m-a făcut mai puternică. A existat o perioadă în care oboseala, stresul și presiunea examenelor m-au făcut să mă îndoiesc de mine. Am avut un moment în care m-am întrebat dacă sunt suficient de bună pentru a deveni neurochirurg. Totuși, acel moment nu m-a doborât, ci m-a ambiționat și mai tare. Am învățat că eșecurile nu sunt capăt de drum, ci lecții care ne formează caracterul.

Profesia mea m-a schimbat profund. M-a învățat să fiu mai responsabilă, mai empatică și mai atentă la nevoile celor din jur. Am învățat să gestionez situații limită, să rămân calmă sub presiune și să iau decizii importante într-un timp foarte scurt. Fiecare pacient m-a învățat ceva despre viață, despre fragilitate și despre importanța speranței.

O zi din viața mea peste zece ani începe devreme, la spital, unde îmi dedic energia și cunoștințele pentru a ajuta oamenii. După-amiaza, îmi găsesc liniștea în florăria mea, înconjurată de culori și parfumuri care îmi aduc echilibrul. Seara o petrec alături de familie și de persoana iubită, bucurându-mă de lucrurile simple, căci el deși știe că am o florărie și sunt într-o bună parte din timp înconjurată de flori, nu evită să mi le ofere.

Privind spre viitor, îmi dau seama că succesul meu nu înseamnă doar realizări profesionale sau obiective atinse, ci și evoluția mea ca om. Peste zece ani mă văd mai matură, mai echilibrată și mai conștientă de propria mea valoare. Am învățat că drumul spre succes nu este liniar, ci plin de urcușuri și coborâșuri care te formează și te întăresc. Fiecare obstacol m-a învățat răbdarea, fiecare greșală m-a învățat responsabilitatea, iar fiecare reușită mi-a confirmat că sunt pe drumul potrivit.

De asemenea, mă văd implicată și în activități care ajută comunitatea. Poate voi participa la campanii medicale, voi susține tineri care visează să urmeze medicina sau voi deveni un model pentru cei care, la fel ca mine, au un vis mare și par uneori copleșiți de el. Îmi doresc ca povestea mea să fie dovada că, indiferent de cât de dificil pare drumul, determinarea și credința în propriile forțe pot transforma orice vis în realitate.

Valorile care mă ghidează sunt respectul, munca, sinceritatea și dorința de a deveni în fiecare zi o versiune mai bună a mea.

Au fost și momente grele, momente în care am simțit că cedez, că nu mai pot. Atunci am realizat că de fapt asta este viața! Mereu ca să ajungi unde îți dorești trebuie să treci prin greutăți, fără ele viața ar fi fost mult prea ușoară, n-ar fi avut sens. Trebuie să îți găsești fericirea peste tot în jurul tău. Dacă este să nu reușesc realizarea dorințelor mele, atunci poate nu asta era cel mai bine pentru mine. În fiecare eșec trebuie să găsești o lumină, iar asta nu vine decât dacă încerci. Nu poți ști până nu le încerci pe toate, iar asta îmi doresc.

Așadar, peste zece ani mă văd o femeie puternică, echilibrată, recunoscătoare și mai ales, fericită. O persoană care a înțeles că succesul nu depinde doar de circumstanțe, ci mai ales de puterea interioară, de voința și de dorința de a transforma visurile în realitate.

În căutarea viitorului meu

Sava Gabriela-Roxana,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

„Ce vrei să devii când vei fi mare?” este întrebarea pe care aproape fiecare copil o aude și la care răspunde fără ezitare. Pentru un copil, răspunsul vine imediat, pentru un adolescent, însă, aceeași întrebare devine din ce în ce mai grea.

Când eram mică, răspunsul pentru această întrebare era atât de simplu, visam că pot fi orice: doctor, profesor, cântăreață, chiar și astronaut. Nu

există teama de a greși și nici presiunea alegerilor, totul era joacă, speranță, iar posibilitățile erau infinite. În copilărie, nu te gândești la obstacole, la bani sau la decizii definitive. Totul pare posibil și frumos, ca și cum viața ar fi o poveste în care finalul fericit este garantat. Dar crescând, începi să înțelegi că nu toate drumurile sunt ușoare și că uneori trebuie să alegi și fără să fii sigur că este alegerea corectă.

Acum mă aflu exact în acel moment de căutare. Sunt la profil uman, filologie, și știu că această direcție mi se potrivește. Îmi place să observ, să analizez, să ascult și să înțeleg totul. Totuși, când vine vorba de cariera mea, nu am încă un răspuns clar. Simt că sunt într-o perioadă în care încerc să mă descopăr și să înțeleg ce mi se potrivește cu adevărat, nu doar ce pare potrivit.

Uneori mă uit în jur și am impresia ca toți ceilalți știu deja ce vor să facă mai departe. Unii vor să devină medici, alții arhitecți, alții știu exact facultatea, orașul și chiar jobul visat. În momentele acelea mă întreb dacă doar eu sunt cea care încă își caută direcția. Apoi îmi dau seama că, de fapt, fiecare om are propriul ritm, iar faptul că nu știu încă sigur nu înseamnă că sunt pierdută, ci că sunt în proces de descoperire.

Un lucru care mă definește este faptul că iubesc copiii. Poate pentru că am frați și surori mai mici și am fost mereu în preajma lor, ajutându-i, jucându-mă cu ei și explicându-le lucruri, astfel am descoperit cât de frumos este să îi înveți lucruri, să îi ajuți și să îi vezi cum cresc. De aceea mă gândesc uneori că meseria de învățătoare ar putea fi cea potrivită pentru mine. Mi se pare o profesie caldă, în care poți influența vieți și lăsa ceva bun în urmă. Îmi place ideea de a contribui la educarea și dezvoltarea copiilor, de a le insufla valori importante, de a le ghida primii pași în viață. În același timp mă oprește gândul la stabilitatea financiară. Îmi doresc un viitor sigur, un loc de muncă stabil și posibilitatea de a trăi o viață fără griji constante. Încerc să găsesc un echilibru între ceea ce îmi place și ceea ce îmi poate oferi siguranță.

Sunt o fire prietenoasă și plină de energie. Îmi place să desenez, să creez lucruri handmade și să petrec timp în aer liber. Activitățile acestea mă reprezintă și mă fac să mă simt eu însămi. Cred că, indiferent de ce voi face în viitor, mi-aș dori să nu pierd partea asta din mine-partea creativă și vie, care vede frumusețe în lucruri mici.

Uneori mă gândesc și la alte opțiuni, cum ar fi Dreptul. Pare un domeniu stabil și respectat, iar ideea nu îmi displace. Nu știi încă dacă ar fi alegerea inimii mele sau doar o alegere sigură. Și cred că aici apare cea mai mare neliniște: frica de a greși. Mi-e frică să nu aleg un drum și, peste ani, să realizez că nu este cel potrivit. Mi-e teamă să nu dezamăgesc așteptările celor din jur sau chiar pe ale mele!

Presiunea există și se simte. Familia, prietenii și oamenii care cred în mine își doresc să reușesc și să aleg bine. Știu că intențiile lor sunt bune, dar uneori toate aceste așteptări apasă și mă fac să simt că trebuie să am planul vieții deja stabilit. Adevărul este că nu îl am. Și poate că e normal să fie așa. Încerc să-mi amintesc că nu trebuie să am toate răspunsurile acum. Poate că nu toți ne găsim drumul din prima, uneori descoperi ce ți se potrivește după ce încerci mai multe direcții și poate că tocmai căutarea ne ajută să creștem.

Încep să cred ca nesiguranța nu este un defect, ci o etapă. Faptul că pun întrebări înseamnă că îmi pasă. Faptul că ezit înseamnă că vreau să aleg bine, iar faptul că nu știi încă exact ce vreau să devin nu înseamnă că nu voi deveni ceva important. Uneori direcția corectă nu

este cea pe care o vezi imediat, ci cea pe care o descoperi încet și cu răbdare.

Cred că obiectivul meu nu este doar să aleg o profesie, ci să ajung o persoană împlinită. Vreau să fac ceva care să mă reprezinte, care să îmi ofere satisfacție sufletească, dar și stabilitate, care să mă facă să mă trezesc dimineața cu dorința de a începe ziua, nu doar cu obligația de a o parcurge. Vreau să găsesc un echilibru între pasiune și siguranță, între vis și realitate. Știi că pentru asta trebuie să muncesc, să învăț și să am răbdare cu mine însămi, chiar și atunci când nu am toate răspunsurile.

Mă gândesc că, peste câțiva ani, voi reciti aceste rânduri și voi zâmbi. Poate atunci voi fi reușit deja să iau decizia care acuma mă neliniștește atât de mult. Sper să fiu mândră de mine, să simt că am avut curajul să-mi urmez drumul și că am ajuns acolo unde mi se potrivește cu adevărat. Îmi doresc să descopăr nu doar meseria potrivită, dar și cine sunt eu cu adevărat pentru că, în fond, alegerea unui viitor înseamnă și descoperirea propriei persoane.

Peste zece ani nu știu exact unde voi fi, dar știu cum vreau să mă simt: împăcată cu alegerile mele, sigură pe mine și fericită. Îmi doresc să fiu un om care nu a ales cel mai ușor drum, ci pe cel care i s-a potrivit cel mai bine. Pentru că, până la urmă, viitorul nu este ceva ce găsești gata făcut, este ceva ce construiești, pas cu pas, cu speranță, curaj și încredere. Și poate cel mai important lucru pe care l-am învățat până acum este acesta: e în regulă să nu știi încă. E în regulă să fii nesigur, să te răzgândești, să cauți, contează să ai curajul de a merge mai departe, chiar și atunci când nu vezi încă tot traseul.

Așa că, dacă astăzi cineva m-ar întreba din nou „Ce vrei să devii când vei fi mare?”, nu aș mai răspunde cu o meserie. Aș răspunde simplu: vreau să devin o versiune a mea de care să fiu mândră. Iar dacă încă nu știu exact cum arată acea versiune, poate ca tocmai asta înseamnă că drumul abia începe. La urma urmei, cine a spus ca trebuie să știi exact cine vei deveni? ... E important să faci pași nesiguri pentru un viitor sigur!

Interviu cu viitorul meu – drumul meu în informatică și crearea jocurilor

Stancu Iustin,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Te privesc, pe tine, cel de peste zece ani, și mă întreb: ai reușit? Ai transformat pasiunea pentru informatică și jocuri într-o carieră stabilă și împlinitoare? Ai avut curajul să îți urmezi visul, chiar și atunci când drumul părea dificil? Acest eseu reprezintă un dialog sincer cu viitorul meu și, în același timp, o promisiune pe care mi-o fac mie însumi: aceea de a munci constant pentru a deveni un profesionist în domeniul informaticii și al dezvoltării jocurilor video.

Care sunt obiectivele mele de carieră?

Obiectivul meu principal este să devin programator și dezvoltator de jocuri video. Îmi doresc să stăpânesc limbaje de programare precum C++ și să folosesc motoare grafice performante, cum este Unreal Engine, pentru a crea jocuri complexe, bine optimizate și captivante. Vreau să dezvolt proiecte originale, nu doar simple aplicații, ci universuri interactive în care jucătorii să poată explora, descoperi și trăi experiențe memorabile.

Pe termen mediu, îmi propun să dobândesc experiență practică prin realizarea mai multor proiecte personale și colaborări. Pe termen lung, îmi doresc fie să lucrez într-un studio important de game development, fie să îmi deschid propriul studio independent. Visez să creez un joc care să fie apreciat de comunitate și care să demonstreze că pasiunea, combinată cu munca serioasă, poate duce la performanță.

Ce factori interni susțin scopul și obiectivele propuse?

Unul dintre cei mai importanți factori interni este pasiunea mea pentru tehnologie. Încă de mic, am fost atras de modul în care

funcționează lucrurile. Faptul că dețin o diplomă în electronică îmi oferă o bază tehnică solidă și mă sprijină să gândesc logic și structurat. Înțelegerea circuitelor și a sistemelor tehnice mă ajută să înțeleg mai ușor și structura programelor informatice.

Un alt factor important este perseverența. Programarea nu este un domeniu ușor. Apar erori, blocaje, momente de frustrare. Totuși, consider că am răbdarea necesară pentru a căuta soluții și pentru a învăța din greșeli. Fiecare problemă rezolvată îmi dezvoltă gândirea analitică și încrederea în propriile forțe.

Creativitatea este, de asemenea, esențială în domeniul dezvoltării jocurilor. Atunci când mă joc, nu privesc jocul doar ca pe o formă de divertisment, ci analizez mecanicile, povestea, modul în care sunt construite nivelurile și echilibrul dintre dificultate și recompensă. Îmi place să îmi imaginez cum a fost gândit fiecare detaliu și cum aş putea îmbunătăți anumite aspecte.

Ce factori externi influențează traseul meu?

Trăim într-o societate digitalizată, în care domeniul IT este într-o continuă expansiune. Industria jocurilor video a devenit una dintre cele mai profitabile și dinamice industrii din lume. Acest context reprezintă o oportunitate majoră pentru mine.

Modelele de succes din domeniul dezvoltării de jocuri mă inspiră și îmi demonstrează că este posibil să transformi o idee într-un produs apreciat la nivel internațional. De asemenea, sprijinul familiei este un factor esențial. Încurajarea și susținerea morală îmi oferă motivația de a continua, chiar și atunci când apar dificultăți.

Prietenii și comunitățile online de programatori reprezintă un alt sprijin important. Accesul la tutoriale, cursuri online, forumuri și documentații tehnice îmi permite să învăț constant și să mă dezvolt în ritmul meu.

Care sunt oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am?

În Iași există multiple oportunități educaționale în domeniul informaticii. Continuarea studiilor la o facultate de profil IT ar reprezenta un pas firesc pentru aprofundarea cunoștințelor în programare, algoritmică, structuri de date și inteligență artificială.

Studiile universitare mi-ar oferi atât bază teoretică solidă, cât și oportunități de practică și internship.

Pe plan profesional, domeniul dezvoltării software oferă multiple direcții: programare backend, frontend, dezvoltare de aplicații mobile, inteligență artificială, securitate cibernetică și, desigur, game development. Experiența mea în electronică ar putea constitui un avantaj competitiv, oferindu-mi o înțelegere mai profundă a sistemelor hardware și a optimizării performanței.

Cum voi proceda pentru a-mi îndeplini visul de carieră?

Pentru a-mi atinge obiectivele, voi urma un plan bine structurat. În primul rând, voi continua să studiez aprofundat limbajul C++ și conceptele fundamentale ale programării orientate pe obiect. Voi realiza proiecte practice, de la aplicații simple până la jocuri mai complexe, pentru a înțelege întregul proces de dezvoltare.

În al doilea rând, voi construi un portofoliu online care să reflecte progresul și competențele mele. Participarea la concursuri, hackathoane sau game jam-uri mă va ajuta să îmi dezvolt spiritul de echipă și capacitatea de a lucra sub presiunea termenelor limită.

Nu în ultimul rând, voi investi timp în dezvoltarea personală: disciplină, organizare, gestionarea timpului și comunicare eficientă. Un bun programator nu este doar un bun tehnician, ci și un bun colaborator.

Cine voi fi peste 10 ani?

Peste zece ani, mă văd ca un profesionist matur, sigur pe competențele sale și respectat în domeniul său. Mă văd lucrând la proiecte ambițioase, contribuind la crearea unor jocuri care să inspire și să aducă bucurie oamenilor. Poate voi conduce o echipă sau poate voi dezvolta propriile mele proiecte independente.

Mai presus de toate, mă văd ca o persoană care nu a renunțat la visul său. Dacă peste zece ani voi putea spune că trăiesc din pasiunea mea pentru informatică și crearea jocurilor, atunci voi ști că efortul, munca și determinarea au meritat.

Acest interviu cu viitorul meu nu este doar un exercițiu școlar, ci o declarație de intenție. Este începutul unui drum pe care aleg să îl parcurg cu seriozitate, curaj și încredere în propriul potențial.

Vreau să fiu programator

Stolnicu Sergiu-Ioan,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Bună, eu sunt Sergiu, am 17 ani și, dacă mă întreabă cineva ce vreau să fac în viață, la ce vreau să fac peste zece sau 15 ani răspund fără să clilesc: vreau să fiu programator. Nu genul acela de programator care repară imprimantele bunicilor, ci unul care construiește chestii utile-aplicații, jocuri, poate chiar sisteme cu inteligență artificială care să înțeleagă glumele mele proaste. Sună a vis frumos, nu? Nu îmi imaginez o altă meserie care să combine atât de bine logica, creativitatea și posibilitatea de a construi ceva care chiar funcționează și ajută oamenii. Vreau să scriu un cod care rezolvă probleme reale, care face viața mai simplă sau mai interesantă pentru cineva, undeva.

Obiectivele mele de carieră pe termen scurt sunt destul de clare: îmi doresc să termin liceul cu note care să-mi deschidă ușa către o facultate bună, solidă, de informatică sau tehnologia informației, preferabil aici în Iași, la Politehnică sau la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”.

Pe termen mediu: să fac internship-uri cât mai devreme, ideal încă din anul I-II de facultate, să lucrez în domeniu, chiar și part-time, așa cum a făcut vărul meu Bogdan încă din primul an de studii.

Pe termen lung visez să ajung la un nivel în care să pot contribui serios la proiecte complexe, poate în zona de inteligență artificială sau în dezvoltarea de software care implică multă gândire algoritmică și multă răbdare.

Ce mă împinge spre direcția asta sunt câteva trăsături pe care le simt destul de puternic în mine. Sunt un om al principiilor și încerc să fiu consecvent în lucrurile care contează cu adevărat. Odată ce îmi pun în

cap un obiectiv nu renunț ușor, chiar dacă uneori durează mai mult decât mi-aș dori. Îmi place enorm să rezolv probleme complicate, să descompun o chestiune grea în bucăți mici și să le pun la loc până când totul funcționează perfect. Senzația aia când codul rulează fără erori după ore întregi de încercări este una dintre cele mai satisfăcătoare pe care le-am simțit vreodată. Sunt foarte curios în legătură cu modul în care funcționează lucrurile din spatele ecranelor, mai ales în zona de inteligență artificială. Mă fascinează ideea că un sistem poate învăța din date și poate ajunge să facă lucruri care par aproape umane. Interesul ăsta nu este doar o pasiune trecătoare, e ceva ce mă ține treaz noaptea și mă face să deschid laptopul chiar și atunci când sunt obosit.

Părinții mei au un rol important în toată povestea asta. Ei m-au susținut mereu în orice activitate care părea constructivă și utilă. Nu m-au împins niciodată spre o direcție doar pentru că ar fi „sigură” sau „cu viitor”. Când le-am spus că vreau să învăț să programez și că stau nopți întregi să încerc să fac ceva să meargă, au oftat uneori, dar mi-au adus ceai sau mi-au zis să nu uit să dorm măcar câteva ore. Susținerea lor necondiționată mă ajută să merg mai departe fără să mă tem că greșesc direcția.

Cel mai puternic exemplu pe care îl am în față este vărul meu Bogdan. El a reușit să obțină un loc de muncă part-time ca programator încă din primul an de facultate. Salariul pe care îl primea era impresionant pentru vârsta lui și faptul că își permitea să fie independent financiar m-a marcat profund. L-am văzut lucrând serios, concentrat, și mi-am zis că și eu vreau să ajung acolo unde munca mea este apreciată și plătită corespunzător.

La școală am avut norocul să am o materie care mi se potrivește perfect: Tehnologia Informației și Comunicațiilor. Acolo am învățat multe lucruri practice despre calculatoare, rețele, procesarea și transmiterea informațiilor, internet, software. Nu mi s-a părut niciodată o corvoadă, dimpotrivă, mă simțeam ca acasă. În plus, am participat la o mobilitate Erasmus+ care mi-a adus o experiență incredibilă. Am locuit într-o altă țară și am lucrat în echipă la proiecte care implicau programare, senzori, procesare de imagini, rețele de calculatoare și chiar crearea unor animații simple și modele tridimensionale. A fost ca și cum aș fi primit un avans de experiență pe care mulți o capătă abia la

facultate sau la primul job. Am înțeles atunci că îmi place să lucrez cu tehnologii care implică atât partea vizuală, cât și cea logică.

În ceea ce privește oportunitățile, cred că am destule în față. Pot urma un profil de informatică la liceu, apoi o facultate care să-mi ofere specializări în direcțiile care mă interesează cel mai mult: dezvoltarea de software, inteligența artificială, securitate cibernetică sau poate chiar game development. Există și multe cursuri online gratuite sau foarte accesibile care mă pot ajuta să învăț limbaje de programare, framework-uri și concepte avansate. Planul meu este să încep cu Python pentru că este clar și puternic, apoi să trec la limbaje mai orientate spre performanță și să explorez treptat zonele care mă atrag cel mai tare.

Ca să ajung unde îmi doresc trebuie să fac câteva schimbări importante în felul în care îmi organizez timpul. Cel mai mare dușman al meu acum este procrastinarea. Petrec prea mult timp pe telefon, uitându-mă la clipuri scurte care nu-mi aduc nimic valoros. Am început să folosesc un sistem simplu: lucrez concentrat cincizeci de minute, apoi pauză scurtă, dar fără telefon în mână. Uneori reușesc să țin pasul, alteori alunec, dar progrez încet-încet. Vreau să devin mult mai bun la gestionarea timpului, să fac ceva util în fiecare zi, chiar și puțin. Îmi propun să scriu cod zilnic, să pun lucruri pe GitHub constant, să citesc documentație și să încerc proiecte mici care să mă provoace. Disciplina asta pe care o construiesc acum cred că va face diferența peste câțiva ani.

Peste zece ani voi avea douăzeci și șapte de ani. Cel mai probabil voi fi un adult care încă învață lucruri noi în fiecare zi, pentru că setea de cunoaștere nu cred că o să-mi dispară. Poate voi lucra într-o echipă bună la o companie care face proiecte interesante, poate voi contribui la ceva open-source care este folosit de mulți oameni, poate voi avea și propria idee pe care o transform în produs. Sau poate voi preda la rândul meu unor elevi mai tineri ce am învățat eu între timp.

Viitorul este plin de necunoscute și nimeni nu poate prezice exact ce se va întâmpla, dar sunt convins că dacă rămân curios, consecvent și nu las distracțiile să-mi consume tot timpul liber, drumul va duce undeva frumos. Chiar dacă nu voi deveni cel mai bun programator din lume, măcar voi ști că am încercat serios să construiesc ceva valoros în loc să stau doar și să privesc cum alții o fac!

Viața ca inginer IT

Zaharia Andy-Cristian,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Obiectivul meu de carieră este să devin inginer IT, un domeniu care mă reprezintă și care îmi oferă posibilitatea de a-mi valorifica gândirea logică, creativitatea și dorința de a învăța constant. Alegerea acestei meserii nu a apărut brusc, ci s-a format treptat, începând din clasa a VII-a, când am început să descopăr informatica și programarea cu ajutorul fratelui meu. El lucrează în domeniul IT de aproape 10 ani și m-a ajutat atât la teme, cât și să înțeleg mai bine cum funcționează acest domeniu. Observând că învăț repede și că îmi place să rezolv probleme de logică și programare, mi-am descoperit potențialul și interesul real pentru acest domeniu.

Un rol esențial în atingerea obiectivelor mele îl au factorii interni, care mă motivează și mă susțin în parcursul educațional. În primul rând, pasiunea pentru informatică reprezintă cea mai importantă motivație a mea. Îmi place să descopăr lucruri noi, să înțeleg cum funcționează programele și să găsesc soluții logice la probleme. De asemenea, am o capacitate bună de concentrare și o gândire analitică dezvoltată, lucruri esențiale în domeniul IT. Sunt o persoană perseverentă, nu renunț ușor atunci când întâmpin dificultăți și încerc mereu să găsesc soluții până reușesc. Curiozitatea intelectuală mă determină să învăț în permanență și să mă autodepășesc, iar dorința de a progresa mă motivează să îmi îmbunătățesc constant cunoștințele. Un alt factor intern important este disciplina în învățare și seriozitatea față de obiectivele mele. Fiind elev la profilul mate-info, sunt obișnuit cu un volum mai mare de muncă și cu dezvoltarea gândirii logice și matematice, ceea ce mă ajută foarte mult în domeniul programării. Un alt factor ce mă ajută este răbdarea în rezolvarea exercițiilor și a

problemelor. De fiecare dată când nu reușesc să găsesc soluții eficiente, mă documentez și cer ajutorul persoanelor care au o bază de cunoștințe mai mare ca mine sau caut singur informațiile pe internet. De asemenea, am încredere în capacitatea mea de a evolua și sunt conștient că succesul în acest domeniu necesită muncă, răbdare și dedicare. Consider că adaptabilitatea și dorința de a învăța lucruri noi sunt calități esențiale pentru viitorul meu profesional, deoarece tehnologia este într-o continuă schimbare.

Factorii externi care influențează traseul meu educațional și profesional sunt, de asemenea, foarte importanți. În primul rând, sprijinul fratelui meu are un impact major asupra dezvoltării mele, atât din punct de vedere informațional, cât și financiar. Experiența lui în domeniul IT îmi oferă o perspectivă reală asupra acestei meserii și mă motivează să continui pe acest drum. El reprezintă pentru mine un model de carieră și o sursă constantă de inspirație. De asemenea, mediul școlar și profilul mate-info contribuie semnificativ la formarea mea, deoarece îmi dezvoltă competențele logice, matematice și informatice necesare pentru viitor.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale și profesionale, consider că parcursul meu actual îmi oferă o bază foarte bună pentru dezvoltarea unei cariere în domeniul IT. Faptul că urmez profilul mate-info la liceu reprezintă un avantaj important, deoarece îmi dezvoltă gândirea logică, capacitatea de analiză și abilitățile de rezolvare a problemelor, competențe esențiale pentru domeniul informaticii și programării. Materiile de profil, în special informatica și matematica, mă ajută să înțeleg concepte fundamentale care stau la baza tehnologiei și programării. Un rol foarte important în formarea mea îl are și doamna profesoară de informatică, care ne ajută să punem bazele în acest domeniu și ne motivează constant să învățăm și să evoluăm. Prin modul în care explică și prin sprijinul oferit la ore, reușește să ne dezvolte interesul pentru informatică și să ne încurajeze să gândim logic și creativ. De asemenea, ne îndrumă să lucrăm suplimentar, să exersăm și să înțelegem nu doar teoria, ci și aplicabilitatea practică a programării, ceea ce contribuie semnificativ la dezvoltarea noastră academică și profesională.

O oportunitate educațională foarte importantă pentru mine a fost participarea la programul Erasmus, în urma căruia am avut o experiență de două săptămâni în Málaga, Spania. În cadrul acestei experiențe am avut ocazia să îmi dezvolt competențele digitale și să lucrez în aplicația Blender, descoperind astfel partea practică a tehnologiei și a programelor utilizate în domeniul IT și al modelării 3D. Această activitate m-a ajutat să îmi dezvolt abilitățile tehnice, creativitatea, atenția la detalii și capacitatea de a învăța lucruri noi într-un mediu educațional diferit. În plus, experiența internațională mi-a oferit mai multă încredere în mine și m-a motivat să continui să mă perfecționez în domeniul tehnologic.

După finalizarea liceului, îmi propun să urmez o facultate în domeniul informaticii, calculatoarelor sau tehnologiei informației, care să mă ajute să îmi aprofundez cunoștințele și să dobândesc competențe profesionale solide. Studiile universitare vor reprezenta un pas esențial în formarea mea ca viitor inginer IT, deoarece îmi vor oferi atât pregătire teoretică, cât și practică, necesară pentru a lucra în acest domeniu. Prin facultate voi avea oportunitatea de a participa la proiecte, stagii de practică și activități educaționale care îmi vor dezvolta experiența și abilitățile tehnice.

Pentru a-mi îndeplini visul de a deveni inginer IT, intenționez să mă concentrez pe dezvoltarea continuă a cunoștințelor mele în informatică și programare. Voi acorda o atenție deosebită studiului la școală, în special materiilor de profil, și voi exersa programarea în timpul liber pentru a-mi perfecționa abilitățile. De asemenea, voi folosi resurse educaționale suplimentare, precum cursuri online, tutoriale, proiecte personale și sfaturile primite de la fratele meu. Consider că munca constantă, ambiția și dorința de autodepășire sunt pașii esențiali pentru atingerea obiectivelor mele profesionale. Prin seriozitate, implicare și pasiune pentru domeniul IT, sunt hotărât să îmi construiesc un viitor stabil într-un domeniu modern și de mare perspectivă.

Peste 10 mă văd propriul meu șef, încercând să am propria mea firmă, nu neaparat pe același domeniu, ci vreau să găsesc o oportunitate profitabilă la acea vreme, deoarece sunt șanse ca IT-ul să nu mai fie atât de bine plătit sau la moda, din cauza inteligenței artificiale. Însă, dacă nu reușesc să îmi ating obiectivul principal, mă

văd ca lucrând pentru o companie mare și profitabilă, de unde voi avea suficienți bani pentru a trăi o viață așa cum imi doresc eu, fără a duce lipsă de nimic și reușind să-mi susțin familia.

Unde cuvintele devin lumină

Siminiceanu Denisa-Ioana,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Peste zece ani nu mă văd alergând grăbită într-o lume fără sens. Mă văd intrând într-o clasă scăldată în lumina dimineții, cu un braț de cărți la piept și cu inima plină de emoții. Nu va fi o intrare obișnuită, ci una tăcută, aproape sacră, pentru că în fața mea vor sta copii, suflete de îngeri, fiecare cu universul lui fragil, cu vise nerostite și priviri curioase. Atunci voi ști că sunt exact unde trebuie, îndeplinindu-mi visul de a deveni profesoară de limba română și purtând în suflet o responsabilitate uriașă: aceea de a modela minți, de a atinge inimi și de a da sens cuvintelor.

Pentru mine, limba română este un spațiu viu, plin de culori, unde cuvintele pot deveni aripi, iar propozițiile pot vindeca. Este limba în care emoțiile prind glas, în care poveștile copilăriei se transformă în lecții de viață și în care fiecare copil își poate descoperi propria voce. Sunt fascinată de puterea literaturii de a mângâia, de a vindeca și de a construi punți între lumi din simple litere. Am răbdarea de a explica, sensibilitatea de a înțelege și dorința sinceră de a face bine. Factorii interni care susțin acest scop sunt adânc înrădăcinați în personalitatea mea. Sunt o persoană empatică, atentă la detalii și sensibilă. Am capacitatea de a asculta, nu doar de a vorbi, iar aceasta este una dintre cele mai importante aptitudini ale unui profesor. Îmi place să explic, să găsesc perspective diferite pentru a face lucrurile mai ușor de înțeles, transformând dificultatea într-o provocare accesibilă.

Interesul meu pentru literatură, lectură și analiză m-a ajutat să-mi dezvolt gândirea critică și creativitatea. Un profesor nu este doar un transmițător de informații, ci un formator de caractere. Iar eu simt că am acea latură umană necesară pentru a înțelege copiii, pentru a le observa tăcerile, temerile, bucuriile și potențialul ascuns. În mine este

sădită o dorință autentică de a contribui la creșterea lor, de a le oferi siguranță emoțională, o dorință care crește din ce în ce mai mult, sperând ca într-o zi să înflorească. Cred că fiecare copil are o lumină proprie și că rolul profesorului este „să o aprindă, nu să o stingă”.

Pe lângă factorii interni, traseul meu este influențat și de factori externi. Profesorii pe care i-am avut de-a lungul timpului au fost modele de carieră, exemple vii ale impactului pe care un dascăl îl poate avea asupra unui elev. Unii dintre ei mi-au demonstrat că o oră de limba română poate deveni o lecție despre viață, despre valori și despre umanitate. În acele ore, manualul se transforma într-o fereastră deschisă spre lume, iar cuvintele nu mai erau simple semne pe hârtie, ci emoții vii.

Prin poezie am învățat că tăcerea poate vorbi mai tare decât orice discurs și că un vers bine ales poate atinge sufletul mai profund decât o mie de explicații. Poezia m-a învățat să simt, să respir printre metafore, să înțeleg că frumusețea stă adesea în lucrurile fragile, în doruri nespuse și în speranțe scrise printre rânduri.

În romane precum „Mândrie și prejudecată”, de Jane Austen, am descoperit că literatura este o oglindă a sufletului uman. Elizabeth Bennet m-a învățat curajul de a gândi liber, de a nu te lăsa definită de aparențe, iar povestea ei mi-a arătat că judecata grăbită poate ascunde adevăruri profunde. Prin această carte am înțeles că limba română și, în mod firesc, literatura în general, în toată splendoarea și complexitatea sa, nu înseamnă doar analiză de personaje, ci și lecții subtile despre demnitate, iubire, orgoliu și evoluție personală. Un profesor bun este acela care te ajută să vezi dincolo de rânduri, să faci legătura între ficțiune și propria viață.

Perspectiva prezentată în romanul „Oscar și Tanti Roz”, de Éric-Emmanuel Schmitt, mi-a arătat poate cea mai dureroasă și, totodată, cea mai frumoasă față a literaturii: aceea de a vorbi despre moarte cu blândețe și despre viață cu recunoștință. Prin ochii unui copil, am învățat că fiecare zi poate fi un dar și că adevărata umanitate se naște din compasiune, sinceritate și iubire. Această carte m-a făcut să simt, să plâng, să reflectez și să prețuiesc clipa. Atunci am înțeles că o oră de limba română poate deveni un spațiu al vindecării, unde elevii nu învață doar să citească, ci și să fie oameni.

Astfel de profesori au transformat pentru mine sala de clasă într-un loc sacru, unde cuvintele capătă suflet, iar literatura devine o lecție despre cum să trăiești. Ei m-au făcut să cred că, la rândul meu, pot fi acel profesor care le va arăta copiilor că în poezie se pot regăsi, în romane se pot descoperi, iar în povești pot găsi alinare.

Părinții mei au fost un sprijin constant, încurajându-mă să-mi urmez pasiunile și să cred în mine, chiar și atunci când drumul părea dificil. Prietenii mei mi-au oferit încredere și mi-au spus că am răbdarea și sufletul necesare pentru această chemare interioară. Toate aceste influențe au construit, pas cu pas, dorința mea de a deveni profesor.

Oportunitățile educaționale și profesionale pe care le am sunt variate și promițătoare. De-a lungul anilor, am participat la numeroase competiții de literatură și am obținut rezultate semnificative la olimpiadele județene de limba română. Am fost membră în juriul „Premiului Liceenilor” la Gala FILIT 2025 și am câștigat un premiu național la concursul „Tinere Condeie” 2025. Alegerea unui profil umanist, continuarea studiilor universitare în domeniul filologiei, obținerea calificărilor pedagogice și participarea la cursuri de formare continua reprezintă pași esențiali în acest parcurs.

Educația este un domeniu în continuă schimbare, iar un profesor bun este un veșnic elev. Îmi doresc să mă dezvolt constant, să învăț metode moderne de predare și să folosesc creativitatea și tehnologia pentru a face lecțiile atractive și eficiente.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi acționa cu perseverență și determinare. Voi munci constant, voi învăța din greșeli și nu mă voi opri la primul obstacol. Voi citi mult, voi scrie, voi observa și voi reflecta. Voi încerca să devin nu doar un profesor bine pregătit profesional, ci și un om echilibrat emoțional, capabil să ofere sprijin și înțelegere.

Relația cu copiii va fi centrul acestei cariere. Îi văd ca pe niște suflete de îngeri, cu aripi încă fragile, ce au nevoie de cineva care să le arate că pot zbura. În sala mea de clasă, vreau ca elevii să se simtă ascultați, apreciați, susținuți. Îmi propun ca limba română să nu fie o materie temută de viitorii mei elevi, ci un refugiu, un spațiu al creativității și al descoperirii de sine, iar eu voi căuta să le arăt că fiecare cuvânt are putere și că, prin cuvinte, își pot construi identitatea.

Peste zece ani, mă văd privind cu emoție noi generații de copii și gândind cu nostalgie la cei care au trecut prin mâinile mele și care, la rândul lor, mi-au dăruit lecții de viață prețioase. În același timp, mă surprind cu sufletul înflorind la gândul că tot ceea ce clădim cu dăruire și har se convertește, fără îndoială, în lumină înrâuritoare și călăuzitoare pe o cale aleasă cu determinare, cu entuziasm. Peste zece ani îmi doresc să fiu într-o sală de clasă, corectând caiete, pregătind lecții, zâmbind la reușitele elevilor mei și oferind sprijin atunci când cineva are nevoie. Voi fi un om care a ales să creadă în educație și în puterea cuvântului.

Interviu cu viitorul meu

Tudor Ariana Maria,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Trăim într-o lume în care comunicarea se desfășoară din ce în ce mai mult în mediul online, iar rețelele de socializare au devenit un spațiu folosit de toată lumea, unde ideile prind viață, brandurile se dezvoltă, iar oamenii se conectează. Pentru mine, social media nu a însemnat niciodată doar conținut și divertisment, ci un domeniu plin de oportunități, creativitate și strategie. Încă din copilărie am fost pasionată de internet, creare de conținut și de editare. Vedeam cum fiecare brand cunoscut avea o imagine perfectă și cum de fiecare dată ajungeau să arate prin reclamele lor exact ce își dorea publicul sau cum persoanele din online încercau să-și creeze o imagine cât mai convingătoare, cu atenție la detalii și la modul în care sunt percepuți de public. Îmi doresc să urmez o carieră în social media marketing, deoarece îmbină pasiunile mele pentru comunicare și editare cu dorința de a crea și de a influența pozitiv comunități prin mesaje autentice.

Întotdeauna am fost atentă la modul în care sunt construite campaniile online, la felul în care anumite postări devin virale și la impactul pe care îl au asupra publicului. Îmi place să analizez ce atrage atenția oamenilor, cum reacționează la diferite tipuri de conținut sau reclame și ce face diferența dintre o idee obișnuită și una memorabilă. Creativitatea, minuțiozitatea și dorința de a învăța constant sunt calități care mă definesc și care mă pot ajuta să reușesc în acest domeniu. Sunt o persoană comunicativă, deschisă la nou și perseverentă, iar faptul că marketingul în social media este într-o continuă schimbare mă motivează să mă dezvolt.

Factorii externi joacă și ei un rol important în alegerea mea. Observ cât de mult contează imaginea online pentru orice afacere și cât

de puternică este influența mediului digital asupra deciziilor oamenilor. Modelele de succes din acest domeniu și antreprenorii care și-au construit cariere prin intermediul platformelor sociale m-au inspirat să privesc acest spațiu ca pe o oportunitate reală de viitor. În același timp, sprijinul și încurajările familiei îmi oferă încrederea necesară pentru a explora această direcție.

Pentru a-mi transforma visul în realitate, îmi propun să urmez studii în domeniul marketingului, comunicării și relațiilor publice și să particip la cursuri de specializare în marketing digital. Un pas important în formarea mea a fost implicarea în activitatea Biroului de Presă (BdP), a echipei de grafică și marketing din cadrul Consiliului Județean al Elevilor Iași. Aici am avut ocazia să particip la realizarea materialelor de promovare, la gestionarea comunicării online și la crearea de conținut adaptat publicului elevilor. Această experiență m-a ajutat să înțeleg mai bine ce înseamnă responsabilitatea unei imagini publice, cât de importantă este coerența mesajului și cât de mult contează munca în echipă într-un proiect de comunicare, astfel am început deja să-mi construiesc un portofoliu și să dobândesc experiență reală, nu doar teoretică, ceea ce îmi oferă un avantaj și mai multă încredere în alegerea mea.

Vreau să continui să mă implic în proiecte și să acumulez experiență practică, deoarece sunt conștientă că marketingul în social media nu se învață doar prin teorie, ci prin aplicare constantă, testare și analiză. Îmi doresc să lucrez la campanii reale, să observ rezultate, să înțeleg ce funcționează și ce poate fi îmbunătățit. Consider că fiecare proiect reprezintă o oportunitate de învățare, fie că este vorba despre crearea unui plan de conținut, analiza statisticilor sau adaptarea mesajului în funcție de publicul-țintă. Voi continua să îmi dezvolt abilitățile de organizare și leadership, pentru a putea coordona campanii și echipe în viitor.

Cum voi fi peste 10 ani?

Peste 10 ani mă văd o persoană formată, sigură pe alegerile mele și capabilă să gestionez proiecte complexe în domeniul marketingului digital. Îmi imaginez că voi avea propria mea agenție unde voi lucra cu persoane cunoscute și de succes, voi coordona strategii și campanii creative pentru branduri mari care își doresc să transmită mesaje

autentice și relevante. Mă văd implicată în fiecare etapă a unui proiect, de la analizarea datelor și a publicului, la stabilirea direcțiilor și a obiectivelor clare de dezvoltare până la transformarea ideilor simple în concepte cu impact real asupra publicului.

În același timp îmi doresc să rămân și cu pasiunile care m-au adus aici: dorința de a crea conținut și de a construi imagini coerente și credibile în mediul online. Voi fi o persoană care a învățat să îmbine creativitatea cu disciplina și strategia. Domeniul acesta presupune adaptabilitate și deschidere continuă către schimbare, iar eu îmi doresc să fiu mereu la curent cu noile tendințe, fără să-mi pierd autenticitatea. Nu vreau doar să le urmez, ci să contribui la formarea acestora prin originalitate și profesionalism. Îmi imaginez că voi privi în urmă la parcursul meu, de la primele încercări de editare din copilărie până la proiectele coordonate la nivel profesionist, cu sentimentul că fiecare etapă a avut un rol important în formarea mea.

Mai presus de toate, peste 10 ani îmi doresc să am nu doar rezultate vizibile în carieră, ci și echilibru interior, încredere în propriile forțe și satisfacția că am transformat o pasiune într-o profesie construită prin muncă, seriozitate și dedicare. Pentru mine, succesul nu va însemna doar recunoaștere profesională, ci și capacitatea de a crea valoare reală și de a inspira, la rândul meu, alți tineri care își caută drumul.

Coperta necunoscutului

Irimia Samira-Diana,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Timpul are mereu pregătite surprize. Unele pot fi neplăcute pe moment, dar folositoare în viitor. Cumva, cred că totul este așezat în avantajul nostru, însă există lucruri care se pot întâmpla și din cauza acțiunilor personale, față de care nu suntem sinceri și pe care nu ni le asumăm, deși ele ne-au dus în acel punct. Dăm vina pe alte persoane, dar cred că timpul are în plan lucruri bune, de care nu suntem conștienți la momentul respectiv.

Viitorul, în general, este instabil, căci orice se poate întâmpla în calea noastră și ne poate zdruncina. Însă suntem oameni care visăm departe, construind lucruri care ne plac și pe care le iubim, sperând ca într-o zi să ne trezim fericiți făcând ceea ce ne place zilnic. Fiecare individ este mai apropiat de un domeniu, regăsindu-și refugiul în ceea ce îl reprezintă, un lucru care ne face speciali. Consider că refugiul meu este teatrul.

De mică am avut o personalitate mai energică și expresivă. Făceam mici scenete inspirate din filme, jucându-mă așa cum știam eu mai bine; vorbeam de parcă aș fi fost scoasă dintr-o piesă. Eram inocentă, așa cum este fiecare copil, fără rușine în suflet. Mă jucam și făceam pe prostă, fără să știu ce va însemna asta pentru mine. Mama a observat acest lucru și a hotărât să mă înscrie la teatru, la Palatul Copiilor din Iași. Am fost devastată atunci: eram mică și nu știam despre ce este vorba, îmi era frică, dar am lăsat lucrurile să se întâmple. Nu m-am mai desprins de teatru de atunci.

Am făcut 4-5 ani de teatru, unde nu pot spune că m-am înțeles mereu bine cu colegii, dar nu am renunțat. Acolo am învățat să vorbesc liber, să-mi depășesc limitele și să fiu mai responsabilă, având o doamnă

profesoară care m-a încurajat mereu. Dintotdeauna am avut o memorie bună și o voce puternică, lucruri care cred că mă ajută mult, alături de firea mea prietenoasă, poate uneori gălăgioasă, plină de energie și dorință de aventură.

Mă simt minunat atunci când joc. Îmi place emoția de dinainte, tensiunea aceea specială și sentimentul de a trăi aceleași emoții ca personajul meu. Îmi plac emoția din inimă și aplauzele de după. Consider că spectatorii, pentru acel scurt timp al piesei, uită de problemele lor și sunt purtați într-o altă lume prin expresivitatea personajului interpretat de mine.

Cu trupa de teatru am participat la competiții, am ieșit din oraș, am câștigat locul întâi, dar am și pierdut uneori. Mi-a făcut plăcere să experimentez toate aceste lucruri, să văd locuri noi și să călătoresc.

Deși teatrul presupune interpretarea unor personalități diferite, în viața de zi cu zi îmi este uneori greu să mă adaptez și să mă apropiez de persoane noi. Totuși, colegii de la teatru au fost oameni responsabili și înțelegători. Sunt o persoană energică și vorbăreată, dar unul dintre defectele mele este faptul că nu intru ușor în vorbă cu alții, mai ales când observ că există deja legături strânse între ei.

Fiind elevă la Liceul Teoretic Waldorf, un liceu cu profil filologic, îmi doresc să urmez Facultatea de Teatru și să continui pe acest drum, deoarece aceasta este dorința mea. După finalizarea studiilor, poți deveni colaborator al unor instituții importante, precum Teatrul Național din Iași, sau poți pleca în străinătate, unde ai șansa să fii remarcat.

Peste 10 ani nu știu dacă mă văd complet independentă, dar mă văd locuind în propriul apartament. Mă văd ca o persoană al cărei nume este cunoscut, un actor de teatru care joacă pe scenele românești. Sper să mă perfecționez în această artă, să călătoresc prin teatru și să-mi dezvolt și mai mult memoria pentru roluri tot mai complexe. Nu îmi doresc să fiu cea mai bună, dar vreau să îmi ating potențialul maxim, să transmit emoție prin ceea ce fac și să mă apropiez publicului de personajul meu, astfel încât să nu pară că joc un rol, ci că devin acel personaj.

Îmi doresc ca teatrul în care voi juca să îi facă pe oameni să simtă emoții autentice și sper ca, peste 10 ani, să am diplome și rezultate care să reflecte munca mea în acest domeniu.

Îmi doresc să-mi îndeplinesc acest vis. Nu am simțit o chemare mai puternică spre altceva. Mama și profesoara mea de teatru m-au încurajat mereu și au văzut în mine o scânteie pe care eu nu o observam. Îmi doresc să am mai mult curaj, să-mi depășesc limitele și să comunic mai ușor cu oamenii necunoscuți.

Mă bucur că am avut ocazia să scriu acest articol, deoarece m-a ajutat să reflectez mai profund asupra viitorului meu și să devin mai sigură pe drumul ales. Sper să continui pe această cale, să găsesc un loc în care să fiu acceptată și să am un venit care să-mi permită să trăiesc decent. Știu că teatrul nu este o meserie foarte bine plătită, dar este o artă grea și valoroasă, iar eu vreau să fac ceea ce iubesc și să mă trezesc în fiecare zi cu zâmbetul pe buze.

Sper ca teatrul să continue să evolueze și să-și păstreze valoarea profundă pe care a avut-o dintotdeauna.

Acum voi lăsa timpul să-și urmeze cursul, având încredere că lucrurile se vor așeza așa cum trebuie.

La 27 de ani, în spatele camerei

Dulgheru Miruna,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Cineva m-a întrebat de curând dacă sunt de acord cu afirmația „orice om are câte o menire, atâta timp cât are privilegiul vieții”. Răspunsul meu inițial a fost unul negativ, însă pentru a fi mai onestă acum redactând aceste rânduri, nu cred că pot răspunde în vreun fel sau altul. Dacă ar fi să-mi argumentez negația, aș spune că omul nu are o predestinare sau, cel puțin, nu și-o cunoaște încă. Mai vădit este faptul că drumul pe care ni-l creăm de-a lungul vieții este adevăratul „destin”. Din moment ce avem liber arbitru, nu îmi dau seama de ce ar trebui să ne ascundem din frică ori din alte motive în spatele unui „paravan” al auspiciilor. Într-adevăr, poate nu avem capacitatea necesară comprehensiunii depline. Contradictoriu este însă întocmai acest concept care susține că evenimentele ne sunt manevrate de o oarecare forță generatoare de întorsături de situație - aspect ce ridică, la rândul-i, posibile probleme la nivelul interogațiilor existențiale.

Probabil acest dinamism al părerilor mele mă îndeamnă să îmi clădesc o gândire pragmatică, însă pe alocuri nu neapărat și logică. Relația dintre creator și creație mă fascinează: inspirație și meșteșug; inițiator și practician. După cum declară și Andy Warhol, „un artist este cineva care produce lucruri ce nu trebuie deținute de către alți oameni, legătura „creator - creație” fiind strict o dualitate armonioasă, intimă. Momentan nu mă pot gândi la un alt demers al lucrurilor. Tocmai de aceea, eu voi alege să creez filme. Poate suna descurajator pentru unii (mie așa mi se relevă în anumite momente de introspecție), dar încerc să nu mă raportez la acest deziderat ca fiind un destin. Este ceva ce vreau să fac în viitor. Și cu sporit optimism îl voi materializa. Când? - potrivită întrebare, atât de bună încât îmi inspiră a fi singura realitate manifestată la momentul actual.

Mi-am descoperit entuziasmul pentru film la vârsta de 15 ani. Cinefilie adevărată, căci până atunci, era doar o simplă apreciere sau recunoaștere generală. La vremea respectivă am mers la cinematograful alături de mama mea la filmul „Dune – partea a II-a” regizat de Denis Villeneuve în anul 2024 când deja aveam o afinitate pentru primul „Dune” din 2021, deși nu îl înțelegeam și nu îl decriptasem în întregime. Ulterior, pentru o experiență deplină, am cumpărat trei cărți din grandioasa serie de șase lucrări „Dune” a lui Frank Herbert. Putem presupune că nivelul meu de înțelegere a atins cote mai elevate de atunci.

Povestea complexă a lui F. Herbert, viziunea regizorală a lui D. Villeneuve și talentul în compoziții vizuale al lui G. Fraser au contribuit la tabloul admirației mele pentru truda cinematografică. M-am îndrăgostit subit de această lume. În acest răstimp, am vizionat, cu ambiție, peste 500 de filme, uneori chiar câte trei pe zi, din perioada de început a cinematografeii, de la sfârșitul secolului al XIX-lea, din etapa de consolidare și afirmare a marilor curente cinematografice ale secolului XX, precum și din ultimele două decenii. Înverșunarea mea de a regiza filme este oarecum timidă. Până acum nu am întocmit sau inițiat vreun scenariu. Altfel spus, nu am avut prilejul și nici îndrăzneala de a filma până acum pentru a vedea dacă am într-adevăr „har”. Cu toate acestea, conștientizez valoarea filmului, o simt prin componentele subtile pe care le subliniază.

Redau, spre exemplificare, tehnica dinamicii camerei video, cum ar fi tipul de mișcare perpetuă, alungită și neîntreruptă care simbolizează precizia mesajului ori solemnitatea sa, ceea ce vedem și surprindem deseori în filmele lui Wes Anderson: „The Grand Budapest Hotel” (2014), „Cronica franceză” (2021), „Familia Tenenbaum” (2001), dialogul sau monologul care, aliniat adecvat, scot la suprafață idei fundamentale din construcția personajelor. În notoriul film cult „Șoferul de taxi” (1976) regizat de Martin Scorsese, cu ajutorul scenaristului Paul Schrader, conturarea personajului Travis Bickle se remarcă nu doar prin acțiunile sale distrugătoare, calculate și generate de singurătate, ci și prin modul prin care își exprimă neliniștile: „zilele curg unele după altele. Nu se mai termină.” - confesiune care sugerează situația degradată din punct de vedere moral în care încă se află, deși datoria sa militară se încheiase. Lista de valori ar putea continua, cu

riscul de a mă afunda în recenzii și critică de film. Cine știe, totuși? Dacă idealul de a deveni regizor nu va fi atins, poate că jurnalismul de opinie va reprezenta pentru mine o alternativă.

În 2019, David Lynch a proclamat următoarele: „Nu este nevoie să suferi pentru a arăta suferință” în consecință, ceva ce este perceptibil și ce poate fi înțeles prin intermediu detașate este cu atât mai substanțial dacă este reformulat și transmis cu convingere mai departe. Regia în sine presupune o preluare a anumitor particularități, fie ele de natură socială, filozofică, psihologică, politică și așa mai departe, apoi remodelate într-o manieră inedită. Cu toate acestea, nu este ușor să vrei să crezi și să nu fii cusurgiu. Sunt momente în care nu mă consider persoana potrivită pentru a crea, deoarece, literalmente, nu sunt făuritoare de conținut. Aș vrea să revin la ce am emis în cel de-al doilea paragraf pentru a rectifica un anumit aspect: deși susțin cu fermitate ideea că discrepanța dintre creator și creație nu poate fi întreruptă, unul dintre obiectivele mele personale este să mulțumesc publicul cu ceea ce am de oferit. Dacă ar fi să regizez un film, acesta ar avea, mai mult ca sigur, un protagonist demn de o analiză psihologică rigidă. Așadar, mi-aș dori să portretizez personaje cu tulburări sufletești, gândiri ontologice și relații controversate cu cei din jur. Acestea le regăsim în filmele marilor regizori, precum Stanley Kubrick - („Portocala mecanică”, 1971), Sofia Coppola - („Sinuciderea fecioarelor”, 1999), David Lynch - („Twin Peaks – Ultimele 7 zile din viața Laurei Palmer”, 1992), Ingmar Bergman - („Persona”, 1966), Andrei Tarkovski – („Călăuza”, 1979) etc.

Cum ajung să îmi îndeplinesc visul? Procedeele pe care le-aș adopta sunt, de fapt, pași mici. Prima dată voi aborda o opțiune mai realistă și îmi voi iniția cariera creativă prin a scrie texte de opinie în cadrul jurnalismului cultural. De acolo, voi mai avansa, sper, la capitolul „creație de sine-stătătoare” și voi scrie scenariu de film. Dacă voi face o treabă cât de cât calitativă, mă voi integra printre oamenii industriei cinematografice și mă voi uita, în primul rând, la cei care mi-au luat-o înainte.

Marele interpret al trăirilor intense, Al Pacino, a debutat prin a juca în piese teatrale. Vedeta spune în felul următor: „Trebuie să fii înțelept. Ascultă ce au de zis și folosește numai lucrurile cu care

rezonezi”. Așadar, voi încerca să înțeleg, pe viu, viziunea regizorului și colaborarea sa cu echipa – actorii, producătorii, editorii și așa mai departe. Voi rămâne mică până când voi crește. Sunt convinsă de acest lucru.

Cine voi fi peste 10 ani? Greu de zis. Peste 10 ani voi avea 27 de ani, un număr care sună înfricoșător de important. Inima mă îndeamnă să cred că voi fi regizoare, că voi bucura oamenii cu cât mai multe compilații artistice, că voi fi împăcată cu propria-mi plăsmuire redată pe marele ecran. Nu știu ce-mi spune mintea, totuși. După cum se poate observa, este destul de bogată în divergențe. Parcă nu-mi vine să o ascult tocmai pe ea.

BIBLIOGRAFIE

- Lynch, David, *Creativity and Film (curs online)*, MasterClass, 2019.
- Pacino, Al, *Sonny Boy: A Memoir*, Editura Nemira, București, 2024. (autobiografie)
- Rossi, Andrew (reg.), *The Andy Warhol Diaries*, documentar, Netflix, 2022.

Drumul meu spre viitor

Maxim Mihalache,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

Viitorul este probabil unul dintre lucrurile la care visăm cel mai mult, încă din copilărie și până în momentul împlinirii visului nostru. Este unul dintre motivele pentru care vrem să visăm în continuare, pentru care vrem să credem în propria persoană, pentru care avem încă speranțe, pentru care vrem să muncim și pentru care vrem să trăim.

Este unul dintre lucrurile la care ținem cel mai mult, pe care îl protejăm cel mai mult și în care ne punem cele mai multe speranțe, pentru ca, mai târziu, să vedem cum am ajuns ceea ce ne doream de atât de mult timp. Viitorul este unul dintre motivele pentru care există cărțile de istorie, pentru care lumea s-a schimbat și pentru care civilizația umană a evoluat. Viitorul nostru cuprinde obiective, visuri, un statut social, financiar și religios, mofturi sau dorințe pe care vrem să ni le împlinim.

Drumul fiecăruia către atingerea scopurilor din viitorul său este unul lung, plin de obstacole, încercări, eșecuri, reușite, ani de muncă, dedicare, sacrificii, realizări, respingeri, acceptări și multe alte provocări și surprize.

Care sunt obiectivele mele de carieră în viitorul apropiat sau îndepărtat? Personal, încă nu m-am decis ce voi face mai departe în drumul meu spre viitor după terminarea liceului, dar sunt sigur că voi putea găsi o cale prin care să mă decid cu privire la următorii pași pe care îi voi urma. Unul dintre marile mele obiective de carieră, la care visez de când eram mic, este întemeierea mai multor companii, printre care una de automobile, una de business și una de dezvoltare a tehnologiilor AI. Cu toate că am mai multe obiective legate de viitoarea mea viață personală, un lucru îl știu foarte bine, și anume că am dorința

de a profesa într-un domeniu care să mă pasioneze. Să-mi placă ceea ce fac. Să petrec mai mult timp practicând un lucru din plăcere decât să muncesc din silă. Să ajung să realizez că ceea ce fac nu poate fi considerat muncă, ci o activitate desfășurată din plăcerea de a lucra. Cu toții ne dorim să ajungem într-un punct în care să facem ceea ce ne place, să ajungem să ne dezvoltăm hobby-urile, astfel încât să nu simțim că munca noastră este o corvoadă. Însă, de unde pleacă această vocație îndreptată spre ceea ce numim „muncă din plăcere”? Cum ne dăm seama ce ne place? Cum realizăm că, dintr-un număr aproape infinit de practici posibile, exact la una dintre ele dezvoltăm abilități impresionante, dându-ne astfel seama că avem talent?

Această vocație se dezvoltă prima dată în mediul familial, acolo unde, cu ajutorul părinților, învățăm să rostim primele silabe, apoi primele cuvinte, să ne obișnuim cu vocea mamei și a tatălui, să fredonăm primele melodii ascultate împreună cu membrii familiei, să explorăm, să imităm gesturile pe care le vedem în jur, astfel încât să ajungem să purtăm într-un picior o șosetă de-a mamei și în celălalt picior un șlap de-al tatălui, să încercăm diferite obiecte din casă pe post de accesorii de joacă sau să ne imaginăm o zi din viața unui părinte, imitând toate activitățile cu care își ocupă timpul. Mai târziu, vom dezvolta primele abilități în familie, care ne vor conduce direct către descoperirea unui hobby, cum ar fi muzica, dansul, desenul, pictura, gătitul sau teatrul, construindu-ne o bază solidă în ceea ce privește viitorul profesional, bazat pe pasiunile noastre.

Părinții sunt primele persoane pe care ne putem baza și care ne oferă cel mai mult sprijin în ceea ce vrem să facem mai departe. Sunt, de asemenea, primele persoane care ne îndrumă și care depun efort pentru a descoperi, încă de la o vârstă fragedă, activitățile care ne pasionează cel mai mult și pe care, mai târziu, le putem folosi ca mijloace de supraviețuire financiară. Ceea ce cred părinții despre noi ne poate influența în ceea ce privește ceea ce am vrea să facem mai târziu în viitorul nostru. Ei sunt primii care ne oferă încrederea lor în urmarea visului nostru și care ne susțin oricând, indiferent de obstacolele întâlnite în drum. Astfel, mediul de proveniență este probabil cel mai important factor extern pentru identificarea unei vocații pentru o viitoare carieră profesională.

Școala este un alt mediu foarte important în care ne putem dezvolta abilitățile și hobby-urile prin practicarea artelor prezente în programa școlară, cum ar fi artele plastice, muzica, tehnologiile manufacturiere, sportul sau chiar o limbă străină. Profesorii ne pot fi de mare folos aici, acordându-ne sprijin și oferindu-ne multe informații și îndrumări utile cu privire la drumul pe care îl putem parcurge mai departe în cariera noastră. Colegii pot fi, de asemenea, un alt factor de influență asupra deciziilor pe care le luăm legate de viitorul nostru profesional. Pot exista cazuri în care un elev, din dorința de apartenență la un grup, să înceapă să-și dorească aceleași lucruri ca ceilalți elevi, să ia aceleași decizii și să renunțe la obiectivele și dorințele sale inițiale.

Un alt factor extern important în descoperirea calităților și a dorinței de a urma o carieră profesională este legat de influența idolilor și de exemplele de carieră profesională pe care aceștia le oferă. De exemplu, un copil care, la o vârstă destul de fragedă, își poate lua drept model o personalitate din sport sau din industria muzicală va fi influențat, mai devreme sau mai târziu, de istoria, cariera sau modelul de viață al acesteia. Această imitație se naște din dorința de a copia un model de succes cât mai ușor accesibil individului, în speranța de a avea o carieră cât mai asemănătoare și de succes, care să cuprindă toate obiectivele personale.

Deci, se poate spune că, în perioada copilăriei și a adolescenței, individul trebuie să încerce să fie deschis, să facă loc cât mai multor oportunități de descoperire a activităților încă neexplorate și să observe care dintre acestea îi pot oferi un loc în fruntea pasiunilor sale.

Cei mai importanți factori interni care ne influențează sunt personalitatea noastră, caracterul, inteligența, comportamentul și atitudinea. Toate acestea sunt clădite în timpul vieții de adolescent sau tânăr adult, în familie sau la școală, și reprezintă o puternică influență asupra deciziilor pe care le luăm cu privire la viitorul nostru. Încrederea de sine este probabil cea mai puternică influență dintre toate, iar în unele cazuri extreme poate fi înlocuită de inconștiență în momentul în care ne punem propria viață în pericol prin deciziile pe care le luăm, fără să ne consultăm cu o persoană adultă care poate preveni acest lucru. Însă, în cele mai multe cazuri, încrederea în sine este extrem de importantă, ajutându-ne să avem o atitudine matură asupra alegerilor atât

independente, cât și condiționate de alte persoane cu care ne-am sfătuit înainte. Totodată, încrederea în sine, alături de luarea unor măsuri de siguranță, poate naște rezultate foarte frumoase în domeniul în care vrem să profesăm, în urma unor alegeri bine măsurate, la care putem adăuga riscuri asumate, dar uneori necesare. Încrederea de sine este acel mijloc prin care putem descoperi că întotdeauna ne putem îmbunătăți rezultatele obținute, că ne putem împinge limitele mai sus și că, mereu când avem de luat o decizie, aceasta trebuie luată cu simț de răspundere.

O altă componentă importantă în stabilirea viitorului unei persoane este voința. Aceasta reprezintă mijlocul prin care putem îndura mai mult decât credem de obicei și care ne ajută să trecem peste orice provocare ce se ivește în drumul nostru. Apare atunci când ne aflăm într-o situație dificilă, în care luarea unei decizii pare a fi un risc foarte mare pe care nu vrem să ni-l asumăm, dar voința este cea care ne împiedică să abandonăm. Este acea forță interioară care refuză să creadă că o problemă întâlnită în drumul nostru spre succes ne-ar putea face să renunțăm la ceea ce ne dorim cu adevărat.

Care sunt oportunitățile educaționale de care ne putem folosi pentru atingerea succesului? Fiecare dintre noi își construiește propriul drum educațional spre realizările sale, însă cu toții dispunem, la bază, de aceeași formă de educație primară. Cu toții avem cel puțin un ciclu de învățământ terminat și aproape cu toții am absolvit liceul. Facultatea însă reprezintă o alegere individuală, făcută în baza aptitudinilor pe care le avem și a carierei pe care vrem să o urmăm. În funcție de valorile și capacitățile de care dispunem după terminarea liceului, alegem facultatea și profilul acesteia cu care vrem să ne continuăm drumul educațional. Motivul cel mai important de care trebuie să ținem cont atunci când facem o alegere cu privire la facultatea pe care o urmăm este legat de domeniul în care vrem să profesăm mai târziu și, totodată, de talentul pe care îl avem și de care ar trebui să ne folosim mai departe în profesia în care muncim din plăcere. Astfel, fiecare dintre noi își croiește drumul educațional în funcție de oportunitățile și cerințele sale.

Cum voi proceda eu pentru a-mi îndeplini visul de carieră? Personal, doresc să urmez o facultate cu profil real după terminarea liceului și apoi să mă lansez în domeniile în care visez să am succes.

Să-mi adun o echipă puternică de oameni competenți, alături de care să realizez cele mai importante idei care încă nu au ieșit la iveală pe piața muncii.

Unde mă văd peste 10 ani? Este greu să fac o estimare precisă, însă peste 10 ani cred că voi fi cât de cât aproape de realizarea pe care vreau să o ating până la finalul vieții.

În concluzie, drumul fiecăruia spre un viitor profesional ideal este influențat de mai mulți factori, precum familia, școala, prietenii, exemplele de urmat, încrederea în sine, capacitățile și interesele personale, iar toate acestea, în cooperare cu munca, dedicația, sacrificiul și disciplina, ne conduc spre realizările viitorului.

Interviu cu viitorul meu

Mândru Raluca,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

“The future is not something we enter, it’s something we create.”- Leonard I. Sweet. Fiecare dintre noi are o percepție diferită asupra viitorului, astfel încât ține de fiecare dintre noi să-și modeleze viitorul dorit și imaginat. Pentru mine, viitorul înseamnă o continuă dezvoltare a propriei persoane și ambiția de a ajunge la cel mai înalt punct posibil în viitoarea mea carieră.

Cu toate ca multe persoane nu realizează, a-ți stabili anumite obiective îți oferă un avantaj semnificativ față de cei din jurul tău, obiectivele respective având scopul de a te motiva să le îndeplinești și, mai apoi, să-ți creezi altele, formând o evoluție pe care nici nu o percepi la momentul respectiv. În acest moment, și chiar de câțiva ani, cariera mea dorită a fost în domeniul juridic: avocat sau judecător, și motivul alegerii mele a fost unul mai copilăresc. Mama mea este mare amatoare de filme și deseori stau alături de ea pe canapea, pentru a petrece timp împreună, și mai prind scurte fragmente din filmele pe care le vizionează. În ziua cu pricina, am mers și, ca de fiecare dată, m-am așezat comod lângă mama pe canapea, vrând o pauză de la teme pentru vacanță. Se uita la un film numit “Legally blonde”, și la început nu părea nimic ieșit din comun sau din cale afară de inspirațional. Totuși cu cât mă uitam mai mult, cu atât interesul meu creștea, ceva legat de ambiția personajului principal de a deveni avocată era molipsitoare și mă simțeam ca într-o transă doar uitându-mă la film. Din acea zi, de fiecare dată când vedeam sau auzeam ceva legat de respectivul domeniu simțeam nevoia să opresc tot ce făceam pentru a fi atentă și deseori ascultam cu un interes aparte, și precum mi s-a spus, chipul mi se lumina și nu puteam fi distrasă de altceva. Astfel, am aflat cam ce aș dori să fac

în viitor și odată ce am început să mă informez în legătură cu acest domeniu, dorința mea doar a fost accentuată, iar ce a început dintr-o întâmplare banală, treptat s-a transformat într-o decizie asumată.

Cât despre obiectivele pe care mi le-am propus, printre ele se numără absolvirea liceului cu note foarte mari, participarea la activități de voluntariat în diferite domenii pentru a avea oportunitatea de a acumula cât mai multe experiențe, obținerea nivelului C1 la examenul Cambridge de limba engleză, continuarea studierii limbii germane până voi ajunge la nivelul de vorbire a unui nativ și, mai ales, implicarea activă în activități școlare și extrașcolare, cum ar fi aceasta. De asemenea, un alt obiectiv este admiterea la facultatea de drept. Nu îmi doresc deocamdată să merg la una anume și oscilez între a merge la facultate în România sau în altă țară, deoarece mă gândesc să urmez dreptul internațional.

În atingerea scopurilor prezentate anterior, un rol major îl reprezintă trăsăturile mele de caracter și valorile dezvoltate până în prezent. Deseori îmi este spus că sunt o persoană hotărâtă și clară, știu ceea ce-mi doresc și chiar dacă nu știu, mereu ajung să iau o decizie asumată, bazată pe ore meticuloase de căutare, cercetare și informare din diferite surse, atât de pe internet cât și din alte părți. Am un puternic simț al justiției, adesea aleg să fiu cea care evidențiază un comportament sau o acțiune neadecvată fie că este la propria persoană sau la o altă persoană, iar evidențierea o fac discret, între mine și persoana respectivă. Însă dacă lucrurile avansează și știu că nu le mai pot face față singură, cer ajutorul unui cadru didactic sau al unui părinte cunoscut pentru a fi susținută în calmarea situației. Sunt o persoană curioasă din fire, cum suntem toți, și mereu caut lucruri noi pe care le pot învăța, deoarece adesea mă plictisesc rapid. Pun multe întrebări, și deși multe persoane o văd ca pe un dezavantaj, eu le pun nu doar ca să mă asigur în privința unor lucruri dar și să consum din înțelepciunea și bogăția de informații pe care o persoană mai în vârstă sau mai avansată în domeniu o are. De asemenea, sunt foarte organizată, rareori se întâmplă să ratez o temă sau un exercițiu care trebuie făcut, iar asemenea incidente se întâmplă, de obicei, când sunt multe activități suprapuse, în rest nu au existat multe situații în care am făcut asemenea erori.

Formarea mea profesională nu se bazează exclusiv pe factori interni, ci este influențată și de mediul înconjurător care aduce contribuții semnificative conturării carierei mele. În ciuda faptului că nimeni din familia mea nu profesează în domeniul de care sunt interesată, carierele lor și obiceiurile căpătate după ani de muncă m-au ajutat să-mi conturez personalitatea, modul de lucru și în special vocabularul folosit mai ales în lucrări, dar și în viața de zi cu zi pentru a mă obișnui cu folosirea acestuia. De asemenea, mediul școlar mi-a influențat alegerea de carieră, ora de educație civică și note de drept și stat fiind un ajutor pentru a mă pregăti de un viitor în acest domeniu, cele două materii aflându-se printre preferatele mele. Totuși, mă aflu în dezavantaj, având în vedere ca nu am un model de la care m-aș putea inspira și de la care aș putea învăța, însă mici gesturi și obiceiuri preluate din mediul în care mă aflu atât la școală, cât și în afara ei, acoperă lipsa unui model și mentor.

Profilul pe care am ales să îl urmez la liceu este cel de filologie, acesta având un impact major asupra modului meu de scriere, vorbire dar și gândire, fiind un profil plin de informații asupra multor oameni și perspective. Cu câteva săptămâni în urmă am terminat de prezentat, toată clasa, biografii pentru ora de română, iar eu am ales o scriitoare de romane polițiste din România. Deși a fost captivant să citesc o biografie și să îmi exersez vorbitul în public prezentând respectiva biografie în fața clasei, a fost și mai interesant să aud despre toate personalitățile pe care colegii mei le-au prezentat. Acest exercițiu m-a ajutat să descopăr cât de valoroase sunt părerile și trăirile altora și că mereu putem învăța de la ele. Drept activități extrașcolare care m-ar ajuta în domeniul meu de interes, am început să merg la un club de criminalistică unde, pe lângă faptul că investigăm diferite cazuri și căutăm probe, făptași și învățăm să luăm parte la un interogatoriu, mai și facem simulări de procese, unde doamna ne explica pas cu pas ce ar trebui să facă atât avocatul, cât și judecătorul, acuzatul, martorii și experții criminaliști, ceea ce simt că mă ajută să văd cum ar fi viitorul meu dacă continui cu acest interes față de această profesie.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, voi începe prin a-mi îndeplini obiectivele deja impuse, pe care le-am și menționat anterior. Cât despre alegerea unei facultăți, consider că este prea devreme,

deoarece nu știu ce îmi va oferi viitorul, însă știu ca între timp mă pot pregăti cât pot eu de bine. În timpul facultății plănuiesc să caut oportunități de internship care, mai apoi, m-ar ajuta în a găsi un loc stabil de muncă.

Adesea am auzit această întrebare, în filme, în interviuri chiar și la diverse exerciții în școală “cine vei fi peste 10 ani”? Adevărul este că nu știu, și nici nu am destul curaj acum pentru a-mi exprima o opinie, însă știu sigur ca peste 10 ani voi fi o versiune mult mai bună a mea. Peste 10 ani, cel mai probabil voi fi o persoană mult mai matură și mai trecută prin viață, deoarece până acum nu pot spune ca am trecut prin prea multe experiențe, o persoană ale cărei valori sunt mult mai apropiate de idealul pe care îl am eu acum, dacă nu chiar idealul în sine.

Știu sigur că voi fi o persoană mai dezvoltată mental și mai pregătită profesional pentru viitoarea carieră și de abia aștept să văd procesul prin care voi trece pentru a ajunge respectiva persoană.

Ecoul deciziilor de astăzi

Petrișor Daria-Alexia,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

La 18 ani, viitorul nu mai este doar un cuvânt îndepărtat, ci o direcție care începe să prindă contur prin alegerile pe care le fac zi de zi. Suntem la vârsta la care visurile devin obiective, iar deciziile mici pot influența drumuri mari. M-am întrebat de multe ori dacă sunt pe calea potrivită și ce aș putea face mai bine pentru ceea ce pot deveni mâine. Din această nevoie de claritate s-a născut o idee: cum ar fi dacă aș putea să-mi interviuez propria versiune din viitor? Ce sfaturi mi-ar da? Ce regrete ar avea? Ce lucruri m-ar încuraja să nu abandonez?

Cu toții ne dorim o carieră de succes, o viață liniștită și fără probleme, însă acestea sunt doar situații imaginare, visuri pe care, fără muncă și disciplină, nu le putem atinge. „Singura modalitate de a face o treabă grozavă este să iubești ceea ce faci”.

După părerea mea, obiectivele mele de carieră pornesc de la acest principiu, deoarece nu vreau ca viitoarea mea activitate profesională să se rezume doar la un titlu, un salariu mare sau o funcție importantă. Îmi doresc ca locul unde voi munci să fie un spațiu prietenos, unde să mă pot dezvolta și emoțional, dar cel mai important aspect este liniștea sufletească pe care acel loc să mi-o ofere zilnic.

Să faci ceea ce iubești în fiecare zi este unul dintre cele mai frumoase lucruri. Atunci când faci ceea ce îți place, viața prinde culoare. Este important să cauți lucrurile care te fac să zâmbești și îți aduc liniște; acest lucru devine posibil atunci când îți dai voie să experimentezi și să accepți provocările vieții.

Consider că un adolescent de 17-18 ani își poate croi propriul drum dacă spune „da” oportunităților. Voluntariatul este una dintre cele mai importante, deoarece prin implicare descoperim valori, învățăm responsabilitatea și ne testăm limitele. Fiecare experiență ne ajută să ne conturăm obiectivele și să înțelegem cine suntem.

Există și factori interni care susțin scopul și valorile propuse, precum interesele, aptitudinile și trăsăturile de personalitate. La un loc de muncă, modul în care colaborăm cu ceilalți este esențial.

O persoană deschisă, empatică și înțelegătoare are multe de câștigat.. „Learning to stand in somebody else’s shoes, to see through their eyes - that’s how peace begins”.

Aceasta este una dintre lecțiile importante învățate prin voluntariat: a înțelege punctul de vedere al altora ne ajută atât în relațiile cu ceilalți, cât și în descoperirea propriei identități.

Dacă aș putea vorbi cu „eu” din viitor, știu că mi-ar spune să nu subestimez puterea empatiei și a implicării. Oamenii și experiențele de astăzi ne formează caracterul și valorile.

Dacă m-aș putea întoarce în timp, i-aș spune Dariei de acum patru ani să urmeze sfaturile părinților, să participe la cât mai multe activități și să fie mai deschisă. Astăzi încerc să recuperez și mă bucur că ies din zona de confort. Dincolo de frică există creștere.

Am ajuns la vârsta la care încep să le dau dreptate părinților: timpul irosit nu se mai întoarce. Rolul lor este esențial, deoarece ne oferă ghidare și sprijin în descoperirea identității și a drumului în viață.

Oportunitățile educaționale ne oferă instrumentele necesare dezvoltării, iar mediul potrivit și profesorii dedicați contribuie la formarea unui drum clar spre viitor.

În curând trebuie să aleg facultatea. Indiferent de alegere, vreau să iubesc ceea ce fac și să fiu mândră de deciziile mele. Nu vreau ca profesia să mă limiteze, ci să mă sprijine. Vreau să călătoresc, să cunosc oameni și să construiesc relații autentice.

Știu că vor exista dificultăți, dar vreau să am curajul de a alege ceea ce mă inspiră. Cariera mea va contribui la împlinirea mea; acțiunile de astăzi îmi deschid drumul spre maturitate.

„Cine voi fi peste 10 ani?” - voi fi eu, Daria, un om care caută să facă bine, să descopere și să construiască relații. Părinții m-au învățat să nu judec și să fac bine fără așteptarea unui răspuns.

Privind înainte, știu că viitorul meu este în mâinile mele. Dacă voi rămâne fidelă valorilor mele, „eu” din viitor se va uita la mine cu mândrie

Drumul meu spre jurnalismul de investigație

Rău Pavel,
Liceul Teoretic Waldorf Iași

La școală am învățat că există trei puteri în stat: cea legislativă, Parlamentul, cea executivă, Guvernul și cea judecătorească, reprezentată de instanțele de judecată. Ei bine, am aflat că pe lângă acestea trei, mai există una și anume mass-media, puterea care informează publicul și luptă pentru cei fără voce, care se simt neîndreptățiți. De un an am descoperit lumea jurnalismului de investigație și sunt de acord cu faptul că „jurnalismul de investigație, este o lume tot mai căutată, dar în același timp, tot mai greu de găsit”.

Acum, să nu credeți că mi-am ales cariera din prima, de la primele momente ale conștiinței mele. Am trecut prin mai multe etape, de la IT la desen. Nu m-am ținut de niciuna mai mult de câteva luni, până când am descoperit jurnalismul de investigație prin materialul Recorder Schema Nordis. Mașinăria de făcut bani a celui mai puternic clan politico-imobiliar. Am fost captivat și am decis să studiez mai mult în acest sens. După o perioadă de studiu și puțină experiență în domeniu, cred că aș putea realiza acest eseu într-un mod în care să fiu mulțumit de el și să inspir, prin experiența mea, viitorii jurnaliști.

Obiectivul meu de carieră este să ajut cât mai mulți oameni prin articolele și materialele pe care le fac și să am o redacție a mea, cu oameni buni pe care îi pot numi o familie. E foarte important ca jurnalist de investigație să nu îți faci așteptări prea mari din prima, să nu creadă că va face ce au făcut Woodward și Bernstein din primul tău an de jurnalism. De asemenea, trebuie precizat că nu toate investigațiile făcute de un jurnalist vor primi atenție națională. Ceea ce contează la sfârșitul

zilei pentru o investigație, este să împingă spre o schimbare, fie ea tragerea la răspundere a unui infractor, fie chiar, cum s-a întâmplat la un an după publicarea materialului Recorder, precizat mai sus, modificarea legii pentru ca nimeni altcineva să mai poată fi înșelat de firme precum Nordis.

Pentru a-mi îndeplini acest obiectiv, încerc să scriu și să acționez ca să îmi dezvolt pasiunea pentru scris și documentare. De asemenea, calități precum răbdarea, gândirea critică, curiozitatea și dorința de a afla adevărul sunt de foarte mare folos. Cel mai bun sfat pe care îl pot da e să încercați să puneți întrebări, atât vouă înșivă cât și altora, indiferent de cât de stupidă ar părea, deoarece ajută atât la organizare cât și la procesul de documentare. Acest sfat l-am luat din manualul de jurnalism coordonat de Mihai Coman, unde era prezent citatul „singura întrebare stupidă este aceea pe care nu o puneți”.

Factorii externi care îmi influențează traseul sunt jurnaliști pe care îi admir foarte mult, precum Alex Nedeu, Emilia Șercan și Andreea Pocotilă, primul din această înșiruire inspirându-mă să aleg această carieră. Familia și prietenii mă susțin în această decizie și mă încurajează să continui. Accesul la internet m-a ajutat foarte mult, atât cu publicarea articolelor mele, dându-mi o platformă, dar și cu accesul la informație, pe care l-am folosit pentru a citi cărți despre meseria de jurnalist.

Am avut multe oportunități educaționale și profesionale pentru a mă dezvolta în această carieră. Cred că alegerea unui liceu cu profil uman, de filologie, a ajutat mult, iar pe viitor plănuiesc să urmez o facultate de jurnalism sau de comunicare. De asemenea, am urmat cursuri de editare video și editez de 7 ani. Împreună cu patru prieteni, am fondat o publicație prin care fiecare își publică articolele și plănuim să o transformăm în ceva care aduce un impact pozitiv asupra societății.

Pentru a-mi îndeplini obiectivele, plănuiesc să muncesc mult, scriind și publicând, și să formez o echipă de oameni dedicați și profesioniști. Deși multe trusturi de media au închis echipele lor de investigații, vreau să creez un mediu unde jurnaliștii să se ocupe de orice subiect, fără frică de cenzură.

Vreau să mă dedic acestei meserii și să mă văd peste 10 ani un jurnalist bun, cu o echipă unită și cu sute de articole și materiale în portofoliu.

BIBLIOGRAFIE

Coman, Mihai (coord.), *Manual de jurnalism*, Editura Polirom, Iași, 1997.

Vanghele, Ovidiu; Stoicescu, Vlad, *Jurnalismul de investigație, de la teorie la practică*, Editura Humanitas, București, 2018.

Luarea deciziei în carieră

Moroșanu Sebastian,
Liceul „Ion Neculce” Tg.Frumos

Luarea deciziei este un proces complex, de informare progresivă, care conduce către o alegere, ceea ce presupune ca elevii să își asume anumite responsabilități. Acest proces nu este punctual și nici linear, ci are o anumită dinamică, antrenând în desfășurarea sa calitățile personale, valorile, interesele și aptitudinile elevului în cauză.

Acesta este și motivul pentru care am dedicat un întreg capitol anterior analizei și explorării acestor aspecte, tocmai pentru a le evidenția valoarea și rolul major în luarea celei mai potrivite decizii educaționale/profesionale. Mai trebuie să menționăm că atunci când ne referim la pregătirea elevilor pentru luarea deciziilor, le avem în vedere pe cele mai importante, acele decizii cu miză, care marchează destinul educațional și profesional al unei persoane, având implicații pe termen lung în viața sa. Aceste decizii sunt luate pe parcursul vieții școlare a elevului, în momentele de trecere de la un nivel educațional la altul în scopul specializării, alegerii rutei de profesionalizare și, ulterior, a domeniului profesional către care elevul alege să se îndrepte ca inserție pe piața muncii.

Aceste alegeri presupun implicarea unor factori interni, dar și externi, a căror influență este adesea mare și nu întotdeauna justificată în mod realist. De aceea, acest capitol își propune să analizeze mecanismele acestui proces complex de luare a deciziei și să vă ofere exemple de activități practice prin care puteți sprijini elevii, pregătindu-i pentru luarea deciziilor importante. Nu în ultimul rând, descrierea modului în care se desfășoară procesul de luare a deciziei evidențiază legătura indisolubilă dintre calitatea acestui proces și a celui de

autocunoaștere, pe care l-am prezentat în capitolul anterior. În lipsa unei cunoașteri de sine temeinice și obiective, luarea unei decizii nu are baze realiste pe care să se ancoreze și, mai devreme sau mai târziu, își va dovedi slăbiciunea, vulnerabilitatea, cu efecte asupra vieții profesionale și personale a tânărului adult. Adoptarea unei decizii presupune selectarea dintre două sau mai multe alegeri posibile, a celei care, în urma analizei, este cea mai bună rezolvare, adecvată momentului și contextului respectiv. Trebuie precizat încă de la început că luarea deciziei este limitată de abilitățile personale (de ceea ce poate să facă, să demonstreze un elev), de motivație (de ceea ce vrea, își dorește să facă) și de specificul contextului în care se ia decizia respectivă.

În ceea ce privește cariera, deciziile nu sunt deloc simplu de luat. Dacă ne raportăm la carieră ca la o dimensiune „care se întinde de-a lungul vieții noastre și nu include numai ocupații, ci integrează armonios munca și alte roluri sociale: familia, comunitatea, timpul liber” (Szilagy, 2007, p.25), atunci conștientizăm și mai bine importanța deosebită a acestei decizii. Cariera implică atât viața profesională, cât și viața personală și socială; de aceea, este obligatoriu ca profesorul, pentru a ajuta elevul să se pregătească pentru luarea deciziilor, să aibă în vedere și analiza din perspectiva realizării acestui echilibru între componentele menționate. Un sentiment des implicat în procesul decizional, mai ales în etapa luării deciziei efective, este indecizia; aceasta poate avea cauze multiple, de la lipsa de informație sau atitudinea pesimistă față de dezvoltarea opțiunilor explorate, până la stări de anxietate generate de însăși esența procesului decizional sau de specificul factorilor externi implicați în decizie.

Pe de altă parte, indecizia ar trebui percepută ca un moment absolut normal al procesului decizional aflat în desfășurare. În anumite limite, este normal ca fiecare tânăr să aibă momente în care se îndoiește de validitatea deciziilor sale, de coerența și de logica demersului cognitiv sau de părerea sa.

Este perioada adolescenței, în care elevii sunt, în principal, interesați de autocunoaștere și de configurarea cât mai obiectivă a rutei educaționale și a celei ocupaționale, de explorarea oportunităților și de elaborarea marilor proiecte de viață. Este perioada marilor speranțe și a marelui entuziasm de a schimba lumea vs. atitudinile de indiferență

totală și de evitare a oricăror decizii sau de structurare a oricăror planuri de viitor. Și într-o direcție și în cealaltă există suficienți exponenți tineri care să demonstreze ideea că această cunoaștere de către cadrele didactice a particularităților psihologice aferente vârstei se impune ca o necesitate obiectivă, dată fiind diversitatea atitudinilor și a comportamentelor întâlnite în mediul școlar.

Principalele categorii de probleme care favorizează indecizia sau fac dificilă luarea unei decizii sunt legate de (E.L. Herr, J.H. Cramer, 1979): (i) lipsa de informații sau de analiza superficială a informațiilor complexe; (ii) imaginea de sine negativă; (iii) lipsa capacității de înțelegere a sinelui și a fenomenelor pieței muncii; (iv) excesiva dependență de ceilalți; (v) conflictele interioare; (vi) imaturitatea decizională; (vii) obiectivele nerealiste; (viii) lipsa capacității de sintetizare a datelor; (ix) incapacitatea de a identifica alternative.

O posibilă soluție, atunci când fenomenul indeciziei devine cronic și tinde să afecteze viața personală și socială a elevului, o constituie apelul la serviciile specializate ale unui consilier școlar. Acesta, împreună cu profesorul diriginte, poate dezvolta strategii personalizate de combatere a indeciziei și de creștere a stimei de sine. Modalitățile prin care se pot realiza aceste strategii țin experiența cadrului didactic în dezvoltarea și exersarea abilităților socio-emoționale de tipul: luare de decizii, prioritizare, organizare, planificare de activități în acord cu obiectivele propuse etc. În procesul de luare a deciziei privind cariera sunt implicați o serie de factori, dintre care menționăm: familia, grupul de prieteni și școala.

Familia

De foarte multe ori, părinții au o influență decisivă în alegerea carierei, atât în sens pozitiv, cât și negativ. Ca urmare a legăturilor psihoafective intrafamiliale specifice, părinții au tendința de a-și supra-aprecia/subevalua copiii și de a le impune trasee educaționale și filiere profesionale la care aceștia nu aderă din convingere sau care nu sunt compatibile cu structura lor de personalitate, cu aptitudinile și cu interesele lor.

De asemenea, părinții pot influența uneori copiii să facă alegeri în funcție de anumite criterii subiective, cum ar fi, spre exemplu, tradiția păstrată în familie referitoare la un anumit domeniu profesional sau

prestigiul/statutul financiar, recunoașterea publică aferentă unei profesii sau domeniu profesional, ca orientare socială a acestor alegeri pentru viitor. Alte criterii luate în considerare și analizate în familie în vederea fundamentării unei decizii informate se referă la: siguranța și viitorul profesiei respective pe piața muncii, durata studiilor necesare pentru a atinge obiectivele, costurile financiare implicate în acest sens avantajele materiale preconizate prin ocuparea acelei poziții. Nu în ultimul rând, sunt analizate și riscurile care pot apărea în urma asumării deciziei respective referitoare la o profesie sau alta, un domeniu ocupațional sau altul.

În cele mai multe situații, rolul familiei în alegerea liberă a studiilor/carierei se evidențiază în sprijinul acordat copiilor prin acțiuni de tipul:

- ✓ încurajarea acestora de a gândi liber, de a fi autonomi, independenți în acțiune, de a-și asuma de la vârste mici responsabilități, de a filtra informația și de a analiza acțiunile importante din perspectiva cost-beneficiu pentru fundamentarea argumentată a propriilor decizii;*
- ✓ eliminarea stereotipurilor și a prejudecăților cu privire la muncă, în general, sau la diferite locuri de muncă, în funcție de statutul lor social sau financiar în percepția publică;*
- ✓ încurajarea mobilității în vederea formării profesionale sau exercitării unei profesii;*
- ✓ informarea cu privire la dinamica pieței muncii și la oportunitățile domeniilor ocupaționale.*

De asemenea, nu trebuie ignorat faptul că aceste acțiuni la nivelul familiei ar trebui să se manifeste de la vârste mici, prin promovarea acelor experiențe care să le formeze capacitatea de a lua decizii, de a se informa, de a planifica activitățile și de a analiza situațiile cu care se confruntă etc.

Grupul de prieteni

În general, grupul de prieteni are o valoare pozitivă, sprijină socializarea și dezvoltarea comunicării cu ceilalți, întărește sentimentul de siguranță personală, oferă suport emoțional în situații de stres și refugiu în cazul conflictelor cu alte persoane. În aceste situații, grupul de prieteni contribuie la dezvoltarea personală a tânărului, oferindu-i

oportunitatea de a-și pune în valoare calitățile și de a se maturiza din punct de vedere emoțional.

Cu toate acestea, de multe ori, părinții percep grupul de prieteni ca pe un inamic și nu ca pe un aliat. Din această cauză, părinții își mobilizează eforturile pentru a-și îndepărta copiii de grupul respectiv, considerat distructiv. În acest sens, ei ajung să critice și să culpabilizeze grupul de prieteni, întărindu-i astfel influența în fața tânărului care dorește apartenența la grupul respectiv. Astfel, se recomandă ca în aceste situații, evaluate ca fiind cu efect negativ important, părinții să apeleze la sfatul unor persoane specializate (psiholog, consilier etc.).

Școala

Școala poate constitui un factor important de influențare a deciziei privind cariera, prin intermediul acțiunilor specifice pe care le realizează. Aceste acțiuni ar trebui să se refere în principal la sprijinirea elevilor pentru a-și dezvolta abilitățile necesare ca suport pentru luarea deciziei (de exemplu, abilitatea de a evalua o situație sau propriile resurse interne și externe; abilitatea de a planifica activități, de a gestiona situații de criză sau încărcate emoțional; abilitatea de a construi relații interpersonale, de a socializa etc.). Se adaugă acțiunile specifice de cunoaștere a personalității elevilor de către cadrele didactice, tot în scopul de a-i îndruma către cea mai potrivită alegere din punct de vedere educațional și/sau profesional.

De asemenea, la nivelul școlii se pot oferi servicii de consiliere și orientare profesională; la aceste întâlniri pot participa alături de elev și părinții acestuia. Astfel, se asigură completitudinea informațiilor necesare pentru fundamentarea unei decizii informate.

Pentru consolidarea procesului de consiliere și orientare profesională, școala poate lua unele măsuri care să vizeze evitarea insuccesului școlar, oferind parcursuri curriculare diferențiate și personalizate, prin implicarea în activități practice cu valoare formativă accentuată, la care să participe și parteneri sociali din diferite sfere de activitate etc.

Pentru ca deciziile referitoare la carieră să fie eficiente și să conducă în cele din urmă la satisfacția și la mulțumirea dorite, trebuie să se bazeze pe:

-O înțelegere clară a propriei persoane – abilități, aspirații, ambiții, personalitate, dar și limite ale acestora;

-O bună înțelegere a dinamicii pieței muncii și a diversității profesiilor disponibile și a domeniilor ocupaționale aflate în evoluție;

-Abilitatea de a crea conexiune între cele două aspecte esențiale menționate mai sus;

-Recunoașterea importanței factorilor de context general – social, economic, cultural, dar și personal – care îi poate influența pe elevi în mod direct în momentul deciziei.

BIBLIOGRAFIE

Ghid – Consiliere și orientare profesională, ROSE, București, 2020.

Visul care îmi modelează viitorul

Capatina Maria,
Liceul Teoretic „L. Rosetti” Răducăneni

Alegerea unui job este una dintre cele mai importante decizii din viața noastră, deoarece această decizie ne ajută să ne formăm o carieră și să ne construim un viitor stabil. Mulți dintre noi întâmpină dificultăți în a-și da seama ce își doresc să facă în viață.

Eu îmi doresc să merg mai departe pe drumul de a deveni paramedic în cadrul SMURD. Îmi place să ajut oamenii în orice situație și vreau să fiu alături de ei atunci când au nevoie. Consider că această meserie este una nobilă și foarte importantă pentru societate.

Dorința puternică de a deveni paramedic și de a fi de ajutor în situații critice demonstrează că sunt o persoană ambițioasă și hotărâtă să îmi urmez visul.

Sunt responsabilă și dornică să învăț lucruri noi. Învăț repede și sunt interesată de acest domeniu, deoarece îmi place să îi ajut pe cei răniți. Îmi doresc să învăț să acord primul ajutor, deoarece niciodată nu se știe când poate apărea o situație de urgență.

Consider că este foarte important să știu să acord primul ajutor și să fiu mereu pregătită să îi ajut pe cei din jur. Toată lumea ar trebui să aibă aceste cunoștințe de bază. Valorile mele principale sunt responsabilitatea, ambiția și dorința de a fi alături de cei care au nevoie de sprijin.

Nu am avut încă oportunitatea de a învăța în mod organizat despre primul ajutor sau despre meseria de paramedic, însă am avut ocazia de a lucra. Acolo am învățat multe lucruri importante, precum munca în echipă, răbdarea și respectul față de oameni. Am înțeles că nu toată lumea are mereu o zi bună și că este important să fim înțelegători.

Sunt o persoană disciplinată, respect regulile cu strictețe și nu uit niciodată cine sunt și ce valori am.

Sunt o persoană calmă, respectuoasă și mereu dornică să învețe lucruri noi. Îmi place să empatizez cu cei din jur, să acumulez experiențe frumoase și să mă dezvolt continuu. Sunt foarte ambițioasă și, atunci când îmi propun ceva, muncesc până reușesc. Chiar dacă întâmpin dificultăți, nu mă descurajez, ci continui să încerc. Știu că pot face față și situațiilor dificile.

În acest traseu profesional m-am automotivat să merg mai departe, deoarece nu am avut părinți care să mă susțină și să mă încurajeze. Cu toate acestea, am avut și am în continuare frați care sunt mereu alături de mine și care mă sprijină necondiționat. De asemenea, există o persoană importantă în viața mea care mă susține și mă motivează constant. Ei îmi dau putere și mă ajută să merg mai departe. Consider că nu este nevoie să ai multe persoane care să te susțină; uneori este suficientă una singură sau chiar doar încrederea în tine. Cel mai important lucru este să credem în propriile visuri și să nu renunțăm la ele. Încă din copilărie, atunci când vedeam medicii și paramedicii în acțiune, eram profund impresionată și inspirată.

În ceea ce privește educația, deocamdată nu pot deveni paramedic, fiind în clasa a XI-a, însă îmi propun să urmez o facultate sau o școală postliceală sanitară. Îmi doresc să particip la cursuri de prim-ajutor și să fac voluntariat, pentru a acumula experiență. După finalizarea studiilor, voi avea oportunitatea de a lucra în acest domeniu.

Pentru a deveni paramedic, mă voi axa foarte mult pe studii și pregătire. Voi fi implicată și dedicată, voi urma studii în domeniul medical și voi participa la cursuri de prim-ajutor. De asemenea, voi face voluntariat pentru a căpăta mai multă experiență. Mă voi pregăti atât fizic, cât și psihic, pentru a face față situațiilor dificile. Prin muncă, perseverență și implicare, sunt sigură că îmi voi atinge obiectivul.

Peste zece ani, îmi doresc să fiu ceea ce visez acum: paramedic, pregătită să fiu alături de cei care au nevoie de mine.

Povestea Visului Meu de a deveni pilot comercial

Carp Denisa-Gabriela,
Liceul Teoretic „L. Rosetti” Răducăneni

De când mă întrebam ce voi face mai departe sau unde mă voi duce în viitor, răspunsul era mereu același: „Nu știu”. Poate că era un semn că subiectul trebuia să se oprească temporar. Am vrut să explorez mai multe după gimnaziu, dar am amânat să mă ocup de asta, să caut informații. Totuși, pot spune cu drag că am făcut primul pas, acela de a mă cunoaște, de a înțelege cum gândesc, cum reacționez și ce trebuie să îmbunătățesc. Încă din copilărie mă întrebam ce meserie mi se potrivește. Am căutat informații despre avocați și judecători, despre Facultatea de Drept și ce profil ar trebui să urmez. Timpul a trecut, iar eu am ales profilul real, specializarea Științele ale Naturii. Am fost atrasă de domeniul aviației, care mi s-a părut fascinant, iar mai târziu am început să explorez psihologia și felul în care gândesc oamenii. În final, pasiunea mea s-a îndreptat către fotografie și documentarea despre meserii precum criminalistică sau medicină legală. Dar un lucru știu sigur: orice meserie voi alege, vreau să-mi permit să călătoresc și să văd lumea întreagă. Acesta este visul meu, iar când mă gândesc la meseria viitoare, țin cont de el. Pilotajul comercial mă atrage pentru libertatea și responsabilitatea pe care le oferă. Chiar dacă meseria este dificilă și costisitoare, mi-am promis să încep să fac pași concreți pentru a o atinge. Vreau să perfecționez orientarea spațială, reacțiile rapide, gândirea logică și analitică, disciplina și controlul emoțiilor fără reacții impulsive. Industria aviației, ca și alte domenii, a fost marcată de discriminare împotriva femeilor, dar modelele mele sunt inspiratoare. Amelia Earhart, femeia pilot renumită pentru curajul și dedicarea ei, este un exemplu pentru generația viitoare

de piloți. Acum am rezultate bune la matematică și fizică, dar știu că trebuie să învăț mai mult și visez să urmez școala de zbor, să obțin licența de pilot privat, certificatul mondial de clasa 1 și licența de pilot comercial. Sper la programe cadet, burse și oportunități de angajare. Sunt realistă că toate acestea vor costa mult și vor necesita multă muncă, dar voi stabili obiective clare și mă voi pregăti pas cu pas. Privind cerul din fereastra camerei, am fost mereu fascinat de avioanele care traversau acel ocean albastru infinit. Nu era doar o curiozitate, era o chemare. Fiecare zbor părea să-mi spună că locul meu este acolo sus, ghidând sute de pasageri către destinațiile lor. Cariera de pilot comercial nu este doar o profesie pentru mine, ci o vocație care combină pasiunea pentru tehnologie, responsabilitatea pentru viețile oamenilor și libertatea de a explora lumea dintr-o perspectivă unică. Visul meu este să obțin licența Airline Transport Pilot License (ATPL) și să devin căpitan la o companie internațională precum Lufthansa, Emirates sau TAROM. Pe termen scurt, vreau să finalizez liceul cu rezultate excelente la matematică, fizică și engleză, discipline fundamentale pentru aviație. În următorii 5-7 ani, plănuiesc să urmez școala de zbor, să acumulez minimum 1.500 de ore de zbor și să obțin toate calificările necesare: Multi Engine, Instrument Rating și Type Rating pentru aeronave comerciale. Pe termen lung, îmi doresc să devin Training Captain sau Check Pilot, să contribui la formarea noii generații de piloți și să dezvolt proceduri de siguranță. Aviația evoluează constant, iar cererea de piloți crește anual cu 4-5% la nivel global. Cariera de pilot necesită competențe complexe, pe care le cultiv zilnic: coordonare psihomotorie prin sporturi precum tenisul de masă, gândire analitică prin matematică și fizică, rezistență la stres, atenție distribuită și comunicare clară. Mențin sănătatea fizică la standardele stricte pentru clasa 1, pentru a fi pregătit pentru examenele medicale obligatorii. Valorile mele se bazează pe responsabilitate, disciplină, punctualitate și învățare continuă. Să fii pilot înseamnă să răspunzi pentru siguranța pasagerilor și să iei decizii corecte sub presiune. Căpitanul Chesley "Sully" Sullenberger este și el un model bun de urmat. Aterizarea de urgență pe râul Hudson, fără victime, demonstrează pregătire impecabilă și calm sub presiune extremă. Studiez cazuri similare pentru a înțelege procesul decizional în situații critice. Amelia Earhart reprezintă inspirația mea ca femeie în

aviație, curajoasă și dedicată, model pentru generațiile viitoare. România are nevoie de piloți calificați. TAROM și companiile low-cost precum Wizz Air sau Ryanair angajează constant. Industria globală se confruntă cu o lipsă de circa 80.000 de piloți până în 2030, oferind oportunități reale și stabilitate financiară. Mă văd ca căpitan pe curse lungi. Decolând de pe Otopeni, cu Boeing 787 Dreamliner, anunțând pasagerii: “Good evening, this is your captain speaking ...”. Să-i duc în siguranță acasă sau spre destinații exotice va fi răsplata pentru toată munca depusă. Vreau să contribui la siguranța aviației prin traininguri de simulare pentru situații de urgență, dezvoltare de proceduri și mentorat pentru piloți juniori. Visez să fiu parte din generația de piloți care folosesc tehnologia modernă fără a pierde esența pilotajului manual și luarea deciziilor umane în situații critice. Am încercat să cunosc cine sunt și ce vreau. Am explorat meserii diferite :drept, criminalistică, psihologie, fotografie și am realizat că pilotajul combină tot ce îmi doresc: aventură, tehnologie și libertatea de a călători. Voi continua să învăț, să acumulez ore de zbor și să aplic pentru programe cadet sau burse. Voi perfecționa orientarea spațială, reacțiile rapide, gândirea analitică și gestionarea emoțiilor. Cariera de pilot comercial nu este doar despre a zbura. Este despre a conecta oameni, a duce familii în vacanța vieții lor sau ajutoare medicale în zone afectate. Fiecare zbor spune o poveste, fiecare pasager are un scop. Cerul nu este limita - este începutul. Și eu sunt pregătit pentru decolare.

Ce voi fi eu? Un om mai bun!

Irimita Mihaiela,
Liceul Teoretic „L. Rosetti” Răducăneni

Oare ce vreau să devin? – aceasta nu este doar o întrebare, ci un ecou care îmi răsună în suflet tot mai des acum, în clasa a X-a. Privesc pe fereastra clasei și realizez că viitorul nu mai este o poveste îndepărtată, ci un drum care se deschide chiar sub picioarele mele, un drum pe care încep să pășesc cu o amestec de teamă și speranță. Călătoria mea spre descoperirea sinelui a început cu mulți ani în urmă, la frageda vârstă de șase ani, într-o zi de toamnă care s-a transformat în prima mea lecție despre aspirații. Îmi amintesc cu o claritate uimitoare chipul blând al doamnei învățătoare care ne-a invitat să visăm prin intermediul unor planșe colorate. Pe acele foi erau desenați oameni în diverse ipostaze: pompieri curajoși înfruntând flăcările, medici salvatori, bucătari cu bonete albe și profesori dedicați. Atunci, cu inocența pură a copilăriei, am arătat cu degetul spre imaginea bucătarului. Simțeam, chiar și atunci, că mâncarea este un limbaj al iubirii, o modalitate de a dărui ceva creat de tine pentru a vedea bucuria pură pe chipul celor dragi. Acea primă dorință a fost, de fapt, prima manifestare a spiritului meu altruist: nevoia de a crea fericire prin gesturi simple.

Anii au trecut, iar pe măsură ce am ajuns în clasa a IV-a, universul meu s-a lărgit considerabil. Lumea nu mai era doar un loc de joacă, ci un spațiu în care începeam să observ nevoile celor din jur. În acea perioadă de tranziție, am simțit o chemare puternică spre două domenii care, deși par diferite, se întâlnesc în punctul cel mai sensibil al umanității: grija și devotamentul. Mă imaginam fie o educatoare răbdătoare, înconjurată de copii mici care privesc lumea cu ochi mari și curioși, fie un medic veterinar dedicat, capabil să aline suferința animalelor necuvântătoare. Copiii îmi dădeau o stare de bine

incredibilă; mă simțeam veselă și plină de energie în preajma lor, iar răbdarea părea să fie o calitate care îmi curgea prin vene în mod natural. În paralel, dragostea mea pentru animale era nemărginită. Voiam să fiu mereu lângă ele, să le îngrijesc blana, să le ofer hrană și să le privesc cum aleargă fericite prin iarbă. Până la sfârșitul gimnaziului, visul de a deveni medic veterinar a fost farul meu călăuzitor. La toate chestionarele doamnei diriginte din clasa a VIII-a, scriam cu o mândrie imensă: „Voi salva animalele!”. Simțeam că loialitatea lor fără margini merită toată dedicarea mea și că prezența lor îmi oferă o liniște sufletească pe care nimic altceva nu o putea egala.

Totuși, pragul liceului a adus cu sine o maturizare forțată, o introspecție mult mai riguroasă asupra propriilor mele trăiri. Acum, fiind elevă în clasa a X-a, am început să privesc dincolo de imaginea idealizată a profesiilor și să mă confrunt cu propriile limite. Mi-am pus întrebări care m-au durut, dar care m-au ajutat să cresc. Am realizat, cu inima strânsă, că deși iubesc animalele din tot sufletul, sensibilitatea mea extremă este o barieră în calea medicinei. Nu aș putea suporta să le văd suferind sub bisturiu sau să fiu martoră neputincioasă la durerea lor fizică; pur și simplu nu este un loc în care mintea și sufletul meu să poată rămâne în echilibru. Această descoperire nu a fost un eșec, ci o lecție despre onestitate față de sine. Am înțeles că a-ți cunoaște limitele emoționale este la fel de vital ca a-ți urma pasiunile. În acest proces de căutare febrilă, am explorat variante diverse: m-am gândit la ordinea și disciplina din poliție, observând cum adesea regulile sunt ignorate de cei din jur sau la rolul de paramedic, atrasă de ideea salvării imediate. Însă, de fiecare dată, busola mea interioară s-a întors către zona creativă, către cuvânt și empatie.

Un rol fundamental în toată această căutare a identității mele îl joacă părinții mei. Ei au fost și sunt în continuare pilonii de granit pe care mi-am construit încrederea. Într-o lume care pune presiune pe tineri să aleagă cariere „sigure” sau „prestigioase”, părinții mei m-au înconjurat cu o libertate rară: m-au încurajat să caut ceea ce mă împlinește cu adevărat, să găsesc o meserie pe care să o fac cu o dedicație totală. Această susținere necondiționată îmi oferă curajul de a greși, de a o lua de la capăt și de a nu mă teme de incertitudini. Știu că, indiferent de calea pe care o voi alege în final, sprijinul lor va fi scutul

meu împotriva îndoielilor. Pe lângă căldura familiei, am găsit o fereastră către lume prin intermediul artei. Sunt profund fascinată de cultura și cinematografia asiatică, în special de serialele și filmele chinezești. Urmărind acești actori incredibili și felul în care redau emoții complexe prin gesturi minime, am început să visez la meseria de redactor sau scenarist. Deși timiditatea și emoțiile mari mă fac să ezit în fața camerei ca actriță, simt că am o putere imensă în vârful degetelor atunci când scriu.

Pasiunea mea pentru scris a început să se cristalizeze într-un proiect de suflet: cartea intitulată „Viața de liceu”. În paginile acestui manuscris, încerc să aștern toate frământările, bucuriile și dilemele generației mele. Îmi place să construiesc dialoguri care par reale, să creez scene pline de romantism sau de tensiune și să dau sens fiecărei trăiri prin cuvinte bine alese. Această activitate mă face să cred că aș putea deveni un redactor de succes, capabil să coordoneze povești care să atingă sufletele celor care le citesc. Dacă m-aș proiecta peste un deceniu, în anul 2036, mă văd o femeie împlinită, care a reușit să transforme aceste visuri în realitate. Mă văd fie în rolul unei educatoare iubite, care aduce lumină în ochii copiilor prin joc și învățare, fie în cel de scriitoare sau redactor, ale cărei creații ajung pe marile ecrane. Îmi doresc ca munca mea să fie o sursă de energie pozitivă, iar oamenii să găsească în ceea ce fac eu un strop de speranță sau o clipă de evadare din cotidianul obositor. Vreau ca propria mea viață să fie citită sau văzută ca un film despre curaj, în care o fată timidă și-a găsit vocea și a folosit-o pentru a face lumea un pic mai luminoasă.

În concluzie, drumul meu de la „bucătăreasa de șase ani” la adolescența de clasa a X-a care visează la scris și educație este o dovadă a evoluției mele constante și a dorinței de a deveni o versiune mai bună a mea. Încă învăț, încă descopăr ce îmi place – de la plăcerea de a găti rețete noi, la liniștea oferită de grădinărit, până la dragostea pentru copiii mici și animale. Totuși, direcția este clară: vreau să fiu o prezență care ajută, care creează și care dăruiește fără rezerve. Voi continua să scriu la cartea mea, „Viața de liceu”, și să mă pregătesc pentru provocările viitorului, având mereu în inimă sfatul părinților mei: să fac totul cu pasiune și dedicație. Viitorul meu nu este despre un titlu sau despre succesul financiar, ci despre bucuria de a dărui și despre curajul

de a-mi găsi propriul loc în acest univers vast, transformând fiecare experiență într-o pagină dintr-o poveste frumoasă pe care abia aștept să o trăiesc și să o dăruiesc lumii întregi.

Interviu cu viitorul meu

Mitria-Lumperdean Florentina-Denissa,
Liceul Teoretic „L. Rosetti” Răducăneni

După cum bine știți, cu toții avem, mai devreme sau mai târziu, planuri în ceea ce privește viitorul nostru și cum anume se va desfășura.

Pentru mine, viitorul înseamnă echilibru, profesionalism și dorința de a ajuta oamenii. Fiind elevă în clasa a XI-a D la Liceul Teoretic „Lascăr Rosetti” din Răducăneni, mă aflu într-o etapă importantă a vieții mele în care îmi conturez drumul profesional. Meseria pe care îmi doresc să o urmez este aceea de kinetoterapeut.

Pe termen scurt, obiectivele mele de carieră sunt promovarea examenului de bacalaureat cu notă cât mai mare și pregătirea pentru admiterea la Facultatea de Kinetoterapie. Îmi propun să acord mai multă atenție biologiei, care mă ajută să înțeleg mai bine anatomia corpului uman. De asemenea, îmi doresc să particip la activități extracurriculare, voluntariat sau stagii de practică, pentru a înțelege mai bine ce presupune această profesie.

Pe termen lung, obiectivele mele de carieră constau în finalizarea studiilor universitare în domeniul kinetoterapiei și obținerea tuturor certificărilor necesare pentru a profesa la un nivel înalt. Îmi doresc să acumulez experiență practică într-un centru de recuperare medicală sau într-un spital, atât în România, cât și în străinătate, unde să pot lucra cu diferite categorii de pacienți. În timp, aspir să devin un specialist apreciat pentru profesionalismul și empatia mea, iar pe viitor mi-ar plăcea chiar să îmi deschid propriul cabinet de kinetoterapie.

Ceea ce mă determină să îmi urmez visul profesional este, înainte de toate, dorința sinceră de a ajuta oamenii și apropierea mea naturală de domeniul medical. Mă fascinează felul în care funcționează corpul

uman și îmi place să descopăr, pas cu pas, tainele biologiei. Simt că această curiozitate este temelia pe care pot construi o carieră frumoasă de kinetoterapeut.

Mă definesc răbdarea și empatia - știu să ascult, să înțeleg și să ofer sprijin atunci când cineva are nevoie. Sunt o persoană adaptabilă și eficientă, dar în același timp integră și deschisă spre idei noi. Cred că vindecarea nu înseamnă doar exerciții și tehnici, ci și încurajare, încredere și speranță.

Sunt responsabilă și perseverentă; atunci când îmi stabilesc un obiectiv, îl urmez cu hotărâre și seriozitate. Pot lucra la fel de bine singură sau alături de o echipă, iar fiecare sarcină o tratez cu respect și implicare. Pentru mine, această profesie nu este doar un drum profesional, ci o chemare de a reda oamenilor puterea de a zâmbi și de a merge mai departe.

Cei care mă sprijină sunt familia, persoanele din domeniu cu care am interacționat, profesorii și mediul educațional în care mă aflu, dar și „pacienți” cu care am făcut diverse exerciții care i-a ajutat. Familia mea mă susține și mă încurajează să îmi urmez visul de a deveni kinetoterapeut, oferindu-mi sprijin moral și sfaturi utile. Profesorii și mentorii au un rol important, deoarece mă ghidează și mă ajută să înțeleg materia necesară în viitoarea mea carieră. „Pacienții” mei au observat că fac diverse exerciții de kinetoterapie fără să mă uit la tutoriale și exact pe nevoile lor, obținând și mici rezultate.

Oportunitățile educaționale și profesionale de care pot beneficia pentru a-mi îndeplini visul de a deveni kinetoterapeut includ programele de formare, precum facultatea de kinetoterapie și cursurile suplimentare care mă ajută să acumulez cunoștințe teoretice și practice, evenimente de învățare precum conferințe, workshop-uri și sesiuni de practică în centre de recuperare care îmi oferă experiență directă și aplicarea teoriei, piața muncii care are o cerere tot mai mare pentru specialiști în recuperare medicală și oferă oportunități de angajare în spitale, clinici sau centre private și networking-ul cu profesioniști, colegi și profesori care mă poate ajuta să obțin recomandări, sfaturi utile și acces la stagii de practică sau colaborări în domeniu.

Dacă ar fi să vă spun de ce îmi doresc să devin kinetoterapeut, v-aș spune simplu: pentru că îmi pasă. Îmi pasă de oameni, de durerea

lor, de momentele în care simt că nu mai pot. Și cred că uneori, un om care te încurajează și îți arată că există soluții poate face mai mult decât orice aparat performant.

Drumul meu începe firesc: voi termina liceul, voi trece bacalaureatul și voi merge la Facultatea de Kinetoterapie. Dar pentru mine acestea nu sunt doar etape într-un plan, ci pași reali spre un vis. Fiecare curs va fi o lecție despre cum pot ajuta mai bine, fiecare practică, o întâlnire cu realitatea, cu oameni adevărați, cu povești adevărate. Voi învăța, voi greși, voi corecta, voi crește.

Îmi doresc să am mentori care să mă îndrume, dar și colegi alături de care să învăț. Însă, dincolo de tot, ceea ce vreau să mă definească este felul în care voi trata oamenii: cu răbdare când progresul e lent, cu bunătate când apare descurajarea, cu empatie când durerea pare prea mare. Nu vreau să fiu doar un specialist bun, ci un om bun în halat.

Peste zece ani, mă văd într-un cabinet al meu, un loc cald, în care pacienții intră cu teamă și ies cu speranță. Mă văd lucrând cu profesionalism, dar și cu suflet, conducând poate o echipă, sprijinindu-i pe alții așa cum și eu am fost sprijinită. Vreau să rămân deschisă la nou, să învăț mereu, fără să uit baza solidă pe care se clădește totul.

Pentru mine, acest vis nu înseamnă doar o carieră. Înseamnă șansa de a reda cuiva un pas, o mișcare, o îmbrățișare. Înseamnă să pot spune, la finalul unei zile: „Astăzi am ajutat pe cineva să se simtă mai bine.” Și cred că acesta este cel mai frumos succes.

Interviu cu viitorul meu

Badac Sofia,
Liceul Teoretic „I. Neculce” Iași

Intervievator: Bună! Pentru început, spune-mi cine ești și cu ce te ocupi în prezent.

Eu, peste zece ani: Bună! Sunt designer de interior și am reușit să transform dragostea mea pentru artă și desen într-o profesie. Lucrez în domeniul amenajărilor interioare și creez spații armonioase, în care estetica se îmbină cu funcționalitatea. Fiecare proiect este, pentru mine, o formă de exprimare artistică, iar munca mea reflectă creativitatea și sensibilitatea pe care le-am dezvoltat încă din adolescență.

Intervievator: Care sunt obiectivele tale de carieră și când au început să se contureze?

Eu, peste zece ani: Dorința de a deveni designer de interior a apărut în clasa a XII-a, când am realizat cât de mult îmi plac desenul și arta. Obiectivul meu a fost să urmez o carieră creativă, care să îmi permită să îmi valorific imaginația și talentul artistic. Mi-am dorit să creez spații frumoase, dar și utile, în care oamenii să se simtă bine. Pe termen lung, mi-am propus să devin un profesionist apreciat și să îmi construiesc un stil propriu în designul interior.

Intervievator: Ce factori interni te-au ajutat să îți susții scopul și obiectivele?

Eu, peste zece ani: Un rol esențial l-a avut pasiunea mea pentru artă. Încă din școală, desenul a fost una dintre preocupările mele principale, iar orele de educație plastică mi-au oferit ocazia să îmi dezvolt creativitatea. Recunosc că, pentru a ajunge la un anumit nivel, desenam uneori și în timpul altor ore, mai ales în pauze, folosindu-mi timpul pentru a evolua. Am urmat cursuri de grafică timp de cinci ani, în cadrul cărora am participat la expoziții și am obținut câteva premii. Într-un mod neașteptat, am ajuns chiar să mă simt mai bună decât propria

mea profesoară, așa că am renunțat la cursuri și am continuat să învăț, să exersiez și să progrez pe cont propriu. Interesul pentru culori, forme, compoziție și detalii m-a ajutat să înțeleg mai bine designul interior. De asemenea, răbdarea, dorința de a învăța și ambiția m-au motivat să muncesc constant pentru a-mi atinge visul.

Intervievator: Ce factori externi ți-au influențat traseul educațional și profesional?

Eu, peste zece ani: Familia m-a susținut și m-a încurajat să îmi urmez pasiunea pentru artă. Consider că, fără sprijinul lor, nu aș fi ajuns atât de departe. Profesorii au avut un rol important în descoperirea și dezvoltarea talentului meu, oferindu-mi încredere în propriile abilități, deși, de-a lungul timpului, au existat și profesori care m-au descurajat. Prietenii m-au sprijinit și m-au motivat, mai ales în momentele în care simțeam că nu sunt suficient de bună în ceea ce fac. Modelele de carieră din domeniul artei și designului, descoperite în reviste și pe internet, m-au inspirat și mi-au demonstrat că pasiunea poate deveni o profesie de succes.

Intervievator: Care au fost oportunitățile educaționale și profesionale care te-au ajutat să te dezvolți?

Eu, peste zece ani: După liceu, am ales să urmez studii în domeniul designului interior, unde am aprofundat cunoștințe despre desen tehnic, culoare, materiale și amenajări interioare. Am participat la cursuri și activități practice care m-au ajutat să îmi dezvolt creativitatea și competențele profesionale. Totodată, am cunoscut persoane cu experiență, care s-au oferit să mă îndrume și să mă sprijine. Aceste oportunități mi-au permis să îmi valorific potențialul artistic și să mă pregătesc pentru piața muncii, unde, în prezent, mă descurc foarte bine.

Intervievator: Cum ai procedat pentru a-ți îndeplini visul de carieră?

Eu, peste zece ani: Am început prin a-mi stabili obiective clare și prin a investi timp în dezvoltarea mea artistică. Am exersat constant desenul, am învățat din greșeli și nu am renunțat atunci când au apărut obstacole. Am avut răbdare și am crezut în visul meu, știind că succesul vine prin muncă, perseverență și consecvență.

Intervievator: *Cine ești peste zece ani și ce mesaj ai pentru tine, cea din clasa a IX-a?*

Eu, peste zece ani: *Sunt un adult împlinit, care face ceea ce iubește. Îi transmit celei care sunt acum să aibă încredere în talentul ei, să continue să deseneze și să nu renunțe niciodată la pasiunea pentru artă, indiferent de opiniile celor din jur. Visurile devin realitate - acesta a fost motto-ul meu dintotdeauna.*

Interviu cu viitorul meu

Moroșanu Iasmina,
Liceul Teoretic „I. Neculce” Iași

Street dance-ul nu este pentru mine doar o succesiune de mișcări sacadate sau o demonstrație de artă fizică. Este alfabetul prin care aleg să scriu cronica viitorului meu. Într-o lume care îmi cere adesea să stau dreaptă și tăcută, eu aleg să vorbesc prin hip-hop, să creez tensiune prin popping și să conduc feminitatea spre un alt nivel prin dancehall. Cariera pe care vreau să o urmez este o coregrafie continuă între vis și disciplină.

Viziunea mea profesională este construită pe trei piloni fundamentali. Primul este atingerea unui nivel de elită tehnică, păstrându-mi în același timp energia personală. Îmi doresc să devin un dansator versatil, capabil să navighez între stiluri, dar și să-mi construiesc o amprentă proprie. Al doilea pilon este înființarea unei academii de dans care să nu predea doar pași, ci și istoria acestora. Vreau să fiu mentorul care transformă energia cursanților într-o formă de artă respectată. Iar pilonul suprem este tranziția către regia coregrafică pentru evenimente de amploare, videoclipuri și turnee internaționale, demonstrând că street dance-ul are forța necesară pentru a urca pe cele mai mari scene ale lumii.

Totuși, ceea ce mă propulsează vine dintr-o sursă inepuizabilă de resurse lăuntrice. Deși dansul pare spontan, în spatele fiecărei secunde de fluiditate stau mii de ore de repetiție. Determinarea mea este factorul care transformă eșecul unei figuri acrobatice într-o lecție de perseverență. În acest tip de dans, al străzilor, unde mișcările formează o poveste, de cele mai multe ori ești propriul tău critic. Capacitatea mea de a rămâne motivată în momentele de platou creativ ține de o gândire antrenată: nu mă mulțumesc să aflu informații despre un stil de dans, ci

caut „de ce-ul” din spatele lui, studiindu-i rădăcinile sociale pentru a-i oferi profunzime.

În același timp, specialitatea mea se sprijină și pe câteva elemente exterioare esențiale. Grupul de dansatori cu care interacționez este oglinda mea și sursa mea de inspirație. Concurența constructivă din battles mă forțează să depășesc limitele confortului. Platformele digitale sunt astăzi noile străzi - social media și accesul la workshop-uri online îmi permit o expunere globală imediată. Iar sprijinul familiei și al mentorilor îmi oferă stabilitatea psihologică necesară, prin recunoașterea dansului ca formă de artă și ca posibilă carieră.

Profesionalizarea acestui sport cere și o educație solidă. Urmarea unor cursuri universitare de coregrafie sau management cultural mi-ar oferi instrumentele teoretice necesare pentru a structura spectacole complexe. Participarea la tabere de vară, la workshop-uri și la programe recunoscute în industrie îmi poate aduce acces la tehnici de ultimă generație. Pe de altă parte, pentru a supraviețui ca artist independent, pregătirea personală și gestionarea financiară sunt la fel de importante. Piața muncii pentru un street dancer profesionist este mult mai vastă decât pare la prima vedere - de la apariții în videoclipuri muzicale și emisiuni TV, până la team-uri de contracte, participare și, ulterior, jurizare în competiții de talie mondială, care aduc nu doar premii, ci și prestigiu.

Mai există însă un aspect pe care îl consider esențial: felul în care dansul îți modelează caracterul. Street dance-ul nu antrenează doar corpul, ci și mintea. Îți cere să fii prezent în fiecare secundă, să reacționezi rapid, să-ți asumi greșeala fără să te scuzi și să revii mai puternic. Într-un battle sau pe scenă nu ai timp să negociezi cu frica, ci doar să o transformi în energie. Tocmai de aceea, pentru mine, dansul este și o formă de educație interioară, învăț să îmi gestionez emoțiile, să am răbdare cu procesul și să nu confund rezultatul de azi cu identitatea mea. Un pas ratat nu mă definește, mă definește felul în care mă ridic și continui.

În plus, îmi doresc ca viitoarea mea carieră să aibă impact și dincolo de performanță. O academie de dans, așa cum o imaginez eu, nu ar fi doar un spațiu de repetiție, ci un loc unde oamenii învață să își găsească vocea. Mulți cred că dansul este „doar mișcare”, însă eu îl văd

ca pe un limbaj care îi poate ajuta pe cei care nu știu încă să se exprime altfel. Vreau să creez un mediu în care disciplina să nu fie confundată cu rigiditatea, iar performanța să nu însemne umilire sau presiune toxică. Un mentor bun nu construiește doar tehnică, ci și încredere. De aceea mi-aș dori să lucrez cu adolescenți, cu copii, cu oameni timizi, cu persoane care au nevoie de un spațiu sigur ca să crească. Dansul poate deveni pentru ei un început, o formă de curaj, o identitate, o comunitate.

Pe termen lung, mă atrage și ideea de a îmbina arta cu proiecte culturale. Mi-ar plăcea să particip la spectacole tematice, la evenimente care spun o poveste și care aduc dansul mai aproape de oameni, nu doar ca divertisment, ci ca mesaj. În același timp, înțeleg că o carieră serioasă se construiește și prin consecvență, prin antrenamente regulate, obiective pe etape, grijă pentru sănătate, prevenirea accidentărilor, alimentație, odihnă și o relație matură cu propriul corp. De multe ori, succesul nu vine dintr-un moment spectaculos, ci dintr-o rutină invizibilă pe care o respectă când nimeni nu te vede.

În final, ceea ce îmi doresc este ca dansul meu să fie recunoscut nu doar pentru execuție, ci pentru sens. Să se vadă în mișcări cine sunt, ce cred și ce vreau să transmit. Iar dacă voi reuși să inspir și alți oameni să-și găsească drumul, atunci „viitorul” meu nu va fi doar o carieră, ci o amprentă. Pentru ca toate acestea să devină realitate, voi plonja în cea mai pură formă de existență, munca. Acest drum, pavat cu sudoare, ritm și dorința de a lăsa o urmă pe asfaltul lumii, cere obiective clare, motivație interioară de neclintit și o valorificare inteligentă a oportunităților externe. Viitorul meu nu este doar un vis frumos, este o succesiune de pași care, în timp, formează un show reușit și spectaculos. Iar peste zece ani nu vreau să fiu doar cea care dansează bine. Vreau să fiu cea care a schimbat modul în care lumea privește mișcarea.

Interviu cu viitorul meu

Muraru Anamaria Florentina,
Liceul Teoretic „I. Neculce” Iași

Toată lumea a auzit măcar o dată întrebarea: „Ce vrei să te faci când vei fi mare?”. Încă de la o vârstă fragedă, când preocupările se reduc adesea la „Ce jucării folosesc azi?”, curiozitățile despre viitor apar surprinzător de des. Răspunsurile precum „prințesă”, „polițist”, „pompiier” etc., oricât de nerealiste sau realiste ar fi, stârnesc un zâmbet sau o ușoară amuzare pe chipul celor mari.

Însă astăzi, la vârsta de 15 ani, întrebarea „Ce vrei să te faci când vei fi mare?” s-a transformat în „Ce vrei să faci ca profesie?” sau, și mai des, „La ce facultate vrei să dai?”. De data aceasta, răspunsul este așteptat să fie cât mai detaliat și realist, însoțit de justificări, planuri, scopuri și argumente. Tocmai de aceea am decis să-mi acord câteva momente în care să analizez ce vreau să fac în viitor, iar primul meu „interviu” începe cu o întrebare simplă:

Ce vreau să fiu când voi crește?

E o întrebare bună. Privind înapoi, observ că răspunsurile mele s-au schimbat de-a lungul anilor și nu au avut mereu ceva în comun. Când suntem mici, de obicei avem o persoană pe care o admirăm atât de mult încât ne dorim să-i urmăm cariera și să semănăm cu ea. Și eu am avut o astfel de persoană. La început, copil fiind, îmi doream să fiu educatoare, exact ca doamna mea educatoare. Pare clișeic, mai ales că, în primul an de grădiniță, plângeam aproape de fiecare dată când recunoșteam drumul până acolo. Totuși, doamna educatoare era plină de răbdare, iubire și înțelegere, iar asta m-a făcut, treptat, să-mi doresc să fiu ca ea. Chiar dacă atunci nu înțelegeam în profunzime ce presupune această profesie, voiam să-i urmez exemplul.

Mai târziu, pe măsură ce am crescut și am înțeles mai bine ce înseamnă munca de educatoare, mi-am dat seama că poate nu mi se potrivește. În aceeași perioadă, interesul meu a început să se mute către poveștile tatălui meu despre perioada în care lucra în poliție. Mă gândeam că, poate, aș putea ajunge și eu cândva într-un astfel de domeniu. Dar, cu timpul, întrebările care mă preocupau nu erau despre legi încălcate sau despre proceduri, ci mai degrabă: „De ce ajung oamenii să comită fapte rele?” și „Ce se întâmplă în mintea lor în momentul unei crime?”. Atunci am înțeles mai clar care ar putea fi direcția mea.

– Atunci, care este scopul meu?

Din acel moment, scopul meu a devenit să înțeleg oamenii: să înțeleg ce îi aduce într-un punct extrem-ipocrizia, trauma, nevoia, contextul? Când urmăresc cazuri criminale, mă interesează în primul rând răspunsul la întrebarea „De ce?”. Analizez informațiile despre trecutul persoanei, factorii interni și externi care pot duce la faptă, modul în care își construiește apărarea, evaluarea discernământului și chiar perspectiva psihologică a victimelor.

Îmi place să comunic cu cei din jur, să ascult oamenii și să le ofer sprijin, iar asta m-a făcut să-mi conturez tot mai clar un obiectiv: să devin psiholog clinician în domeniul criminalistic. De multe ori, când îmi exprimam planurile, primeam aceeași întrebare:

– Dar de ce nu psiholog „normal”? Drumul e mai ușor și nu necesită atât de multe studii după facultate.

Interesul meu nu se bazează doar pe curiozitate, ci și pe miza acestei profesii: să ajut justiția să înțeleagă mintea inculpatului. Știu că este un drum dificil și, uneori, poate chiar riscant, dar pasiunea, curiozitatea și dorința de a progresa îmi oferă răbdarea și energia necesare.

– Totuși, ce factori interni și externi mă ajută să progrez?

În primul rând, interesul real. Sunt deschisă oricărei ocazii de a mă documenta și de a învăța în direcția scopului meu. Mă consider o persoană curioasă și răbdătoare, atentă la detalii. Îmi place să analizez lucrurile, chiar și pe cele care par ne semnificative, și să le găsesc rolul sau importanța.

Nu pot spune că am fost influențată direct de cineva să aleg această cale. Părinții mei, precum și cei din jur, m-au ajutat să-mi valorific calitățile și mi-au oferit variante prin care să-mi descopăr pasiunile. Din aceste încercări mi-am construit propriul drum. E adevărat: nimeni nu se aștepta să aleg o astfel de direcție, dar niciodată nu am simțit prejudecăți din partea celor dragi, ci mai degrabă susținere și înțelegere.

– Am făcut deja vreun pas concret spre acest drum?

Primul pas a fost alegerea legată de educație. Odată cu trecerea la liceu, am ales un profil uman, iar în prezent studiez la științe sociale. Consider că acest profil mă ajută să înțeleg mai bine comportamentul uman, societatea și relațiile dintre oameni-baze utile pentru un viitor în psihologie. Mai departe, drumul presupune o licență în psihologie și un masterat, ideal într-o zonă aplicată (de exemplu, psihologie judiciară). Știu că parcursul e lung și plin de încercări, însă mă simt pregătită să le parcurg cu entuziasm și seriozitate.

– Dar voi avea puterea să duc totul până la capăt?

Din punctul meu de vedere, da. Mi-am propus un scop care îmi adună pasiunile și interesele la un loc. E adevărat că anii de muncă sunt mulți, iar unii îi pot considera o pierdere de timp sau de „distracție”. Pentru mine, însă, satisfacția apare tocmai când văd că, pas cu pas, mă apropiu de ceea ce mi-am propus. Îmi doresc să păstrez un echilibru între studiu și viața socială, astfel încât să pot progresa fără să mă pierd pe mine.

– Cine voi fi peste zece ani?

Când mă imaginez peste zece ani, îmi dau seama că nu voi mai fi persoana de azi. Îmi doresc să devin mai matură și independentă, să am propria mea locuință, propriile responsabilități și o rutină construită în jurul obiectivelor mele. Vreau să ajung într-un punct în care profesia aleasă să mă reprezinte, iar eu să muncesc cu seriozitate și plăcere, continuând să cresc atât profesional, cât și personal.

Chiar dacă timpul pare lung, știu că anii trec repede. Iar eu îmi doresc ca, atunci când voi ajunge la „capătul” acestui drum, să pot spune că am muncit pentru un vis care mi se potrivește și că mi-am construit un echilibru real între pasiune și succes.

Interviu cu viitorul meu

Râpă Bianca,
Liceul Teoretic „I. Neculce” Iași

Sunt elevă în clasa a IX-a, iar visul meu este să devin psiholog. De fiecare dată când mă gândesc la viitor, mă văd lucrând cu oamenii: ascultându-i, înțelegându-le emoțiile și ajutându-i să treacă peste greutățile vieții. Pentru mine, psihologia nu este doar o meserie, ci o chemare. Simt că această alegere mă reprezintă, fiindcă îmi doresc să contribui la binele celor din jur și să le ofer sprijin într-un mod profesionist, responsabil și uman.

Primul meu obiectiv profesional este să termin liceul cu rezultate bune și să fiu admisă la Facultatea de Psihologie. Îmi doresc să învăț în profunzime despre mintea umană, despre mecanismele care ne influențează deciziile, comportamentele și reacțiile. Consider că psihologia te ajută să înțelegi nu doar pe ceilalți, ci și propria persoană, iar această cunoaștere poate schimba felul în care trăim, comunicăm și ne raportăm la probleme. Pe termen lung, mi-ar plăcea să devin psiholog clinician sau consilier psihologic și să lucrez cu adolescenți ori adulți care se confruntă cu dificultăți emoționale, anxietate, depresie, lipsă de încredere în sine sau probleme în viața personală și familială.

Există mai mulți factori interni care mă susțin în acest scop. În primul rând, sunt o persoană empatică și sensibilă la emoțiile celor din jur. De multe ori, prietenii mei îmi cer sfaturi sau, pur și simplu, au nevoie să fie ascultați, iar eu simt că le pot oferi sprijin moral. Mă bucur atunci când reușesc să liniștesc pe cineva sau să îl fac să se simtă înțeles, chiar și printr-o discuție simplă. Sunt interesată de felul în care funcționează mintea oamenilor și de motivele pentru care reacționează diferit în anumite situații. Îmi place să observ comportamente, să îmi pun întrebări și să caut explicații, fără să judec. În plus, citesc cărți despre

dezvoltare personală și psihologie, iar acest lucru îmi întărește dorința de a continua pe acest drum. Încerc, pe cât pot, să îmi dezvolt autocontrolul și răbdarea, pentru că știu că un specialist trebuie să rămână echilibrat chiar și atunci când ascultă probleme dificile.

Pe lângă factorii interni, există și factori externi care mă influențează. Am observat cât de important este sprijinul emoțional în viața oamenilor și cât de mult poate conta un specialist care știe să asculte fără să judece. În societate, sănătatea mintală începe să fie înțeleasă tot mai bine, iar oamenii au curajul să ceară ajutor atunci când simt că nu mai pot gestiona singuri anumite situații. De asemenea, părinții și familia mea mă încurajează să îmi urmez visul, oferindu-mi încredere și motivație. Faptul că mă simt susținută îmi dă curaj și mă ajută să rămân consecventă, chiar și atunci când apar îndoieli.

Pe măsură ce am citit mai mult despre această profesie, am înțeles că un psiholog bun trebuie să aibă anumite calități esențiale. Cea mai importantă este empatia: abilitatea de a te pune în locul celuilalt și de a înțelege cu adevărat ce simte. Un psiholog nu doar ascultă, ci este atent și la ceea ce nu este spus direct: gesturi, privire, tonul vocii sau expresiile feței. Totodată, capacitatea de a asculta cu răbdare este foarte importantă, deoarece, în cabinet, clientul este cel care vorbește mai mult, iar psihologul trebuie să creeze un spațiu sigur, confortabil, fără judecăți sau critici. În același timp, consider că sunt necesare responsabilitatea și discreția, fiindcă oamenii își deschid sufletul și își spun problemele cele mai personale. Un psiholog trebuie să fie echilibrat, atent la limite și să respecte etica profesională, pentru a nu provoca rău din neatenție sau din lipsă de pregătire.

În ceea ce privește oportunitățile educaționale și profesionale, știu că trebuie să urmez o facultate de psihologie, iar apoi un program de masterat și cursurile de specializare necesare. Există numeroase direcții de formare, precum psihologia clinică, consilierea psihologică, psihologia educațională sau psihoterapia. Acestea îmi oferă șansa de a alege domeniul care mi se potrivește cel mai bine. Mi-ar plăcea să particip și la proiecte, voluntariat sau activități extracurriculare, pentru a învăța din experiențe reale și pentru a mă obișnui cu ideea de a lucra cu oameni diferiți, cu povești și nevoi diferite. Cred că practica și

contactul cu realitatea sunt la fel de importante ca teoria, pentru că te formează ca om și ca profesionist.

Pentru a-mi îndeplini visul, știu că va trebui să muncesc constant. Voi studia serios, mai ales la materiile importante pentru admiterea la facultate, și voi încerca să îmi organizez mai bine timpul. Îmi propun să citesc în continuare cărți legate de această specializare, să urmăresc materiale educative și să învăț să comunic mai clar și mai calm. În același timp, vreau să îmi dezvolt inteligența emoțională: să îmi recunosc propriile emoții, să le gestionez și să înțeleg mai bine ce anume mă motivează. Consider că un psiholog nu poate ajuta cu adevărat dacă nu lucrează și cu el însuși, dacă nu se cunoaște și nu își acceptă limitele.

Dacă mă gândesc la cine voi fi peste zece ani, mă văd ca pe o persoană matură, sigură pe sine și dedicată meseriei sale. Mă văd lucrând într-un cabinet de psihologie sau într-o instituție în care pot ajuta oamenii să se simtă mai bine cu ei înșiși. Îmi doresc să fiu un sprijin real pentru cei care au nevoie de ajutor și să simt că viața mea are un scop. Drumul nu va fi ușor, însă sunt pregătită să muncesc pentru ceea ce îmi doresc. Știu că succesul nu vine repede, dar cred că perseverența, seriozitatea și dorința sinceră de a face bine mă vor conduce, pas cu pas, către împlinirea visului meu.

Interviu cu viitorul meu

Gugeanu Maria Roberta,
Școala Profesională Lungani

Mă așez în fața oglinzii și încep să vorbesc cu viitorul meu „Cine sunt și ce visuri am?” Sunt întrebările care îmi vin în minte. Am decis să mă înscriu la Seminarul Teologic Ortodox „Sf. Vasile cel Mare” din Iași, la specializarea patrimoniu cultural pentru a contribui la păstrarea și promovarea moștenirii culturale a comunității mele.

Obiectivele mele de carieră constau în a deveni un specialist pe profilul patrimonial, să ajut la restaurarea și conservarea monumentelor istorice. Să promovez valorile culturale și istorice ale comunității mele, atât în țară cât și în străinătate. Îmi doresc să contribui la educarea și sensibilizarea publicului cu privire la importanța patrimoniului cultural. Să dezvolt proiecte de cercetare și conservare a patrimoniului cultural, în colaborare cu instituții culturale și academice.

Pășind pe drumul pe drumul acesta, îmi sunt alături familia și câțiva prieteni. Am o pasiune aparte pentru istorie și cultură. Îmi place capacitatea mea de a lucra cu detalii și a analiza informații complexe. Îmi doresc și vreau să-mi dezvolt abilitățile în domeniul patrimoniului. Valorile mele creștine și dorința de a sluji comunitatea mă vor sprijini în acest demers. După terminarea liceului voi merge la facultate și îmi voi dezvolta mai mult visul. Voi studia cu seriozitate și mă voi dedica cu totul în ceea ce mi-am propus să fac. O să încerc să mă implic în proiecte și promovarea patrimoniului cultural. Vreau să devin profesor de desen sau religie. Dacă nu reușesc îmi doresc să devin specialistă în acest domeniu, lucrând în domeniul conservării și a promovării moștenirii culturale. Îmi voi demonstra mie în primul rând că pot fi un exemplu de pasiune și dedicare inspirând și pe ceilalți să urmeze aceași cale.

Mă gândesc la viitor și văd o lume în care viitorul cultural este prețuit și păstrat pentru generațiile viitoare. Vreau să fac parte din această lume și să contribui la construirea ei devenind un agent al schimbării. Cu credință speranță și dragoste voi merge înainte știind că fiecare pas mic pe care îl fac poate schimba lumea. Voi face tot posibilul pentru a deveni un specialist în patrimoniul cultural competent și respectat. Îmi doresc să las o amprentă pozitivă în comunitatea mea.

În concluzie, visul meu este să devin un specialist în patrimoniul cultural care să contribuie la păstrarea și promovarea moștenirii culturale a comunității mele. Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul celor din jurul meu sunt convinsă că voi reuși să-mi îndeplinesc visul și să fac o diferență pozitivă în lumea în care trăim.

Atunci când voi sta în fața Creatorului, voi putea spune cu mândrie „Am păstrat și am promovat moștenirea culturală a comunității mele! Am slujit cu dragoste și devotament și am lăsat o lume mai bună decât cea pe care am găsit-o.”

Patrimoniul cultural este puntea care ne leagă de trecut, ne susține în prezent și ne inspiră pentru viitor.

Scrisoare către viitorul meu

Harțanu Ecaterina Elena,
Școala Profesională Lungani

Bună Ecaterina din viitor! Eu sunt Ecaterina și am 15 ani. Îți scriu aceste rânduri plină de emoții deoarece mă aflu la începutul unui drum care sper să mă poarte la destinația dorită. Închid ochii și mă gândesc unde mă voi afla când voi citi aceste rânduri în viitor.

Îmi doresc să intru la liceul Național Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași, și am un vis secret: să fac modelling. Îmi doresc acest liceu, deoarece este visul meu și cred că nu poate fi nimic mai frumos și relaxant. Cred că dacă fac acest liceu pot avea un viitor mai bun. Opinia mea este că dacă fac acest liceu pot învăța lucruri noi care poate îmi plac. Sper că voi învăța cum să comunic cu cei mici ca să ajung la sufletul lor.

Pe mine mă susțin părinții, surorile și prietenii, cu toate acestea chiar mă regăsesc în acel liceu. Am două surori mai mari care au făcut acest liceu și mă îndrumă spre acel domeniu. Ele sunt modelele mele care mă inspiră. Atunci când am văzut cât de mult s-au schimbat după urmarea acestui liceu și cât de mult iubesc ce fac, am înțeles că acesta este și visul meu. Mi-au povestit cât de mult te susțin profesorii și îți oferă sprijin.

Modelling-ul îmi place foarte mult, deoarece eu sunt o fată mai înaltă, și acest lucru mă avantajează. Îmi place modelling-ul, deoarece sunt foarte multe vedete care m-au făcut să îmi doresc acest lucru. Văd modelling-ul ca o modalitate de a transmite atitudine și emoție prin poziția corpului. Părinții și surorile mele m-au susținut în orice mi-am dorit și de asta îmi doresc lucruri noi, deoarece vreau să le descopăr.

Chiar dacă sunt domenii diferite ele au în comun încrederea în sine. Trebuie să ai încredere în tine ca să transmiți și copiilor faptul că

se pot baza pe tine. Sper că tu ai reușit să îmbini aceste două laturi ale tale.

La liceul Pedagogic sunt două profile, iar eu îmi doresc să intru pe cel de Învățător, Educator, deoarece îmi doresc să cresc generații de copii, și să îi îndrum mai departe, să le creez un vis. Încă nu sunt decisă dacă să devin învățătoare sau educatoare, îmi plac ambele. Să vezi cum un copil reușește să învețe cu ajutorul tău să scrie prima lui literă sau cum descoperă lumea literaturii prin joacă este o recompensă pentru munca depusă.

Eu o să încerc să învăț mai mult, să pot intra la liceul la care îmi doresc, să îmi pot crea o carieră cât mai acceptabilă. Chiar dacă acest lucru nu se va întâmpla nu este nimic, tot ce contează este să ne gândim la ziua de astăzi nu de mâine. Viața ne surprinde, dar știu că dacă suntem buni vom reuși tot ce ne propunem.

Întrebarea cea mai gândită de mine este: „ce voi fi peste 10 ani”. Îmi pun această întrebare foarte des, deoarece eu acum îmi doresc anumite lucruri, dar cu timpul îmi voi dori mai mult lucruri printre care sper a si dorințele mele de acum. Sper că după munca depusă în viitor să ți se îndeplinească toate dorințele și să ai aspirații noi. Sper că vei continua să fii la fel de optimistă și veselă ca acum.

Ecaterina din viitor sper ca ești fericită alături de familia ta, și de persoanele tale dragi! Sper că ai păstrat o legătură strânsă cu surorile tale și că vă sfătuiți în continuare, că vă bucurați împreună de orice moment. Știu că o să treci prin multe în acest timp, dar totul merge înainte! Știu că o să treci prin multe încercări , dar nu uita niciodată că ești mult mai puternică decât crezi.

Aș da orice să văd măcar 5 secunde cum arăți tu peste 10 ani! Cred că o să fii o persoană superbă! Nu sunt destule pagini să scriu cât de curioasă sunt de viitorul tău! Străduiește-te pentru ceea ce îți dorești! Păstrează în inimă entuziasmul de acum și nu uita să te bucuri de lucrurile mici.

Ne vedem in 10 ani ... cu aceleași visuri mari, dar cu o viață plină de amintiri frumoase pe care abia aștept să le trăiesc!

Cu multă dragoste, Ecaterina de la 15 ani

Interviu cu viitorul meu

Miron Dumitrana-Laura,
Școala Profesională Lungani

Fiecare om are vise și dorințe legate de viitor, iar încă de mică am început să mă gândesc la ce mi-ar plăcea să devin atunci când voi fi adult. Pentru mine, cariera este foarte importantă, deoarece îmi doresc să fac o meserie care să mă reprezinte, să mă facă fericită și prin care să pot ajuta alte persoane. Obiectivul meu principal este să lucrez în domeniul educației, deoarece consider că școala joacă un rol esențial în formarea fiecărui copil.

Meseria de învățătoare sau profesor este extrem de importantă pentru societate, deoarece educatorii nu doar transmit cunoștințe, ci formează caractere și îi ajută pe copii să descopere lumea din jur. Un profesor nu doar predă materia, ci le oferă elevilor sprijin emoțional, îi încurajează să aibă încredere în ei și îi ajută să-și descopere pasiunile. Eu cred că fiecare copil are nevoie de un profesor care să-l înțeleagă și să-l ajute să crească armonios.

Primul meu obiectiv pe plan de carieră este să ajung la un liceu bun, de preferat la un liceu pedagogic. Acest tip de liceu mă va pregăti pentru meseria de învățător sau profesor și mă va ajuta să înțeleg mai bine cum funcționează procesul de predare. Totuși, sunt deschisă și la alte licee, deoarece știu că nu doar liceul contează, ci și ambiția, munca și dorința de a învăța. După liceu, îmi doresc să termin studiile cu succes, să iau examenul de bacalaureat și să urmez o facultate tot în domeniul educațional. Visul meu din copilărie este să devin învățătoare, dar, pe măsură ce am crescut, am început să mă gândesc și la meseria de profesoară, poate chiar de limba și literatura română, deoarece îmi place această materie și o consider foarte importantă.

Consider că sunt potrivită pentru această profesie deoarece am anumite calități necesare pentru a lucra cu elevii. Cred că un profesor bun trebuie să fie răbdător, înțelegător, empatic și blând, dar și ferm atunci când este nevoie. De asemenea, trebuie să știe să explice clar, să motiveze elevii și să îi ajute atunci când întâmpină dificultăți. Eu mă regăsesc în aceste calități și cred că m-aș descurca bine lucrând cu copiii. Îmi place să explic lucruri, să ajut colegii și să lucrez cu cei mai mici, iar acest lucru mă face să cred că această meserie mi se potrivește. Deși, la un moment dat, m-am gândit și la alte profesii, cum ar fi avocat, dorința de a deveni învățătoare a rămas mereu în mintea mea, ceea ce îmi arată că acesta este visul meu adevărat.

Pe lângă materia școlară, îmi doresc să le transmit copiilor valori importante, cum ar fi respectul, empatia, răbdarea și munca în echipă. Cred că aceste valori îi vor ajuta pe copii nu doar la școală, ci și în viața lor de zi cu zi. A fi un bun profesor înseamnă să fii și un model pentru elevi, nu doar să predai informații.

Alegerea mea a fost influențată și de factori externi. În primul rând, m-a inspirat învățătoarea mea din clasele primare, care mi-a arătat cât de frumos este să lucrezi cu copiii și cât de mult poate să conteze un profesor în viața lor. Am văzut câtă răbdare și dedicare avea și cât de mult ne ajuta să învățăm. De asemenea, am observat și situații neplăcute în care unii elevi au fost neînțeleși sau excluși, iar acest lucru m-a motivat să devin o învățătoare diferită: empatică, răbdătoare și atentă la nevoile fiecărui copil. Eu vreau să fiu un sprijin pentru copii, nu doar o persoană care le dictează ce să facă, ci un profesor care îi încurajează să învețe cu drag. Dorința de a deveni profesoară de limba română a fost influențată de actuala mea profesoară, pe care o consider un model pentru mine, deoarece ne sprijină, ne motivează și ne pregătește pentru orice test.

Pentru a-mi îndeplini visul, îmi propun să muncesc foarte mult. Voi învăța cât mai bine, mă voi pregăti intens pentru probele de admitere la liceul pedagogic și pentru examene, astfel încât să știu că am dat tot ce am putut. Chiar dacă drumul nu va fi ușor și voi întâmpina dificultăți, sunt hotărâtă să nu renunț. Dacă nu voi ajunge la liceul pedagogic, nu voi abandona visul meu și voi încerca să urmez o facultate care să mă ajute să devin învățătoare sau profesoară. Perseverența și ambiția sunt

foarte importante pentru succes, iar eu sunt pregătită să depun tot efortul necesar.

Îmi imaginez cum va fi o zi din viața mea ca învățătoare: clase pline de copii curioși, zâmbete și priviri entuziasmate, activități interactive și jocuri care îi ajută să învețe. Aș fi atentă la nevoile fiecărui elev și aș încerca să fac ziua lor la școală cât mai frumoasă și interesantă. La sfârșitul zilei, aș fi mulțumită că am contribuit la dezvoltarea lor și că am reușit să le fac învățarea o experiență plăcută.

Peste zece ani, îmi place să cred că voi fi o învățătoare bună, care îi învață pe copii cu drag și care le este sprijin. Mă văd împlinită, știind că am luptat pentru visul meu din copilărie și că am făcut tot ce mi-a stat în putință pentru a-l realiza. Cred că meseria de profesor este una dintre cele mai frumoase, deoarece îți oferă șansa de a influența pozitiv viețile altor oameni și de a contribui la formarea lor.

În concluzie, planurile mele de carieră sunt clare: îmi doresc să urmez un liceu bun, să termin studiile, să merg la facultate și să devin învățătoare sau profesoară. Drumul poate fi lung și plin de provocări, dar sunt motivată și hotărâtă să îmi urmez visul. Prin muncă, perseverență și pasiune, voi reuși să-mi îndeplinesc obiectivele și să devin cadrul didactic pe care mi l-am dorit întotdeauna.

Interviu cu viitorul meu

Bulancea Marian,
Liceul Tehnologic „Carol I” Iași

Alegerea drumului educațional și profesional reprezintă un moment important în viața fiecărui tânăr. Mă numesc Marian, sunt în clasa a X-a, am 17 ani, pentru mine, această alegere a început odată cu decizia de a urma cursurile Liceului Tehnologic „Carol I”, Iași pe profilul Tehnician Mecatronist. Am ales această instituție de învățământ deoarece mi-am dorit un

liceu care să îmi ofere nu doar cunoștințe teoretice, ci și o pregătire practică, orientată spre realitățile domeniului tehnic. Consider că această decizie a fost una potrivită, deoarece aici am avut ocazia să îmi descopăr interesele, să îmi dezvolt abilitățile și să îmi conturez treptat o direcție clară pentru viitor.

Adaptarea la cerințele liceului nu a fost întotdeauna ușoară, însă calități precum perseverența, seriozitatea, curiozitatea și dorința de a evolua m-au ajutat să fac față provocărilor. Sunt o persoană responsabilă, care înțelege importanța muncii constante și a disciplinei. Îmi place să lucrez organizat și să duc la bun sfârșit sarcinile primite, chiar și atunci când acestea necesită efort suplimentar. Aceste calități mă ajută nu doar în activitatea școlară, ci și în formarea mea ca viitor profesionist în domeniul tehnic.

Dorind să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare, și dorind să mă implic în rezolvarea problemelor colegilor, să fiu o voce a lor, de când am început cursurile acestui liceu sunt Vicepreședinte al Consiliului Școlar al Elevilor. Implicarea în Consiliul Elevilor m-a ajutat să îmi dezvolt abilitățile de comunicare, spiritul de echipă și capacitatea de a reprezenta interesele colegilor mei. Această experiență m-a învățat

ce înseamnă responsabilitatea și implicarea activă în viața școlii și nu numai.

În cadrul Liceului Tehnologic „Carol I”, am întâlnit profesori care m-au inspirat prin modul lor de a preda și prin implicarea de care dau dovadă. Apreciez la cadrele didactice seriozitatea, corectitudinea și dorința de a ne ajuta să înțelegem materia, nu doar să o memorăm. Profesorii care explică cu răbdare și care ne încurajează să punem întrebări contribuie semnificativ la dezvoltarea noastră intelectuală și personală. De asemenea, consider că o relație eficientă elev-profesor, bazată pe respect reciproc, este importantă pentru un proces educațional cu reușite și împliniri pentru ambii parteneri ai acestui tip de relație.

Un rol deosebit de important în parcursul meu școlar îl are doamna dirigintă, care ne îndrumă și ne sprijină atât din punct de vedere educațional, cât și personal. Apreciez la dumneaei înțelegerea, corectitudinea și modul în care ne încurajează să fim responsabili și să avem încredere în propriile forțe. Prin sfaturile oferite și prin exemplul personal, doamna dirigintă contribuie la formarea noastră ca tineri capabili să își asume decizii și să își construiască un viitor solid.

Toate aceste experiențe m-au ajutat să îmi conturez obiectivul de carieră: acela de a deveni inginer sau specialist într-un domeniu tehnic. Această profesie mi se potrivește deoarece îmbină gândirea logică, creativitatea și aplicarea practică a cunoștințelor. Îmi doresc să activez într-un domeniu în care să pot contribui la realizarea sau îmbunătățirea unor sisteme și echipamente tehnice, având convingerea că munca mea poate avea un impact pozitiv asupra societății.

Factorii interni care susțin acest obiectiv sunt reprezentați de aptitudinile și valorile mele personale. Sunt perseverent, atent la detalii și dornic să învăț lucruri noi. Consider că seriozitatea, responsabilitatea și respectul față de muncă sunt esențiale pentru reușita profesională. De asemenea, sunt conștient că succesul nu se obține ușor, ci presupune efort constant și dorința de perfecționare continuă.

Pe lângă factorii interni, există și factori externi care influențează parcursul meu profesional. Sprijinul familiei este extrem de important, oferindu-mi motivație și siguranță. Totodată, evoluția rapidă a tehnologiei și cererea crescută de specialiști în domeniul tehnic îmi confirmă faptul că alegerea acestei cariere este una de perspectivă.

Accesul la educație, la stagii de practică și la programe de formare profesională reprezintă oportunități pe care intenționez să le valorific.

Pentru a-mi atinge obiectivele, am stabilit un plan clar de acțiune. Voi continua să acord o importanță deosebită pregătirii școlare și să îmi dezvolt competențele teoretice și practice. De asemenea, voi încerca să îmi îmbunătățesc abilitățile de comunicare și de lucru în echipă, esențiale în orice domeniu profesional. Sunt hotărât să depun efortul necesar pentru a deveni un profesionist bine pregătit.

Peste zece ani, mă văd ca fiind un inginer sau specialist tehnic respectat, integrat într-un colectiv profesionist și capabil să contribuie la dezvoltarea unor proiecte importante. Îmi doresc să am satisfacția muncii împlinite și să pot afirma că am ales un drum potrivit pentru mine. Consider că prin muncă, ambiție și sprijinul celor din jur pot transforma acest vis în realitate.

Interviu cu viitorul meu

Marangoci Cufner Denis Gabriel,
Liceul Tehnologic „Carol I” Iași

Mă numesc Denis, am 17 ani și sunt elev al Liceului Tehnologic „Carol I” Iași, calificarea Tehnician Mecatronist. Alegerea acestui liceu a fost una bine gândită, analizată pe toate părțile, fiind influențată atât de recomandările primite de la colegii mai mari din clasa a VIII-a, cât și de dorința mea de a urma o specializare tehnică de viitor. Am considerat că acest liceu îmi oferă cele mai bune oportunități pentru a-mi dezvolta competențele practice și teoretice necesare unei meserii moderne.

Parcursul meu educațional în cadrul Liceului Tehnologic „Carol I”, Iași m-a ajutat să înțeleg importanța seriozității și a implicării în procesul de învățare. Domeniul mecatronicii îmbină cunoștințe din mecanică, electronică și automatizări, iar acest lucru mă motivează să fiu atent, disciplinat și perseverent. Consider că această calificare îmi oferă perspective reale de angajare și dezvoltare profesională.

Un rol deosebit în formarea mea l-a avut doamna dirigintă, profesoară de module, care m-a marcat prin profesionalism, răbdare și implicare. Prin modul în care ne-a explicat noțiunile și prin sprijinul constant oferit, m-a ajutat să-mi descopăr potențialul și să am mai multă încredere în mine. De la dumneaei am învățat importanța muncii bine făcute, a responsabilității și a respectului față de profesie.

Sunt membru al Consiliului Școlar al Elevilor, experiență care a contribuit semnificativ la dezvoltarea mea personală. Implicarea în CȘE m-a ajutat să îmi dezvolt abilitățile de comunicare, spiritul de echipă și capacitatea de a reprezenta interesele colegilor mei. Această experiență m-a învățat ce înseamnă responsabilitatea și implicarea activă în viața școlii.

Privind către viitor, obiectivul meu principal este să devin un bun tehnician mecatronist, capabil să se adapteze cerințelor pieței muncii. Îmi doresc să profezez într-un domeniu tehnic modern, în care să îmi pot valorifica cunoștințele și să evoluez constant. Pentru mine, succesul profesional înseamnă competență, stabilitate și respect față de munca depusă.

Factorii interni joacă un rol important în atingerea obiectivelor mele. Ambiția, perseverența și dorința de autodepășire mă motivează să continui chiar și atunci când întâmpin dificultăți. Sunt o persoană serioasă, responsabilă și dornică să învețe, calități esențiale în domeniul tehnic cât și pentru a fi o persoană/cetățean asumat și responsabil.

Factorii externi, precum sprijinul familiei, influența profesorilor și mediul educațional, contribuie la formarea mea. Familia îmi oferă susținere morală, iar profesorii îmi oferă îndrumare și exemple pozitive. De asemenea, colegii și prietenii mă motivează să fiu mai bun și să îmi ating obiectivele.

Oportunitățile educaționale oferite de calificarea de tehnician mecatronist sunt variate. Practica de specialitate, laboratoarele și activitățile tehnice mă ajută să-mi dezvolt competențele necesare pentru integrarea pe piața muncii. În plus, această calificare îmi permite să continui studiile sau să mă specializez ulterior.

Pentru a-mi îndeplini visul de carieră, voi continua să investesc în educația mea, să particip activ la orele de specialitate și să îmi dezvolt competențele practice. Sunt conștient că succesul necesită muncă, răbdare și perseverență.

Privind peste zece ani, mă imaginez ca un profesionist bine pregătit, angajat într-un domeniu tehnic, capabil să mă adaptez schimbărilor tehnologice. Mă văd ca un adult responsabil, sigur pe propriile forțe și mulțumit de drumul ales.

În concluzie, „Interviu cu viitorul meu” reprezintă un exercițiu de autoreflexie asupra parcursului meu educațional și profesional. Prin educație, implicare și seriozitate, sunt convins că îmi pot construi un viitor cu rost având aceasta calificare ca tehnician mecatronist.

Interviu cu viitorul meu

Stoica Anca Claudia,
Liceul Tehnologic „Carol I” Iași

Sunt Anca, învăț la Liceul Tehnologic „Carol I”, Iași profilul meu este de ospătar /bucătar și am aflat de liceul asta de la prieteni, de la doamna director care a venit și-a prezentat oferta educațională și părinți. Tatal meu fiind bucătar mi-a inspirat interesul pentru aceasta meserie.

Parcursul meu educațional a fost un pic diferit de cel al colegiilor mei am locuit cu părinții trei ani în Germania și am experimentat și sistemul educațional de acolo experiența mea în Germania a fost una importantă. Am avut ocazia să descopăr un sistem diferit de educație, un alt mod de viață, totuși aceasta experiență m-a ajutat să înțeleg mai bine ce-mi doresc cu adevărat pentru viitorul meu. Odată cu începerea școlii unii profesorii au văzut în mine persoana potrivită pentru a reprezenta interesele colegilor mei și am decis să particip la Adunarea Generală CJE în calitate de președinte CȘE pentru Liceul Tehnologic „Carol I” Iași.

Consider că această oportunitate îmi dezvoltă abilitățile de comunicare în public, rezolvarea diverselor probleme ale colegilor mei, m-a determinat această funcție să ies din zona mea de confort și să întâlnesc colegi tineri implicați, dornici de schimbare.

Scopul meu principal de carieră este să îmi construiesc un parcurs profesional stabil și satisfăcător, într-un domeniu care să-mi valorifice aptitudinile de dezvoltare personală și profesională, precum și posibilitatea de a contribui într-un mod real și util la dezvoltarea societății.

Pe termen lung, urmăresc să ajung un specialist bine pregătit, respectat și apreciat pentru munca mea. Resursele mele interioare pe care le pot accesa sunt motivația, dorința de a învăța lucruri noi,

perseverență și responsabilitatea. Am aptitudini precum capacitatea de organizare, să-mi gestionez timpul eficient, să-mi comunic într-o manieră asertivă nevoile, sunt o persoană empatică și mă adaptez rapid la noi cerințe.

Îmi ghidez viața după valori precum: munca, corectitudinea și dorința de creștere, evoluție, acest lucru contribuind la atingerea obiectivelor pe care mi le propun.

De asemenea, interesele mele pentru acest domeniu mă determină să mă implic activ în dezvoltarea mea profesională.

Am acces odată cu venirea la acest liceu la oportunități educaționale precum înscrierea la liceu, eu fiind elevă a învățământului de tip profesional cât și existența unor module de practică care mă ajută să gestionez eventualele situații problematice din viitoarea mea carieră.

Dacă este să îmi imaginez cum va arăta viața mea peste zece ani, mă imaginez ca fiind o persoană realizată din punct de vedere profesional având o afacere de succes în domeniul în care mă pregătesc - în direcția aceasta îmi este de folos și practica pe care o desfășor la unul dintre cele mai renumite hoteluri din Iași și anume Hotel Unirea, unde învățăm cum să gestionăm un hotel, cum să rezolvăm diverse situații problematice privind aspectele ce necesită atenție și grijă ce țin de un loc care se ocupă de oferire de servicii hoteliere.

Pe plan personal îmi doresc să fiu o persoană bine cu mine, așezată din punct de vedere al interiorului meu, cu anumite dificultăți din prezent rezolvate, mi-aș dori sa fiu o persoană echilibrată - să îmbin cu succes și viața profesională cu cea personală.

Îmi doresc să am o locuință a mea, să nu fiu nevoită să locuiesc cu părinții, să conduc responsabil o mașină pe care mi-o doresc, o posibilă relație stabilă și să călătoresc mult, să mă bucur de lumea această minunată și de existența mea cu sens.

Visuri, alegeri și provocări

Cohman Andreea Fabritzia,
Liceul Tehn. Agricol „Olga Sturdza” Miroslava

Ca orice alt copil, am avut multe visuri legate de viitorul meu, ori de a deveni actor, ori de a deveni astronaut, ideile veneau rapid și tot la fel plecau, uneori uitam chiar că le-am avut. Iar de-a lungul timpului, acestea s-au schimbat, unele au dispărut, iar altele s-au transformat în planuri mai realiste. Astăzi, îmi bazez dorințele pe ceea ce știu că pot realiza și pe speranța că voi reuși. Mi s-a spus mereu că pot deveni ce doresc, că o să mă descurc oricum, nu trebuie să mă simt forțată să fac ceva ce nu vreau, dar nu mi s-a oferit atenția și interesul de care simțeam că am nevoie, motiv pentru care m-am simțit singură în deciziile mele pentru viitor. Rezultatele proaste nu erau pedepsite, dar simțeam și încă simt că nici rezultatele bune nu sunt recompensate. Părinții și prietenii s-au obișnuit cu rezultatele mele bune și uneori simțeam că nu pot să mă bucur pe deplin de succesul meu fără validare. Persoanele care mă cunosc de mai mult timp pot observa cum anul acesta energia și motivația mea au scăzut enorm. Chiar și așa, depun micul efort pe care îl mai pot depune să reușesc. Nu vreau ca perioada de oboseala de acum să îmi afecteze viitorul.

Am fost mereu înconjurată de animale, atât de companie, cât și de fermă, precum găini, rațe și porci. În special, pisicile au ocupat un loc important în viața mea, acestea devenind animalele mele preferate. Nici nu aș putea număra câte pisici am avut până acum, iar fiecare dintre ele mi-a întărit dragostea pentru animale. Îngrijirea lor m-a învățat răbdarea și cum să am grijă de ființe care depind de mine, lucru pe care îl consider esențial pentru viitorul meu profesional. Nu îmi pot imagina un viitor în care să nu am grijă de vreun animal.

M-am decis rapid ceea ce vreau să fac, fără să am prea multe schimbări în planuri. De când am intrat la liceu am avut același plan, să devin medic veterinar. Sunt elevă pe profil agricol, specializarea tehnician-veterinar, ceea ce consider că reprezintă un avantaj important pentru viitoarea mea carieră. Am descoperit o facultate care, în timp, a devenit locul unde mi-aș dori cel mai mult să studiez. Am vizitat-o de mai multe ori în diferite ocazii, și am avut oportunitatea să desfășor o perioadă de practică la această facultate. Aceste experiențe m-au ajutat să înțeleg mai bine ce presupune această profesie și m-au convins că acesta este drumul potrivit pentru mine.

Totuși, am și alte opțiuni, în caz că planul meu principal nu se va realiza. Înainte de liceu, îmi doream să devin însoțitoare de bord, o meserie care mi-ar permite să călătoresc și să întâlnesc oameni din culturi diferite. Îmi place să descopăr lucruri noi, să învăț lucruri diferite și să îmi fac prieteni din alte țări. Deci dacă aș deveni însoțitoare de bord aș putea explora lumea și să învăț constant lucruri noi, ceea ce mă pasionează. Participarea la un proiect Erasmus+ mi-a oferit deja această oportunitate. Am avut ocazia să vizitez, să învăț, să cunosc oameni noi și să mă distrez.

A fost o experiență foarte frumoasă, care m-a ajutat să mă dezvolt și să capăt mai multă încredere în mine, îmbunătățindu-mi totodată capacitatea de a comunica în limba engleză. Am învățat să lucrez în echipă, cu persoane necunoscute și să mă adaptez unor situații noi, ceea ce știu că mă va ajuta mult în viitor. Tocmai de aceea, îmi doresc ca și pe viitor să particip la astfel de proiecte și vreau să caut oportunități care să îmbine călătoriile, voluntariatul și dezvoltarea personală.

Consider că scopul unui medic veterinar nu este doar de a proteja animalele, ci și de a proteja oamenii. Veterinarii care lucrează în ferme contribuie la siguranța produselor obținute de la animale, având un rol important în sănătatea publică. Îmi doresc să fiu una dintre acele persoane care ajută atât animalele, cât și oamenii. Indiferent dacă voi lucra într-o fermă sau într-un cabinet, voi fi fericită știind că fac un bine. Știu că această responsabilitate implică multă muncă și disciplină, dar simt că este ceea ce îmi doresc cu adevărat.

Sunt o persoană empatică, răbdătoare și responsabilă. Îmi place să ajut și să ofer sprijin atunci când cineva are nevoie. Consider că

aceste calități sunt esențiale în profesia de medic veterinar, unde este nevoie de atenție, dedicare și seriozitate. Știu că drumul nu va fi ușor și că vor exista momente dificile, examene grele și perioade stresante. Cu toate acestea, sunt pregătită să muncesc, să învăț și să nu renunț atunci când apar obstacole.

Pentru a-mi îndeplini visul, voi dedica mai mult timp studiului și mă voi implica activ în activitățile școlare și extrașcolare din acest domeniu. Îmi doresc să evoluez constant, să învăț din greșeli și să iau în considerare fiecare sfat primit. Aș vrea să întâlnesc mai multe persoane cu această specializare, să pun întrebări și să aflu ce trebuie să fac în continuare pentru a avea cele mai bune șanse să devin cea ce îmi doresc.

Când mă gândesc la viitor, mă văd lucrând ca medic veterinar, fie într-un cabinet, fie pe teren, ajutând zilnic animalele și oamenii care depind de ele. Mă văd practicând meseria care îmi aduce satisfacțe și împlinire, fiind mulțumită de alegerile făcute. Mă imaginez întorcându-mă acasă obosită, dar fericită, știind că am contribuit la binele altora. De asemenea, mă văd înconjurată de animale, poate cu una sau două pisici, cum îmi permite timpul. Vreau ca fiecare zi să fie o oportunitate de a învăța ceva nou, chiar și după ani de experiență, și să fiu mereu dedicată meseriei mele.

Pe lângă activitatea profesională, îmi doresc să contribui și la comunitatea mea locală. Mi-ar plăcea să organizez campanii de informare despre îngrijirea animalelor și responsabilitatea față de acestea, să ofer ajutor gratuit familiilor care nu au acces la un medic veterinar și să particip la proiecte de voluntariat care ajută animalele fără stăpân. Cred că astfel de acțiuni nu doar că ar îmbunătăți viața animalelor și oamenilor din jurul meu, dar m-ar ajuta și pe mine să devin mai empatică, mai responsabilă și mai implicată în societate. Vreau să învăț cum să planific proiecte, să lucrez în echipă și să găsesc soluții pentru probleme reale, astfel încât fiecare inițiativă să aibă un impact real.

Nu am fost niciodată prea sigură pe mine, vorbitul în public sau chiar și cu grupuri mici de persoane a fost și încă este dificil pentru mine. De multe ori, emoțiile și teama de a greși m-au făcut să fiu mai retrasă și să evit anumite situații. Cu toate acestea știu că trebuie să mă dezvolt și că acest lucru nu mă va ajuta doar în carieră, ci și în viața de zi cu zi.

De aceea, îmi propun să lucrez constant la această latură a mea, să particip mai des la activități de grup și să îmi depășesc treptat frica de a vorbi în public. Sunt conștientă că schimbarea nu se produce peste noapte, însă, prin muncă și perseverență, voi reuși să devin o persoană mai sigură pe mine și mai încrezătoare în propriile forțe. De asemenea, știu că fiecare mic progres contează și că perseverența va fi întotdeauna mai importantă decât viteza cu care se fac pașii înainte. Vreau să învăț din fiecare experiență și să transform fiecare provocare într-o lecție pentru viitor.

Suflete de șlefuit

Hosu Marisa Isabella Georgiana,
Liceul Tehn. Agricol „Olga Sturdza” Miroslava

De-a lungul timpului m-am gândit și răzgândit în privința alegerilor mele în viață. Problema era că, pe atunci, eram o persoană spontană, dornică să ajut pe oricine îmi ieșea în cale, mai ales pe familia mea. "Un pui de om empatic, descurcăreț și curajos" - așa m-aș fi numit, însă, ca orice alt suflet de pe pământ, aveam și mici defecte: eram nerăbdătoare, oscilantă și impulsivă.

Am început de jos, într-un stadiu precar atât în raport cu mine, cât și cu mediul înconjurător. Nu aveam prieteni, persoanele nu-mi agreau ideile, iar sprijinul din partea cadrelor didactice sau a consilierului școlar lipsea. Am fost pusă la pământ de probleme, griji, responsabilități, iar toate dorințele mele mureau pe rând, până când nu a mai rămas decât una, și acela nu era un gând curat. Dar am reușit, în timp, să mă dezvolt ca un fluture ieșit dintr-un cocon, fiindcă eu crezusem că acela mi-era sfârșitul, dar nu a fost așa. Precum omida care, închisă în ea însăși, nu mai vede lumina și rămâne doar cu speranța unei schimbări – speranța că va fi mai bine ca până atunci, așa am fost și eu: un suflet stins, izolat, dar care a continuat să sperie, iar apoi, încet, am înflorit ca un fluture frumos.

Fiecare din noi învață din experiențele proprii. Eu am reușit să învăț și din experiențele altora. Totuși, sunt de părere că până nu simțim pe pielea noastră, nu realizăm în totalitate adevăratul impact. Nu-m regret trecutul, pentru că știu că nu mai sunt persoana de atunci și, ca să devin cine sunt astăzi, greșelile mi-au fost instrumente. Nu mi-e teamă să fac o gafă, mi-e teamă să rămân pe loc, să nu evoluez.

În viața aceasta, mi-am propus însă, să fiu cât se poate de autentică. Să fiu cunoscută pentru ceea ce sunt, să merit încrederea oamenilor, să pot salva vieți, să fac un bine, să schimb ceva în felul în care funcționează lumea. De mică mi-am dorit să aduc o schimbare, și nu doar de dragul de-a o face, ci pentru că, experiențele cu oamenii din jurul meu m-au îngrijorat, m-au făcut să-mi pun întrebări: „Nu cumva eu sunt cea vinovată?” sau „Oare generația este lipsită de direcție și instabilă?” Și atunci, mi-am găsit în sfârșit un țel în viață. De ce să trăim doar pentru noi și să nu ne gândim mai empatic la ceilalți mai empatic? Sau de ce să trăim numai pentru alții și să nu ne bucurăm noi înșine de viață, când putem să ne facem un bine atât nouă, cât și celorlalți?

Drumul meu m-a obligat să mă maturizez repede. Am trecut de la stări precum „mă ascund, evit, nu trebuie să-mi pese, vreau să fiu singură” la “sunt vulnerabilă, exist, mă dezvolt, accept ajutor”. Acest traseu m-a ajutat să mă regăsesc, mai puternică și hotărâtă, și să-mi definesc adevăratul meu scop în viață și anume: să ajut și să salvez alte suflete „în căutarea sensului vieții”.

Am vrut să fiu medic veterinar, să salvez, să construiesc un spital pentru animale abandonate, alături de un adăpost și un hotel, cu medici specializați pentru diverse specii, empatici, dornici să ajute și cu un grup de oameni voluntari pentru a da o mână de ajutor. Apoi am vrut să fiu medic psihiatru pentru a sprijini oamenii. Niciunele din cele două nu mi s-ar fi potrivit, dat fiind că mie nu-mi place medicina și atunci am ajuns la o soluție care îmbină tot ceea ce simt: vreau să ajut, să salvez, să descopăr fascinația umană, a naturii, și de aici s-a născut visul meu de a deveni psihoterapeut.

Un psihoterapeut poate lucra atât cu oamenii, cât și cu animalele, aceste din urmă putând deveni puncte de sprijin în terapie. Însă mai există un lucru: iubesc arta, muzica și natura de când mă știu. Iar îmbinarea laturii mele artistice cu cea psihologică creează o nuanță aparte - și anume un terapeut care folosește arta ca instrument terapeutic. Artă, include mai multe categorii, precum: muzica, lucru manual, creație vizuală, scris, dans, teatru, crafting. Mă gândesc să nu fiu doar un terapeut obișnuit, vreau să explorez multiple tehnici precum: hipnoza, mindfulness, CBT, și altele.

Sunt de părere că un psihoterapeut bun trebuie să aibă și o experiență de viață amplă. Nu este vorba doar de cărți sau studii facultative, acelea sunt baze și aprofundări, însă instrumentele profunde vin odată cu experiențele, cu lecțiile trăite, amintirile, trecutul. Nu spun acum că un trecut dificil garantează competența și nici că persoanele cu un trecut mai liniștit sunt nepotrivite în acest domeniu, însă echilibrul dintre cunoaștere și experiență poate construi o fundație solidă. Terapia se învață, însă cel mai bine se simte.

Viitorul meu nu se referă doar la o familie înțelegătoare, mașină performantă, casa spațioasă, grădină și livadă decorată și nici chiar la meseria mea de suflet, ci mai degrabă la ONG-ul pe care vreau să-l construiesc, de la zero, alături de oamenii potriviți. Visul acesta îl am încă de la o vârstă mai fragedă, dar gândit cu o minte matură. Cunosc scopurile, obiectivele, dar și rezultatele pe care vreau să le aibă. Ce nu cunosc însă sunt pașii pe care trebuie să îi urmez, încă mă documentez.

Datoria ONG-ului va fi de a salva, ajuta și îndruma suflete rătăcite să se regăsească, să-și descopere scopul, să se cunoaște pe sine și de a evolua considerabil. Misiunea ONG-ului, care va lua ulterior numele de „aniMens”, este de a ajuta cât mai multe suflete să revină pe cont propriu, să se poată susține pe propriile picioare, să reușească să-și urmeze obiectivele în viață, să ofere o nouă șansă celor care se simt puși la pământ, inferiori altora sau nelalocul lor.

Vor exista cluburi, precum: sport și jocuri de societate, dans și coregrafie, teatru, lectură și muzică. Alte activități includ: activități caritabile, vizite ghidate, schimburi de experiențe, ecologizare și activități distractive. Pe lângă acestea, va fi creată și o aplicație care va avea 3 părți: voluntari și participanți, fondatori și donatori, public. Ședințele se vor ține, pentru început, de două ori pe lună pentru fiecare grupă de vârstă, fiind 4 categorii de vârstă: copii, adolescenți, studenți, adulți. O ședință va ține în jur de 6 ore și vor fi următoarele intervale: flashmobil, curs educațional, pauză și cunoaștere, atelier de creație și consiliere de grup. Se vor aduce persoane specializate în domeniul psihologiei sau cu o experiență de viață vastă. Aceste persoane vor ține un discurs interactiv cu publicul, pentru a ajuta la formarea de cunoștințe noi, impresionante și esențiale, pentru a înțelege capacitățile proprii și însușirile vieții.

Fiind o persoană ambițioasă și optimistă, consider că visele mele pot fi readuse la viață, mai ales cu încredere, speranță și lucru constant. De familia mea nu mă tem, fiindcă aceștia mă încurajează, ba chiar îmi susțin ideile foarte mult. Mama e cea care mi-e cea mai apropiată și îmi cunoaște foarte bine dorințele. Ei îmi spun, arăt și mă mândresc cu ceea ce reușesc să creez și gândesc: schițe cu propria casă, cu însușiri ale familiei mele, cu ONG-ul și viitoarea mea carieră.

Precum am și spus, pașii mei până în momentul actual m-au împruternicit și m-au făcut să realizez că nimic din ceea ce visezi realist nu e imposibil, dacă te gândești serios și te apuci din timp de treabă. În momentul de față, ceea ce aș vrea cel mai mult este să trag de mine să reușesc să fac ceea ce mi-am propus, și nu în sensul forțat, fără cuvântul "trebuie", ci "este nevoie" sau "aleg să". Singurele puncte slabe sau lucruri ce mă rețin din a-mi îndeplini visele sunt persoanele potrivite pentru acest tip de ONG, partenerul ideal, situația financiară și studiile superioare încă nefinalizate. Mă gândesc, fiindcă aș vrea și eu să apar drept persoana exemplu în fața publicului, că am nevoie de macăr o licență în psihologie pentru a mă putea afișa. Îmi este teamă uneori de trecut, de faptul că oamenii pot judeca versiuni vechi ale mele. Eu m-am împăcat cu ideea că nu mai sunt aceeași persoană de atunci. Mai este ceva – eu sunt o persoană apolitică, adică încă de mică, deși în jur se aflau destule exemple, nu îmi plac conflictele. Mă gândeam la un moment dat să ajung o influență pozitivă pentru politică, dar știu că unele lucruri nu pot fi schimbate doar de o singură persoană, fără ajutorul unei grupări și uneori nici așa.

În prezent, mi-am propus să scriu o carte, să citesc mai multă literatură clasică și psihologie, pentru a demonstra lumii și a câștiga încrederea ei prin ambiția și determinarea mea de a schimba în bine. Pe viitor doresc să termin facultatea, masterul și doctoratul în psihologie. Vreau, de asemenea, să fac cât mai multe cursuri, să fac practică și multe voluntariate. Pentru îndeplinirea viselor mele voi apela, în special la familie, voi munci mult și voi aștepta până la terminarea liceului, pentru că până atunci, să mă documentez îndeajuns pentru a-mi înființa ONG-ul și poate să găsesc și persoane demne care doresc să facem echipă.

Uneori mă gândesc la viitorul meu, chiar foarte îndepărtat, nu doar la ziua de mâine. Îmi imaginez cum, peste 10 ani, voi fi terminat

deja masterul, voi fi ridicat o clădire specială pentru ONG, unde "amprentele" persoanelor vor fi pe toți pereții și astfel se va forma ca un muzeu al evoluției, un loc prietenos și liniștit. Peste 10 ani, voi fi printre oameni înzestrați, prieteni conectați, parteneri, cu o muzică ambientală pe fundal, visând cu ochii deschiși la ziua în care am fost pentru prima dată recunoscută, și chiar la momentele din prezent, precum acum, când scriu despre ceea ce mă pasionează cel mai mult.

Acest articol, „Suflete de șlefuit” se referă la persoanele din jur care au mare potențial, pentru care se observă o putere și o dorință imensă de a schimba lumea, însă nu au instrumentele necesare, precum unora le lipsește încrederea în sine, sprijinul familial, sprijinul financiar sau altora chiar țelul în sine. ONG-ul acesta, experiențele de voluntariat, de practică și de participant nu fac decât să șlefuiască ceea ce există deja, finisează o personalitate, oferă un luciu ideilor, sprijin personalității. Sunt de părere că fiecare dintre noi, mici și mari, suntem importanți, unul în construirea celuilalt. Experiențele de viață, trecutul, prezentul și viața în sine creează ceva frumos. Să observi evoluția unei persoane este unul dintre cele mai mari daruri.

Drumul meu spre cariera de jandarm

Bercea Diana-Florentina,
Liceul Teoretic „Al. I. Cuza” Iași

Obiectivele mele de carieră sunt clar conturate încă din prezent, deoarece îmi doresc să urmez o profesie care să îmbine disciplina, curajul, responsabilitatea și spiritul de echipă. Visul meu este să devin subofițer jandarm, o meserie care presupune nu doar pregătire fizică și psihică, ci și caracter puternic și dorința de a contribui la siguranța societății. Alegerea acestui drum nu este întâmplătoare, ci se bazează pe pasiunile și valorile mele personale, formate în timp prin experiențe, muncă și dorința constantă de autodepășire.

Factorii interni care susțin acest obiectiv sunt numeroși. În primul rând, iubesc sportul și activitatea fizică, care fac parte din stilul meu de viață. Particip constant la concursuri sportive, iar rezultatele obținute demonstrează perseverența mea și seriozitatea cu care tratez fiecare provocare. Am obținut locul al II-lea la Olimpiada Națională a Sportului Școlar în anul 2025 și am participat la numeroase concursuri de atletism, ciclism, ștafete și pentatlon athletic școlar. Toate aceste competiții m-au învățat să îmi controlez emoțiile, să îmi dozez energia și să rămân concentrată chiar și atunci când presiunea este mare.

Pe lângă performanțele sportive, practic și diverse jocuri de echipă precum fotbal, handbal sau tenis cu piciorul dar și dansuri populare. Aceste activități mi-au dezvoltat spiritul de cooperare și capacitatea de a comunica eficient cu cei din jur. Consider că sportul nu înseamnă doar mișcare, ci și educație a caracterului, pentru că te învață disciplina, respectul față de adversar și acceptarea atât a victoriei, cât și a înfrângerii. Toate aceste lecții sunt esențiale pentru cariera pe care mi-o doresc.

În ceea ce privește trăsăturile mele de personalitate, mă consider o persoană ambițioasă, perseverentă și responsabilă. Îmi place să îmi stabilesc obiective clare și să muncesc constant pentru a le atinge. Nu renunț ușor atunci când întâmpin obstacole și încerc mereu să găsc soluții. Sunt atentă la detalii, organizată și capabilă să iau decizii în mod rațional. În același timp, sunt o persoană sociabilă, deschisă și dispusă să îi ajut pe cei din jur, calități care consider că sunt foarte importante într-o profesie dedicată siguranței publice.

Există și factori externi care influențează traseul meu profesional. Familia și profesorii au un rol esențial în formarea mea, deoarece mă susțin și mă motivează să continui să îmi urmez visul. Încurajările lor îmi oferă încredere și determinare. De asemenea, exemplele persoanelor care lucrează în structuri militare și de ordine publică mă inspiră și îmi arată că această meserie este una nobilă, bazată pe curaj și responsabilitate.

După finalizarea liceului, intenționez să urmez școala de subofițeri jandarmi, unde voi dobândi pregătirea necesară pentru această carieră. Această etapă va reprezenta începutul formării mele profesionale și va contribui la dezvoltarea abilităților fizice, psihice și intelectuale necesare. Știu că procesul de admitere nu este unul ușor și presupune examene, probe sportive și evaluări psihologice, însă sunt pregătită să muncesc pentru a reuși.

Pentru a-mi îndeplini visul, îmi propun să continui antrenamentele sportive, să particip la competiții și să îmi dezvolt constant rezistența și disciplina. În același timp, acord o importanță deosebită pregătirii școlare, deoarece cunoștințele teoretice sunt la fel de importante ca pregătirea fizică. Cred cu tărie că succesul se obține prin echilibru între minte și corp, între efort și perseverență.

Peste zece ani mă văd realizată atât pe plan profesional, cât și personal. Îmi imaginez că voi avea o carieră stabilă, că voi fi respectată pentru munca mea și că voi continua să evoluez. Îmi doresc să am și o viață personală armonioasă, o familie care să mă susțină și alături de care să împărtășesc bucuriile vieții. În același timp, îmi doresc să călătoresc mai mult, să descopăr locuri noi și să admir frumusețile naturii, deoarece consider că aceste experiențe contribuie la dezvoltarea spirituală și la echilibrul interior.

Profesia pe care mi-am ales-o nu reprezintă doar o opțiune de carieră, ci o misiune. A fi jandarm înseamnă să îți asumi responsabilitatea de a proteja oameni, de a interveni în situații dificile și de a acționa corect chiar și în condiții de stres. Este o profesie care cere curaj, stăpânire de sine și devotament, iar eu sunt hotărâtă să îmi construiesc aceste calități zi de zi.

În concluzie, drumul meu profesional este conturat de pasiunea pentru sport, de valorile personale și de dorința de a avea o profesie utilă societății. Alegerea carierei de jandarm nu este doar un vis, ci un obiectiv realist pentru care muncesc constant. Sunt convinsă că prin perseverență, disciplină și încredere în propriile forțe voi reuși să transform aspirațiile de astăzi în realizările de mâine.

Iași, 2026